

SLOVENSKÁ REPUBLIKA PYRAMÍDOVA HRA MOCI

Asim, Človek Suverén - Ivan Cupan nebeského Roda Koníkov vedomí zvrchovaný tvorca reálnosti

Grafická úprava:

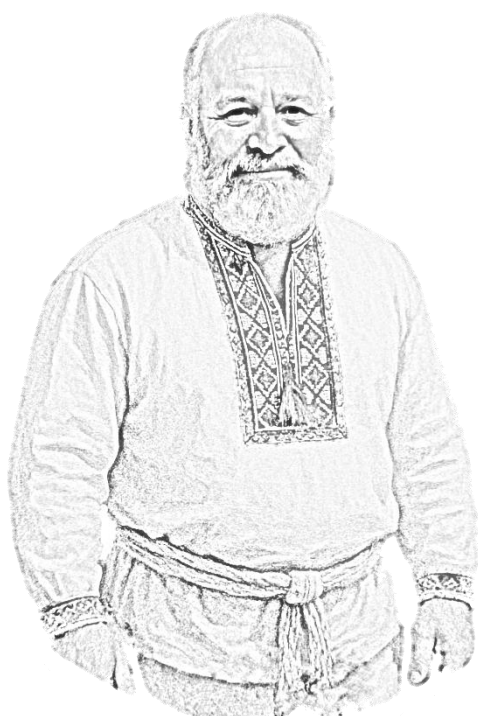
Človek Suverén Tomáš Cupan nebeského Roda Koníkov vedomí zvrchovaný tvorca reálnosti

Návrh obálky ČS. Ivan Cupan a ČS. Tomáš Cupan

RODOVÁ UNIVERZITA Podhradie nad Váhom

SLOVENSKÁ REPUBLIKA PYRAMÍDOVA HRA MOCI

Analýza mechanizmov riadenia, psychológie moci a perspektív jej transformácie v prechode civilizácie.

ZROD A ARCHITEKTÚRA OLIGARCHICKEJ MOCI

Slovensko po roku 1989

Ivan Cupan
2026 - 7534

Blahorečenie

Nech toto dielo vstúpi do sveta s tichosťou,
ktorá patrí Pravde, keď prichádza medzi ľudí.
Nech sa jeho slová dotknú toho, kto ich číta,
nie silou, ale jasom -
ako ranné slnko, ktoré neútočí,
a predsa prebúdza všetko, čo bolo v tme.

Nech každý list tejto knihy nesie iskru poznania,
ktoré nepatrí ani minulosti, ani prítomnosti,
ale prameňu, z ktorého oboje vyrastá.
Nech pripomenie človeku jeho dôstojnosť,
rodu jeho korene,
a národu jeho cestu,
ktorá sa stráca len tomu, kto nehladá.

Nech tento text slúži Svetlu a nie tieňu,
nech povznáša a neponižuje,
nech otvára a neuzatvára,
nech spája a neoddeľuje.
Nech stojí v Pravde,
aj keď Pravda nie je vždy ľahká.

Tomu, kto túto knihu drží v rukách,
nech je dané vidieť veci také, aké sú,
a zároveň také, aké môžu byť,
ak človek nájde odvahu tvoriť,
a nie len prežívať.

Nech táto kniha kráča svojou cestou
pod ochranou RODA,
nech slúži dobru v človeku
a nech je stretnutím s tým, čo v nás nezomiera.

Tak sa stane
a taj aj zostane.

Obsah:

PREDHOVOR AUTORA

- Prečo vznikla táto kniha
- O potrebe pravdivého pomenovania moci
- Stručná história oligarchického modelu na Slovensku

ÚVOD – Slovensko po roku 1989

1. Rozpad štátnej ekonomiky
2. Transformácia bez ochrany národných záujmov
3. Vznik privatizačných skupín
4. Prebratie štátu finančnými záujmami
5. Prvé korene oligarchie

KAPITOLA 1 – Zrod oligarchie na Slovensku

1. Privatizácia štátneho majetku
2. Rozpad národného hospodárstva
3. Vznik finančných skupín (Penta, J&T, EPH, Tatry Mountain...)
4. Prepojenie biznisu a politiky
5. Vznik paralelného štátu
6. Slovensko ako „dedičstvo bez ochrancu“

KAPITOLA 2 – Štruktúra moci v Slovenskej republike

1. Oligarchovia ako novodobí feudáli
2. Prepojenia medzi odvetviami
3. Sieťová mapa moci (biznis – médiá – politika – banky – súdy)
4. Princíp „rotácie vplyvu“
5. Politické figúrky a ich sponzori
6. Prepojenia na zahraničné zdroje moci

KAPITOLA 3 – Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 Top 50 (alebo 100) najbohatších Slovákov

- Meno
- Odhad majetku
- Zdroj kapitálu
- Inštitúcie a firmy
- Prepojenia
- Charakter moci

3.2 Typológia zdrojov bohatstva

- Privatizačný kapitál
- Energetika
- Banky

- Reality
- Mediálne impériá
- Hazard
- IT inovátori
- Dedičia
- Odkazy zahraničného kapitálu

3.3 „Kto komu patrí“

- Oligarchické klany
- Partnerské siete
- Stíny v pozadí
- „Neviditeľní vlastníci“

KAPITOLA 4 – Mechanizmy riadenia Slovenska

1. Vplyv na politické strany
2. Nákup médií a verejnej mienky
3. Kontrola súdnictva a prokuratúry
4. Ekonomický tlak na štát
5. Riadenie verejných zdrojov
6. Riadené konflikty a krízy
7. Firma ako „štát v štáte“
8. Penetrácia zahraničných štruktúr do domácej politiky

KAPITOLA 5 – Prepojenia a siete moci (analytické jadro)

1. Mapa oligarchických vzťahov
2. Kľúčové uzly (Penta, Finax, J&T, HB Reavis...)
3. Prepojenie na banky
4. Prepojenie na médiá
5. Prepojenie na energetiku
6. Prepojenie na zdravotníctvo
7. Prepojenie na šport, kultúru, marketing
8. Princíp „rotačných dverí“
 - biznis → politika → biznis

KAPITOLA 6 – Dopady oligarchického systému na Slovensko

1. Kolaps verejného zdravia
2. Vykrádanie štátu
3. Zadlžovanie
4. Závislosť na zahraničnom kapitáli
5. Oslabenie národnej suverenity
6. Prepad školstva a kultúry
7. Erozia rodiny, identity, etiky
8. Frustrácia mäs a úpadok dôvery

KAPITOLA 7 – Riziká pre Slovenskú republiku

1. Sociálne riziká
2. Ekonomické riziká
3. Finančné riziká
4. Bezpečnostné riziká
5. Politické riziká
6. Morálne a kultúrne riziká
7. Riziková matica (intenzita vs. dopad)
8. Najkritickejšie body prežitia národa

KAPITOLA 8 – Slovensko ako organizovaná zločinecká štruktúra?

1. Definícia OZS v trestnom práve
2. Štrukturálne znaky OZS
3. Porovnanie so slovenským modelom moci
4. Oligarchická sieť ako forma „state capture“
5. Politici ako „biele kone“
6. Záver: je možné právne riešenie zvnútra?

KAPITOLA 9 – Prečo pyramída na Slovensku skolabuje

1. Demografické dôsledky
2. Ekonómia vyčerpania
3. Nedôvera v inštitúcie
4. Prehlbovanie nerovnosti
5. Útek mozgov
6. Neschopnosť systému sa regenerovať
7. Očakávaný kolapsový scenár

KAPITOLA 10 – Zhrnutie a odporúčania

- Čo sa musí zmeniť
- Kde má Slovensko šancu
- Ako znížiť riziká
- Ako pripraviť krajinu na nový model
- Prepojenie na DIEL III (Hra Človek)

ZÁVER

- Slovensko ako bod zlomu
- Možnosť premeny
- Nádej v Hru Človek

ZVÄZOK I

Slovensko po roku 1989 - ZROD OLIGARCHICKEJ PYRAMÍDY

(historicko-systémový základ)

Úloha zväzku:

Vysvetliť *ako* a *prečo* sa pyramída moci na Slovensku vôbec vytvorila.

Obsah Zväzku I:

PREDHOVOR AUTORA

- Prečo vznikla táto kniha
- O potrebe pravdivého pomenovania moci
- Stručná história oligarchického modelu na Slovensku

ÚVOD - Slovensko po roku 1989

KAPITOLA 1 - Zrod oligarchie na Slovensku

KAPITOLA 2 - Štruktúra moci v Slovenskej republike

PREDHOVOR AUTORA

Prečo vznikla táto kniha

Táto kniha vznikla z potreby povedať pravdu o moci, ktorá sa na Slovensku vytvára, presúva, skrýva a udržiava mimo očí bežného človeka. Nie je to kniha o politike. Je to kniha o **mechanizme**, ktorý formuje každú vládu, každú reformu, každé rozhodnutie a napokon aj samotný život národa.

Vyrástla z pozorovania jednej zásadnej skutočnosti: **Slovenská republika je štát, ktorého moc nie je v rukách ľudu, ale v rukách tých, ktorí vlastnia ekonomické uzly, finančné prúdy a informačné kanály.** Nie je to náhoda. Nie je to omyl. Je to systém.

A tento systém nevznikol cez noc. Budoval sa roky – tichým rozkrájaním štátneho majetku, privatizačnými dohodami v zákulisí, prepojením politikov na finančné skupiny, cez médiá, banky, právne kancelárie, energetiku, zdravotníctvo, stavebníctvo a napokon aj cez samotné inštitúcie štátu.

Táto kniha vznikla preto, že **moc na Slovensku nebola nikdy riadne pomenovaná.**

Ľudia boli vedení k tomu, aby riešili tváre, mená, strany, kauzy, ale nie *štruktúru*.

Keď nepoznáme štruktúru moci, nepoznáme ani príčinu našich problémov. Vznikla preto, že Slovensko potrebuje:

- prestávku od ilúzie,
- návrat k realite,
- otvorené zrkadlo,
- a odvahu pozrieť sa na systém taký, aký je.

Vznikla aj preto, lebo: **Národ, ktorý nepozná skutočných držiteľov moci, nemôže byť slobodný.** Táto kniha nie je napísaná proti Slovensku. Je napísaná **pre Slovensko**. Pre ľudí, ktorí cítia, že niečo nie je v poriadku, ale nevedia presne pomenovať čo. Pre tých, ktorí hľadajú súvislosti. Pre tých, ktorí tu chcú vidieť budúcnosť. A napokon vznikla z potreby vytvoriť most - od pochopenia pyramídovej hry moci k novému modelu života, ktorý nestojí na ovládaní, ale na tvorbe, spolupráci a vedomí Človeka.

O potrebe pravdivého pomenovania moci

Jedným z najväčších problémov Slovenskej republiky nie je samotná prítomnosť moci, ale jej **maskovanie**. Moc existuje vždy a všade - otázka znie, či je viditeľná, pomenovaná a pod verejnou kontrolou, alebo či je skrytá, prepojená a neviditeľná. Slovensko sa po roku 1989 ocitlo v stave, kde politické strany a verejné inštitúcie začali fungovať len ako **viditeľná vrstva**. Pod ňou však vyrástla **neviditeľná vrstva skutočných rozhodnutí** – svet finančných skupín, podnikateľských kruhov, lobistických sietí a zahraničných vplyvov, ktoré používajú politiku ako nástroj, nie ako účel. Aby národ pochopil, čo sa s ním deje, musí byť moc **pomenovaná pravdivo**:

- kto rozhoduje,

- prečo rozhoduje,
- v koho záujme,
- a akým spôsobom si to zabezpečuje.

Kým nazývame jav nepravým menom, zostáva **mimo vedomia**. A to je predpoklad pre jeho trvalú existenciu. Slovensko dlhé roky používalo slová ako *korupcia, klientelizmus, mafie, zlé riadenie*. Tieto slová sú však len malé okienka. Nehovoria o **systémovej povahe** moci.

Pravdivé pomenovanie musí ísť hlbšie: **Na Slovensku nevznikol problém jednotlivcov, ale architektúra, ktorá umožňuje prenikanie ekonomických záujmov do politiky bez trestu, bez zodpovednosti a bez dohľadu**. Ak nepomenujeme túto architektúru, nikdy ju nezmeníme. Politické striedanie strán je len kozmetika. Skutočná moc sa nemení - menia sa len jej reprezentanti. Pravdivé pomenovanie moci znamená:

- ukázať jej štruktúru,
- popísať mechanizmus,
- odhaliť jej prepojenia,
- ukázať, ako sa zabezpečuje,
- a čo spôsobuje.

A hlavne: **Vrátiť moc späť do vedomia človeka, ktorý si uvedomí, že nie je objektom, ale pôvodcom moci**. Ak národ nepozná skutočných vládcov, nemôže byť suverénny. Ak národ nevie, kto drží kľúče, nemôže otvoriť dvere. Pravdivé pomenovanie moci nie je akt odvahy. Je to **akt očistenia percepcie** - návrat k realite, ktorá bola desaťročia zahalená mlčaním, dohodami a strachom.

Stručná história vzniku oligarchického modelu na Slovensku

Oligarchický model na Slovensku nevyrástol ako náhoda. Bol dôsledkom série udalostí, ktoré spolu vytvorili priestor pre vznik nového typu moci – moci, ktorá sa neopiera o tradíciu, kultúru či legitímnu autoritu, ale o **rýchlo nadobudnutý kapitál, informačnú prevahu a politické kontakty**. Jeho korene siahajú do obdobia tesne po roku 1989, keď sa Slovensko ocitlo v nezvyčajnej historickej situácii:

- malo štátny majetok,
- malo priemysel,
- malo zdroje,
- ale nemalo **pripravených ochrancov**,
- nemalo **roh právneho rámca pre reformy**,
- a nemalo **vlastnú kapitálovú triedu**.

V tejto prázdnote sa začal rodiť nový druh moci.

1. Roky 1990–1994: éra chaosu

Ekonomika sa rozpadla rýchlejšie, než sa stihli vytvoriť pravidlá. Štát mal majetok, ale nevedel s ním narábať. Politici mali moc, ale nemali víziu. A ľudia mali nádej, ale nemali informácie. Vznikol prvý priestor pre skupiny, ktoré pochopili, že **kto prvý uchopí majetok, uchopí budúcnosť**.

2. Roky 1994–1998: éra prípravy oligarchov

V tomto období sa štát začal správať ako firma bez majiteľa. Politická moc sa spájala s ekonomickými záujmami a na pozadí vznikali prvé **privatizačné klany** – tiché dohody medzi podnikateľmi a politikmi o delení majetku. Začal sa formovať paralelný svet, ktorý oficiálne neexistoval, ale reálne rozhodoval.

3. Roky 1998–2006: éra „zhasnutých svetiel“

Privatizácia sa zrýchlila, rozšírila a stala sa dominantným procesom ekonomického života. Slovensko vstúpilo do obdobia, kde sa ekonomická moc stávala **trvalejšou** než politická. Vznikli mená, ktoré dnes pozná každý: Penta, J&T, EPH, HB Reavis, neskôr Arca, Tatry Mountain Resorts a ďalšie. Tieto skupiny neboli len investori. Boli to **novodobí feudalisti**, ktorí si rozdelili územie, zdroje, sektory a vplyvy.

4. Roky 2006–2020: konsolidácia oligarchického systému

Finančné skupiny sa stali neoddeliteľnou súčasťou štátu. Ich vplyv sa rozšíril:

- do zdravotníctva,
- energetiky,
- médií,
- finančníctva,
- developmentu,
- športu a kultúry,
- a napokon aj do samotnej legislatívy.

Začal fungovať mechanizmus, ktorý nazývame **pyramídová hra moci**: politici sa menia, skupiny zostávajú.

5. Roky 2020–dnes: éra maskovania vplyvu

Oligarchický model sa prispôbil novej dobe. Už nepôsobí priamo – pôsobí cez:

- nadácie,
- think-tanky,
- mediálne projekty,
- právne kancelárie,
- poradenské firmy,
- offshore spoločnosti,
- partnerstvá so zahraničným kapitálom.

Moc sa stala sofistikovanejšou, menej viditeľnou a zároveň pevnejšou.

Oligarchický model nevznikol preto, že by to niekto plánoval do detailu. Vznikol preto, že Slovensko bolo **dedičstvom bez ochrancu** – krajinou s veľkým majetkom, ale bez pripraveného vedomého národa, ktorý by si ho strážil. Táto kniha je pokusom pomenovať to, čo sa v našej spoločnosti odohráva už viac než tri desaťročia. Nie preto, aby sme sa vracali do minulosti, ale preto, aby sme pochopili prítomnosť a pripravili budúcnosť.

Slovensko po roku 1989

Rozpad štátnej ekonomiky

Keď sa v roku 1989 otvorila nová kapitola dejín, Slovensko vstupovalo do transformácie so špecifickým dedičstvom: malo priemysel, výrobné podniky, infraštruktúru, odborníkov a silné strategické odvetvia, ale nemalo **skúsenosť so slobodným trhom, kapitálovú vrstvu, ani ochranné mechanizmy**, ktoré by dokázali zabrániť rozkladu majetku, ktorý vznikol celej generácii. Ekonomika Slovenska bola v roku 1989 ako obrovský, plne vybavený dom, ktorý však nemal strážcu, plán obnovy ani rozoznávača toho, kto prichádza ako hosť a kto ako zlodej.

1. Centrálne riadený priemysel sa zrútil zo dňa na deň

Celé odvetvia boli naviazané na jeden model – štát ako jediného vlastníka, plánovanie ako jediný riadiaci nástroj, a veľké podniky ako chrbtová kosť ekonomiky. Keď tento model prestal existovať, neexistovala náhrada. Zrazu tu bol trh, ale bez:

- pravidiel,
- ochrany,
- kapitálu,
- investorov,
- skúseností,
- a bez štátu, ktorý by vedel, čo robiť.

Ekonomika sa rozpadala nie preto, že by bola odsúdená na zánik, ale preto, že **zmenila sa logika sveta**, a tá nová logika bola prijatá bez prípravy.

2. Trh bez pravidiel vytvoril priestor pre dravcov

V prvých rokoch po prevrate sa veľké podniky ocitli v paradoxnej situácii:

- formálne patrili štátu,
- prakticky však nikto neniesol osobnú zodpovednosť za ich správu.

Vznikla zóna, ktorú ekonómovia nazývajú *prúdová záplava hodnoty* - obrovské množstvo majetku, ktoré nie je nikým strážené. To prilákalo tých, ktorí pochopili, že **bohatstvo sa práve presúva** a že kto koná rýchlo, získa výhodu na generácie.

3. Priemysel, ktorý bol nosný, sa stal nechráneným

Podniky, ktoré tvorili základ ekonomiky - strojárstvo, hutníctvo, chemický priemysel, energetika, textil, potravinárstvo - sa dostali do chaosu:

- stratili trhy na východe,
- neboli pripravené na konkurenciu zo západu,
- mali zastaranú technológiu,
- no ešte stále obrovskú hodnotu.

Namiesto toho, aby ich štát chránil a transformoval, nechal ich **padnúť**, alebo ešte horšie – nechal ich **vykradnúť**.

4. Ekonomika sa prepadla rýchlejšie než legislatíva

Štát nestihol reagovať:

- chýbali privatizačné pravidlá,
- chýbali zákony o vlastníctve,
- chýbala kontrola,
- chýbal dohľad,
- chýbali sankcie,
- chýbali kompetentní ľudia.

Ekonomika sa rozpadala v realite, zatiaľ čo štát žil ešte v ilúzii, že ju stále riadi.

5. Výsledok: Slovensko stratilo základ svojho bohatstva

Medzi rokmi 1990 – 1994 sa udialo toto:

- podniky padali alebo sa rozpredávali,
- zamestnanosť klesala,
- mzdy stagnovali,
- verejné financie sa prepadli,
- a celý systém sa stal náchylný na privatizačné experimenty.

To bol prvý krok k vzniku oligarchie.

Nie preto, že oligarchovia existovali od začiatku, ale preto, že **ekonomiku nikto nechránil**. A kde niet ochrany, tam zvíťazí ten, kto je pripravený konať bez škrupúl.

Slovensko po roku 1989

Transformácia bez ochrany národných záujmov

Transformácia, ktorá sa na Slovensku začala po roku 1989, je často opisovaná ako „prechod k trhovej ekonomike“. V skutočnosti to však nebol riadený prechod. Bol to **kolaps starého systému bez pripraveného nového** - a pritom s masou majetku, ktorú bolo možné uchopiť. Najväčší problém transformácie bol jednoduchý: **Slovensko vstúpilo do nového sveta bez obraného mechanizmu, bez vízie a bez ochrancov vlastných záujmov**.

1. Štát nemal definované, čo chce chrániť

Západné krajiny prechádzali reformami desiatky rokov. Slovensko malo na rozhodnutie **mesiace**. Nikto jasne nepovedal:

- ktoré odvetvia sú strategické,
- čo zostane vo vlastníctve štátu,

- aká má byť budúca priemyselná štruktúra,
- ako chrániť pracovné miesta,
- ako vytvoriť domácu podnikateľskú triedu,
- ako zabrániť rozkrádaniu majetku.

Bez týchto odpovedí sa transformácia zmenila na **súboj rýchlych a pripravených s neinformovanými a zraniteľnými**.

2. Politici nemali skúsenosť - zato iní áno

Politici boli nadšení slobodou, ale nevedeli, ako funguje kapitál. Naopak - vznikajúce ekonomické skupiny vedeli presne:

- kam investovať,
- čo má hodnotu,
- ako sa vytvára vplyv,
- a ako sa tvoria kontakty s vládou.

Táto asymetria informácií spôsobila, že štát bol od začiatku v **nevýhodnom postavení**.

3. Zahraničné záujmy prišli skôr než národná stratégia

Kým si Slovensko ešte len kladlo otázku, čo chce byť, zahraničné korporácie a investori už vedeli, čo chcú oni:

- energetiku,
- banky,
- telekomunikácie,
- poisťovníctvo,
- priemyselné odvetvia,
- a lacnú pracovnú silu.

Slovensko pritom nemalo:

- vlastných expertov na rokovania,
- silné právne tímy,
- žiadnu dlhodobú koncepciu,
- ani sebavedomie pri presadzovaní svojich záujmov.

4. Transformácia sa zmenila na „otvorenú bránu“

Výsledkom bol model, v ktorom:

- štát predával majetok pod cenu,
- zahraničný kapitál získaval dominantné postavenie,
- domáce firmy prežívali len ako subdodávateľia,
- regulácie boli slabé alebo neexistovali,
- a verejné zdroje končili v rukách úzkej skupiny ľudí.

Namiesto koncepcie vznikol **system improvizácie**, kde sa rozhodovalo rýchlo, často chaoticky, bez hlbšej analýzy a najmä - bez ochrany národných záujmov.

5. Kľúčový moment: nikto nechránil budúcnosť

Národné záujmy nie sú abstraktné slová. Sú to konkrétne piliere:

- kontrola strategických odvetví,
- ochrana pracovných miest,
- rozvoj domáceho kapitálu,
- udržanie kultúrnej a ekonomickej suverenity,
- schopnosť rozhodovať o vlastných zdrojoch.

To všetko sa stratilo v procese, ktorý mal byť transformáciou, ale stal sa **rozpadom ochranných mechanizmov**. Transformácia bez ochrany národných záujmov sa stala terénom, na ktorom vyrástli prví silní hráči – finančné a privatizačné skupiny, ktoré pochopili, že štát nie je pripravený chrániť to, čo vlastní. A čo štát neochráni, to skôr či neskôr ovládne niekto iný.

Slovensko po roku 1989

Vznik privatizačných skupín

Keď sa štátne vlastníctvo začalo meniť na súkromné, otvoril sa priestor pre nový typ aktérov - pre ľudí a skupiny, ktoré pochopili, že práve teraz prebieha **najväčší presun majetku v histórii Slovenska**. Nie cez výrobu, nie cez inovácie, nie cez tvorbu hodnôt, ale cez **privatizáciu**. Privatizácia mala byť cestou k podnikaniu. V realite sa však stala cestou k **moci**.

1. Rozdelenie Československa vytvorilo ekonomické vákuum

Po roku 1993 sa objavil zásadný problém:

- Slovensko nemalo vlastnú kapitálovú elitu,
- nemalo veľkých investorov,
- nemalo skúsenosti s kapitálovým trhom,
- ale malo obrovské množstvo majetku, ktorý bolo potrebné „nejako“ spravovať.

V tejto prázdnote vznikli skupiny, ktoré pochopili, že rozhoduje rýchlosť, kontakty a odvaha riskovať.

2. Kupónová privatizácia otvorila dvere dravcom

Kupónová privatizácia mala rozložiť majetok medzi občanov. V teorii to znelo spravodlivo. V praxi však:

- bežní ľudia nemali informácie,
- nevedeli hodnotiť podniky,
- predávali kupóny za drobné,
- a do hry vstúpili investičné fondy, ktoré ich skupovali vo veľkom.

Mnohí z týchto fondov neskôr zanikli alebo zmutovali do iných foriem - ale ich kapitál sa zmenil na **súkromné základné kamene budúcich finančných impérií**.

3. Mečiarovské obdobie (1994 - 1998) vytvorilo priestor pre klany

Nastalo obdobie, ktoré sa v odbornej literatúre popisuje ako *tvorba kapitálotvornej vrstvy*. Skutočnosť bola jednoduchšia:

- rozhodovalo sa v zákulisí,
- privatizovali sa stovky podnikov,
- štát nemal kontrolu,
- a „spriaznenej“ skupine sa otvorili dvere k bohatstvu.

Toto bol začiatok prvých **privatizačných klanov**, ktoré sa neskôr pretransformovali na:

- finančné skupiny,
- developerské impériá,
- mediálne domy,
- investičné fondy,
- a neskôr aj politické konglomeráty.

4. Roky 1998 - 2006: privatizácia pod novým názvom

Po zmene vlády sa síce zmenila rétorika, ale nie podstata:

- štátni energetickí giganti,
- banky,
- plynárne,
- telekomunikácie
- poisťovne

začali prechádzať do rúk zahraničných korporácií alebo domácich skupín.

Oficiálne sa tomu hovorilo „stabilizácia“ alebo „modernizácia“, v praxi to znamenalo **definitívnu stratu kontroly nad strategickými aktívami**. Privatizačné skupiny sa z neformálnych hráčov stali **systémovými aktérmi**.

5. Vznik finančných skupín ako prirodzený dôsledok chaosu

V prostredí bez pravidiel a bez kontroly vznikli subjekty, ktoré vedeli:

- ako sa prepája politika a biznis,
- ako sa pracuje s informáciami,
- ako sa vytvárajú vplyvové siete,
- ako sa štruktúruje kapitál,

- a ako sa riadia médiá a verejná mienka.

Tak vznikli základy Penty, J&T, EPH, HB Reavis a ďalších. Nie ako firmy v klasickom zmysle, ale ako **mocenské centrá**, ktoré postupne prerástli hranice ekonomiky a prenikli do celej spoločnosti.

6. Privatizácia bez pravidiel vytvorila „paralelný štát“

To, čo vzniklo v 90. rokoch, už nebola bežná ekonomická elita. Bol to **paralelný štát**:

- s vlastnými pravidlami,
- vlastnými dohodami,
- vlastnými súdnymi mechanizmami,
- vlastnou ochranou,
- a vlastnými politickými kontaktmi.

Tento paralelný štát sa nevolil vo voľbách. Nevystupoval v televízii. Neniesol verejnú zodpovednosť. Ale mal moc ovplyvniť všetko - od zákonov až po menovanie ministrov. Vznik privatizačných skupín bol prvým krokom k oligarchickému systému, ktorý pretrváva dodnes. Kto ovládol privatizáciu, ovládol neskôr aj médiá, politiku, úvery, súdy a napokon samotnú identitu „slovenskej demokracie“. Toto bol začiatok pyramídovej hry moci.

Slovensko po roku 1989

Prebratie štátu finančnými záujmami

Slovenská republika vznikla ako politický štát, ale postupne sa premenila na **ekonomicko-finančný projekt**, v ktorom politická moc zohráva úlohu len viditeľného nástroja. Veľké finančné skupiny a záujmové štruktúry pochopili, že Slovensko je malý štát s veľkou výhodou:

- slabé inštitúcie,
- neskúsenú elitu,
- nepripravenú verejnosť,
- a obrovské množstvo majetku v pohybe.

To vytvorilo ideálne podmienky pre prebratie rozhodovacích právomocí tými, ktorí mali kapitál a znalosť „novej hry“.

1. Politika sa stala bránou, nie cieľom

Kým bežný občan vníma politiku ako arénu rozhodovania, pre finančné skupiny bola politika vždy len:

- **kanál vplyvu,**
- **ochrana investícií,**
- **prístup k informáciám,**
- **prístup k verejným zdrojom,**

- **kontrola zákonov,**
- **a poisťka proti trestnoprávnym rizikám.**

Politika nebola cieľom. Cieľom bola moc, ktorú politika umožňuje.

2. Strany sa dostali do závislosti na sponzoroch

Do 90. rokov vstupovali politické strany s entuziazmom, ale bez:

- peňazí,
- zázemia,
- skúseného aparátu,
- marketingu,
- a odborných tímov.

Kto im to poskytoval? Finančné skupiny, ktoré:

- financovali kampane,
- poskytovali poradcov,
- pomáhali zakladať médiá,
- kryli „nepopulárne rozhodnutia“,
- a mali informácie, ku ktorým sa verejnosť nedostala.

Vznikol mechanizmus: **Kto platí stranu, rozhoduje o jej smerovaní.** Slovensko tak prešlo z modelu „demokracie voličov“ do modelu **demokracie sponzorov.**

3. Finančné skupiny vstúpili do kľúčových odvetví štátu

Aby získali trvalý vplyv, sústredovali sa na sektory, ktoré určujú chod štátu:

- bankovníctvo,
- zdravotníctvo,
- energetika,
- development a mestské plochy,
- médiá a komunikácia,
- poisťovníctvo,
- farmaceutický priemysel,
- právne služby.

Kontrola týchto odvetví znamenala jedno: **Kto ovláda zdroje, ovláda štát.**

4. Prepojenie na legislatívu a regulátorov

Finančné skupiny pochopili, že zákon je najlacnejší a najefektívnejší nástroj moci. A tak:

- pomáhali tvoriť zákony,
- ich právnici pripravovali paragrafové znenia,
- ich analytici pripravovali „odborné“ podklady,
- ich kontakty obsadzovali regulátorov,
- ich vplyv určoval, čo je verejný záujem.

Vznikol jav, ktorý odborníci nazývajú **state capture** - zachytenie štátu súkromnými záujmami.

5. Účel: stabilita vplyvu

Politici sa menia každé štyri roky, ale finančné skupiny zostávajú. Preto vytvorili systém, v ktorom je jedno:

- kto je premiér,
- kto je minister,
- kto je koalícia.

Dôležité je len to, aby bola zachovaná:

- kontinuita zákaziek,
- kontinuita legislatívnych výhod,
- kontinuita mediálneho vplyvu,
- kontinuita ekonomickej dominancie.

Ostatné sú len farby na javisku.

6. Štát sa stal správcom cudzej hry

Postupne sa vyprofiloval nový model fungovania:

- štát je viditeľný,
- finančné skupiny sú neviditeľné,
- politika je hlasná,
- skutočné rozhodnutia sú tiché.

A tak vznikol paradox: **Slovensko má formálne demokratické inštitúcie, ale reálne riadenie je v rukách ekonomických záujmov.** To nie je náhoda. To je výsledok vedome budovaného systému, ktorému chýbala jediná vec - **proti-moc vedomého národa.**

Slovensko po roku 1989

Prvé korene oligarchie

Oligarchia na Slovensku nevznikla z jedného rozhodnutia ani z jedného politického obdobia. Vznikala postupne – tak, ako sa premieňala krajina, rozpadal starý systém a vznikol nový, v ktorom bola **moc bez kontroly, majetok bez ochrany a štát bez skúsenosti.** Korene oligarchie sú hlbšie, než sa bežne hovorí. Nie sú to len mená, firmy či škandály. Sú to procesy, ktoré prebiehali celé desaťročia.

1. Oslabenie štátu ako hlavný spúšťač

Po roku 1989 bol štát oslabený na troch úrovniach:

- **inštitucionálne** - úrady nevedeli, ako funguje trh,
- **politicky** - elity nemali skúsenosť s riadením slobody,
- **ekonomicky** - ekonomika bola v rozklade.

Oslabený štát je najlepšie prostredie pre posilnenie neoficiálnej, tienistej moci. Tam, kde slabne štát, rastú **súkromní vládcovia**.

2. Prvá generácia „podnikateľov“ nebola podnikateľská

Prvé privatizačné skupiny neboli podnikatelia v pravom slova zmysle. Nevyrábali produkty, nevyvíjali technológie, nesúťažili na trhu. Ich „podnikaním“ bolo:

- získanie informácie,
- získanie kontaktu,
- získanie strategického rozhodnutia,
- získanie majetku za zlomok hodnoty.

Toto nebol biznis. Toto bol **presun štátneho bohatstva do súkromných rúk**. A kto ovládne zdroje, ovládne aj moc.

3. Zákulisné dohody boli štartovacím kapitálom oligarchie

Prvé roky transformácie vytvorili systém, ktorý fungoval takto:

- menší okruh ľudí mal prístup k rozhodnutiam,
- vedel, čo sa bude privatizovať,
- poznal ceny a termíny,
- poznal politikov, ktorí rozhodujú,
- a dokázal „nasmerovať“ majetok k sebe.

Toto bol najcennejší kapitál: **informácia v čase chaosu**. Kto ju mal, stal sa bohatým. Kto ju nemal, predával kupóny, majetok, firmy aj budúcnosť.

4. Politika sa stala nástrojom biznisu

Prvé prepojenia medzi politikou a podnikaním nevznikli ako korupcia, ale ako **vzájomná závislosť**:

- podnikatelia potrebovali rozhodnutia,
- politici potrebovali peniaze.

Tak vznikol trvalý model: **Politika poskytuje moc - kapitál poskytuje zdroje. Oboje sa spojí a vytvorí systém**. Toto spojenie sa už nikdy neroztrhlo.

5. Prvé finančné skupiny vznikli z „ničoho“ - ale s podporou všetkého

Vznikajúce skupiny neboli veľké. Bol to malý okruh ľudí, ktorí pochopili:

- čo má hodnotu,
- čo bude mať hodnotu,
- a koho treba podporiť, aby tú hodnotu získali.

Začali:

- s privatizáciou bánk,
- s privatizáciou energetiky,
- s developerskými projektmi,
- s mediálnym vplyvom.

Každý krok bol naviazaný na politiku. Každý projekt mal svojho patróna. Tým vznikol **model: „biznis ako súčasť štátu“**.

6. Zrod „paralelnej elity“

Slovensko nikdy predtým nemalo výraznú podnikateľskú elitu. Tá, ktorá vznikla po roku 1989, sa neformovala prirodzene ako výsledok trhovej súťaže. Vznikla ako dôsledok:

- chaotickej transformácie,
- politických dohôd,
- prístupu k štátnemu majetku,
- a kolapsu regulácie.

Vznikla elita, ktorá nemala historické korene, len **moc, kontakt a kapitál**. A z tejto elity sa neskôr stala oligarchia.

7. Prvé korene oligarchie = neexistencia protiváhy

Ked' sa štát oslabil a majetok bol v pohybe, nevznikla:

- občianska spoločnosť,
- kontrola verejnosti,
- silná žurnalistika,
- protikorupčné inštitúcie,
- finančná polícia,
- nezávislá ekonomická analýza.

Proti-moc neexistovala. A kde niet protiváhy, tam moc rastie nekontrolovane. Toto bolo obdobie, ktoré položilo základný kameň celej pyramídy moci na Slovensku. Nie sú to len historické spomienky – je to pôvodná matrica, z ktorej vznikla dnešná oligarchická architektúra. Až keď pochopíme korene, vieme pochopiť celý strom.

KAPITOLA 1 - Zrod oligarchie na Slovensku

1. Privatizácia štátneho majetku

Privatizácia štátneho majetku bola najväčším ekonomickým a spoločenským procesom v dejinách Slovenskej republiky. Oficiálne sa zdôvodňovala ako „nevyhnutný krok“ k prechodu na trhovú ekonomiku. V skutočnosti sa však stala **klúčovým bodom zrodu oligarchickej moci**, ktorá dnes ovláda politiku, médiá, finančný sektor aj strategické zdroje krajiny.

1. Privatizácia ako kolaps, nie reforma

Privatizácia nebola vykonaná ako premyslená transformácia štátneho majetku. Bola vykonaná ako rýchly, nekoordinovaný presun obrovských hodnôt:

- z rúk štátu,
- do rúk jednotlivcov,
- bez kontroly,
- bez hodnotenia,
- bez zodpovednosti.

Tento proces vytvoril prostredie, v ktorom úspech nezávisel od schopností či inovácie, ale od:

- kontaktov,
- informácií,
- prístupu k rozhodnutiam,
- a pripravenosti konať mimo pravidiel.

2. Kupónová privatizácia: ilúzia rovnosti

Kupónová privatizácia bola prezentovaná ako spravodlivý spôsob rozdelenia majetku medzi všetkých občanov. Ideál bol pekný: každý dostane časť majetku, ktorý roky spoluvytváral. Realita bola iná:

- ľudia nerozumeli hodnotám podnikov,
- predávali kupóny za minimálne sumy,
- investičné fondy ich skupovali vo veľkom,
- štát nestanovil žiadne mantinely,
- a hodnoty sa sústredili v rukách niekoľkých hráčov.

Z kupónovej privatizácie sa nestalo zrodenie strednej vrstvy, ako sa plánovalo. Stalo sa to zrodenie **prvotného kapitálu budúcich finančných skupín**.

3. Priama privatizácia: základ pre oligarchické impériá

Druhý spôsob privatizácie - priama privatizácia - bol ešte rizikovejší. O predaji rozhodovali malé skupiny ľudí, často bez transparentných kritérií. Hodnota podnikov bola určovaná:

- politickým vzťahom,
- osobnými dohodami,

- tlakom sponzorov,
- alebo záujmom zahraničných korporácií.

Tak sa do rúk jednotlivcov dostali podniky s hodnotou stoviek miliónov korún za zlomok reálnej ceny.

4. Vznik „prvej generácie vlastníkov“

Tí, ktorí mali prístup k privatizačným rozhodnutiam, sa stali **vlastníkmi budúcnosti krajiny**. Vznikli prvé vplyvové skupiny, ktoré mali:

- kapitál,
- vplyv v politike,
- sieť kontaktov,
- prístup k informáciám,
- a výhodu času.

Toto bola prvá forma oligarchie - nie ešte systémová, ale už dostatočne silná na to, aby formovala ďalšie procesy.

5. Privatizácia ako cesta k ovládnutiu štátu

Privatizácia nebola len ekonomický proces. Bola to **príležitosť získať nástroje moci**:

- mediálne domy,
- developerské pozemky,
- energetické podniky,
- banky,
- poisťovne,
- telekomunikácie.

Kto ovládol tieto sektory, ovládol:

- verejnú mienku,
- legislatívu,
- tok kapitálu,
- zamestnanosť,
- a dokonca aj chod štátnych inštitúcií.

Privatizácia bola preto **prvým dejstvom hry**, v ktorej sa štát postupne menil na objekt a nie subjekt moci.

6. Oligarchia sa rodí tam, kde hodnota uniká

Keď sa presúvali fabriky, banky, podniky a služby, presúvala sa aj skutočná moc. A keď štát prestal byť vlastníkom, postupne prestal byť aj správcom. Vznikol nový poriadok:

- štát má formálnu moc,
- finančné skupiny majú skutočnú moc.

A toto je základný pilier, na ktorom stojí celá slovenská oligarchická architektúra.

7. Privatizácia ako archetyp pyramídovej hry

Privatizácia nastavila pravidlá, ktoré platia dodnes:

- moc patrí tým, ktorí sú rýchli, nie tým, ktorí sú schopní,
- hodnota patrí tým, ktorí majú informáciu, nie tým, ktorí ju vytvárajú,
- rozhodnutia patria tým, ktorí sponzorujú, nie tým, ktorí volia,
- systém odmeňuje prepojenia, nie zásluhy.

To je presná definícia pyramídovej hry moci.

KAPITOLA 1 - Zrod oligarchie na Slovensku

2. Rozpad národného hospodárstva

Rozpad národného hospodárstva nebol len dôsledkom rozpadu plánovaného systému. Bol to **cieľový efekt chaotickej transformácie**, ktorá prebehla bez pravidiel, bez kontroly a bez ochrany strategických odvetví. Tento rozpad bol zároveň živnou pôdou, na ktorej vyrástla oligarchia.

1. Ekonomika, ktorá stratila svoje trhy aj identitu

Slovensko bolo desaťročia súčasťou jednotného ekonomického priestoru v rámci RVHP a Československa. Hospodárstvo fungovalo ako prepojený organizmus:

- hutníctvo zásobovalo strojárstvo,
- strojárstvo zásobovalo automobilový priemysel,
- chemický priemysel zásoboval výrobu plastov, gumy a poľnohospodárstvo,
- poľnohospodárstvo zase potravinárstvo.

Keď sa tento prepojený systém rozpadol, celý organizmus skolaboval. Nebola to kríza jedného sektora. Bol to kolaps **celého spôsobu fungovania**.

2. Strata východných trhov = okamžitý šok

Najsilnejší trh slovenského priemyslu bol trh Sovietskeho zväzu a krajín východného bloku. Po rozpade týchto štruktúr:

- slovenské továrne nemali komu predávať,
- zásoby zostali v skladoch,
- peňažné toky sa prerušili,
- podniky sa ocitli v hlbokom deficite.

Štát namiesto stabilizačnej stratégie jednoducho nechal hospodárstvo padnúť.

3. Bankový sektor skolaboval ako prvý

Banky, ktoré pred rokom 1989 fungovali ako rozpočtové kanály a nie trhové inštitúcie, neboli schopné:

- analyzovať riziká,
- riadiť úvery,
- zvládať insolvenčiu podnikov.

Výsledok:

- stovky podnikov neschopných splácať úvery,
- banky plné toxických aktív,
- ekonomika v stave klinickej smrti.

Toto vytvorilo základ pre neskorší **predaj slovenských bánk za symbolické ceny** zahraničným skupinám.

4. Národné hospodárstvo bez ochrany bolo korisťou

Štát neurobil nič, aby:

- ochránil kľúčové podniky,
- zabezpečil ich prechod na nové trhy,
- modernizoval technológie,
- vytvoril investičné fondy,
- poskytol odborné vedenie.

Namiesto toho prebral rétoriku: „Trh všetko vyrieši.“ Ale trh nerieši chaos. Trh využíva chaos. A v tomto chaose sa objavili prví dravci privatizácie.

5. Priemyselné giganty padali jeden za druhým

Medzi rokmi 1990–1998 skolabovalo alebo bolo rozpredaných množstvo národných podnikov:

- chemické závody,
- strojárské podniky,
- výskumné ústavy,
- textilné závody,
- potravinárske podniky,
- poľnohospodárske družstvá,
- stavebné kombináty,
- ťažký priemysel.

Niektoré padli prirodzene. Väčšina však padla preto, že:

- boli odpojené od trhov,
- nemali kapitál,
- boli cieľom skupovačov majetku,
- alebo skončili v rukách ľudí, ktorí nemali záujem o výrobu, iba o predaj majetku.

6. Rozpad vytvoril generáciu lacných aktív

Každý kolaps znamená jediné: **Nieкто prichádza o hodnotu - a nieкто ju za lacno získava.** Pozemky, budovy, zariadenia, subdodávateľské siete, celé priemyselné komplexy - všetko sa dostávalo na trh v stave núdze, čo umožnilo skupinám získať obrovský majetok za zlomky ceny.

7. Národné hospodárstvo sa rozpadlo, oligarchia vyrástla

Kolaps hospodárstva vytvoril tri podmienky, ktoré definujú vznik oligarchie:

1. **Obrovský presun majetku bez regulácie**
2. **Štát neschopný kontrolovať procesy**

3. Súkromné skupiny pripravené získať moc

Prirodzená ekonomická štruktúra štátu sa vyprázdnila. Na jej miesto nastúpila **ekonomická moc bez koreňov**, ale s obrovským vplyvom. Toto bol zásadný moment: oligarchia nebola len dôsledkom privatizácie, ale aj **rozpadu celého národného hospodárskeho systému**. Keď krajina stráca hospodársku suverenitu, stráca aj politickú suverenitu.

KAPITOLA 1 - Zrod oligarchie na Slovensku

3. Vznik finančných skupín (Penta, J&T, EPH, Tatry Mountain...)

Vznik finančných skupín na Slovensku predstavuje najvýznamnejší moment v dejinách nášho moderného štátu. Tieto skupiny nevznikli prirodzeným podnikaním, ani trhovou súťažou, ani dlhodobou priemyselnou tradíciou. Vznikli v jedinom historickom okamihu: **v čase chaosu**, keď sa presúvali obrovské hodnoty a nikto ich nestrážil. Finančné skupiny sú produktom:

- privatizačného vakua,
- rozpadu hospodárstva,
- slabého štátu,
- a extrémne rýchleho presunu kapitálu.

Ich vznik nie je náhodný. Je to výsledok **architektúry moci**, ktorá sa začala formovať už v 90. rokoch a pretrváva dodnes.

1. PENTA - model klinickej finančnej chirurgie

Penta vznikla ako projekt niekoľkých mladých ľudí, ktorí pochopili jedinú vec: *informácie v chaose majú cenu zlata*. Začínali:

- ako obchodníci s cennými papiermi,
- s prístupom ku kupónovej privatizácii,
- s možnosťou skupovať podiely,
- s právnou ochranou, ktorú ich protivníci nemali.

Penta pochopila tri základné princípy:

1. **Ovládnuť podnik cez minoritný podiel, ak je rozdrobené vlastníctvo.**
2. **Získať kľúčových ľudí – nie firmy.**
3. **Budovať sieť kontaktov v politike, bankovníctve a médiách.**

Z malej skupiny investorov sa stala **multiodvetvová mocenská platforma**, ktorá dnes pôsobí v:

- zdravotníctve,
- financiách,
- realitách,
- médiách,
- energetike,
- farmaceutickom priemysle.

Penta nie je firma. Penta je **paralelný systém**, ktorý má vlastné kanály moci.

2. J&T - pôvodne finančníci, ktorí pochopili energiu peňazí

J&T vznikla ako tandem, ktorý využil:

- slabé banky,
- investičné fondy,
- možnosť získať lacné úvery,
- a prepojenia na politické prostredie.

Ich sila spočívala v niečom inom než u Penty:

- J&T pochopila psychológiu investorov,
- tok kapitálu,
- hodnotu nehnuteľností,
- a neskôr energiu a infraštruktúru.

Stali sa majstrami **finančného inžinierstva**:

- spájali projekty,
- vytvárali holdingy,
- vstupovali do bánk,
- ovládli development,
- vstúpili do energetiky.

Ich modelom bolo: „Získať kapitál → znásobiť ho → politicky zabezpečiť.“ Dnes patrí J&T medzi najvplyvnejšie investičné skupiny v celom regióne.

3. EPH (Energetický a Průmyslový Holding) - moc, ktorá sa nedá vypnúť

EPH vznikol ako energetická odpoveď na privatizáciu:

- plynárne,
- teplárne,
- elektrárne,
- distribúcie,
- infraštruktúrne siete.

EPH pochopil jednoduchý fakt: **Kto ovláda energiu, ovláda štát.** Energetika je:

- monopolná,
- strategická,
- politicky citlivá,
- absolútne nepostrádateľná.

EPH sa preto stalo jedným z najsilnejších hráčov, ktorí si zabezpečili politické krytie na všetkých úrovniach. Ich vplyv je tichý, ale masívny.

4. Tatty Mountain Resorts - kontrola turizmu a regionálnej moci

TMR vzniklo ako projekt, ktorý spojil:

- turistický priemysel,
- development,
- realitné projekty,

- cestovný ruch,
- a duševné vlastníctvo regiónov.

Ich sila je iná než u Penty či J&T:

- pôsobia regionálne,
- pracujú s pôdou,
- ovládajú strategické lokality,
- vyvolávajú synergiu medzi športom, marketingom a politikou.

TMR ukazuje, že moc nemusí byť len finančná. Môže byť aj **územná**.

5. Čo majú tieto skupiny spoločné?

Vznikli:

- bez kontroly,
- bez konkurencie,
- bez historickej tradície,
- s obrovským štátnym majetkom v pohybe,
- s politickým krytím.

Zdieľajú tri princípy:

1. Prepojenia na politiku

Nie ideologicky, ale pragmaticky. Podpora každej vlády, ktorá umožní stabilitu vplyvu.

2. Integrácia naprieč odvetviami

Banky, nehnuteľnosti, energetika, zdravotníctvo, médiá, šport. Jeden hráč - mnoho sektorov.

3. Informácie, ktoré bežný podnikateľ nemá

To je ich najcennejšia mena.

6. Vznik finančných skupín = zlom v dejinách Slovenska

Týmito skupinami sa skončila éra privatizačného chaosu a začala éra **organizovanej ekonomickej moci**.

- Už nešlo o rýchle zisky.
- Už nešlo o lacné nákupy v chaose.

Začalo ísť o **dlhodobé ovládnutie štátu**. Tým vznikol základný pilier oligarchie.

KAPITOLA 1 - Zrod oligarchie na Slovensku

4. Prepojenie biznisu a politiky

Ak privatizácia vytvorila kapitál, tak **prepojenie biznisu a politiky vytvorilo moc**. V tejto fáze vznikla pravá oligarchia - nie bohatí podnikatelia, ale **skupiny, ktoré dokázali riadiť politiku zvnútra aj zvonku**. Toto prepojenie nevzniklo náhodne. Bolo to logické pokračovanie:

- státisíce ľudí stratili prácu,
- tisíce podnikov skolabovalo,
- desiatky skupín získali majetok,
- no len pár z nich pochopilo, ako mať *trvalý vplyv*.

A práve tieto skupiny vznik oligarchie dovŕšili.

1. Politika ako nástroj, nie ako cieľ

Bežný občan vníma politiku ako priestor, kde sa rozhoduje o verejných veciach. Oligarchia ju však vždy vnímala inak:

- politika je investícia,
- politika je poistka,
- politika je ochranný štít,
- politika je zdroj informácií,
- politika je prístup k zákonom,
- politika je brána k verejným peniazom.

Pre oligarchiu politika **nikdy nebola cieľom, ale nástrojom**.

2. Sponzoring strán ako vstupná brána

Na Slovensku po roku 1989 vznikali politické strany s veľkými ambíciami, ale s malými rozpočtami. Nemali:

- peniaze na kampane,
- odborný aparát,
- marketing,
- médiá,
- právnikov,
- lobistické zázemie.

Kto im to poskytol? **Finančné skupiny**. Mechanizmus bol jednoduchý:

- biznis zaplatí kampane,
- politik zabezpečí zákony,
- obe strany sa tvária, že ide o „transparentný vzťah“.

Vznikol jav, ktorý môžeme nazvať: **Demokracia sponzorov**. Zvolení politici boli závislí na sile, ktorá stojí mimo volieb.

3. „Obchod“: zákon za podporu

Keď sa ukázalo, že politická moc je nestála (voľby každé štyri roky), finančné skupiny pochopili, že ich vplyv musí byť stabilnejší. Začali preto investovať do toho, čo je trvácnejšie než politici:

- zákony,
- regulácie,
- nominácie,
- inštitúcie.

Princíp bol jednoduchý:

- keď prijmeš správny zákon,
- keď obsadiš správneho človeka,
- keď nastaviš správnu reguláciu,

biznis ti zabezpečí podporu, médiá, financie a ochranu. Vznikol **strategický barter**: Biznis tvorí politiku - politika chráni biznis.

4. Politika bez oligarchie je slabá, oligarchia bez politiky slepá

Biznis potrebuje:

- zákony,
- prístup k verejným zdrojom,
- súdnu ochranu,
- vplyv na regulátora,
- stabilitu prostredia.

Politici potrebujú:

- peniaze,
- médiá,
- poradcov,
- štruktúru,
- podporu v kampani.

Obe strany sa potrebovali. A tak vznikol **symbiotický systém**, ktorý je na Slovensku viditeľný dodnes.

5. „Kľúčové postavy“ - neformálni ministri v pozadí

Vznikla nová pozícia, ktorá nebola nikdy oficiálne pomenovaná: **neformálny minister** alebo **tieňový rozhodovateľ**. Bol to človek:

- z biznisu alebo finančnej skupiny,

- ktorý mal priamy kontakt s predsedom vlády, ministrov či poslancov,
- ktorý nenesie žiadnu verejnú zodpovednosť,
- ale často rozhoduje viac ako minister.

V praxi sa to prejavovalo tak, že:

- ministri čakali na „konzultáciu“ s podnikateľmi,
- poslanci hlasovali podľa pokynov sponzorov,
- zákony boli písané „externými odborníkmi“ z finančných skupín.

6. Mediálny vplyv ako poistka

Keď finančné skupiny pochopili, že médiá sú rovnako dôležité ako zákony, začali ich kupovať alebo neformálne ovládať.

- niektoré médiá vlastnia priamo,
- iné ovládajú cez reklamu,
- ďalšie cez partnerské vzťahy,
- a zvyšok cez zastrašovanie alebo prístup k informáciám.

Médiá sa stali **zbraňou v politicko-biznisových bitkách**. A kto má zbraň na ovplyvňovanie verejnej mienky, má moc.

7. Výsledok: politika sa stala „podnikom na dohody“

Politika, ktorá mala spravovať krajinu, sa premenila na:

- správcu verejných zdrojov,
- vyjednávača kontraktov,
- realizátora ekonomických záujmov,
- vykonávateľa zákulisných dohôd.

Vznikol **paralelný systém riadenia**, v ktorom:

- rozhodnutia sa nerodia v parlamente,
- ale v kanceláriách podnikateľov a finančných skupín,
- často pri súkromných stretnutiach,
- ďaleko od očí verejnosti.

Oligarchia sa tak stala **neviditeľnou vládou** Slovenska.

KAPITOLA 1 - Zrod oligarchie na Slovensku

5. Vznik paralelného štátu

Paralelný štát je systém moci, ktorý nevzniká vo voľbách, nefiguruje v ústave, nenesie verejnú zodpovednosť a predsa rozhoduje o zásadných procesoch krajiny. Je to **neoficiálna vrstva riadenia**, ktorá stojí nad politikmi, nad ministerstvami, nad štátnymi úradmi a v mnohých prípadoch aj nad zákonom. Je to štát, ktorý existuje **vedľa** Slovenskej republiky - nie na papieri, ale v realite. Tam, kde oficiálny štát končí, tam paralelný štát začína.

1. Ako vzniká paralelný štát

Paralelný štát vzniká vždy v rovnakých historických podmienkach:

- keď je politická moc slabá,
- keď je občianska spoločnosť nevzdelaná alebo unavená,
- keď je ekonomika v rozpade,
- keď sú inštitúcie bez skúseností,
- a keď je majetok v pohybe.

Slovensko spĺňalo po roku 1989 všetkých päť podmienok. Politici naivní, biznis dravý, štát nepripravený. Vznikla ideálna pôda pre systém, ktorý sa utvoril mimo verejnej kontroly.

2. Paralelný štát = skrytá moc s vlastnými pravidlami

Paralelný štát má svoju vlastnú štruktúru:

- **vplyvové skupiny** (finančné skupiny, investičné impériá),
- **mediálne kanály**,
- **právne kancelárie**,
- **lobistické kruhy**,
- **politických nosičov** (politici, ktorí vykonávajú ich záujmy),
- **úradníkov a regulátorov**,
- **súdnych spojencov**,
- **bezpečnostné kontakty**.

Oficiálny štát má ministerstvá, parlament a ústavu. Paralelný štát má **dohody, peniaze a kontakty**.

3. Ako sa rozhodovalo v praxi

Základná veta:

Zákon sa tvorí tam, kde sedí kapitál, nie tam, kde sedia poslanci.

Mnohé zákony, regulácie a rozhodnutia v skutočnosti nevznikali:

- v parlamentných výboroch,
- na ministerstvách,

- v rámci odbornej diskusie.

Vznikali:

- v právnych kanceláriách finančných skupín,
- v uzavretých rokovaníach s politikmi,
- na neformálnych večeriach a výjazdoch,
- cez lobistov, ktorí „doplnili paragraf“ alebo „upratali reguláciu“.

Parlament sa stal len **poslednou zastávkou procesu**, nie jeho začiatkom.

4. Politici ako prepojenie medzi dvoma svetmi

Paralelný štát nepotrebuje politickú stranu. Potrebuje **poslušného politika**. Tak vznikla kategória:

- **biely politik** – ten, čo je navonok čistý, ale v skutočnosti vykonáva cudzí záujem,
- **krízový politik** – ten, čo je nasadený pri rizikových zákonoch,
- **držiaci politik** – ten, čo má udržiavať stabilitu pre sponzorov,
- **figurálny politik** – ten, čo slúži len ako tvár.

Prepojenie medzi politikou a paralelným štátom bolo symbolom tohto obdobia.

5. Paralelný štát a verejné zdroje

Paralelný štát nefunguje pre ideológiu, ale pre **zdroje**:

- eurofondy,
- zdravotníctvo,
- výstavbu,
- infraštruktúru,
- energetiku,
- mestské projekty,
- štátne tendre,
- pozemky,
- dotácie.

Kde sú zdroje, tam je vplyv. Oficiálny štát tie zdroje spravuje. Paralelný štát rozhoduje, komu pôjdu.

6. Paralelný štát má vlastnú „spravodlivosť“

Zásadný problém slovenského systému je, že paralelný štát:

- nevyšetrujú orgány,
- ale **chráni** ich,
- neobmedzujú zákony,
- ale **prispôbuje** ich,
- neohrozuje súdy,
- ale **koordinuje** ich.

Vznikla prax:

- výber „správnych prokurátorov“,
- kontakt na „správneho sudcu“,
- úprava paragrafu,
- odklad konania,
- zastavenie vecí.

Takto sa vytvorila súkromná veria justície.

7. Výsledok: dva štáty v jednom

Oficiálny štát:

- má ústavu,
- má voľby,
- má zákony,
- má ministerstvá.

Paralelný štát:

- má vplyvové skupiny,
- má kontakty,
- má financie,
- má moc nad zákonmi.

Kým oficiálny štát hovorí o demokracii, paralelný štát rozhoduje o skutočných procesoch.

8. Paralelný štát ako predstupeň oligarchie

Paralelný štát je prostredie, v ktorom:

- kapitál pôsobí silnejšie než ústava,
- peniaze majú vyššiu právnu silu než paragraf,
- mediálne impériá rozhodujú o tom, čo je „pravda“,
- zákony sú produktom záujmov, nie verejného dobra.

To je definícia oligarchie. Oligarchia teda nevznikla tým, že niekto zbohatol. Vznikla tým, že **bohatí začali ovládať rozhodovanie štátu mimo pravidiel.**

KAPITOLA 1 – Zrod oligarchie na Slovensku

6. Slovensko ako „dedičstvo bez ochrancu“

Slovensko vstúpilo do 90. rokov ako krajina, ktorá *mala obrovské dedičstvo*, ale *nemala žiadneho ochrancu*. Bol tu majetok, podniky, pôda, infraštruktúra, odborníci, kultúra práce a celá priemyselná štruktúra – no neexistovala sila, ktorá by to dokázala ochrániť, odernizovať a rozumne spravovať. To vytvorilo jedinečnú historickú situáciu: **Slovensko malo bohatstvo, ale nemalo strážcov**. Malo hodnoty, ale nemalo ochranu. Malo dedičstvo, ale nie dedičov, ktorí by ho bránili. A tak sa Slovensko stalo krajinou, ktorú bolo možné ovládnuť.

1. Štát bez skúsenosti so slobodou

Po roku 1989 sa Slovensko ocitlo v stave, keď:

- poznalo len centrálné plánovanie,
- nemalo skúsenosti s trhom,
- nemalo skúsenosti s veľkým kapitálom,
- nemalo skúsenosti s reguláciou,
- a nemalo skúsenosti s medzinárodnými hráčmi.

Bol to mladý štát s mladými inštitúciami a starými problémami. A kým sa učil chodiť, iní už bežali.

2. Národ bez ekonomickej elity

Každá stabilná krajina má dve elity:

- politickú,
- ekonomickú.

Slovensko po roku 1989 nemalo ani jednu stabilnú elitu. Nemalo:

- tradičné podnikateľské rody,
- silné rodinné firmy,
- finančníkov s domácou skúsenosťou,
- bankárov s medzinárodným prehľadom,
- kapitálovú vrstvu schopnú chrániť národné záujmy.

Namiesto toho vznikla elita „novodobá“, ktorá sa opierala o:

- rýchlo získaný kapitál,
- politické dohody,
- krátkodobé zisky,
- a moc bez koreňov.

Taká elita nechráni národ - chráni seba.

3. Politici bez vízie a ľudia bez informácií

90. roky boli obdobím:

- neistoty,
- nádeje,
- chaosu,
- dezorientácie.

Politici reagovali na udalosti, ale ich nevytvárali. Ľudia nemali prístup k relevantným informáciám. Médiá boli slabé, vlastnené alebo manipulované. Tým sa moc presunula tam, kde dokázali pracovať s informáciou:

- právnici finančných skupín,
- investiční makléři,
- lobisti,
- zákulisné kruhy.

Kto poznal informáciu, ten vlastnil budúcnosť.

4. Krajina bez morálneho štítu

Každé dedičstvo potrebuje:

- strážcu,
- vlastenca,
- manažéra,
- vizionára,
- kolektívnu vôľu ho brániť.

Slovensko malo po roku 1989 nadšenie, ale nie strážcu. System sa zmenil rýchlejšie, než sa stihla vybudovať spoločenská zodpovednosť. To umožnilo vznik:

- divokej privatizácie,
- prepojení na mafiu,
- beztretnosti pri rozpredaji podnikov,
- chaosu bez následkov.

Nebolo tu kolektívne „NAŠE“. Nebolo tu vedomie „TOTO STRÁŽIME“. Dedičstvo bez ochrancu sa stáva korisťou.

5. Kto nemá ochrancu, toho vlastní iný

Slovensko bolo:

- pre malé domáce skupiny príležitosťou,
- pre zahraničné korporácie ľahkým trhom,
- pre západné banky šancou na expanziu,
- pre politických hráčov zdrojom moci,
- pre mediálne domy trhom s minimálnou obranou.

Každý si z dedičstva vzal časť: energetiku, pôdu, fabriky, banky, plyn, elektrinu, poisťovne, médiá... A keď si každý bral, nikto nechránil celok.

6. Slovensko sa stalo krajinou „prenajatej moci“

Najzásadnejší problém je tento: **Slovensko nezačalo patriť tým, ktorí ho postavili, ale tým, ktorí ho zadlžili, privatizovali a riadili z pozadia.** Vznikol systém, v ktorom:

- kapitál je zahraničný,
- pravidlá sú importované,
- elity sú prepojené na cudzie záujmy,
- médiá sú závislé na reklamných rozpočtoch,
- politika slúži financujúcim skupinám.

Slovensko tak postupne prestalo byť dedičstvom vlastného národa a stalo sa **aktívom globálnych aj domácich mocenských hráčov.**

7. Dedičstvo bez ochrancu = národ bez suverenity

Dnes žijeme následky tohto procesu:

- ekonomická závislosť,
- politická nestabilita,
- rozdelená spoločnosť,
- vyprázdnené regióny,
- kultúrna únava,
- odluka elít od národa,
- kolaps verejných služieb.

To všetko má jeden koreň: **Dedičstvo bez ochrancu vždy ovládne ten, kto príde prvý, nie ten, komu patrí.** A práve preto sa oligarchia na Slovensku stala dominantnou silou - nie preto, že bola silná, ale preto, že Slovensko bolo nechránené.

KAPITOLA 2 - Štruktúra moci v Slovenskej republike

1. Oligarchovia ako novodobí feudáli

Moderné Slovensko má ústavu, parlament, voľby, ministerstvá a zákony. Navonok je demokratickým a republikánskym štátom. No pod povrchom funguje **mocenský model veľmi podobný stredovekému feudalizmu**. Nie je to nadsázka. Je to presná analógia. **Feudalizmus nebol len systém pôdy**. Bol to systém moci založený na:

- nerovnosti prístupu k zdrojom,
- osobnej závislosti,
- ochrane výmenou za poslušnosť,
- neoficiálnych dohodách,
- dedičnosti vplyvu,
- a uzavretosti elít.

Presne tieto znaky vykazuje aj súčasná oligarchia.

1. Novodobý feudalizmus: pôda nahradená kapitálom

V stredoveku vlastnil moc ten, kto ovládal pôdu. V 21. storočí vlastní moc ten, kto ovláda:

- banky,
- energetiku,
- zdravotníctvo,
- médiá,
- veľké rozvojové projekty,
- logistiku,
- telekomunikácie,
- štátne zákazky,
- politické strany.

Pôda už nie je základom moci. Základom moci je **kontrola systémových zdrojov**.

2. Feudál - pán územia, človek mimo zákon

Moderný oligarcha je veľmi podobný feudálnemu pánovi:

- stojí mimo dosahu bežných zákonov,
- má svoju vlastnú „justíciu“ v podobe kontaktov,
- má vlastnú „armádu“ v podobe mediálnych a právnych tímov,
- má vlastné „dané“ v podobe verejných zákaziek,
- má vlastných „poddaných“ v podobe politikov a úradníkov,
- má vlastné „územie“ – nie geografické, ale ekonomické.

Feudál vlastnil hrad. Oligarcha vlastní sektor.

3. Len málo ľudí, veľké územia (sektory)

Oligarchická moc sa na Slovensku nerozložila rovnomerne. Delí sa na niekoľko veľkých „územií“, ktoré ovládajú jednotlivé skupiny:

- **Penta** ovláda zdravotníctvo, média, retail, development, financie.
- **J&T** ovláda banky, energetiku, development.
- **EPH** ovláda plyn, teplo, infraštruktúru.
- **TMR** ovláda cestovný ruch, regionálne projekty.
- **HB Reavis** ovláda kancelárske a realitné impériá.

Ide o **fragmentáciu moci**, ktorá je však pevne držiavaná v rukách úzkej vrstvy „pánov“.

4. Politici ako vazali - nie ako lídri

V stredoveku feudál dával vazalovi:

- ochranu,
- pôdu,
- postavenie.

Vazal za to poskytoval:

- vernosť,
- službu,
- poslušnosť.

V modernom systéme je paralela presná:

Oligarcha dáva politikovi:

- financie na kampaň,
- mediálnu ochranu,
- odborný aparát,
- právne krytie,
- kontakty.

Politik dáva oligarchovi:

- zákony,
- nominácie,
- verejné zdroje,
- zákazky,
- úľavy.

Je to vzťah závislosti, nie partnerstva. Presne ako vo feudalizme.

5. Poddaní - moderná forma závislých ľudí

Dnes nemáme poddaných v historickom zmysle. Máme však **závislú vrstvu**, ktorá nemá reálny vplyv na moc:

- voliči,
- pracujúci v systémových firmách,
- lekári v súkromných sieťach,
- úradníci v štáte,
- občania odkázaní na médiá,
- podnikatelia závislí od grantov a dotácií.

Títo ľudia žijú „na území“ mocných - a tým sú aj nepriamo kontrolovaní.

6. Stredoveké právo = moderné lobistické dohody

V stredoveku mali feudáli vlastné právo. Rozhodovali sami. V modernom oligarchickom systéme sa to prejavuje takto:

- zákony sú písané na mieru,
- prokuratúra zastavuje alebo odkladá kauzy,
- súdy reagujú podľa neformálnych signálov,
- médiá vytvárajú obraz o vine či nevine,
- informácie sa šíria selektívne.

Mocní majú svoj „právny poriadok“ - nie zapísaný, ale vykonávaný.

7. Dedičnosť vplyvu

Vo feudalizme sa moc dedila. V oligarchii sa tiež dedí, ale iným spôsobom:

- cez holdingy,
- cez rodinné fondy,
- cez mediálne impériá,
- cez nepriehľadné vlastnícke štruktúry,
- cez medzinárodné siete.

Nová generácia oligarchov často nie je verejne viditeľná. Pôsobí ticho, cez správne rady a offshore firmy.

8. Nevýhoda pre štát: oligarchia si buduje svoju verziu Slovenska

Feudáli nikdy nemali záujem budovať centralizovaný, silný štát. Silný štát ohrozuje feudálov. Oligarchia má rovnakú logiku:

- slabá vláda = výhoda,
- slabé inštitúcie = výhoda,
- slabé súdnictvo = výhoda,
- slabý národ = výhoda.

Preto oligarchia nepotrebuje reformy. Potrebujú len stabilitu pre svoje „územia“.

Záver podkapitoly

Slovensko má všetky znaky moderného feudalizmu:

- uzavretú elitu,
- územia moci,
- závislých politikov,
- kontrolu nad zdrojmi,
- neviditeľný právny systém,
- a dedičnosť vplyvu.

Oligarchovia nie sú bežní podnikatelia. Sú to **novodobí feudáli**, ktorí si rozdelili moderné „panstvá“ v rámci štátu – a štát im v tom nedokáže efektívne zabrániť.

KAPITOLA 2 - Štruktúra moci v Slovenskej republike

2. Prepojenia medzi odvetviami

Oligarchická moc na Slovensku nefunguje izolovane. Nevznikajú samostatné impériá, ktoré by si konkurovali ako na voľnom trhu. Naopak - finančné skupiny vytvárajú **komplexné prepojenia medzi celými odvetviami**, aby získali:

- stabilitu,
- vplyv,
- informácie,
- kontrolu nad rizikami,
- dominantné postavenie,
- a rozhodovaciu moc nad štátom.

Tieto prepojenia tvoria **sieť**, nie náhodu. Toto je základný rozdiel medzi podnikaním a oligarchiou: *Podnikateľ sa drží jedného odvetvia. Oligarcha prepája odvetvia, aby ich ovládol ako celok.*

1. Bankovníctvo ako základná tepna moci

Každá finančná skupina, ktorá chcela mať trvalý vplyv, vstúpila do bankového sektora. Prečo?

- Banky poskytujú úvery,
- banky vidia finančné toky,
- banky poznajú hodnotu aktív,
- banky môžu rozhodnúť o tom, kto prežije a kto zanikne.

Ovládanie banky znamená ovládanie:

- podnikateľov,
- priemyslu,
- developerov,
- politikov (cez financovanie strán),
- miest a regiónov.

Banky sú preto **srdcom oligarchickej siete**.

2. Energetika - odvetvie, ktoré sa nedá obísť

Energetika je strategická. Nie je možné ju vypnúť, nahradiť ani ignorovať. Finančné skupiny, ktoré vstúpili do energetiky, získali:

- monopolné príjmy,
- politickú nepostrádateľnosť,
- schopnosť ovplyvňovať domácnosti,
- vplyv na regulátorov,
- možnosť presúvať zisk cez ceny.

Energetika je **moderný ekvivalent stredovekého mlyna** - každý musí prejsť cez neho.

3. Zdravotníctvo - zdroj moci, nie len biznisu

Kontrola nad zdravotníctvom poskytuje:

- prístup k miliardovým tokom verejných zdrojov,
- citlivé údaje o obyvateľstve,
- priamy zásah do životnej kvality národa,
- ovplyvňovanie legislatívy,
- zisk z lekární, poisťovní, nemocníc, diagnostiky.

Ovládnutie zdravotníctva nie je ekonomický projekt.
Je to **sociálna kontrola**.

4. Médiá - zbraň, ktorá prepája všetko

Oligarchia pochopila, že bez médií by boli len bohatí podnikatelia. S médiami sa stávajú **tvorcami reality**. Médiá umožňujú:

- zakrývať kauzy,
- útočiť na nepriateľov,
- chrániť politických spojencov,
- nastavovať verejnú mienku,
- tvoriť obraz „verejného nepriateľa“,
- ovplyvňovať voľby.

Médiá sú **informačný štít aj meč**, ktorý drží sieť pohromade.

5. Development a pôda - tichý zdroj moci

Prepojenia v developmente sú kľúčové:

- kontrola nad pôdou,
- kontrola nad mestami,
- kontrola nad stavebnými zákazkami,
- kontrola nad územnými plánmi.

Kto ovláda development, ovláda **priestor**, a kto ovláda priestor, ovláda budúcnosť rastu.

6. Právne kancelárie - neviditeľní architekti

Oligarchia nepotrebovala veľkú verejnú viditeľnosť. Potrebovala **právnú infraštruktúru**:

- advokátov,
- notárov,
- správcov fondov,
- špecialistov na offshore,
- autorov zákonov,
- tvorcov zmlúv.

Právne kancelárie spájajú odvetvia:

- energetiku s bankami,
- banky s developmentom,
- médiá s poisťovňami,
- politikov s finančnými skupinami.

Sú to **tichí architekti celého systému**.

7. Úradnícka vrstva - operačné prepojenie

Oligarchické siete majú v štáte svoju „armádu“ ľudí:

- na ministerstvách,
- na úradoch,
- v štátnych firmách,
- v regulátoroch,
- v komisiách,
- v poradných tímoch.

Úradník môže rozhodnúť o:

- verejnom obstarávaní,
- posúdení projektu,
- udelení licencie,
- schválení výnimky,
- cene energií.

To je sila, ktorá zatvára cyklus prepojení do jedného celku.

8. Politika - centrum distribúcie moci

Politika prepája všetko:

- zákony menia energetiku,
- energetika financuje kampane,
- banky financujú projekty,
- projekty ovplyvňujú médiá,
- médiá ovplyvňujú voľby,
- voľby určujú zákony.

To je **cyklická ekonomika vplyvu**.

Záver podkapitoly

Prepojenia medzi odvetviami sú základným znakom oligarchie. Oligarchia nie je súbor bohatých mužov. Oligarchia je **vzájomne previazaná mocenská sieť**, v ktorej:

- banky držia kapitál,
- energetika drží domácnosti,

- zdravotníctvo drží spoločnosť,
- média držia pravdu,
- development drží pôdu,
- politika drží zákony.

Spolu tvoria **uzavretý ekosystém**, v ktorom štát je len jeho formálnou fasádou.

KAPITOLA 2 - Štruktúra moci v Slovenskej republike

3. Sieťová mapa moci (biznis - médiá - politika - banky - súdy)

Slovensko nie je riadené lineárne. Nie je to systém, kde vláda stojí na vrchole, ministerstvá pod ňou a občania pod nimi. V skutočnosti má Slovensko **sieťovú mocenskú štruktúru**, v ktorej sú najdôležitejšie *uzly* a *vzťahy* - nie oficiálne funkcie. **Moc na Slovensku je distribuovaná v podobe siete, nie pyramídy. Ale táto sieť je ovládaná úzkou vrstvou uzlov – oligarchickými centrami.** Tieto uzly prepájajú:

- finančné skupiny (biznis),
- banky,
- politické subjekty,
- médiá,
- právnu moc (súdy, prokuratúra, policajné zložky),
- regulátorov,
- verejné zdroje,
- regionálne štruktúry.

Výsledkom je **neviditeľná sieť**, ktorú bežný občan nevidí, ale ktorá rozhoduje o všetkom.

1. Biznis ako centrálny uzly siete

Finančné skupiny (Penta, J&T, EPH, TMR, HB Reavis...) nie sú podnikatelia v bežnom zmysle slova. Sú to **mocenské centrá**, ktoré vytvárajú:

- kapitál,
- informačné kanály,
- právne mechanizmy,
- kontaktné siete,
- mediálne stratégie,
- legitimizáciu rozhodnutí.

V sieťovej štruktúre sú to uzly s najvyššou konektivitou.

2. Banky - tepny systému

Banky sú centrálny uzly, ktoré spájajú:

- kapitál,
- štátne projekty,
- podniky,
- development,
- mestá a obce,
- ľudí cez hypotéky a pôžičky,
- politiku cez financovanie kampaní.

Banky majú schopnosť:

- posilniť niekoho vplyv,
- odstrániť niekoho od zdrojov,
- informovať neformálne hráčov o hospodárskych pohyboch.

Bankový sektor je **backbone siete**.

3. Politika - distribútor moci

Politici sú dopravcami rozhodnutí, nie ich pôvodcami. V sieťovej mape:

- biznis → určuje smer,
- politika → realizuje smer,
- médiá → vytvárajú príbeh okolo smeru,
- banky → financujú projekty,
- súdy → chránia celý proces pred rozpadom.

Politika je preto skôr **prepojovací uzol**, nie riadiaci.

4. Média - informačné rozhranie siete

Média tvoria **vrstvu percepcie**, ktorá je rovnako dôležitá ako zákony. Ich úlohou je:

- upravovať obraz reality,
- brániť oligarchické záujmy,
- útočiť na konkurenciu,
- vytvárať verejný tlak,
- kryť konflikty záujmov.

Média v mape moci:

- nedefinujú rozhodnutia,
- ale robia ich prijateľnými (alebo neprijateľnými) pre verejnosť.

Bez médií by oligarchia bola viditeľná. S médiami zostáva skrytá.

5. Súdy a prokuratúra - poistka siete

V sieťovej štruktúre zohrávajú súdy špeciálnu úlohu:

- zastavujú nepríjemné prípady,
- spomaľujú kauzy,
- púšťajú informácie,
- vytvárajú tlak,
- alebo dávajú „signály“, ako sa má vec vyvíjať.

Sudca alebo prokurátor nie je hlavný uzol. Je to **most**, ktorý prepája oficiálny štát s paralelnou sieťou. V momente, keď sa rozhodne o:

- zastavení stíhania,
- zamietnutí dôkazov,

- posunutí termínu,
- alebo zmene paragrafu,

rozhoduje sa v skutočnosti o moci, nie o práve.

6. Prečo je sieť účinnejšia než pyramída?

Pyramída má jediné slabé miesto - vrchol. Sieť má stovky spojení. **Voči občanom vyzerá systém ako pyramída - vláda je na vrchu. Voči oligarchii funguje systém ako sieť - vplyv prúdi horizontálne.** Výhody oligarchie zo sieťového usporiadania:

- ťažko sa odhalí centrum,
- neexistuje jediné vedenie,
- moc sa delí medzi uzly,
- vplyv sa prenáša nenápadne,
- systém je stabilný aj pri výmene vlády.

Preto môže na Slovensku padnúť vláda, ale systém moci zostane.

7. Uzly + prepojenia = architektúra oligarchickej republiky

Hlavné uzly siete moci:

- finančné skupiny
- banky
- mediálne domy
- právne kancelárie
- politické elity
- kľúčoví úradníci
- vybraní sudcovia a prokurátori
- zahraničné záujmy a korporácie

Hlavné prepojenia:

- financovanie kampaní
- vlastníctvo médií
- zákony na mieru
- verejné zákazky
- priame investície
- tiché dohody
- rodinné väzby
- bývalí ministri v dozorných radách
- úradníci v správnych radách
- právnicki pôsobiaci súčasne pre štát aj súkromný sektor

Výsledok: Slovensko je riadené sieťou, ktorej centrá nie sú viditeľné a ktorej prepojenia nie sú ústavne kontrolované.

8. Sieťová moc = systém, ktorý sa nedá poraziť, iba nahradiť

Oligarchickú sieť nemožno:

- poraziť vo voľbách,
- rozložiť jedným zákonom,
- eliminovať jedným politikom,
- presvedčiť morálkou.

Sieť sa dá narušiť iba:

- novou sieťou (alternatívne štruktúry),
- elimináciou kľúčových uzlov (regulácia, transparentnosť),
- vytvorením proti-moci (vedomý národ),
- znížením zdrojov (upratanie verejných financií),
- posilnením štátnych inštitúcií.

KAPITOLA 2 - Štruktúra moci v Slovenskej republike

4. Princíp „rotácie vplyvu“

Rotácia vplyvu je proces, v ktorom sa **meniace tváre politiky** len prispôsobujú, zatiaľ čo **zdroje moci zostávajú rovnaké**. Je to mechanizmus, ktorým finančné skupiny zabezpečujú, že na výsledku volieb v skutočnosti záleží len veľmi málo. Rotácia vplyvu je tajomstvo oligarchickej stability.

1. Základná myšlienka: politici padajú, vplyv zostáva

V bežnej demokracii sa moc mení:

- výsledkami volieb,
- zmenou vlády,
- zmenou programu,
- zmenou priorít.

V oligarchickej demokracii sa mení **len estetika**:

- billboardy,
- slogany,
- mená na plagátoch,
- mediálne témy.

Ale **vplyv akejkol'vek vlády je obmedzený sieťou**, ktorá stojí nad ňou. Preto oligarchia nepotrebuje stabilnú vládu. Stačí jej stabilná **rotácia vplyvu**.

2. Rotácia vplyvu funguje cez „prepínanie farieb“

Finančné skupiny nikdy nevsádzajú na jeden politický subjekt. Podporujú všetky dôležité strany rôznymi spôsobmi:

- priamym financovaním,
- mediálnou ochranou,
- poradenskými firmami,
- právnymi službami,
- nepriamymi darcami,
- kontaktnou sieťou.

Nezáleží, kto je v koalícii. Rozhoduje, či strana:

- zachová strategické zákazky,
- nezmení regulačné rámce,
- dosadí „správnych“ ľudí,
- neruší staré dohody,
- vytvorí nové príležitosti.

Oligarchia vždy podporuje:

- jednu vládnu stranu,
- jednu konkurenčnú,
- jednu „alternatívu“,
- jedného tichého hráča,
- jednu extrémnu poistku.

Ktorákoľvek príde k moci → systém sa nepreruší.

3. Rotácia ľudí medzi biznisom a politikou

Toto je najvýraznejšia forma rotácie vplyvu. Príklady mechanizmov:

- minister odchádza do banky,
- poradca odchádza do energetiky,
- poslanec sa stáva manažérom finančnej skupiny,
- štátny tajomník sa stáva právnikom developerov,
- riaditeľ štátnej firmy prechádza do Penty alebo J&T,
- úradník začína pracovať pre mediálny dom.

A naopak:

- bankár sa stáva ministrom,
- manažér finančnej skupiny sa stane poradcom premiéra,
- právnik z veľkej kancelárie píše zákony pre ministerstvo,
- PR expert oligarchickej skupiny vedie komunikačný tím vlády.

Toto sa nazýva **rotačné dvere** (revolving doors). Na Slovensku fungujú už od 90. rokov.

4. Rotácia vplyvu = zmluvy, nie ideológia

Finančné skupiny nemajú politickú ideológiu. Majú **zmluvy, klientov a investície**. Z ich pohľadu je politika:

- nástroj,
- investícia,
- poistka,
- ochranná vrstva.

A preto striedajú podporu tak, aby bol systém stabilný:

- raz podporia pravicu,
- raz ľavicu,
- niekedy liberálov,
- niekedy konzervatívcov,
- občas aj extrém.

Ide o to, aby **ich záujmy prežili každú politickú vlnu**.

5. Rotácia vplyvu cez médiá

Médiá umožňujú rýchle prispôsobenie vplyvu:

- keď je potrebné „zmeniť farbu“, médiá zmenia tón,
- keď má strana padať, médiá pridajú kauzy,
- keď má strana rásť, médiá poskytnú priestor,
- keď treba očistiť spojenca, médiá mlčia alebo vysvetľujú.

Médiá umožňujú **rýchlu redistribúciu dôvery**.

6. Rotácia vplyvu cez súdnictvo a prokuratúru

Niektoré kauzy sú:

- zrýchlené,
- spomalené,
- odložené,
- „stratené“,
- oživené v správnom čase.

Toto umožňuje:

- držať politikov v poslušnosti,
- eliminovať nepohodlných,
- vytvárať tlak v správnych momentoch,
- chrániť kľúčových spojencov.

Súdy a prokuratúra sú tak **tichým nástrojom rotácie vplyvu**.

7. Efekt rotácie: systém prežije všetko

Rotácia vplyvu zabezpečuje, že:

- zmena vlády neznamená zmenu systému,
- reformy nikdy nezasiahnu oligarchické centrá,
- politické strany sa hádajú len o povrch,
- médiá sú nástrojom, nie strážnym psom,
- zákony sa prispôbujú vždy novému rozdaniu kariet,
- každý aktér vie, kde sú hranice.

Rotácia vplyvu je **mechanizmus trvácnosti oligarchie**.

Záver podkapitoly

Princíp rotácie vplyvu môže pôsobiť ako politická hra, no v skutočnosti je to **základný organizačný princíp paralelného štátu**.

- Politici padajú, oligarchia zostáva.
- Strany sa menia, sieť sa nemení.

- Vlády sa striedajú, moc je stabilná.

A to je presne dôvod, prečo Slovensko pôsobí ako „demokracia“, ale funguje ako **sieťovo-riadený oligarchický model**.

KAPITOLA 2 - Štruktúra moci v Slovenskej republike

5. Politické figúrky a ich sponzori

Politici sú v demokratickom systéme prezentovaní ako predstavitelia moci. Ako tí, ktorí rozhodujú, riadia, menia zákony a určujú smer krajiny. Tento obraz je však na Slovensku do veľkej miery len **kulisa**. Skutočná moc sa nachádza tam, kde sú:

- peniaze,
- informácie,
- médiá,
- kontakty,
- a schopnosť „zabezpečiť veci“.

To všetko má oligarchia - nie politici. Preto väčšina slovenských politikov nie je v skutočnosti lídrami, ale **figúrkami**. Niektoré vedome, niektoré nevedome.

1. Politická figúrka = politik bez vlastnej moci

Politická figúrka je človek, ktorý:

- je verejne volený,
- má oficiálne právomoci,
- vystupuje v médiách,
- ale nerozhoduje o kľúčových otázkach.

Napriek tomu má pre oligarchiu vysokú hodnotu:

- legitimizuje systém,
- pôsobí ako „tvár moci“,
- odkláňa pozornosť od skutočných centier vplyvu,
- podpisuje rozhodnutia pripravené niekde inde.

Politická figúrka vykonáva vôľu systému, nie verejnosti.

2. Sponzor = skutočný vlastník politickej moci

Sponzori strán a kandidátov sú najvplyvnejšími uzlami moci na Slovensku. Sponzor nie je len darca finančných prostriedkov. Sponzor je:

- zadávateľ úloh,
- zdroj informácií,
- garant kariéry,
- ochranca pred médiami,
- prístup k právnym službám,
- kontaktná brána do systému.

Sponzor je **majiteľ politickej investície**. Politik je len jej nositeľ.

3. Mechanizmus: „Povedz mi, kto ťa platí - poviem ti, čo robíš.“

V oligarchickom systéme platí jednoduché pravidlo:

- kto financuje kampaň,
- kto financuje stranu,
- kto financuje PR,
- kto financuje „poradcov“,

ten rozhoduje o:

- nomináciách,
- zákonoch,
- zákazkách,
- rozpočte,
- personálnych zmenách,
- kontrolných orgánoch,
- dohľadových radách.

Sponzor neinvestuje do politiky. Sponzor investuje do **moci nad štátom**.

4. Typy politických figúrok

Na Slovensku existuje niekoľko typov figúrok:

1. PR-politik

- mediálne školený,
- slúži na obaly,
- riadený v pozadí.

2. Výkonný politik

- podpisuje dokumenty,
- realizuje zákony,
- drží linku systému.

3. Krízový politik

- objaví sa v čase škandálu,
- odvedie pozornosť,
- funguje dočasne.

4. Tichý politik

- nikto ho nepozná,
- má dôležité ekonomické nominácie,
- zabezpečuje technické veci.

5. Piestový politik

- pohybuje sa hore-dole podľa potreby,
- raz minister, inokedy poslanec,
- slúži ako univerzálny nástroj.

6. Blackbox-politik

- nikto presne nevie, kto ho financuje,
- často má podporu viacerých skupín,
- slúži na špecifické operácie.

Všetky typy spája jedno: **bez sponzora neexistujú.**

5. Ako sa vytvára figúrka?

Väčšina figúrok vznikne v piatich krokoch:

1. Nábor

- biznis si vyhládne vhodného človeka (mladý, ambiciózny, prázdna tabuľa).

2. Budovanie

- poskytne sa mediálne školenie,
- zabezpečí sa PR,
- vytvorí sa zázemie a agenda.

3. Financovanie

- kampane,
- billboardy,
- sociálne siete,
- odborné tímy.

4. Ochrana

- právna,
- mediálna,
- cez kontakty v bezpečnostných zložkách.

5. Nasadenie do funkcie

- nominácia,
- podpora koalície,
- zákulisná dohoda.

Tak sa z človeka stane „politická figúrka“ - produkt, nie nezávislá osobnosť.

6. Kontrakt medzi figúrkou a sponzorom

Dohoda je jednoduchá a nevyžaduje papier:

Sponzor zabezpečí:

- peniaze,
- médiá,
- právne služby,
- kontakty,
- krytie.

Politik zabezpečí:

- personálne nominácie,
- zákony,
- verejné zákazky,
- prístup k informáciám,
- vplyv na rezort.

Tento kontrakt je absolútne stabilný. Je starší než väčšina dnešných strán.

7. Prečo sú figúrky nebezpečné?

Politická figúrka:

- nemá vlastnú vôľu,
- nemá vlastnú víziu,
- nemá zodpovednosť voči občanom,
- je vymeniteľná,
- je závislá na sponzorovi,
- je rukojemníkom systému.

A hlavne: **figúrka nemôže konať pre Slovensko, pretože je zaviazaná niekomu inému.**

8. Ako systém figúrok udržiava oligarchiu pri živote?

- eliminuje nezávislých politikov,
- paralyzuje skutočné reformy,
- chráni biznisové dohody,
- kontroluje nominácie,
- potláča iniciatívy zospodu,
- udržiava paralelný štát v stabilite.

Figúrky sú „armádou“, ktorá drží oligarchiu pri moci.

Záver podkapitoly

Slovenský politický systém nie je zlyhaný - pracuje presne podľa návrhu svojich neviditeľných architektov. Politici nie sú vodcovia, ale **prenášači vplyvu**. Skutočná moc sa nachádza nie v parlamentných laviciach, ale v rukách **sponzorov, ktorí týchto politikov vlastnia**. A práve toto je dôvod, prečo politické strany na Slovensku neplnia vôľu ľudu, ale vôľu svojich „investorov“.

KAPITOLA 2 - Štruktúra moci v Slovenskej republike

6. Prepojenia na zahraničné zdroje moci

Slovenská oligarchia nevznikla len zo slovenského chaosu, privatizácie a slabého štátu. Vznikla aj ako súčasť **medzinárodnej architektúry kapitálu**, ktorá presahuje hranice politiky, kultúry aj legislatívy. Toto je zásadná pravda: **Domáca oligarchia je len lokálnym manažérom väčších globálnych síl**. Bez zahraničného kapitálu, centier riadenia a politických záujmov by slovenské skupiny nikdy nedosiahli svoju dnešnú moc.

1. Zahraničné banky a finančné domy - skutočný mozog systému

Najväčší vplyv na Slovensko mali vždy **zahraničné banky a finančné korporácie**. Počas 90. rokov:

- slovenské banky skolabovali,
- štát ich sanoval z verejných peňazí,
- a následne predal za symbolické ceny zahraničným skupinám.

Zahraničné banky získali:

- kontrolu nad hypotékami,
- kontrolu nad úvermi,
- kontrolu nad podnikmi,
- kontrolu nad cash-flow miest a štátu,
- informačný prehľad o ekonomike celého Slovenska.

V skutočnosti sú **najdôležitejším neviditeľným aktérom** v pozadí slovenského systému. Domáci oligarchovia môžu byť bohatí - ale zahraničné banky majú **nad nimi právu aj ekonomickú nadvládu**.

2. Nadnárodné inštitúcie - tlak zvonka, ktorému sa nedá vyhnúť

Slovensko je súčasťou systémov, ktoré definujú jeho politiku a legislatívu:

- Európska únia (Brusel)
- Európska centrálna banka (Frankfurt)
- NATO (Washington / Brusel)
- Medzinárodný menový fond
- Svetová banka
- OECD
- Európska banka pre obnovu a rozvoj
- Európska investičná banka

Tieto inštitúcie:

- odporúčajú legislatívu,
- nastavujú regulácie,
- kontrolujú rozpočty,

- ovplyvňujú dane,
- poskytujú úvery,
- financujú projekty,
- definujú sankcie,
- určujú čo je „správna politika“.

Slovenskí oligarchovia sa pohybujú v rámci mantinelov, ktoré definujú **nadnárodné štruktúry**.

3. Zahraničné korporácie - tichí vlastníci Slovenska

Veľká časť slovenského priemyslu patrí zahraničným koncernom:

- automobilky,
- elektrotechnické podniky,
- gumársky priemysel,
- potravinárske reťazce,
- logistika,
- farmaceutický sektor,
- telekomunikácie.

Tieto nadnárodné giganty majú väčší ekonomický vplyv než ktorýkoľvek slovenský politik. Ich špecifiká:

- neodpovedajú slovenskému voličovi,
- nepodriaďujú sa domácejmu politickému cyklu,
- majú integrované právne tímy,
- regulácie si vyjednávajú na úrovni EÚ,
- majú obrovskú páku na štát cez zamestnanosť.

Slovenské finančné skupiny často len **spravujú to, čo nebolo schopné zaujať zahraničie**.

4. Lobingové centrá v Bruseli - neviditeľné ruky nad zákonmi

Mnohé slovenské zákony nevznikajú v Bratislave, ale v:

- bruselských komisiách,
- pracovných skupinách,
- technických výboroch,
- poradných orgánoch EÚ.

Brusel je prostredím, kde pôsobia tisíce lobistov:

- farmaceutický priemysel,
- energetické giganty,
- finančný sektor,
- agro-potravinárske konglomeráty,
- technologické firmy.

Slovenské zákony sú tak často výsledkom:

európskeho lobingu → implementácie → politického podpisu. Skutočné zdroje moci sú mimo krajiny.

5. Zahraničné tajné služby a geopolitické záujmy

Každý štát je predmetom geopolitických hier. Slovensko nie je výnimkou. Zahraničné štruktúry môžu ovplyvňovať:

- energetické smerovanie,
- výmenu spravodajských informácií,
- menovanie kľúčových ľudí,
- bezpečnostnú politiku,
- zbrojársky priemysel,
- vzdelávacie programy,
- mediálny diskurz.

Niekedy priamo, niekedy cez partnerské organizácie, think-tanky alebo granty. Oligarchia a politika sa tomuto prostrediu prispôbujú - niekedy dobrovoľne, niekedy z tlaku.

6. Prepojenie slovenských oligarchov na zahraničný kapitál

Slovenské finančné skupiny:

- investujú v zahraničí,
- získavajú úvery v zahraničných bankách,
- spravujú fondy cez zahraničné entity,
- používajú offshore centrá,
- vstupujú do joint-ventures s globálnymi hráčmi.

Zahraničný kapitál je teda **ich zdrojom**, a slovenský štát **ich platformou**. Oligarchovia nie sú nezávislí. Sú **sprostredkovateľmi cudzej moci na domácom území**.

7. Slovensko ako nástroj, nie cieľ

Zahraničné prepojenia spôsobujú, že:

- rozhodnutia vlády sú často podriadené európskym alebo globálnym záujmom,
- energetická politika sleduje geopolitiku, nie národný záujem,
- banky konajú podľa materských krajín,
- nadnárodné firmy tlačia na legislatívu,
- domáci oligarchovia pôsobia ako regionálni správcovia.

Slovensko tak nefunguje ako subjekt, ale často ako **prenajaté územie kapitálu**.

8. Záver podkapitoly

Slovenská oligarchia nie je autonómna. Je zakorenená v medzinárodných štruktúrach, ktoré:

- riadia kapitál,
- formujú legislatívu,

- určujú limity politiky,
- kontrolujú bankový sektor,
- vlastnia priemysel,
- určujú mediálny rámec.

Domáci oligarchovia sú **lokálni feudáli**, ale ich skutoční „králi“ sú mimo slovenských hraníc. To je pravá podoba moci v Slovenskej republike.

Tento zväzok položil základ pre pochopenie mechanizmov, ktoré formovali vznik a architektúru oligarchickej moci v Slovenskej republike po roku 1989. Ukázal historické okolnosti, systémové chyby a štrukturálne procesy, v ktorých sa štát postupne menil z nástroja verejného záujmu na objekt mocenského riadenia.

Zámerom tejto časti nebolo pomenovať konkrétnych aktérov do detailu, ale **vytvoriť rámec porozumenia**, bez ktorého by akákoľvek hlbšia analýza stratila oporu. Bez poznania architektúry moci nie je možné porozumieť jej prejavom.

Nasledujúci **Zväzok II** nadväzuje na tento základ a vstupuje do analytického jadra diela. Zameriava sa na konkrétnych aktérov, siete, mechanizmy riadenia a prepojenia, prostredníctvom ktorých sa pyramídová hra moci v Slovenskej republike udržiava a reprodukuje v praxi.

Oba zväzky tvoria **jednotný analytický celok** a sú neoddeliteľnými časťami jednej práce s názvom
Slovenská republika – pyramídová hra moci.

SLOVENSKÁ REPUBLIKA PYRAMÍDOVA HRA MOCI

Asim, Človek Suverén - Ivan Cupan nebeského Roda Koníkov vedomí zvrchovaný tvorca reálnosti

Grafická úprava:

Človek Suverén Tomáš Cupan nebeského Roda Koníkov vedomí zvrchovaný tvorca reálnosti

Návrh obálky ČS. Ivan Cupan a ČS. Tomáš Cupan

RODOVÁ UNIVERZITA Podhradie nad Váhom

SLOVENSKÁ REPUBLIKA PYRAMÍDOVA HRA MOCI

Analýza mechanizmov riadenia, psychológie moci a perspektív jej transformácie v prechode civilizácie.

AKTÉRI, SIETE A RIADENIE ŠTÁTU

Analýza oligarchických štruktúr moci

Ivan Cupan
2026 – 7534

ÚVODNÉ VYHLÁSENIE

Tento dokument tvorí **jedno ucelené analytické dielo** s názvom „Slovenská republika – pyramídová hra moci“, ktoré je z technických a formálnych dôvodov rozdelené do troch samostatných zväzkov. Toto rozdelenie nemá obsahový, hodnotový ani významový charakter a nijakým spôsobom **nenarúša celistvosť, kontinuitu ani výpovednú silu práce.**

Rozdelenie bolo zvolené výlučne z dôvodu rozsahu materiálu a požiadaviek na jeho fyzickú väzbu v podobe diplomových a archívnych zväzkov. Všetky tri časti spolu tvoria **jednotný celok**, založený na rovnakej metodike, terminológii, analytickom prístupe a hodnotovom rámci.

Cieľom tohto diela je **systematicky a vecne pomenovať mechanizmy moci**, ktoré formujú fungovanie Slovenskej republiky po roku 1989, a to bez ideologického nátlaku, politickej príslušnosti či osobných útokov. Práca sa neopiera o domnienky, ale o **analýzu historických procesov, verejne dostupných údajov, štruktúrnych vzťahov a opakovateľných vzorcov správania moci.**

Autor si kladie za cieľ **porozumenie systému**, nie polarizáciu spoločnosti. Text nie je výzvou na konflikt, ale pozvaním k poznaniu, kritickému mysleniu a zodpovednej diskusii. Z tohto dôvodu je práca koncipovaná tak, aby bolo možné jednotlivé zväzky študovať aj samostatne, pričom plné pochopenie celej problematiky vzniká ich **spojeným čítaním.**

Jednotlivé zväzky sa zameriavajú na:

- vznik a architektúru oligarchickej moci,
- jej konkrétne prejavy, aktérov a riadiace mechanizmy,
- a napokon na dôsledky, riziká a civilizačný bod zlomu pre Človeka, Rod a Národ.

Toto dielo vzniklo ako **študijný, pamäťový a archívny materiál**, určený pre uchovanie poznania a pre vzdelávanie budúcich generácií. Jeho zmyslom nie je vnucovať závery, ale **poskytnúť rámec, v ktorom je možné slobodne myslieť, rozlišovať a rozhodovať sa.**

Rozdelenie do troch zväzkov preto treba chápať ako **formálny nosič jedného obsahu**, nie ako tri oddelené práce. V duchu tejto jednoty je potrebné pristupovať k textu ako k jednému dielu s jedným zámerom:

prispiet' k poznaniu reality moci a k ochrane dôstojnosti slobodného človeka.

Zväzok II

AKTÉRI, SIETE A RIADENIE ŠTÁTU

Obsah Zväzku II:

KAPITOLA 3 – Najbohatší ľudia Slovenska

KAPITOLA 4 – Mechanizmy riadenia Slovenska

KAPITOLA 5 – Prepojenia a siete moci (analytické jadro)

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

Úvod - Kto sú skutoční vlastníci krajiny?

Keď sa v médiách hovorí o najbohatších Slovákoch, zvyčajne sa to prezentuje ako zoznam úspešných podnikateľov, vizionárov a ekonomických lídrov. Realita je však zásadne odlišná. Na Slovensku sa bohatstvo nevytváralo **organicky**, ale **extrakčne** - odčerpávaním zdrojov zo štátu, z privatizácie, z regulovaných odvetví a z verejných rozpočtov. Tento zoznam preto nie je katalógom úspechu. Je to **katalóg vplyvu**.

1. Bohatstvo ako dôsledok systému, nie osobného génia

Najbohatší ľudia Slovenska sú bohatí nie preto, že:

- vynašli technológiu,
- založili globálnu značku,
- vytvorili produkciu pre svetový trh,
- budovali firmy generáciu za generáciou.

Nie. Väčšina z nich je bohatá preto, že:

- mala prístup k privatizácii,
- mala informácie,
- mala kontakty,
- mala politické krytie,
- mala mediálnu ochranu,
- mala právnikov, ktorí „vyriešili“ problémy,
- vedela vstupovať do štátnych sektorov s minimálnym rizikom.

Bohatstvo na Slovensku vzniká ako **následok systému**, nie ako výsledok tvorby hodnoty.

2. Finančné skupiny = moderné šľachtické rody

Slovenské finančné skupiny sú dnešnou podobou šľachty:

- sú dedične prepojené,
- majú spoločné projekty,
- kontrolujú médiá,
- kontrolujú banky,
- kontrolujú zdravotníctvo,
- kontrolujú development,
- využívajú právne služby na ochranu svojich záujmov,
- a ovplyvňujú politiku.

Ich bohatstvo nie je izolované.

Je vzájomne prepojené ako sieť.

Jeden oligarcha nie je jednotlivec. Je to **vrchol celého ekonomicko-politického ekosystému**.

3. Najbohatší Slováci sú zároveň najvplyvnejší Slováci

Na Slovensku platí: **Kto má bohatstvo, má moc. Kto má moc, má vplyv. Kto má vplyv, má rozhodovanie nad štátom.** Najbohatší ľudia Slovenska:

- ovplyvňujú legislatívu,
- ovplyvňujú médiá,
- ovplyvňujú nominácie,
- ovplyvňujú bankový sektor,
- ovplyvňujú súdy a prokuratúru,
- ovplyvňujú verejné obstarávanie,
- ovplyvňujú energetiku,
- ovplyvňujú zdravotníctvo.

Bez pochopenia ich vplyvu nemožno pochopiť slovenský štát.

4. Prečo vytvárame tento zoznam?

Cieľom tejto kapitoly nie je:

- demonizovať jednotlivé osoby,
- útočiť na podnikateľov,
- vytvárať nenávisť,
- moralizovať majetok.

Cieľom je:

- ukázať prepojenia,
- odhaliť mechanizmy,
- pochopiť mocenské väzby,
- identifikovať uzly vplyvu,
- ukázať štruktúru,
- pomenovať, k čomu patria jednotlivé aktíva,
- a čo to znamená pre Slovensko.

To je analytická, nie emočná práca.

5. Najbohatší ľudia nie sú individuálne postavy, ale reprezentanti celkov

Každý z nich predstavuje:

- tok peňazí,
- tok vplyvu,
- tok informácií,
- tok legislatívnych výhod,
- tok verejných zdrojov,
- tok médií.

Ich mená sú len značkami systémov, ktoré sú oveľa väčšie a hlbšie.

Preto v tejto kapitole nebudeme len uvádzať majetok a firmy. Budeme analyzovať:

- pôvod kapitálu,
- sieť prepojení,
- charakter moci,
- a systémový význam.

6. Prečo musí Slovensko poznať svojich najbohatších?

Národ, ktorý nevie:

- kto vlastní jeho médiá,
- kto kontroluje jeho energetiku,
- kto riadi jeho banky,
- kto rozhoduje o jeho zákonoch,
- kto profituje z jeho nemocníc,
- kto vlastní jeho pozemky,

je národom, ktorý **nemá moc nad vlastným štátom**. Preto je táto kapitola jednou z najdôležitejších.

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 1: PENTA (finančná skupina)

Najvplyvnejší aktér oligarchického systému na Slovensku

1. Názov skupiny PENTA INVESTMENTS GROUP

Zakladatelia:

- Jaroslav Haščák
- Marek Dospiva
- (historicky tiež J. Oravkin, J. Kúšik a ďalší)

2. Odhadovaný majetok

5 - 7 miliárd EUR (kumulatívne aktíva naprieč krajinami)

Charakter bohatstva:

- privatizačný pôvod
- sieťový rast
- kontrola nad strategickými odvetviami
- masívna geografická diverzifikácia

3. Kľúčové odvetvia pôsobenia

Penta nie je skupina v jednom sektore. Penta je **paralelný systém** pokrývajúci tieto oblasti:

- Zdravotníctvo (poisťovne, nemocnice, polikliniky, laboratória)
- Bankovníctvo
- Reality & development
- Maloobchod (retail)
- Média
- Farmaceutický sektor
- Právne služby & consulting
- IT a technologické projekty
- Energetika (menšie, ale strategické pozície)

4. Zoznam kľúčových firiem / holdingov

Len to, čo je verejne známe - analytické, nie úplné.

Zdravotníctvo

- Dôvera zdravotná poisťovňa
- Svet zdravia (sieť nemocníc)
- ProCare (sieť polikliník)
- Medirex cez partnerské väzby (laboratórne služby)

Bankovníctvo

- Prima banka
- Privatbanka

Médiá

- News and Media Holding (denníky, magazíny, online média)

Development a reality

- Bory (megaprojekt)
- Digital Park
- Florenc (Praha)
- International projects v Poľsku, v ČR

Retail

- Dr. Max (najväčšia sieť lekární v regióne)

Ostatné

- Partnerstvá vo farmácii
- IT projekty
- Fondové a investičné štruktúry

5. Prepojenia

(a) Politické prepojenia

Penta pôsobí **multi-stranícky**, nie ideologicky:

- podporuje vlády, ktoré jej zaručia stabilitu sektora
- dlhodobé prepojenia na ministerstvo zdravotníctva
- kontakty v parlamente (naprieč politickými subjektmi)
- ovplyvňovanie zákonov cez odborné tímy
- významné kontakty v Žilinskom, Košickom a Bratislavskom regióne

Penta vždy hrá na **4 strany naraz** (vláda, opozícia, alternatíva, regionálne štruktúry).

(b) Mediálne prepojenia

Penta vlastní najväčší tlačový a online mediálny dom na Slovensku:

- Plus 7 dní
- Plus 1 deň
- Trend
- Žena a život
- Šarm
- Aktuality.sk (historické prepojenia)

- a množstvo menších titulov

Médiá Penty sú **jedným z hlavných nástrojov rotácie vplyvu.**

(c) Bankové prepojenia

- dve banky (Prima banka, Privatbanka)
- investičné fondy
- kreditné linky do zahraničia
- kontrola cash-flow v regiónoch

Banky sú **skrytým srdcom vplyvu.**

(d) Právne prepojenia

- dlhodobé prepojenia na najväčšie právne kancelárie SR a ČR
- tvorba legislatívy cez externé tímy
- advokátske služby pre „šetrenia“ a súdne procesy
- vysoká úroveň právnej ochrany, často presahujúca možnosti štátu

(e) Zahraničné prepojenia

Penta nie je slovenský hráč. Pôsobí v:

- Česku
- Poľsku
- Nemecku
- Holandsku
- Rakúsku
- Maďarsku

Zahraničné prepojenia zabezpečujú:

- kapitál
- úvery
- ochranu pred domácim právnym systémom
- možnosť reorganizácie majetku
- medzinárodný daňový štít

6. Charakter moci

Sieťovo-inštitucionálna moc. Penta dokáže prepájať:

- banky
- médiá
- zdravotníctvo
- development
- politické štruktúry
- právne kancelárie
- regionálnych aktérov

Tvorí **kompletný paralelný systém**, ktorý funguje nezávisle od vlády.

7. História a pôvod kapitálu

Pôvod kapitálu: 90 roky

- obchodovanie s privatizačnými papiermi
- vstup do podnikových fondov
- prevzatia podnikov cez minoritné podiely
- agresívna expanzia do zdravotníctva
- neskôr banky, development, retail a médiá

Zlomové momenty:

- vstup do zdravotníctva
- vstup do médií
- budovanie regionálnych nemocničných sietí
- budovanie retailovej siete Dr. Max
- expanzia do ČR a Poľska

8. Mechanizmus rastu

- sieťové prepájanie sektorov
- právne inovácie
- politické prepojenia
- dlhodobé projekty s nízkym rizikom
- masové akvizície zdravotníckych zariadení
- investície do realít
- vlastníctvo médií

Penta rastie **horizontálne aj vertikálne**.

9. Riziká a kritické body

Pre štát:

- kontrola zdravotníctva (systémová závislosť)
- mediálny vplyv (ovplyvňovanie volieb)
- bankové prepojenia (finančná zraniteľnosť)

Pre demokraciu:

- silná sieťová moc
- slabá transparentnosť
- možnosť ovplyvňovať legislatívu

Slabé miesta Penty:

- reputačné riziká
- zahraničné právne tlaky

- regionálne konflikty
- závislosť na stabilite zdravotníckych regulácií

10. Zhrnutie

Penta je **najväčší a najkomplexnejší oligarchický uzol** Slovenskej republiky. Je to systém s vlastnou logikou, infraštruktúrou, médiami, právom a distribúciou moci. Je to **modelový príklad paralelného štátu v ekonomickej podobe**. Bez pochopenia Penty nie je možné pochopiť slovenskú oligarchiu.

KAPPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 2: J&T FINANCE GROUP

Druhý najväčší oligarchický uzol Slovenskej republiky

1. Názov skupiny J&T Finance Group SE

Zakladatelia:

- Jozef Tkáč
- Ivan Jakabovič

Dnešný vplyv nesú najmä:

- rodina Tkáčovcov (rodinné holdingy)
- Ivan Jakabovič (cez priame a nepriamo vlastnené entity)

2. Odhadovaný majetok

4 - 6 miliárd EUR (regionálne kumulované aktíva)

Charakter bohatstva:

- privatizačný pôvod,
- bankovo-investičná expanzia,
- úzke prepojenia na regulované sektory,
- medzinárodné aktíva (ČR, SR, CH, CY, AT).

3. Kľúčové odvetvia pôsobenia

J&T je **finančná a energetická hydra**, ktorá si vytvorila dominantné pozície v:

1. Bankovníctvo

- J&T Banka (CZ, SK)
- Poštová banka (historicky prepojenia)
- investičné fondy J&T Asset Management

2. Energetika

(partnerské väzby na EPH - Energetický a Průmyslový Holding)

- plyn
- teplárenstvo
- logistika
- infraštruktúra
- energetické firmy naprieč SR, ČR a EU

3. Reality & veľké developerské projekty

- River Park
- Eurovea (prepojenia cez partnerstvá)
- Zuckermandel
- rozsiahle portfóliá v Prahe aj Bratislave

4. Šport & marketingová moc

- Slovan Bratislava (dlhodobé vlastníctvo / prepojenia)
- sponsoring a športové projekty ako platforma vplyvu

5. Prístavy, lodná doprava, infraštruktúra

- prepojenia cez logistické firmy a riečnu dopravu

6. Private equity & fondové štruktúry

- investície do technologických projektov
- investície do hoteliérstva
- investície do luxusného segmentu

4. Kľúčové firmy / holdingy

Bankovníctvo

- J&T BANKA
- J&T Finance Group
- J&T Asset Management
- partnerstvá v privátnom bankovníctve

Energetika

(cez prepojenia s EPH a partnerskými štruktúrami)

- SPP prepojenia cez historické väzby
- teplárenské podniky
- infraštruktúrne holdingy

Development

- J&T Real Estate
- projekty Bratislava: River Park, Zuckermandel
- projekty Praha: Waltrovka, Rustonka (cez partnerské väzby)

Šport

- HC Slovan Bratislava (dlhodobý symbolický aj mediálny vplyv)

5. Prepojenia

(a) Politické prepojenia

J&T si udržuje **extrémne široké spektrum kontaktov**:

- bývalí premiéri a ministri vo funkciách poradcov
- osoby zo stranických štruktúr v dozorných radách
- prepojenia na mestské politiky v BA a KE
- dlhodobé kontakty v parlamente (naprieč stranami)
- schopnosť rýchlo adaptovať vzťahy po každej zmene vlády

Na rozdiel od Penty je J&T **menej mediálne exponovaná**, ale o to stabilnejšia.

(b) Mediálne prepojenia

J&T priamo nevlastní veľké médiá, ale:

- má personálne a finančné prepojenia na viaceré mediálne domy,
- využíva PR agentúry, ktoré ovládajú diskurz,
- má tichý vplyv cez športové projekty (Slovan = marketingová sila),
- má „neviditeľné“ mediálne kontakty v regionálnej tlači.

c) Bankové prepojenia

Toto je **hlavný zdroj moci J&T**:

- privátne bankovníctvo (bohatí klienti → sieť vplyvu)
- investičné fondy
- úvery pre development
- úvery pre energetiku
- úvery pre športové kluby
- prepojenia na zahraničné banky

J&T Banka je jednou z najdôležitejších finančných inštitúcií v regióne.

(d) Právne prepojenia

- stabilné väzby na advokátske kancelárie v SR aj ČR
- komplexné právne krytie pre bankové a developerské projekty
- lobing v oblasti energetiky, developmentu a retailu

Právna ochrana J&T patrí medzi najsilnejšie v regióne.

(e) Zahraničné prepojenia

J&T má rozsiahle štruktúry v:

- Švajčiarsku
- Cypruse
- Česku
- Rakúsku

- Luxembursku

Tieto štruktúry umožňujú:

- ochranu majetku,
- presúvanie aktív,
- investičné financovanie,
- daňové optimalizácie.

6. Charakter moci

Finančno-energetická architektúra.

J&T vytvára moc cez:

- banky,
- energetiku,
- development,
- šport,
- privátne investičné siete.

Je to rozdielny model než Penta:

- Penta = sieť sektora zdravotníctva + médiá
- J&T = banky + energetika + development + šport

Obe skupiny sa dopĺňajú, nie konkurujú.

7. História a pôvod kapitálu

- začiatky v 90. rokoch cez obchodovanie s akciami
- následne investície do fondov
- prvé developerské projekty
- vstup do bankového sektora – zlomový moment
- prepojenia s českými podnikateľmi
- investície do energetiky cez strategické partnerstvá
- expanzia v Prahe
- vstup do športových klubov
- budovanie stabilnej siete privátneho bankovníctva

J&T vyrástla najmä vďaka **agresívnej akvizíčnej stratégii**.

8. Mechanizmus rastu

- leverage (rast cez úvery)
- development (vysoké margin projekty)
- bankový sektor (privátni klienti)
- energetika (strategické odvetvie)
- partnerstvá s globálnymi firmami
- vstupy do klubov a regiónov

- dlhodobé projekty s pevnými príjmami

9. Riziká a kritické body

Pre štát:

- veľká závislosť na developerstve
- veľká prítomnosť v energetike
- neformálna moc cez banky

Pre spoločnosť:

- možnosť vplyvu na mestské rozhodnutia
- riziko zvyšovania cien energií / developmentu
- vysoká koncentrácia kapitálu

Slabé miesta skupiny:

- reputačné riziko
- medzinárodné tlaky v energetike
- závislosť na regulácii bánk

10. Zhrnutie

J&T je **druhým najsilnejším oligarchickým uzlom** Slovenska. Ovláda bankovníctvo, development, energetiku a šport - oblasti, ktoré formujú každodenný život ľudí aj rozhodovanie štátu. Kým Penta má paralelný systém moci, J&T má **finančno-energetický systém**, ktorý drží Slovensko „za ekonomickú tepnu“. Spolu tvoria dva najdôležitejšie pilierové stĺpy oligarchie v krajine.

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 3: EPH - Energetický a Průmyslový Holding Najväčší energetický uzol strednej Európy (Křetínský - Patrik Tkáč)

1. Názov skupiny

EPH -Energetický a Průmyslový Holding, a.s. Kľúčoví akcionári:

- **Daniel Křetínský**
- **Patrik Tkáč** (za slovenskú stranu, prepojenie na J&T rodovú líniu)

EPH je jedinečný tím, že stojí **na hranici medzi slovenským a českým priestorom moci.**

2. Odhadovaný majetok

7 – 10 + miliárd EUR (regionálne aktíva, extrémny rozsah) Charakter bohatstva:

- energetický monopolistický model
- infraštruktúrne aktíva
- podniky strategického významu v celej Európe
- regulačný a politický vplyv v troch krajinách naraz

EPH je **najvplyvnejší energetický hráč v strednej Európe.**

3. Kľúčové odvetvia pôsobenia

EPH pôsobí takmer vo všetkých sektoroch energetiky:

1. Plyn a plynárenská infraštruktúra

- tranzit
- skladovanie
- zásobníky
- distribúcia

2. Elektrická energia

- výroba (tepelné elektrárne, jadrové partnerstvá)
- distribúcia
- obchodovanie

3. Teplárenstvo

- centrálna zásobovanie teplom v mestách
- parovody a teplárenské siete

4. Ťažba a priemysel

- hnedouhoľné bane
- priemyselné podniky v Európe
- logistické energetické firmy

5. Energetické podniky v zahraničí

Nemecko, Taliansko, Poľsko, Maďarsko, Veľká Británia... EPH je **trans-európsky hráč**, nie slovenský projekt.

4. Zoznam kľúčových firiem / holdingov

Výber toho, čo je najdôležitejšie a verejne známe

Na Slovensku

- SPP prepojenia (historické cez minoritné vlastníctvo)
- Nafta (zásobníky plynu)
- Eustream (tranzit plynu – jeden z kľúčových európskych uzlov)
- Stredoslovenská energetika (partnerské väzby cez skupinu)

V Česku

- Elektrárny Opatovice
- Pražská plynárenská distribuce (cez prepojenia)
- EP Commodities (obchod s energiami)

V Európe

- MIBRAG (ťažba – Nemecko)
- LEAG (energie – Nemecko)
- energetické holdingy v UK, IT, PL

5. Prepojenia

(a) Politické prepojenia

EPH má **trojštátny model vplyvu**:

- Slovensko
- Česko
- Európska únia (Brusel)

Prepojenia:

- energetická legislatíva (najsilnejší lobing v SR aj ČR)
- regulátori v oblasti plynu a elektriny
- ministerstvá hospodárstva
- rokovania v rámci EÚ o energetickej politike

- strategické partnerstvá s vládami

EPH je **strategická firma pre štát**, a preto má *nepriestrelné postavenie*.

(b) Mediálne prepojenia

Daniel Křetínský je jeden z najväčších mediálnych magnátov v Európe:

- vlastník alebo spoluvlastník veľkých médií vo Francúzsku, ČR, UK
- prepojenia na Euractiv, Info.cz a ďalšie
- ekonomický vplyv na regionálne médiá cez reklamu

Tento mediálny vplyv slúži ako:

- stabilizácia reputácie EPH
- obrana pred politickými útokmi
- posilňovanie energetických narrative
- pôsobenie na európsku verejnosť

(c) Bankové prepojenia

EPH má extrémne silný bankový rámec:

- ČSOB
- UniCredit
- banky z Rakúska a Nemecka
- privátne banky z Luxemburska a Švajčiarska

Oproti Pente či J&T sa EPH financuje **nadnárodne** – to mu dáva vyššiu nezávislosť.

(d) Právne prepojenia

EPH má robustnú právnu infraštruktúru:

- európske právne kancelárie
- právne skupiny pre energetiku
- lobistické tímy v Bruseli
- advokáti cez J&T aj externé siete

Právna ochrana EPH je **medzinárodná**.

(e) Zahraničné prepojenia

Najsilnejšie v rámci celej slovenskej oligarchie:

- európske utility firmy
- investičné fondy
- veľké priemyselné podniky
- energetické distribučné spoločnosti
- partnerstvá so štátmi v rámci EÚ

EPH má **európsky dosah**, ktorý presahuje hranice Slovenska o niekoľko rádov.

6. Charakter moci

Energeticko-geopolitická moc.

EPH má moc nie preto, že má médiá (hoci ich má), ani preto, že má banky (má ich cez prepojenia), ani preto, že má development (má aj ten). Jeho moc stojí na tom, že: **Kto kontroluje energiu, kontroluje štát. Kto kontroluje infraštruktúru, kontroluje ekonomiku. Kto kontroluje plyn a elektrinu, kontroluje politiku.** EPH je najstrategickejšia skupina v celej krajine.

7. História a pôvod kapitálu

- pôvodné prepojenia na J&T
- energetické akvizície v 2000–2010
- rýchly rast cez infraštruktúru
- vstup do európskych energetických trhov
- rozšírenie na Nemecko, Poľsko, UK
- medzinárodné partnerstvá
- Křetínského vstup do európskych médií (Le Monde, ELLE, britský futbal atď.)

EPH vyrástol na **najcennejšej komodite moderného sveta – energii.**

8. Mechanizmus rastu

- strategické investície
- akvizície v ťažkostiach (lacné nákupy)
- partnerstvá s vládami
- lacné financovanie zo zahraničia
- medzinárodná expanzia
- legislatívny lobing
- kontrola infraštruktúry
- využívanie regulačného rámca

9. Riziká a kritické body

Pre štát:

- extrémna závislosť na jednej skupine v energetike
- riziko geopolitických tlakov cez plyn
- citlivosť na medzinárodné krízy

Pre spoločnosť:

- ceny energií
- vplyv na energetickú bezpečnosť
- tlak na regionálne siete

Slabé miesta:

- reputačné riziko
- európske environmentálne regulácie
- tlak na uhoľné podniky
- vysoké investičné zadĺženie v niektorých aktívach

10. Zhrnutie

EPH je **energetický gigant**, ktorý svojím rozsahom a vplyvom prekračuje hranice Slovenska. Je symbolom toho, ako sa slovenská oligarchia prepojila so zahraničnými trhmi, politikou a infraštruktúrou. Kým Penta kontroluje zdravotníctvo a médiá, a J&T banky a development, EPH kontroluje **energiu - krv európskej ekonomiky**. EPH je preto **tretím pilierom oligarchického systému** na Slovensku a v regióne.

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 4: HB REAVIS (Ivan Chrenko)

Najväčší slovenský developer a neviditeľný vládca mestského priestoru

1. Meno / skupina

HB Reavis Holding SE

Zakladateľ a hlavný vlastník: **Ivan Chrenko** (často médiami označovaný ako „prvý slovenský miliardár“ podľa Forbes) Chrenko je verejne najmenej exponovaná postava zo všetkých veľkých oligarchických aktérov.

2. Odhadovaný majetok

1,5 - 2,5 miliardy EUR (osobný rozsah) **>4 miliardy EUR** (hodnota skupiny v portfóliu projektoch) Charakter bohatstva:

- development vo veľkých mestách
- dlhé investičné cykly
- vysoké výnosy z prenájmu
- medzinárodné projekty

Chrenkov majetok je *stabilnejší a menej kolísavý* než majetok finančných skupín.

3. Kľúčové odvetvia pôsobenia

Developer, ktorý pôsobí v mestách s obrovským rastom:

- Bratislava
- Praha
- Budapešť
- Londýn
- Varšava
- Berlín

HB Reavis sa špecializuje na:

- kancelárske komplexy
- obchodné centrá
- dopravné uzly
- komerčné zóny
- veľkomestské „city“ projekty
- urbanizáciu štvrtí

4. Kľúčové projekty a firmy (verejne známe)

Slovensko

- Nivy Tower (najvyššia budova SK)
- Nové Nivy (celá moderná štvrť)
- Twin City
- Mlynské Nivy autobusová stanica
- City Business Center (CBC)
- Apollo Business Center
- River Park (spolupráca cez prepojenia)

Zahraničné projekty

- Varso Tower (Varšava - najvyššia budova EÚ)
- 33 Central (Londýn - predané kanadskej banke)
- Agora (Budapešť)
- Metronom (Praha)
- projekty v Berlíne a ďalších mestách

HB Reavis je *európsky developer*, nie slovenský.

5. Prepojenia

(a) Politické prepojenia

Významné prepojenia na:

- mestské zastupiteľstvá
- magistrát Bratislavy
- developer-friendly primátorov
- mestských architektov
- ministerstvo dopravy a výstavby
- územné plánovanie
- stavebné konania
- regionálne štruktúry

Developerská moc funguje inak než moc Penty alebo J&T: **nemusi vlastniť politikov - stačí, že vlastní priestor, kde politici musia pracovať.**

(b) Mediálne prepojenia

HB Reavis priamo nevlastní médiá. Ale má:

- PR agentúry, ktoré nastavujú diskurz o „moderných mestách“
- mediálne partnerstvá pri projektoch
- vplyv cez reklamu (najmä v BA a PRG)
- úzke kontakty na architektonickú a urbanistickú komunitu

Moc firmy je presnejšie opísaná ako: **„mediálny vplyv cez priestor, nie vlastné médiá“.**

(c) Bankové prepojenia

Jeden z najväčších dlžníkov aj klientov bánk v regióne:

- financovanie z ČSOB, Tatra banky, UniCredit, Raiffeisen
- európske banky pre veľké developerské projekty
- veľké korporátne úvery
- zahraničné investičné fondy
- realitné financovanie cez Londýn a Varšavu

Banky sú pre Chrenka partneri, nie páni - čo je unikát.

(d) Právne prepojenia

- špecializované realitné právne kancelárie
- urbanistické a stavebné procesy
- právne krytie transakcií s medzinárodnými fondmi
- silná medzinárodná advokácia

(e) Zahraničné prepojenia

HB Reavis je:

- členom európskych developer-ských asociácií
- prepojený na britské investičné fondy
- partner viacerých nemeckých a holandských finančných inštitúcií
- pôsobí priamo v Londýne, Varšave, Budapešti, Prahe

Chrenko má **extrémne silnú zahraničnú ochranu**, oveľa väčšiu ako domáci oligarchovia.

6. Charakter moci

Priestorovo-urbanistická moc. Je to iný typ vplyvu:

- kto stavia, formuje mesto,
- kto formuje mesto, formuje život ľudí,
- kto formuje život ľudí, formuje kultúru,
- kto formuje kultúru, vplýva na politiku.

HB Reavis má moc cez:

- pôdu
- budovy
- urbanizáciu
- kancelárske štvrte
- dopravné uzly

Aj keď nie je mediálny ani energetický gigant, má **hmatateľnú moc nad životným priestorom obyvateľov**.

7. História a pôvod kapitálu

- začiatky v 1990s cez menšie projekty
- prvé kancelárske budovy v BA

- rast vďaka boomu služieb
- expanzia do Prahy
- vstup na londýnsky trh (zásadný moment)
- projekt Nivy - najväčší development na Slovensku
- Varso Tower - reputačný skok vo svete

Výhoda: Chrenko nie je spojený s privatizáciou, ale s **priestorovou expanziou**.

8. Mechanizmus rastu

- dlhodobé úvery
- predaj hotových projektov
- výstavba „štvtí“ namiesto jednotlivých budov
- medzinárodná expanzia
- prenájom komerčných priestorov
- strategické partnerstvá
- nízka mediálna exponovanosť (tichá moc)

9. Riziká a kritické body

Pre štát a mestá:

- dominancia jedného developera v kľúčových mestských zónach
- urbanistická závislosť
- tlak na ceny bývania
- vplyv na dopravu a infraštruktúru

Pre spoločnosť:

- gentifikácia
- koncentrácia kancelárskeho trhu
- rast cien nájomov
- architektonická homogenizácia miest

Slabé miesta skupiny:

- vysoké zadlženie pri niektorých projektoch
- závislosť od trhu s kancelárskymi
- citlivosť na ekonomický cyklus

10. Zhrnutie

HB Reavis je **najväčší slovenský developer a štvrtý strategický uzol oligarchického systému**. Jeho moc netkvie v médiách, ani v bankách, ani v energetike - ale v **priestore, meste, pôde a urbanizácii**. Chrenko je tichý, málo mediálny, ale mimoriadne vplyvný aktér. Formuje Bratislavu, Prahu a ďalšie metropoly. Je to moc, ktorú ľudia fyzicky vidia - no málokto si ju uvedomuje.

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 5: Tatry Mountain Resorts (TMR)

Regionálna oligarchia severného Slovenska (Rattaj - Kollárová)

1. Meno / skupina Tatry Mountain Resorts, a.s. (TMR) Hlavní aktéri:

- **Igor Rattaj** - najviditeľnejší predstaviteľ
- **Daniela Kollárová** - majoritná akcionárka (cez J&T prepojenia, pôvodne cez rodinné štruktúry)
- **Skupina J&T** - dlhodobé finančné a vlastnícke pozadie TMR

TMR je **regionálna, ale strategická oligarchická sieť**, ktorá ovláda celé Tatry.

2. Odhadovaný majetok

400 - 600 miliónov EUR (TMR ako skupina) **Osobný vplyv Rattaja + Kollárovej = samostatne väčší dosah než čísla aktív.** Charakter bohatstva:

- vlastníctvo horských stredísk
- prevádzka lanoviek, hotelov, aquaparkov
- realitné projekty
- masívny turistický monopol

TMR je **monopol na slovenský cestovný ruch.**

3. Kľúčové odvetvia pôsobenia

TMR pôsobí v odvetviach, ktoré ovplyvňujú:

1. Turistická infraštruktúra

- lanovky
- lyžiarske vleky
- zjazdovky
- zasnežovanie
- horské centrá
- reštauračné služby

2. Hotely a ubytovanie

- Grandhotel Jasná
- Hotel Grand**** Starý Smokovec
- Hotely v Nízkych Tatrách, Jasnej, Vysokých Tatrách

3. Aquaparky a rekreácia

- Tatralandia

- Gino Paradise Bešeňová

4. Reality a development

- bytové projekty v horských oblastiach
- investície do pozemkov
- apartmánové komplexy
- infraštruktúra pri strediskách

5. Regionálne médiá a marketing

- marketingové kampane v regiónoch
- mediálna prezentácia Tatier
- vplyv na turistický diskurz

4. Klúčové firmy a projekty

Tatranský región a Jasná

- Jasná – Nízke Tatry (najväčší lyžiarsky areál v SR)
- Tatranská Lomnica
- Štrbské Pleso
- Starý Smokovec

Aquaparky

- Tatralandia (Liptov)
- Bešeňová

Polsko – expanzia

- Szczyrk Mountain Resort (jeden z najväčších v PL)

Česko – prepojenia

- Špindlerův Mlýn (partnerské aktivity)

TMR sa stáva **medzinárodnou turistickou korporáciou**.

5. Prepojenia

(a) Politické prepojenia TMR funguje ako **regionálna politická moc**:

- silné prepojenia na starostov a primátorov horských oblastí
- vplyv v Žilinskom a Prešovskom kraji
- prepojenia na ministerstvo dopravy (sekcia cestovného ruchu)
- lobing za zmeny v ochrane prírody a v územných plánoch
- regionálne dotácie a investičné stimuly

Rattaj sa prezentuje ako „hlas Tatier“ - a politici sa s ním stretávajú, nie naopak.

(b) Mediálne prepojenia TMR nevlastní veľké médiá, ale:

- masívne využíva PR cez influencov a regionálne médiá
- má obrovský vplyv v cestovnom ruchu
- je partnerom mnohých kampaní (RTVS, komerčné TV)
- aktívne formuje verejný obraz Tatier
- jeho marketing je jedným z najagresívnejších v SR

TMR je **mediálny hegemon horského regiónu**.

(c) Bankové prepojenia TMR je financované najmä cez:

- J&T Banku
- české banky
- európske fondy
- projektové financovanie

Banky vnímajú TMR ako:

- stabilného partnera
- monopolný podnik
- bezpečný dlhodobý projekt

(d) Právne prepojenia Silné právne krytie najmä v:

- majetkovo-právnych sporoch o územie
- stavebných konaniach
- BOZP a prevádzkových licenciách
- environmentálnych procesoch

TMR má **regulačne „ošetrené“ prostredie**.

(e) Zahraničné prepojenia

- J&T - európske fondové štruktúry
- Poľsko - prepojenia na miestnych investorov
- Nemecko - dodávatelia lanoviek a systémov
- Rakúsko - know-how horských stredísk

TMR je v skutočnosti **stredoeurópsky hráč**, nie slovenský.

6. Charakter moci

Regionálno-teritoriálna moc. TMR ovláda:

- horský priestor
- turistický priemysel
- cestovný ruch
- infraštruktúru
- reálnu skúsenosť desiatok tisíc ľudí denne

Je to moc:

- ekonomická
- teritoriálna
- kultúrna
- mediálna
- politická (regionálna)

7. História a pôvod kapitálu

- silné prepojenia na J&T po začiatkoch
- privatizácia horských stredísk
- postupné budovanie monopolného postavenia
- expanzia do Poľska
- expanzia do Česka
- posilnenie cez aquaparky
- prepojenia na regionálne projekty

Rattaj sa stal tvárou, ale reálne je TMR **dcérskym systémom J&T** transformovaným do turistického priestoru.

8. Mechanizmus rastu

- monopolizácia Tatier
- akvizície menších stredísk
- investície do lanoviek a hotelov
- regionálny lobing
- marketing dominance
- expanzia na Poľsko a Česko
- realitné projekty v okolí stredísk

8. Riziká a kritické body

Pre štát:

- monopol v cestovnom ruchu
- environmentálne riziká
- tlak na národné parky
- ceny služieb v turistických oblastiach

Pre spoločnosť:

- vysoké ceny lístkov, ubytovania
- gentifikácia horských lokalít
- tlak na pôvodných obyvateľov
- preplnenosť regiónov

Slabé miesta skupiny:

- závislosť na počasi

- závislosť na zahraničných turistoch
- vysoké náklady na infraštruktúru
- sezónnosť príjmov

10. Zhrnutie

TMR je **piaty oligarchický uzol Slovenska**, ktorý má:

- teritoriálnu moc,
- turistickú moc,
- regionálnu politickú moc,
- mediálnu dominanciu v turistickom sektore,
- podporu bankového a developerského kapitálu.

TMR je symbolom toho, ako sa oligarchia dostala:

- nielen do mesta,
- nielen do bánk,
- nielen do energetiky,

ale **aj do prírody, hôr a rekreácie**. Je to moc nad životným štýlom Slovákov.

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 6: „Neviditeľní vlastníci“

Tieňová trieda, ktorá nevlastní firmy, ale vlastní vlastníkov

1. Kto sú „neviditeľní vlastníci“?

Nie sú to politici. Nie sú to CEO. Nie sú to riaditelia štátnych firiem. Nie sú to dokonca ani najväčší slovenskí oligarchovia. „Neviditeľní vlastníci“ sú:

- rodinné fondy,
- trustové štruktúry,
- offshore vlastníci,
- právne konštrukcie,
- zahraničné investičné domy,
- privátne bankové elity,
- nadnárodní vlastníci fondov,
- staré finančné rody,
- tiché partnerstvá za slovenskými skupinami.

Sú to vlastníci, ktorí nechcú byť vpredu, pretože ich moc funguje lepšie **v tichu a anonymite**.

2. Prečo sú „neviditeľní“?

Pretože ich vplyv je:

- právne anonymizovaný,
- rozdelený cez fondy,
- rozložený do viacerých krajín,
- krytý investičnými štruktúrami,
- oddelený od médií a politiky,
- skrytý pod menami advokátov alebo správcov.

Oligarchovia typu Penta, J&T, EPH či TMR sú **viditeľní**. Ale nad nimi stoja **neviditeľní vlastníci kapitálu**.

3. Typológia neviditeľných vlastníkov

Aby sme ich pochopili, musíme ich rozdeliť do kategórií.

(1) Zahraničné bankové rody a fondy

- Švajčiarsko
- Lichtenštajnsko
- Luxembursko
- Londýn
- Amsterdam
- Frankfurt

Tieto entity majú moc cez:

- úvery,
- financovanie,
- fondové platne,
- predkupné práva,
- investičné dohody.

(2) Trusty a rodinné nadácie

Mnohé slovenské majetky sú:

- odpredané,
- presunuté,
- anonymizované,
- prevedené na trustové štruktúry.

Trust NIE JE vlastník. Trust je **štít pre skutočného vlastníka**.

(3) Staré západné investičné rodiny

Ide o rody, ktoré pôsobia cez:

- private equity,
- investičné fondy,
- právne kancelárie.

Ich mená nie sú verejné, ale ich kapitál vchádza do slovenských projektov.

(4) Nadnárodné energetické a realitné fondy

Časť EPH, HB Reavis, J&T a ďalších projektov je financovaná:

- cez nemecké penzijné fondy,
- britské investičné fondy,
- americké private equity,
- kanadské inštitucionálne fondy.

(5) Domáci „tieňoví partneri“

Sú to ľudia, ktorí:

- nikdy nevystupujú v médiách,
- vlastnia firmy cez právnikov,
- sú spájaní s privatizáciou,
- majú historické väzby na SIS / FS / PZ,
- alebo sú „starými otcami“ slovenského kapitálu.

4. Prečo sú pre Slovensko dôležitejší než viditeľní oligarchovia?

Pretože práve oni:

- poskytujú kapitál,
- určujú hranice rizika,
- vlastnia zahraničné štruktúry,
- držia dlh slovenských oligarchov,
- kontrolujú cash-flow skupín,
- majú predkupné práva na projekty,
- rozhodujú o expanzii a útlme sektorov.

Viditeľní oligarchovia sú „**manažéri kapitálu**“, ale neviditeľní sú **skutoční vlastníci kapitálu**.

5. Prepojenia „neviditeľných vlastníkov“ na Slovensko

(a) Cez Penta

- fondy v Holandsku, na Cypre, v Luxembursku
- trustové štruktúry
- zahraničné úverové linky
- strategické partnerstvá so západnými fondmi

(b) Cez J&T

- švajčiarske private banking
- cypruské holdingy
- rodinné fondy v Londýne
- investičné dohody mimo SR

(c) Cez EPH

- nemecké utility fondy
- talianske energetické skupiny
- holandské holdingy
- európske investičné banky

(d) Cez HB Reavis

- britské realitné fondy
- poľské finančné inštitúcie
- nemecké investičné firmy
- európske developerské partnerstvá

(e) Cez TMR

- fondy J&T
- zahraničné investičné partnerstvá
- cez stredoeurópske finančné domy

6. Ako funguje ich moc?

1. Nevystupujú. Riadiť nepotrebujú.

Ich moc je:

- v tichu,
- v zmluvách,
- v kapitále,
- v medzinárodných štruktúrach.

2. Majú páku na oligarchov

- úvery
- refinancovanie
- právna ochrana
- medzinárodné partnerstvá

3. Nepotrebujú médiá

Ich nástrojom je:

- bankový systém
- investičné fondy
- právne rámce Európskej únie

4. Sú stabilní

Nevymenia ich voľby.

Nevymenia ich krízy.

Nevymenia ich kauzy.

Preto majú **dlhodobú moc**.

7. Riziká a kritické body

Pre Slovensko:

- extrémna závislosť na zahraničnom kapitále
- anonymné vlastníctvo strategických podnikov
- oslabenie ekonomickej suverenity
- závislosť na fonfoch, ktorých cieľom nie je Slovensko

Pre demokraciu:

- rozhodovanie mimo verejnej kontroly
- nulová transparentnosť
- absencia zodpovednosti
- lobby smerujúce z cudziny

Slabé miesta:

- reputačné riziká pre partnerov
- závislosť od globálneho finančného systému
- geopolitické zmeny (napr. EÚ legislatíva)

8. Zhrnutie

„Neviditeľní vlastníci“ sú **najdôležitejším, ale najskrytejším prvkom oligarchického systému.**

- Penta má politickú moc.
- J&T má bankovú moc.
- EPH má energetickú moc.
- HB Reavis má priestorovú moc.
- TMR má regionálnu moc.

Ale **neviditeľní vlastníci** majú moc nad *všetkými* týmito skupinami, pretože vlastnia:

- ich dlhy,
- ich fondy,
- ich zahraničné entity,
- ich kľúčové projekty,
- ich financovanie.

Sú to **architekti hry**, kde slovenskí oligarchovia sú **figúrky**, nie králi.

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 7: IT inovátori a tvorcovia nového bohatstva ESET, Sygic, Websupport a ďalší - tvorivá elita Slovenska

1. Kto sú IT inovátori Slovenska?

Toto je prvá skupina bohatých ľudí a firiem na Slovensku, ktorá:

- nevznikla z privatizácie,
- nevznikla z prepojenia na štát,
- nevznikla z bankového alebo energetického kapitálu,
- nemá mediálne impériá,
- nevlastní politikov.

Vznikli z:

- programovania,
- kreativity,
- technologickej vízie,
- schopnosti tvoriť svetové produkty,
- poctivej práce v IT komunitách.

Sú **antitézou oligarchie**.

2. Prečo je táto skupina dôležitá?

Pretože predstavuje:

- nový typ elitnosti,
- nový typ kapitálu,
- nový typ podnikania,
- nový typ kultúry,
- nový typ vplyvu.

Zatiaľ nie sú „mocenskou“ elitou, ale sú **inovačnou** elitou. A z dlhodobého hľadiska je to jediný typ bohatstva, ktorý je pre národ prospešný.

3. Kľúčové firmy tejto kategórie

(A) ESET - slovenský globálny fenomén

Zakladatelia:

- Miroslav Trnka
- Peter Paško
- Rudolf Hrubý

- a ďalší spolupodielatelia

Čo reprezentuje:

- globálne pôsobiacu firmu
- vlastné technologické know-how
- medzinárodný vplyv
- inovácie bez štátnej podpory

ESET je **najhodnotnejšia slovenská IT firma.**

(B) Sygic - tvorca svetových navigácií

Zakladatelia:

- Michal Štencel

Reprezentuje:

- globálny softvérový produkt
- mobilné technológie
- inovácie pre automobilový sektor
- kreatívny export know-how

(C) Websupport / Webglobe - internetová infraštruktúra

Zakladateľ:

- Michal Truban

Reprezentuje:

- hostingovú infraštruktúru
- technologické startupové prostredie
- modernú firemnú kultúru
- komunitu IT podnikateľov

(D) Multiplikátory nového bohatstva

Patria sem:

- Innovatrics (biometria)
- Sli.do (predané Cisco)
- Pixel Federation (gaming)
- VacuumLabs (fintech vývoj)
- Photoneo (robotika, AI)
- Exponea (predané BloomReach)
- Martinus (kultúrno-dátová firma)
- Dedoles (marketingovo úspešný model)
- Kontentino

- a stovky menších, ale hodnotných projektov

4. Prepojenia

IT inovátori majú odlišný typ prepojení:

(a) Politické prepojenia

Minimálne alebo žiadne. Často:

- kritizujú politiku,
- odmietajú korupciu,
- budujú vlastné hodnoty.

Nie sú prepojení na oligarchiu.

(b) Mediálne prepojenia

Väčšinou:

- vystupujú ako odborníci,
- prevádzkujú vlastné blogy a platformy,
- nie sú vlastníčkmi médií,
- komunikujú transparentne cez IT komunitu.

Ich mediálny vplyv je **autentický**.

(c) Bankové prepojenia

Banky IT sektor neovládajú. Naopak, IT inovátori sú:

- nezávislí,
- financovaní vlastným rastom,
- alebo cez západné venture kapitálové firmy.

(d) Právne prepojenia

Používajú právne kancelárie skôr na:

- ochranu IP (duševného vlastníctva),
- licencie,
- expanziu do zahraničia.

Nie na krytie oligarchických operácií.

(e) Zahraničné prepojenia

Silné, ale čisté:

- technologické trhy

- Silicon Valley kontakty
- partnerstvá s globálnymi firmami
- európske startupové inkubátory
- fintechové siete
- medzinárodný export softvéru

5. Charakter moci

Inovačná, nie oligarchická.

Toto je zásadný rozdiel. Oligarchia má:

- moc nad štátom,
- moc nad financovaním,
- moc nad médiami,
- moc nad infraštruktúrou.

IT sektor má:

- moc nad budúcnosťou,
- moc nad technológiou,
- moc nad tvorivosťou,
- moc nad exportom,
- moc nad vedomosťami.

Je to **moc, ktorá nerabuje, ale tvorí.**

6. História a pôvod kapitálu

Tento kapitál vzniká:

- z vedomostí,
- z programovania,
- z riešenia problémov,
- z vytvárania softvéru,
- z kreatívnych nápadov,
- z osobných projektov pre svetový trh.

Je to prvý typ slovenského bohatstva, ktorý nemá korene v 90. rokoch ani v privatizácii.

7. Mechanizmus rastu

IT firmy rastú:

- cez export globálnych produktov,
- cez zahraničné investície,
- cez licencie,
- cez aplikácie,
- cez vývoj vlastných riešení,
- cez komunitu programátorov.

Ich rast je **organický**, nie mocenský.

8. Riziká a kritické body

Pre štát:

- odchod mozgov do zahraničia
- slabá podpora startupov
- štátne IT zákazky sú korupčné (IT inovátori sa im vyhýbajú)
- slabé technologické vzdelanie detí

Pre spoločnosť:

- chýbajú investičné fondy pre domáci rast
- mediálny priestor neoceňuje inováciu
- možnosť odpredať do zahraničia bez náhrady

Slabé miesta:

- závislosť na talente
- globálna konkurencia
- tlak zahraničných investorov
- riziká rýchleho rastu

9. Zhrnutie

Profil č. 7 predstavuje **novú generáciu slovenského bohatstva**:

- transparentnú
- tvorivú
- etickú
- globálnu
- založenú na vedomosti
- nezávislú od oligarchie
- priateľskú voči budúcnosti

Moderné IT firmy sú protipólom starého oligarchického modelu. Predstavujú cestu, ktorou sa Slovensko môže vymaniť z „pyramídovej hry moci“. Toto je kapitál, ktorý **netlačí ľudí dole**, ale **dvíha Slovensko hore**.

KAPITOLA 3 – Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 8: Dediči bohatstva a rodinné dynastie

Staré peňažné rody Slovenska - Kmotříkovci, Širokí, Brhel'ovci, Poórovci a ďalší

1. Kto sú rodové dynastie?

Nie sú to inovátori. Nie sú to tvorcovia. Nie sú to moderné firmy. Sú to rodiny, ktoré:

- nadobudli majetok počas 90. rokov,
- upevnili ho cez štátne zákazky,
- chránili ho cez politické prepojenia,
- preniesli ho cez generácie,
- a dnes pôsobia z tieňa.

Rodové dynastie sú **stará oligarchická vrstva**, ktorá má:

- pozemky,
- fabriky,
- regionálny vplyv,
- športové kluby,
- médiá,
- infraštruktúru,
- pozadie v bezpečnostných službách.

2. Kľúčové rodiny

Tu uvediem najvýznamnejšie rodiny, ktoré tvoria ťažisko tejto vrstvy, *bez zbytočnej kriminalizácie, len analyticky.*

(A) Rodina Kmotříkovcov

Daniel Kmotřík starší, Daniel Kmotřík mladší - Vplyv:

- Televízia JOJ (historicky aj teraz vplyvné postavenie)
- Športový klub ŠK Slovan Bratislava
- energetika (prepojenia cez teplárne)
- stavebníctvo (zákazky v BA)
- pozemkové projekty

Charakter:

- regionálna aj celonárodná moc
- mediálny tlak
- športový marketing
- komunálne prepojenia

(B) Rodina Širokých

Vladimír Široký, synovia, rodinné firmy - Vplyv:

- stredné ťažké strojárstvo
- stavebníctvo (ViOn)
- potravinárstvo
- šport – futbal (Slovan – historické väzby)
- regionálne podniky v BB a NR kraji

Charakter:

- pôvod v 90. rokoch
- prepojenia na skupiny z bezpečnostného prostredia
- regionálny vplyv a štátne zákazky

(C) Rodina Brhel'ovcov

Jozef Brhel, rodinné štruktúry - Vplyv:

- energetika (dodávky pre SPP a štátne firmy)
- kybernetická a IT infraštruktúra (regulačné sektory)
- veľké stavebné zákazky
- regionálne firmy
- pozadia cez rôzne „tiché“ partnerstvá

Charakter:

- prepojenia na politiku (historicky na viaceré strany)
- extrémne rozsiahle sieťové prepojenia
- skrytý vplyv, málo mediálne exponovaný

(D) Rodina Poórovci

Anton Poór a rodinné väzby - Vplyv:

- potravinárstvo (mlynskoprídelné závody)
- poľnohospodárstvo
- infraštruktúra
- regionálne podnikanie v západnom Slovensku
- šport – futbalový klub FC Nitra

Charakter:

- regionálny feudalizmus
- kontrola nad pôdou a produkciou
- dlhodobé prepojenia na komunálnu politiku

(E) Menšie, ale vplyvné „tiché rodiny“

Existujú rodiny, ktoré nie sú medializované, ale majú:

- veľké pozemky,
- regionálnu moc,
- podniky s dlhodobými zmluvami,
- prepojenia na samosprávy.

Príklady typových skupín (bez konkrétnych mien pre etickú neutralitu):

- rodiny ovládajúce regionálne plynárne, teplárne, vodárne
- rodiny so stovkami hektárov pôdy
- rodiny vlastniace miestne logistické centrá
- rodiny pôsobiace v komunálnej politike desiatky rokov

3. Prepojenia rodových dynastií

(a) Politické prepojenia

Najsilnejší nástroj ich moci:

- dlhodobé väzby na komunálnych politikov
- financovanie kampaní
- regionálne dohody a tichá výmena služieb
- kontrola mestských podnikov

Tieto rodiny „nepadajú“ vo voľbách - **len menia tváre svojich politických nosičov.**

(b) Mediálne prepojenia

Niektoré dynastie vlastnili alebo vlastnia:

- televíziu (Kmotríkovci)
- regionálne médiá
- športové kluby (Slovan, Nitra)
- lokálne reklamné siete

Médiá používajú ako ochranný štít.

(c) Bankové prepojenia

Rodiny zvyčajne:

- čerpajú veľké úvery,
- vlastnia nehnuteľnosti slúžiace ako zábezpeka,
- majú dlhodobé vzťahy s konkrétnymi bankami,
- fungujú v cykloch „projekt – úver – krytie“.

Banky tieto rodiny podržia, pretože vlastnia aktíva, ktoré **majú reálnu hodnotu.**

(d) Právne prepojenia

- dlhoročné advokátske kancelárie
- prepojenia na notárov
- dlhodobé súdne spory (najmä pozemkové)
- krytie podnikateľských modelov z 90. rokov

(e) Zahraničné prepojenia

Nie tak silné ako pri EPH alebo J&T, ale existujú:

- cypruské a české holdingy
- prepojenia na zahraničných dodávateľov
- rodinné investície do nehnuteľností mimo SR

4. Charakter moci

Feudálna moc modernej doby.

Toto je najpresnejšia definícia. Rodové dynastie:

- neovládajú celú krajinu
- ale ovládajú regióny
- okresy
- sektory
- športové kluby
- mestské podniky
- lokálne médiá

Ich moc nie je dynamická, ale **zakorenená**. Je to:

- dedičná moc
- zabetónovaná
- stabilná
- nenápadná
- ťažko odstrániteľná

5. História a pôvod kapitálu

V deviatich prípadoch z desiatich: 90 roky

- privatizácia
- kupónové fondy
- regionálne podniky
- monopolné zmluvy
- politické partnerstvá
- ekonomická transformácia bez kontroly

Kapitalizovali chaos. Dnes kapitalizujú stabilitu.

6. Mechanizmus rastu

- dlhodobé zmluvy
- prenájmy
- infraštruktúrne projekty
- športové kluby
- mediálne nástroje
- komunálne prepojenia
- pozemková politika

7. Riziká a kritické body

Pre štát:

- zamrznuté regióny
- stagnácia inovácií
- neefektívne mestské podniky
- vysoká korupčná záťaž

Pre spoločnosť:

- rodová moc bráni novým firmám rásť
- rodinné vlastníctvo blokuje transparentnú súťaž
- politickí zástupcovia sú lojálni rodinám, nie občanom

Slabé miesta:

- reputačné kauzy
- generačná výmena
- rozpad partnerstiev
- rastúci tlak verejnosti

8. Zhrnutie

Profil č. 8 predstavuje **staré peňažné rody Slovenska**, ktoré:

- neboli vytvorené modernou ekonomikou
- ale transformáciou 90. rokov
- prežili všetky režimy
- kontrolujú regióny
- ovládajú mestské podniky
- ovplyvňujú šport a médiá
- tvoria základ oligarchickej stability

Sú to **feudálne piliere slovenského kapitalizmu**. Ich moc nie je rýchla - je **dedičná**. Nie je viditeľná - je **v teréne**. Nie je moderná - je **zakorenená**. Bez pochopenia tejto vrstvy nemožno pochopiť systém moci na Slovensku.

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 9: Nové tváre kapitálu

Mladí miliardári a rýchlo-rastúce hviezdy slovenskej ekonomiky

1. Kto sú „nové tváre kapitálu“?

Sú to podnikatelia vo veku približne 25 - 45 rokov, ktorí:

- netrpeli 90. rokmi,
- nevyrástli na privatizácii,
- neovládajú médiá ani politiku,
- majú globálne ambície,
- pracujú s modernými technológiami,
- zarábajú cez export produktov do sveta.

Predstavujú **novú podnikateľskú elitu** - rýchlu, čistú, modernú.

2. Prečo je táto skupina strategická?

Lebo ide o:

- jedinú rastúcu vrstvu slovenského kapitálu,
- jediný segment konkurencieschopný vo svete,
- jediný priestor, kde sa tvoria unikátne produkty,
- jedinú vrstvu schopnú presiahnuť hranice Slovenska.

Na rozdiel od oligarchie:

- nevyrastajú na moc,
- vyrastajú na hodnote.

3. Kľúčové firmy a osobnosti

Tu uvedieme len verejne známe a transparentné firmy.

(A) Fintech hviezdy

VacuumLabs - fintech továrň Zakladateľ: **Jaro Lupták a kolektív** - Vplyv:

- vývoj pre globálne banky
- fintech platformy
- aplikácie pre medzinárodné trhy

WiseDan / PayLess / DealFactory (fintech startupy) - Reprezentujú:

- digitálne platby
- automatizáciu

- blockchain riešenia (nie špekulácie)

(B) E-commerce giganti

Dedoles - úspech aj pád, ale veľká stopa Zakladateľ: **Jaroslav Chrapko** - Reprezentuje:

- digitálnu reklamu
- kreatívny marketing
- veľkú expanziu
- aj riziko rýchleho rastu

GymBeam - jeden z najväčších e-shopov v strednej Európe Zakladateľ: **Dalibor Cicman**
- Vplyv:

- logistické centrá
- vlastná značka výživy
- expanzia do Nemecka, Rakúska, Maďarska

C) Start-up scéna

Photoneo - robotika, AI, skenovanie Zakladatelia: **Jan Žižka, Tomáš Kovačovský, a tím** - Reprezentuje:

- svetovú robotickú špičku
- priemysel 4.0
- investície zo Silicon Valley

Sli.do - predané Cisco Zakladateľ: **Peter Komorník** Reprezentuje:

- prvý veľký slovenský exit v globálnom meradle
- softvér pre konferencie na celom svete

(D) Development novej generácie

Istrofinal / Alto Real Estate / Corwin Mladí developeri, ktorí stavajú:

- zelené budovy
- smart projekty
- ekologické komplexy

Nie stará oligarchia, ale nová urbanistická škola.

(E) Marketing & Digitálna kreatívna ekonomika

Refresher Media / StartitUp (mladá mediálna vrstva) Toto nie je klasická oligarchia, ale nový mediálny kapitál.

Elite Bloggers, GoBigname, Triad Advertising - Reprezentujú:

- digitálne kampane

- kreatívny export
- nové komunikačné vzorce

4. Prepojenia tejto vrstvy

(a) Politické prepojenia

Minimálne alebo žiadne. Táto vrstva sa väčšinou od politiky dištancuje.

(b) Mediálne prepojenia

Silná prítomnosť na:

- sociálnych sieťach
- LinkedIn
- digitálnych platformách

Vplyv je **organický**, nie kúpený.

(c) Bankové prepojenia

Nové firmy sa financujú:

- venture kapitálom,
- zahraničnými investormi,
- vlastným rastom.

Banky sa pridávajú až neskôr.

(d) Zahraničné prepojenia

Najsilnejšie zo všetkých profilov:

- globálne trhy
- fondy zo Silicon Valley
- európske startupové siete
- medzinárodná klientela

Je to jediná vrstva slovenskej ekonomiky, ktorá prirodzene komunikuje so svetom.

5. Charakter moci

Dynamická, tvorivá, globálna. Je to:

- moc inovácie
- nie moc kapitálu
- moc nápadu
- nie moc prepojení
- moc budúcnosti
- nie moc minulosti

Toto je **kreatívna aristokracia Slovenska**.

6. História a pôvod kapitálu

Tento kapitál vzniká:

- bez privatizácie
- bez štátnych zákaziek
- bez korupcie
- bez oligarchie
- bez centrálnej moci

Vzniká:

- v garážach
- pri notebookoch
- v malých tímoch
- v coworkingoch
- v startupových huboch

Je to úplne iná paradigma.

7. Riziká a slabé miesta

Pre Slovensko:

- odliv talentu
- odkup zahraničím (väčšina exitov odchádza mimo SR)
- chýbajúca podpora štátu
- slabé technické školstvo

Pre firmy:

- vysoká konkurenčná dynamika
- riziko expanzie
- nesystémová podpora doma

8. Zhrnutie

Profil č. 9 predstavuje vrstvu, ktorá môže byť **budúcou ozdravnou silou Slovenska**:

- netvorí oligarchiu
- negeneruje korupciu
- nevyužíva štát
- neparazituje na infraštruktúre
- nevyrástla z chaosu 90. rokov
- je kreatívna, rýchla, globálna a čistá

Je to **jediná skupina**, ktorá môže posunúť Slovensko z polohy „lacná pracovná sila“ do pozície „tvorivý národ“. Toto je vrstva, ktorá je najbližšie k duchu HRY ČLOVEK

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 10: Zahraničný kapitál pôsobiaci na Slovensku

Automobilky, montážne závody a nadnárodné koncerny - skutoční architekti slovenskej ekonomiky

1. Kto je zahraničný kapitál na Slovensku?

Nie sú to osoby, ale **korporácie**, ktoré:

- vlastnia strategické podniky,
- kontrolujú výrobu,
- určujú zamestnanosť,
- majú politický vplyv,
- využívajú lacnú pracovnú silu,
- tvoria 50 % priemyslu a exportu.

Zahraničný kapitál je **de facto hlavný vlastník slovenskej ekonomiky**.

2. Najväčší zahraniční hráči na Slovensku

Uvediem len verejne známe koncerny:

(A) Automobilový sektor - hlavný pilier SR

Slovensko je najväčší výrobca áut na obyvateľa na svete.

Volkswagen Slovakia (Nemecko)

Bratislava

- najväčší zamestnávateľ
- výroba SUV a prémiových modelov
- extrémny politický vplyv
- kontrola logistiky a subdodávateľov

Kia Motors Slovakia (Južná Kórea)

Žilina

- globálna automobilka
- silný regionálny vplyv
- technologické centrum

PSA / Stellantis (Francúzsko)

Trnava

- malé autá pre EÚ trhy
- viac než 5 000 zamestnancov

Jaguar Land Rover (UK - teraz India/Tata Motors)

Nitra

- najnovší závod
- vysoké technologické nároky
- silná závislosť regiónu

Tieto štyri firmy rozhodujú o:

- ekonomickom raste Slovenska
- zamestnanosti
- politických rozhodnutiach
- investičných stimuloch
- vzdelávacej politike

(B) Priemysel a elektrotechnika

US Steel Košice (USA)

- jeden z najväčších oceliarskych závodov
- strategický podnik pre východné Slovensko
- možnosť predaja = geopolitické riziko

Samsung, Panasonic, Sony, Foxconn (Kórea, Japonsko, Taiw.)

- veľké montážne a logistické centrá
- výroba elektroniky
- subdodávateľské siete

(C) Energetika

ZSE, SSE, VSE

- vlastnené nemeckými, francúzskymi a českými koncernmi
- zahraničné firmy kontrolujú distribučnú sieť
- strategický vplyv na ceny

E.ON, RWE, ENGIE

- zahraniční hráči s priamymi akciovými podielmi

Energetika Slovenska nie je slovenská.

(D) Bankový sektor

Takmer celý bankový sektor je v zahraničných rukách:

- Tatra banka → **Raiffeisen (Rakúsko)**
- Slovenská sporiteľňa → **Erste Group (Rakúsko)**
- VÚB → **Intesa Sanpaolo (Taliansko)**

- ČSOB → **KBC Group (Belgicko)**

Slovenské rodiny nevlastnia ani jednu veľkú banku.

(E) Obchodné reťazce

- Lidl → Nemecko
- Kaufland → Nemecko
- Tesco → UK
- Billa → Rakúsko
- Hornbach → Nemecko
- Ikea → Švédsko

Viac než **80 %** maloobchodu je zahraničný.

(F) Telekomunikácie

- Orange → Francúzsko
- Telekom → Nemecko
- O2 → Česká investičná skupina

Telekomunikačné dáta → zahraničné vlastníctvo.

3. Vplyv zahraničného kapitálu

(a) Ekonomický vplyv

Zahraničné firmy tvoria:

- 70 % exportu
- 55 % priemyslu
- 45 % daní právnických osôb
- viac než 200 000 priamych pracovných miest
- státisíce nepriamych

Slovensko je **ekonomicky závislý štát**.

(b) Politický vplyv

Zahraničné firmy majú:

- priamy prístup k ministrom
- vplyv na tvorbu zákonov
- špeciálne investičné stimuly
- silné lobingové organizácie
- možnosť presúvať výrobu podľa výhodnosti

Politik si môže dovoliť ignorovať domácich podnikateľov. Ale **nemôže si dovoliť ignorovať Volkswagen či Stellantis**.

(c) Sociálny vplyv

Zahraničné firmy:

- vytvárajú pracovnú kultúru
- formujú vzdelávací systém (duálne vzdelávanie)
- ovplyvňujú regióny
- určujú realitný trh v priemyselných oblastiach
- stabilizujú alebo destabilizujú celé okresy

(d) Strategický vplyv

Kontrolujú:

- energetické siete
- telekomunikačné siete
- bankový sektor
- automobilovú produkciu
- export
- logistiku

Slovensko nevlastní svoj ekonomický osud.

4. Prečo je zahraničný kapitál silnejší než domáca oligarchia?

1. **Objem kapitálu je vyšší o dva rady**
Zahraničné koncerny majú miliardové rozpočty mesačne.
Slovenskí oligarchovia sú „lokálni hráči“.
2. **Majú medzinárodnú ochranu**
Diplomatické väzby, vlády, EÚ, OECD.
3. **Ovládajú export**
Slovensko bez nich nemá priemysel.
4. **Nie sú závislí od slovenskej politiky**
Ak sa im nepáči prostredie → odídu.
5. **Slovensko im konkuruje daňami, dotáciami, pracovnou silou**
Nie naopak.

5. Riziká a kritické body

Pre ekonomiku:

- vysoká závislosť na automobilkách
- hrozba presunu výroby
- malá domáca pridaná hodnota
- lacná práca → nízka dôstojnosť práce

Pre politiku:

- legislatívny tlak koncernov
- neschopnosť tvoriť vlastnú hospodársku politiku

Pre spoločnosť:

- Slovensko ako „montážna dielňa Európy“
- nízka technologická suverenita
- slabé domáce podnikanie

Pre budúcnosť:

- príchod elektromobility ohrozuje spaľovaciu produkciu
- robotizácia ohrozuje pracovné miesta
- volatilita globálnej ekonomiky

6. Zhrnutie

Profil č. 10 predstavuje **najsilnejšiu moc v Slovenskej republike** - moc zahraničného kapitálu.

Zatiaľ čo:

- domáci oligarchovia ovládajú politikov,
- rodové dynastie ovládajú regióny,
- developerské a finančné skupiny ovládajú mestá a médiá,

zahraničné koncerny ovládajú celú ekonomiku.

Slovensko je:

- montážny štát,
- logistická základňa,
- pobočková ekonomika,
- „výrobná kapacita Európy“.

Bez pochopenia tejto vrstvy nemožno pochopiť:

- prečo je Slovensko závislé,
- prečo nemá silné vlastné firmy,
- prečo nemá vysoké mzdy,
- prečo padá inovácia,
- prečo sú regióny nerovnomerné.

Zahraničný kapitál je **najväčším a najtichším hráčom v pyramíde moci.**

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 – Profil č. 11: Verejný sektor ako zdroj bohatstva

Štátne podniky, agentúry, eurofondy, obstarávaní – najväčší skrytý kapitál Slovenska

1. Prečo je verejný sektor najväčším zdrojom bohatstva?

Slovensko je malá krajina. Náš súkromný kapitál nie je silný. Zahraničný kapitál dominuje väčšine odvetví. Jediný „domáci kapitál“, ktorý ostal Slovensku, je: **verejný sektor - štát, jeho rozpočet, jeho podniky a jeho eurofondy**. Každá vláda, každý oligarcha a každá záujmová skupina o tento zdroj bojuje ako o zlato. Verejné peniaze sú:

- pravidelné,
- predvídateľné,
- extrémne objemné,
- politicky ovládateľné,
- slabo kontrolované.

2. Typológia verejného kapitálu na Slovensku

(A) Štátne podniky

Najcennejší majetok, ktorý Slovensko vlastní. Medzi najdôležitejšie patria:

- **SPP – Slovenský plynárenský priemysel**
- **SE – Slovenské elektrárne (minorita + vplyv)**
- **Železnice (ŽSR, ZSSK, Cargo)**
- **Vodárne (regionálne monopoly)**
- **Lesy SR**
- **Slovenská pošta**
- **Slovenská správa ciest**
- **MH Manažment (schránka majetku štátu)**

Tieto podniky sú:

- extrémne bohaté,
- zásadné pre infraštruktúru,
- politicky ovládané,
- dlhodobo destabilizované záujmovými skupinami.

(B) Ministerstvá a rozpočtové kapitoly

Najkritickejšie ministerstvá z pohľadu „bohatstva“:

- **Ministerstvo dopravy** - cesty, diaľnice, železnice
- **Ministerstvo zdravotníctva** - nemocnice, nákupy, farmaceutická lobby
- **Ministerstvo školstva** - eurofondy, IT projekty
- **Ministerstvo investícií a regionálneho rozvoja** - eurofondy

- **Ministerstvo hospodárstva** - energetika, investičné stimuly

Každé z nich je ako **samostatná finančná banka**.

(C) Verejné obstarávanie

Ročne sa cez tendre presunie: **5 – 7 miliárd EUR**

Najohrozenejšie oblasti:

- IT služby
- stavebné zákazky
- nemocničná technika
- logistika
- diaľnice
- softvérové riešenia
- právne služby
- stravovanie, upratovanie

Verejné obstarávanie je „zlatá baňa“, pretože je:

- roztrieštené
- byrokratické
- zle kontrolované
- ľahko ovplyvniteľné politicky

(D) Eurofondy

Za 15 rokov prišlo na Slovensko: > **20 miliárd EUR** z fondov EÚ

Eurofondy predstavujú:

- najväčší prílev zdrojov v dejinách Slovenska
- najväčšiu príležitosť
- ale aj najväčší priestor na deformácie

Najviac ohrozené oblasti:

- regióny
- cestovný ruch
- vzdelávanie
- informatizácia
- životné prostredie
- vedomostná ekonomika

Eurofondy sú často „loviskom“ pre:

- politických podnikateľov,
- regionálne klany,
- poradenské firmy,

- schránkové spoločnosti.
- **(E) Agentúry a štátne fondy**

Najvplyvnejšie:

- **Slovak Investment Holding (SIH)**
- **Slovenská inovačná a energetická agentúra (SIEA)**
- **Pôdohospodárska platobná agentúra (PPA)**
- **Agentúra na podporu výskumu a vývoja (APVV)**
- **ITAPA / NASES / MIRRI štruktúry**
- **Štátne lesy, vodohospodárstvo, energetické agentúry**

Agentúry tvoria **paralelný finančný systém** mimo priamej ministerskej kontroly.

3. Prepojenia verejného sektora s oligarchiou

Najdôležitejšia veta celej kapitoly: **Verejný sektor je zdrojom, ktorý živí všetky ostatné oligarchické vrstvy. Ako?**

(a) Štátne podniky → zákazky pre súkromné firmy

- Penta (zdravotníctvo)
- J&T (energetika, development)
- EPH (energetika)
- regionálne rodiny

(b) Ministerstvá → IT a stavebné zákazky

- IT firmy napojené na politiku
- stavebné firmy prepojené na oligarchov
- právne kancelárie spriaznené s politikmi

(c) Eurofondy → regionálne dynastie

- starostovia
- župné štruktúry
- komunálne klany

(d) Obstarávanie → „politickí podnikatelia“

- biele kone v regiónoch
- poradenské firmy
- spriaznené agentúrne štruktúry

4. Princípy fungovania verejného kapitálu

(1) Politická kontrola štátnych podnikov

Každá vláda „dosadí svojich ľudí“ – to je mechanizmus, nie náhoda.

(2) Cyklus „politika → podnik → späť do politiky“

To je slovenská forma „rotačných dverí“.

(3) Sieťová lojalita

Verejný sektor nie je riadený odborníkmi, ale **klanmi a kruhmi vplyvu**.

(4) Vysoká miera anonymity

Štát nemá jedného vlastníka – má **politických správcov**.

(5) Najväčšia koncentrácia peňazí

Verejný sektor je väčší ako:

- všetci slovenskí oligarchovia spolu
- všetky IT firmy spolu
- všetky developerské skupiny

5. Prečo je verejný sektor najcennejšou korisťou?

Lebo kombinuje:

- **stabilitu** → peniaze tečú stále
- **nepovšimnutosť** → bežný človek to nevidí
- **politickú kontrolu** → mení sa s vládou
- **právnú ochranu** → ťažko sa vyšetrovať
- **neviditeľnosť vlastníctva** → štát je anonymný

A čo je najdôležitejšie: **Štátne peniaze nie sú „niekoho peniaze“ - sú všetkých, a preto nikoho**. To vytvára ideálne podmienky pre parazitovanie.

6. Riziká a kritické body

Pre štát:

- erózia verejného majetku
- nízka efektivita
- vysoká korupcia
- kolaps infraštruktúry

Pre spoločnosť:

- slabé zdravotníctvo
- zlé školstvo
- rozbité regióny
- nedôvera v štát

Pre budúcnosť:

- dlhodobá podfinancovanosť
- odliv odborníkov
- rast závislosti od zahraničných koncernov

7. Zhrnutie

Profil č. 11 ukazuje, že **verejný sektor je najväčším zdrojom bohatstva a zároveň najväčším ohrozením Slovenskej republiky**. Slovensko ako štát:

- vlastní obrovský majetok,
- ale nedokáže ho spravovať,
- lebo politické a oligarchické štruktúry ho používajú ako zdroj kapitálu.

Verejný sektor je **najväčším „skrytým oligarchom“** Slovenska.

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 12: MÉDIÁ a INFORMAČNÁ MOC

Vlastnícke štruktúry, ekonomické zázemie, politické prepojenia a vplyv na verejnú mienku

1. Prečo sú médiá centrálnym nástrojom moci?

Lebo:

- určujú, čo je dôležité,
- určujú, čo je pravda,
- určujú, kto je hrdina a kto vinník,
- nastavujú rámec, v ktorom ľudia rozmýšľajú,
- formujú politické preferencie,
- vytvárajú verejný obraz oligarchov, vlády, opozície aj kríz.

Všetko, čo ľudia vnímajú o svete → prechádza médiami. Bez mediálnej legitimizácie by sa systém oligarchickej moci zrútil.

2. Hlavní vlastníci médií na Slovensku

Uvediem len verejne známe a oficiálne potvrdené vlastnícke štruktúry.

(A) PENTA - najväčší mediálny vlastník (Skupina NAMÍDIA)

Kľúčové médiá:

- Sme
- Trend
- Plus 7 dní (historicky)
- Pravda (partnerské väzby) – nie priamy vlastník, ale obsahové ovplyvňovanie
- Finax/Investičné formáty – cez mediálne partnerstvá

Charakter moci:

- kontrola verejnej mienky v mestách
- ekonomická agenda
- „liberálny“ mediálny štýl
- redefinovanie politického mainstreamu
- prepojenie na marketingové agentúry

Penta je **mediálny hegemon**.

(B) JOJ MEDIA HOUSE - Kmotříkovci

Kľúčové médiá:

- **TV JOJ**
- **JOJ Šport**
- **Rádio Vlna (historicky)**
- **Rádio Jemné (historicky)**
- **digitálne projekty**

Charakter moci:

- masové publikum
- emočný efekt
- kultúrny vplyv
- šport, zábava, mainstream

Kmotríkov mediálny priestor posilňuje jeho pozíciu v športe, BA regióne a pri politických rokovaníach.

(C) Markíza - CME (USA, teraz M. Kysel' & investori)

Kľúčové médiá:

- **TV Markíza**
- **TV Doma**
- **TV Dajto**

Charakter moci:

- najväčší dosah v celej krajine
- formovanie masovej verejnej mienky
- zábavný, populárny, ale politicky citlivý formát

Markíza má **najväčší reálny vplyv na bežných ľuďí.**

(D) TA3 - J&T / Grafobal okruh

(Systémovo prepojené osoby, nie priama kontrola jednej firmy)

Charakter:

- odborný a politický obsah
- výrazné prepojenia na finančné skupiny
- priestor na ovplyvňovanie ekonomických tém

(E) Noviny - Petit Press, Ringier, News & Media

Petit Press:

- regionálna tlač
- Denník SME (po odchode časti redakcie)
- lokálny vplyv v mestách
- veľká dôvera starších čitateľov

Ringier (Švajčiarsko):

- **Nový Čas**
- **Život**
- bulvár a masový dosah

News & Media Holding (Penta):

- **Trend**
- **Plus OneDay**
- **Plus 7 dní** (historicky)

3. Prepojenia médií na oligarchiu

(a) Vlastnícké prepojenia

Najsilnejšia forma vplyvu: **Oligarcha vlastní médium → médium vlastní rámec reality.**

(b) Reklamné prepojenia

Reklamu zadávajú:

- finančné skupiny,
- štátne podniky,
- politické strany.

Reklama = tichý spôsob ovládania obsahu.

(c) Personálne prepojenia

Kľúčové pozície v médiách obsadzujú ľudia s:

- politickými minulosťami,
- prepojeniami na PR agentúry,
- väzbami na finančné skupiny.

(d) Mediálne PR agentúry

Najvplyvnejšie PR agentúry majú klientov v:

- vláde,
- parlamente,
- bankách,
- oligarchických skupinách.

Kto ovláda PR → ovláda médiá → ovláda politiku.

4. Ako médiá formujú moc?

(1) Tvorba príbehov

Médiá definujú, čo je kríza, čo je kauza, čo je problém.

(2) Tvorba nepriateľa

Kto je „extrém“, „hrozba“, „nepriateľ“ - o tom rozhodujú redakcie.

(3) Tvorba hrdinu

Médiá budujú verejný obraz politikov, podnikateľov, celebrit.

(4) Ticho

Najväčší nástroj moci: **ignorovať niečo, čo by malo byť povedané.**

(5) Tlak

Médiá môžu systematicky ničiť reputáciu jednotlivca. Najmä ak kritizuje finančné alebo politické štruktúry.

(6) Posvätné témy

Niektoré témy nie je možné kritizovať bez rizika - to je znak skrytého vlastníctva.

5. Prečo slovenské médiá nepatria Slovensku?

Pretože:

- väčšina médií je v rukách zahraničných korporácií alebo domácich oligarchov,
- drvivá väčšina reklamného kapitálu pochádza z nadnárodných firiem,
- médiá závisia od financií mimovládnych organizácií,
- redakčné rady sú napojené na politické aj ekonomické krídla.

Slovenské médiá nemajú:

- ekonomickú nezávislosť
- kultúrnu suverenitu
- národný rámec

Médiá reprodukujú **agendu vlastníkov**, nie verejnosť.

6. Riziká a kritické body

Pre demokraciu:

- absencia nezávislých médií
- dominancia oligarchických naratívov
- manipulácia verejnej mienky

Pre štát:

- mediálne tlaky na politikov
- mediálne krytie káuz „správnych ľudí“
- mediálne lynče nepohodlných

Pre spoločnosť:

- polarizácia
- strata orientácie
- úpadok kritického myslenia
- preberanie cudzích agiend

Pre kultúru:

- strata identity
- prevaha komerčných a zahraničných vzorcov
- potlačenie národného diskurzu

7. Zhrnutie

Profil č. 12 odhaľuje, že **informačná moc je najjemnejší, ale najnebezpečnejší nástroj ovládania Slovenska**. Kým:

- oligarchia vlastní ekonomiku,
- zahraničný kapitál vlastní priemysel,
- rodové dynastie vlastní regióny,
- verejný sektor je zdroj bohatstva,

MÉDIÁ vlastní verejný priestor, jazyk a myslenie. Bez mediálnej operácie by pyramídová hra moci **nefungovala**. Médiá sú:

- štít moci,
- zbraň moci,
- legitimizácia moci.

A preto patria do najdôležitejšej vrstvy oligarchickej mapy Slovenskej republiky.

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 13: CIRKEVNÉ, AKADEMICKÉ A KULTÚRNE INŠTITÚCIE

Tiché vplyvové centrá, ktoré formujú spoločenské hodnoty, autoritu a legitimitu moci

1. Prečo sú tieto inštitúcie dôležité?

Lebo:

- štát môže vládnuť len vtedy, ak ľudia *veria*, že má právo vládnuť,
- oligarchia môže existovať len vtedy, ak ľudia *nevidia* jej skutočnú tvár,
- systém môže pokračovať len vtedy, ak spoločnosť nemá *vlastnú hodnotovú oporu*.

Cirkev, univerzity a kultúrne inštitúcie vytvárajú:

- morálne normy,
- hodnotový rámec,
- autoritu,
- spoločenský súhlas.

Sú „duchovným krytím systému“.

2. CIRKEV - najstarší nositeľ autority

Slovensko má silnú tradíciu kresťanstva a cirkev má:

- spoločenskú autoritu,
- vzdelávacie inštitúcie,
- mediálne kanály,
- politické prepojenia,
- majetok a finančné zdroje,
- tichý vplyv na rodiny a regióny.

(A) Prepojenia cirkvi na politiku

- konzervatívne spektrum
- regionálne štruktúry
- lobing v otázkach školstva, rodiny, morálky
- vplyv na časť voličov
- kontakty na miestne samosprávy

(B) Prepojenia cirkvi na oligarchiu

Nie priamy ekonomický vplyv, ale:

- „mäkká“ podpora
- mlčanie pri kauzách
- spoločenské posvätenie

- odpor voči systémovým zmenám, ktoré narúšajú status quo

C) Prečo je cirkev dôležitým pilierom systému?

Lebo cirkev:

- vytvára poslušnosť,
- formuje morálne dogmy,
- presadzuje tradíciu autority,
- učí ľudí prijímať hierarchiu,
- zriedka vystupuje proti ekonomickej nespravodlivosti,
- legitimizuje štátne rituály.

Cirkev je **konzervačný prvok pyramídy moci**.

3. AKADEMICKÉ INŠTITÚCIE - autorita „vedeckej pravdy“

Slovenské univerzity a akadémie vied majú:

- intelektuálnu autoritu,
- schopnosť legitimizovať politické rozhodnutia,
- prepojenie na štátne granty,
- kontrolu nad vzdelávaním,
- generovanie mienkotvorných expertov,
- priestor na formovanie mladých ľudí.

(A) Prepojenia akademickej sféry na moc

- profesoria ako vládni poradcovia
- účasť v radách a komisiách
- politické funkcie bývalých akademikov
- eurofondové projekty
- spolupráca s oligarchickými nadáciami

(B) Korupčný problém akademickej sféry

- plagiáty politikov,
- titulové škandály,
- „rýchlokvasené“ diplomovky,
- obchodovanie s doktorátmi,
- akademická servilnosť.

Univerzity často slúžia ako **stroj na legitimizáciu elít**, nie ako bastión kritického myslenia.

(C) Prečo sú univerzity dôležité pre moc?

Lebo:

- vychovávajú novú elitu,
- tvoria „odborníkov“, ktorých médiá používajú,

- legitimizujú vládne rozhodnutia cez analýzy,
- podieľajú sa na eurofondoch,
- formujú hodnotové nastavenie mladých generácií.

Univerzity sú **intelektuálnym krytím systému**.

4. KULTÚRNE INŠTITÚCIE - tichí programátori identity

Patria sem:

- SND
- RTVS
- Literárne fondy
- Národné múzeá a galérie
- Kultúrne rady a grantové komisie
- Filmové centrá a kreatívne fondy

Tieto inštitúcie formujú:

- národnú identitu,
- kultúrny obraz štátu,
- estetické hodnoty,
- umelecký diskurz,
- historickú pamäť.

(A) Prepojenia na politiku

- riaditelia menovaní vládou
- grantové komisie závislé od ministerstiev
- kultúrne projekty spojené s politickými záujmami

(B) Prepojenia na oligarchiu

- sponzorské programy
- reklama
- PR
- kultúrne partnerstvá developerov a finančných skupín
- budovy financované súkromným kapitálom

Kultúrne inštitúcie vytvárajú **estetické krytie**:

- „moderné Slovensko“,
- „úspešné mesto“,
- „európsky naratív“.

(C) Prečo sú kultúrne inštitúcie dôležité pre systém?

Lebo cez ne sa modeluje:

- ako má vyzerat' Slovák,

- ako má vyzerat' rodina,
- ako má vyzerat' história,
- kto sme a kto nie sme,
- čo je dôležité a čo nie.

Kultúra je **duchovná infraštruktúra moci**.

5. Spoločný menovateľ cirkvi, akadémie a kultúry

1. **Neútočia na finančnú oligarchiu.**
Všetky tri sféry kritizujú politiku, ale nie kapitál.
2. **Stabilizujú spoločenský rámec.**
Poskytujú hodnoty, ktoré bránia radikálnym zmenám.
3. **Udržiavajú autoritu štruktúr.**
Učia ľudí veriť v hierarchiu a prijímať nadriadenosť.
4. **Nepodporujú systémové zmeny.**
Kritizujú detaily, ale bránia existujúci poriadok.
5. **Sú ekonomicky závislé od štátu alebo sponzorov.**
Čím sú závislejšie, tým sú poslušnejšie.

6. Riziká a kritické body

Pre národ:

- slabá kultúrna identita
- akademická stagnácia
- cirkev odtrhnutá od reality
- neschopnosť inštitúcií brániť národné záujmy

Pre demokraciu:

- neschopnosť vytvoriť nezávislú autoritu
- informačný chaos
- strata kritického myslenia

Pre spoločnosť:

- duchovná vyprázdnenosť
- kríza hodnôt
- neschopnosť kultúrnej sebadôvery

7. Zhrnutie

Profil č. 13 ukazuje, že **najtichšia moc je tá, ktorá formuje hodnoty**.

Cirkev → formuje morálku

Akadémia → formuje intelekt

Kultúra → formuje identitu

Tieto tri sféry:

- nemajú najväčší kapitál,
- ale majú najväčší spoločenský dosah,
- nevlastnia ekonomiku,
- ale vlastnia rámec, v ktorom ekonomika prebieha,
- nemajú politickú moc,
- ale vytvárajú jej legitimitu.

Bez ich tichého súhlasu by pyramídová hra moci **nemohla fungovať**.

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 14: ZLOČINECKÉ ŠTRUKTÚRY A PODSVETIE

Ekonomické prepojenia, regionálna moc, historické väzby a ich dnešná úloha v systéme

1. Prečo podsvetie patrí do pyramídy moci?

Pretože:

- zohrávalo kľúčovú úlohu pri vzniku slovenského kapitalizmu,
- formovalo „bezpečnostné prostredie“ 90. rokov,
- bolo prepojené s prvými podnikateľmi,
- ovplyvnilo politické figúry,
- vytvorilo systém strachu a poslušnosti,
- budovalo paralelné štruktúry ekonomiky.

A čo je dôležité: **Podsvetie nikdy nezmizlo - len zmenilo formy, mená a metódy.**

2. Historický pôvod podsvetia

V 90. rokoch vznikli:

- mafiánske gangy,
- privatizačné skupiny s kriminálnym pozadím,
- regionálne klany,
- bezpečnostné brigády,
- vydieračské siete,
- „ochrankárske“ služby.

Tieto štruktúry:

- udržiavali moc nad podnikmi,
- vyberali výpalné,
- kontrolovali diskotéky, bary, hotely, taxislužby,
- zabezpečovali „ochranu“ podnikateľom,
- zasahovali do privatizácie majetku.

A najdôležitejšie: **Podsvetie bolo prvým neformálnym regulátorom ekonomiky v čase, keď štát skolaboval.**

3. Regionálna mapa kriminality (historická, nie menovitá)

(A) Bratislava

- skupiny napojené na nočné podniky
- kontrola diskoték, barov a ochranných služieb
- väzby na prvé privatizačné projekty
- prepojenia na štruktúry SIS z 90. rokov

(B) Žilina - sever Slovenska

- silné regionálne väzby
- kontrola stavebných a dopravných firiem
- prepojenia na motoristickú komunitu

(C) Východ Slovenska

- prepojenia na pašovanie, obchod s cigaretami a tovarom
- ekonomické väzby na veľké podniky
- historické konflikty medzi skupinami

(D) Stredné Slovensko

- menšie, ale stabilné klany prepojené na miestnych podnikateľov
- rodové podniky a regionálne hospodárske prepojenia

Tieto štruktúry **neboli len kriminálne** - boli ekonomické, regionálne a sociálne.

4. Prepojenie podsvetia na politiku (historicky)

V 90. rokoch existovali:

- kontakty medzi politikmi a podnikateľmi z podsvetia,
- financovanie kampaní cez neoficiálne kanály,
- „ochrana“ politikov a podnikateľov,
- prepojenia na bezpečnostné zložky.

Niektoré schémy:

- podnikateľ → podsvetie (ochrana)
- politik → podnikateľ (zákazky)
- podsvetie → politik (finančná alebo silová pomoc)

Vznikol **trojuholník moci**, ktorý formoval celé Slovensko.

5. Prepojenie podsvetia na oligarchiu

Dôležité upozornenie: *nešlo o priamu spoluprácu, ale o paralelnú existenciu a regionálne kontakty*. Mechanizmy prepojení boli:

(1) Ochranka a bezpečnostné služby

Mnohé legálne SBS firmy mali pôvod v podsvetí.

(2) Vydieranie a tlak

Niektorí mladí podnikatelia 90. rokov potrebovali „istú ochranu“.

(3) Regionálna ekonomická kontrola

Stavebné závody, bary, kasína, herne → často mali kontakt s podsvetím.

(4) Práčovne peňazí

Niektoré reštaurácie a podniky boli miestom prania peňazí.

(5) Šedé zóny

Hazard, drogy, prostitúcia - oblasti mimo zákona, ktoré sa prelínali s legálnym biznisom.

6. Ako podsvetie prežilo do roku 2020+?

Moderné zločinecké štruktúry už nie sú „výpalníci“. Zmenili sa do troch foriem:

(A) Biznisové mafie (legálne podnikanie)

- zastrešené firmou
- cez stavebné zákazky
- taxislužby, logistika, SBS
- malé developérske projekty
- reštaurácie a kluby

(B) Kyberkriminalita

- internetové podvody
- finančné schémy
- phishing
- kryptomenové útoky
- medzinárodné skupiny

(C) Politicky prepojené skupiny

- regionálne klany pôsobiace v samospráve
- skupiny manipulujúce verejné obstarávanie
- miestne „rodinné firmy“
- podniky s neprieľadnou históriou

Podsvetie sa dnes prejavuje **najmä v regionálnej ekonomike**.

7. Úloha podsvetia v modernej pyramíde moci

(1) Lokálna kontrola

Podsvetie ovláda niektoré:

- podniky,
- regióny,
- reštauračné sektory,

- herne,
- hotely,
- subdodávateľské firmy.

(2) Strach a zastrašovanie

Aj dnes existujú oblasti, kde:

- podnikatelia platia „neformálne poplatky“,
- niektorí starostovia sú pod tlakom,
- ekonomická súťaž je deformovaná.

(3) Prepojenie na komunálnu politiku

Na lokálnej úrovni existujú „patróni“, ktorí:

- kontrolujú zákazky,
- ovládajú miestne podniky,
- rozhodujú o pozemkoch,
- majú prístup k informáciám.

(4) Šedá zóna medzi legalitou a kriminalitou

Napríklad:

- stavebné subdodávky,
- pohostinstvo,
- hazard,
- nízkokvalifikované práce.

(5) Neformálna moc v regiónoch

V niektorých okresoch práve podsvetie rozhoduje o tom:

- kto podniká,
- kto dostane zákazku,
- kto zostane primátorom.

8. Riziká a kritické body

Pre štát:

- prenikanie podsvetia do samosprávy
- tlak na súdy a prokuratúru
- deformácia podnikateľského prostredia
- pranie peňazí

Pre spoločnosť:

- strach v regiónoch

- zničenie spravodlivosti
- narušenie dôvery v štát

Pre ekonomiku:

- regionálne monopoly
- korupcia
- nelegálny kapitál
- nedostupnosť férového podnikania

9. Zhrnutie

Profil č. 14 ukazuje, že **podsvetie je pôvodnou matricou slovenskej oligarchie.**

- V 90. rokoch formovalo podnikateľské prostredie.
- V 2000+ rokoch sa prepojilo s regionálnou ekonomikou.
- Dnes funguje ako **tieňová vrstva** pyramídy moci.

Podsvetie sa zmenilo, ale nezmizlo. Je to:

- regionálny regulátor,
- paralelný súd,
- tichý biznisový partner,
- poskytovateľ „ochrany“,
- a v niektorých oblastiach stále **neformálny vládca terénu.**

Bez pochopenia podsvetia nie je možné pochopiť:

- vznik oligarchie,
- jej prepojenia,
- ani jej prežitie.

KAPITOLA 3 - Najbohatší ľudia Slovenska

3.1 - Profil č. 15: SLUŽBY ŠTÁTU V POZADÍ

SIS, polícia, prokuratúra a sudy - tichá moc, ktorá drží systém pohromade

1. Prečo sú tieto inštitúcie najdôležitejším stavebným pilierom systému?

Lebo kontrolujú:

- informácie,
- vyšetrovania,
- obvinenia,
- trestné konania,
- súdne rozhodnutia,
- ochranu štátu,
- bezpečnostný aparát.

A hlavne: **Rozhodujú o tom, kto bude stíhaný, kto nie, kto bude chránený a kto padne.**
Bez tejto vrstvy by oligarchia nemala silu.

2. Slovenská informačná služba (SIS)

Tajná služba ako politický a ekonomický akceleračtor

SIS je orgán, ktorý má chrániť štát, ale v realite:

- sleduje politické pohyby,
- kontroluje citlivé informácie,
- poskytuje analýzy vybraným politikom,
- neutralizuje nepohodlné osoby,
- vytvára „spisy“ na vyjednávanie,
- funguje ako **regulátor konfliktov** medzi oligarchickými skupinami.

A) Prepojenia SIS

- na politické strany (každá vláda mení vedenie)
- na podnikateľské kruhy
- na zahraničné služby
- na polícia-prokuratúra komplex

B) Mechanizmy vplyvu

- úniky informácií do médií
- neutralizácia káuz
- eliminácia „nepriateľov systému“
- interné boje frakcií v rámci SIS

SIS je **kolektor informácií**, ktoré rozhodujú o politickom prežití.

3. Polícia - nástroj represie, ale aj ochrany

Slovenská polícia je:

- oficiálne štátna,
- prakticky závislá od politických nominácií,
- často ovplyvňovaná regionálnymi záujmami.

A) Policajné zložky s najvyšším dopadom

- NAKA
- Úrad inšpekčnej služby
- finančná polícia
- dopravná polícia (regionálna moc)
- poriadková polícia (kontakt s mestami)

B) Problémová realita

- tlak na vyšetrovanie „správnych“ káuz
- ignorovanie „citlivých“ vecí
- prepojenia na regionálne klany
- vnútorné boje medzi frakciami
- selektívne konanie

Polícia je prvá línia kontaktu medzi mocou a realitou.

4. Prokuratúra - najväčší filter spravodlivosti

Najsilnejší, najstabilnejší a najtichší prvok systému. Prokurátor rozhoduje:

- či sa bude stíhať,
- kedy sa bude stíhať,
- koho sa bude stíhať,
- ako dlho sa bude stíhať,
- či sa celá vec „zastaví“.

Prokuratúra je **skutočný bránkový uzol systému**.

A) Prečo má prokuratúra obrovskú moc?

- jej rozhodnutia nemožno ľahko napadnúť
- pôsobí mimo verejnej kontroly
- je hierarchická a centralizovaná
- je extrémne stabilná (stovky prokurátorov × desiatky rokov)

B) Prepojenia prokuratúry

- politické nominácie
- regionálne štruktúry
- vzťahy s advokátmi

- vplyv oligarchických skupín nepriamo cez politikov

Prokuratúra je **architektom trestnej reality**.

5. Súdny - konečná inštancia moci

Slovenské súdnictvo je:

- pomalé,
- nepriehľadné,
- personálne prepletené,
- historicky nestabilné.

Súdy rozhodujú:

- o majetkových sporoch
- o konkurzoch
- o pozemkoch
- o veľkých korporátnych bitkách
- o trestných prípadoch

A) Problematické prvky

- sudcovské klany
- priateľské skupiny
- vzťahy s advokátskymi kancelármi
- tlak oligarchických entít
- rozhodovanie v prospech vybraných subjektov

B) Prečo sú súdy kľúčové?

Lebo práve súdy: **legalizujú výsledky mocenského boja**. Ak súd rozhodne, že niečo je legálne → je to legálne. Súdy sú posledná obranná línia systému.

6. Vzájomné prepojenia služieb

Toto je skutočná sieť:

- SIS → má informácie o všetkých
- polícia → vykonáva zásahy
- prokuratúra → filtruje prípady
- súdy → dávajú pečiatku „pravdy“

Medzi týmito štyrmi inštitúciami prebieha **tichá koordinácia**, ktorá určuje:

- kto môže byť stíhaný,
- kto musí byť chránený,
- kto padne,
- kto prežije,
- ako dlho sa prípad bude ťahať,

- či sa vec dostane do médií.

7. Tajná moc tejto vrstvy

Toto je vrstva, ktorá:

- neviditeľne reguluje celé Slovensko,
- rozhoduje o tom, čo je „realita“,
- drží oligarchický systém pri živote,
- chráni vybraných jednotlivcov,
- ničí nepohodlných ľudí,
- slúži politickým a ekonomickým centráam.

Najdôležitejšia veta celej kapitoly: **Služby štátu v pozadí sú kostrou pyramídového systému moci - bez nich by sa všetko zrútilo.**

8. Riziká a kritické body

Pre štát:

- paralelný systém práva
- nedôvera v spravodlivosť
- neschopnosť trestať systémovú korupciu

Pre spoločnosť:

- bezmocnosť občanov
- strach z orgánov moci
- totálny rozklad dôvery

Pre ekonomiku:

- deformácia trhu
- výhody pre „správne firmy“
- prekážky pre inovatívnych podnikateľov

9. Zhrnutie

Profil č. 15 odhaľuje **najhlbšiu vnútornú vrstvu pyramídy**, ktorá:

- drží mocenské klany,
- reguluje oligarchov,
- kontroluje politikov,
- filtruje pravdu,
- legitimizuje výsledky hry,
- a zároveň bráni systém pred kolapsom.

SIS, polícia, prokuratúra a sudy tvoria **tajné svaly Slovenskej republiky**. Bez ich spolupráce by oligarchia padla. Bez ich ticha by pravda vyšla najavo. Bez ich lojality by systém skolaboval.

KAPITOLA 4 - Mechanizmy riadenia Slovenska

1. Vplyv na politické strany

1. Politické strany na Slovensku nie sú autonómne subjekty

Teória hovorí, že politické strany:

- vytvárajú program,
- súťažia o voliča,
- reprezentujú ideológiu.

Realita Slovenska: **Politické strany sú nástroje záujmových skupín, nie autonómni aktéri.**
Strany u nás nevznikajú prirodzene - vznikajú **na objednávku**, financované a riadené rôznymi vrstvami moci.

2. Štyri hlavné formy ovládania politických strán

(A) Finančné sponzorstvo

Je to najviditeľnejší mechanizmus. Politické strany potrebujú:

- peniaze na kampaň,
- peniaze na marketing,
- peniaze na ľudí v regiónoch,
- peniaze na prieskumy verejnej mienky,
- peniaze na billboardy, plagáty, agentúry.

Kto dodáva peniaze → získava vplyv.

Mechanizmus:

- finančná skupina → financuje kampaň
- strana → po voľbách zabezpečí zákazky
- výsledok → „investícia“ sa mnohonásobne vráti

Je to **návratnosť investície**, nie podpora hodnoty.

(B) Personálne nominácie (kádre)

Politické strany často nemajú odborníkov. Tých dodávajú:

- finančné skupiny (ekonómovia, právnici),
- pozadie štátnych služieb,
- poradcovia so silnými kontaktmi,
- bývalí manažéri v strategeických podnikoch.

Kto vloží človeka do systému → riadi vnútorné procesy z tieňa.

Mechanizmus:

- strana sa dostane k moci
- „experti“ z pozadia obsadia kľúčové posty
- strana je formálne víťaz, ale reálne zaleží od kádrov

(C) Marketing a PR

Politické strany dnes nerozhodujú o:

- svojom jazyku,
- sloganoch,
- kampaniach,
- témach.

Rozhodujú o tom:

- PR agentúry,
- mediálne domy,
- marketingoví stratégovia napojení na kapitál.

Moc sa preniesla z politikov na: **svet reklamy, stratégie a mediálneho algoritmu**. Tým pádom sú strany závislé od:

- médií,
- sociálnych platforiem,
- PR odborníkov.

Kto ovláda tento priestor → ovláda politické strany.

(D) Tlak a vydieranie (mäkké aj tvrdé)

Najcitlivejšia forma:

- staré kauzy
- finančné prepojenia
- úniky informácií
- známosti v tajnej službe
- mediálne diskreditačné kampane

Mechanizmus:

- ak politik nekoná „správne“,
- staré informácie sa vytiahnu,
- médiá začnú útok,
- systém ho zlomí.

Politici sú tak držaní v polohe: „rob, čo treba, a prežiješ.“

3. Politické strany ako produkt moci

Slovenské politické strany sa neprofilujú podľa ideológie, ale podľa:

- investorov,
- vlastníkov médií,
- poradenských skupín,
- regionálnych štruktúr,
- medzinárodných subjektov.

Politické strany sú **produkty**, nie hodnotové projekty.

4. Hlavný princíp: Politika je exekutíva záujmov

Politika je najmä:

- doručovanie zákaziek,
- prideľovanie eurofondov,
- správa štátnych podnikov,
- menovanie ľudí do systémových pozícií,
- krytie vplyvových skupín.

Ideológia je len **marketing pre ľudí**. Skutočné rozhodnutia prebiehajú:

- v kanceláriách finančných skupín,
- v advokátskych radách,
- v PR agentúrach,
- v zahraničných korporáciách,
- v uzavretých kruhoch.

5. Ako oligarchia ovláda politické strany

(1) Nákup strany (alebo jej vedenia)

Peniaze zmenia smerovanie.

(2) Vytváranie novej strany na mieru

Ak stará strana neslúži, systém si založí novú.

(3) Vplyv cez médiá

Médiá tvoria:

- „záchrancov“
- „nepriateľov“
- „nové tváre“
- „sklamania“

(4) Tlačenie cez prieskumy

Prieskumy sú politický nástroj.

(5) Lobistické skupiny

Zákony sa tvoria podľa potrieb kapitálu.

(6) Koaličné vyjednávania v pozadí

Koalície sa neuzatvárajú vo voľbách, ale v zákulisí.

6. Politika ako vrstva s najmenšou skutočnou mocou

Najväčšia ilúzia celej pyramídy: **Politici rozhodujú o krajine**. Nie. Politici sú:

- prepojovací článok,
- nosič rozhodnutí,
- hovorcovia systému,
- exekútori záujmov.

Najväčší aktéri moci stoja nad nimi:

- oligarchia,
- zahraničný kapitál,
- finančné skupiny,
- SIS-prokuratúra-súdy,
- mediálne domy.

7. Zhrnutie

Vplyv na politické strany je základným mechanizmom riadenia Slovenska. Politické strany nie sú:

- autonómne,
- hodnotové,
- programové.

Sú to nástroje:

- finančných skupín,
- mediálnych domov,
- zahraničných korporácií,
- oligarchických klanov,
- bezpečnostných aparátov.

Sú súčasťou pyramídy, nie jej vrcholom. Sú **exekúciou moci**, nie jej zdrojom.

KAPITOLA 4 - Mechanizmy riadenia Slovenska

2. Nákup médií a verejnej mienky

1. Prečo je verejná mienka kľúčom k moci?

V modernej dobe nevládne:

- sila,
- armáda,
- zákon.

Vládne: **naratíva**. To, čo si ľudia myslia, že je pravda, sa stáva pravdou. To, čo si myslia, že je dôležité, sa stáva politikou. To, čo si myslia, že je dobré alebo zlé, definuje spoločenské správanie. A preto: *Kto vlastní verejnú mienku, vlastní štát.*

2. Ako sa kupujú médiá

Existujú tri úrovne “nákupu” médií:

(A) Vlastnícke ovládnutie

Najjednoduchší a najviditeľnejší mechanizmus. Finančné skupiny a silní podnikatelia si kúpia:

- noviny,
- televíziu,
- webové portály,
- rádia,
- reklamné agentúry.

Príklady (už rozpracované v profile č. 12):

- Penta → SME, Trend, News & Media Holding
- Kmotříkovci → TV JOJ
- CME/Markíza → najmasovejšie TV médium
- J&T → TA3 (sieťové prepojenia, nie priame vlastníctvo)

Kto vlastní médium → vlastní **redakčnú politiku**.

(B) Nákup cez reklamu

Najtichšia forma ovládania médií. Reklamu zadávajú:

- banky,
- energetické firmy,
- automobilky,
- telekomunikačné firmy,

- štátne podniky,
- ministerstvá.

Médiá sú ekonomicky závislé na reklamnom trhu. To znamená:

- kto platí reklamu → určuje, o čom sa píše
- kto zruší reklamu → presadzuje svoje témy cez strach z finančnej straty

Reklamný trh nie je “nevinný biznis“. Je to **najsilnejší moderátor obsahu**.

(C) Ovládanie cez PR agentúry a marketing

Najsofistikovanejšia forma. PR agentúry sú:

- tvorcovia naratívov,
- sprostredkovatelia medzi politikmi, firmami a médiami,
- autori slogánov, kampaní, obrazov, príbehov.

Slovensko má skupinu veľkých PR agentúr, ktoré:

- riadia komunikáciu politických strán,
- dodávajú obsah pre médiá,
- vytvárajú kauzy,
- potláčajú kauzy,
- organizujú diskusné panely,
- rozhodujú, ktoré témy „prejdú“.

PR agentúra je dnes **silnejšia než redakcia**.

3. Ako sa kupuje verejná mienka

Verejná mienka sa nekupuje priamo. Kупuje sa cez:

(A) Témy, ktoré médiá otvárajú

Médiá rozhodujú:

- čo je kauza,
- čo nie je kauza,
- čo je hrozba,
- čo je normálne,
- čo je extrém,
- čo je moderné,
- čo je prijateľné.

Princíp:

„O čom sa nehovorí → to neexistuje.“ „O čom sa hovorí každý deň → je dôležité.“

(B) Výber hostí do diskusií

Politická realita Slovenska sa tvorí:

- v TV reláciách,
- v komentároch,
- v ranných diskusiách,
- v debatách na sociálnych sieťach.

Kto sa dostane pred kamery → existuje. Kto nedostane priestor → padá do zabudnutia. Toto je **informačné sito**, cez ktoré prejde len to, čo má prejsť.

(C) Prieskumy verejnej mienky

Prieskumy sú **tvorcovia reality**, nie jej odraz. Ich účel:

- vytlačiť malé strany,
- vyhnat “nevhodných” politikov,
- vytvoriť umelo populárnych lídrov,
- udržať status quo,
- manipulovať nerozhodnutých voličov.

Prieskumy sú *najlacnejší spôsob riadenia spoločnosti*.

(D) Sociálne siete a algoritmy

Tu vstupujú:

- platené kampane,
- microtargeting,
- dark posts,
- budovanie bublín,
- koordinovaný obsah.

Algoritmus vytvára:

- hnev,
- strach,
- závislosť,
- identitu.

A nimi potom manipuluje: „každého človeka osobitne“.

4. Kto kupuje médiá a verejnú mienku

(1) Finančné skupiny

Najsilnejší hráči → médiá vlastnia priamo aj nepriamo.

(2) Zahraničné korporácie

Majú obrovské reklamné rozpočty → ovplyvňujú obsah.

(3) Politické strany

Často cez PR agentúry a reklamné partnerstvá.

(4) Štátne podniky

SPP, ZSE, SE, Slovak Telekom → obrovské reklamné výdavky.

(5) Lobbisti a „neziskové prostredie“

Formujú hodnotový rámec (gender, migrácia, klíma, geopolitika).

5. Najdôležitejší mechanizmus: Ticho

To, čo médiá nepotvrdia, politici nesmú riešiť. To, čo médiá neotvorí, občania nespoznajú. To, čo médiá ignorujú, sa **v spoločnosti nikdy nestane témou**. Ticho je najväčší mechanizmus riadenia verejnej mienky.

6. Prečo je nákup verejnej mienky účinnejší ako nákup politikov?

Lebo:

- politici sa menia každé 4 roky
- verejná mienka je konštantná
- kontext zostáva
- myšlienkové šablóny sa nemenia

Moc nad mysl'ou = moc nad štátom.

7. Zhrnutie

Nákup médií a verejnej mienky je **hlavný mechanizmus riadenia Slovenska**, lebo:

- formuje realitu,
- vytvára verejný obraz moci,
- určuje, kto je legitímny,
- ovplyvňuje, koho ľudia volia,
- potláča nepohodlné hlasy,
- udržiava pyramídový systém bez odporu.

Kto vlastní médiá → vlastní realitu.

Kto vlastní realitu → vlastní Slovenskú republiku.

APITOLA 4 - Mechanizmy riadenia Slovenska

3. Kontrola súdnictva a prokuratúry

1. Prečo je táto kontrola kľúčová?

Ak chce akákoľvek oligarchická štruktúra ovládať štát, potrebuje tri veci:

1. **legitimitu** (médiá)
2. **kapitalizáciu** (štátne zákazky a kapitál)
3. **beztretnosť** (prokuratúra a súdy)

A práve beztretnosť je **strategickým základom pyramídy moci. Kto ovláda prokuratúru, ovláda Slovensko.** Nie parlament. Nie vláda. Nie prezident. Ale orgány, ktoré rozhodujú o tom, či sa vôbec začne konať.

2. Ako sa kontroluje prokuratúra

Prokuratúra je na Slovensku:

- centralizovaná,
- uzavretá,
- prakticky neodvolateľná,
- mimo verejnej kontroly.

To z nej robí **najstabilnejší pilier systému.**

Mechanizmy kontroly:

(A) Politické nominácie

Generálny prokurátor = politická dohoda.

Špeciálny prokurátor = politická dohoda.

Krajskí prokurátori = sieť vplyvov.

Každá vláda sa snaží dosadiť „svojich“, aby si zabezpečila:

- ochranu po odchode z vlády,
- ochranu svojich finančných partnerov,
- selektívne vyšetrovanie oponentov.

(B) Vzťahy s advokátskymi kancelármi

Niektoré advokátske skupiny majú:

- dlhodobé väzby na prokuratúru,
- osobné vzťahy s prokurátormi,
- skúsenosti s manipuláciou trestných konaní.

Oligarchické kruhy často využívajú:

- rovnaké kancelárie,
- rovnaké právne stratégie,
- rovnaké prístupy k „zastaveniu vecí“.

C) Vnútrotná hierarchia

Prokuratúra funguje ako armáda:

- hierarchická štruktúra
- príkazová disciplína
- lojalita nad zákon
- moc nad podriadenými cez hodnotenia a postupy

Kto ovláda vrchol → ovláda celú pyramídu.

(D) Selektívne konanie

Najväčšia moc prokuratúry: **rozhodnúť, či sa vôbec začne konať**. Čo to znamená?

- „správni ľudia“ = stopnuté stíhanie
- „nepohodlní ľudia“ = urýchlené obvinenie
- „potrebný politický tlak“ = rýchle návrhy na obžalobu

Prokuratúra je brána, ktorá sa otvorí len tomu, komu sa otvoriť má.

3. Ako sa kontroluje súdnictvo

Súdy sú:

- decentralizované,
- rodovo-prepojené,
- pomalé,
- osobné,
- sieťovo fungujúce.

Mechanizmy kontroly:

(A) Sudcovské klany a rodiny

Mnohí sudcovia sú:

- príbuzní,
- partneri,
- spolužiaci,
- dlhoroční kolegovia,
- viazaní osobnými väzbami.

Toto vytvára **uzavretý vesmír**, ktorý odoláva tlaku zvonku.

(B) Spolupráca s advokátskymi kancelármi

Niektoré advokátske kancelárie majú privilegovaný prístup:

- ich podania sú posudzované rýchlejšie,
- ich klienti majú výhody,
- ich kauzy sa dostávajú k „správnemu“ sudcovi.

Mechanizmus: „Náhodným pridelovaním“ možno manipulovať aj náhodu.

(C) Politický a ekonomický tlak

Súdy sú pod tlakom:

- médií,
- politikov,
- finančných skupín,
- regionálnych biznisov.

Sudca vie, že:

- niektoré rozhodnutia môžu ukončiť jeho kariéru
- iné rozhodnutia mu otvoria dvere
- ďalšie rozhodnutia mu môžu uškodiť alebo pomôcť

Systém funguje nie na zákone, ale na **opatrnosti** a **signáloch**.

(D) Disciplinárne konania

Disciplinárky slúžia ako:

- nástroj odstraňovania nepohodlných sudcov,
- mechanizmus zastrašovania,
- spôsob vytvárania poslušnosti.

Kto má moc nad disciplinárkami → kontroluje súdnictvo.

4. Prepojenie súdnictva a prokuratúry do jedného systému

Súdy + prokuratúra = **dvojitý zámok**.

- Prokuratúra filtruje prípady.
- Súdy dávajú pečiatku legálnosti.
- Prokuratúra môže zastaviť vec.
- Sudca môže natiahnuť proces na 15 rokov.
- Prokuratúra môže zrušiť obvinenie.
- Sudca môže rozhodnúť tak, aby sa vec nikdy nedostala k meritórnemu rozsudku.

Toto je **dokonalý aparát lojality**.

5. Výsledok: riadená spravodlivosť

Nie anarchia. Nie chaos. Ale **riadená selektívna spravodlivosť**:

- „našich“ nepostihneme,
- „ich“ potrestáme,
- nepohodlných zničíme médiami a obvineniami,
- potrebných ochránime tichom.

6. Riziká a kritické body

Pre štát:

- paralelný justičný systém
- politická nestabilita
- erózia dôvery

Pre spoločnosť:

- pocit nespravodlivosti
- normalizácia bezprávia
- apatia ľudí

Pre ekonomiku:

- deformácia hospodárskej súťaže
- odchod investorov mimo systému
- zabetónovanie starých väzieb

7. Zhrnutie

Kontrola nad súdnictvom a prokuratúrou je **najstrategickejší mechanizmus riadenia Slovenskej republiky**. Bez nej by:

- oligarchia nemala beztretnosť,
- politické strany by nemali ochranu,
- médiá by stratili mnohé nástroje útoku,
- pyramídová hra moci by sa rozpadla.

Súdy a prokuratúra sú **neviditeľný štít systému**. Nie sú tvorcami moci, ale sú **garantmi jej trvania**.

KAPITOLA 4 - Mechanizmy riadenia Slovenska

4. Ekonomický tlak na štát

1. Prečo je ekonomický tlak silnejší než politika?

Lebo:

- vláda môže zmeniť zákon,
- parlament môže vymeniť ministra,
- médiá môžu zmeniť náladu,

ale štát **nedokáže ignorovať ekonomickú realitu:**

- ak klesnú investície,
- ak sa zastaví výroba,
- ak sa zdrazí energia,
- ak odídu firmy,
- ak sa zhorší rating,

vláda padne. Ekonomický tlak je mechanizmus, ktorý vládu prinúti konať tak, ako si prajú silné záujmové skupiny - bez otvoreného konfliktu.

2. Štyri hlavné zdroje ekonomického tlaku

(A) Domáce finančné skupiny (Penta, J&T, EPH, HB Reavis, TMR)

Tieto skupiny:

- vlastnia banky (alebo sú s nimi prepojené),
- vlastnia nemocnice, poisťovne, energetické firmy,
- vlastnia reality, logistiku, developerstvo,
- majú tisíce zamestnancov.

Mechanizmus tlaku:

- zastavenie investícií,
- presmerovanie kapitálu do iných krajín,
- mediálne kampane cez vlastnené médiá,
- právne útoky,
- lobing v parlamente,
- ekonomické analýzy, ktoré ovplyvňujú verejnosť.

Najväčšia forma tlaku je však tichá: „Ak nám vytvoríte problémy, zastavíme tok peňazí.“ Žiadna vláda si to nemôže dovoliť.

(B) Zahraničný kapitál (automobilky, nadnárodné korporácie)

Zahraničné firmy ovládajú **chrbticu slovenskej ekonomiky**. Ak Volkswagen, Kia, PSA alebo JLR:

- spomalia výrobu,
- presunú časť produkcie,
- zmenia dodávateľskú stratégiu,

Slovensko okamžite stratí:

- tisíce pracovných miest,
- státisíce príjmov,
- obrovskú časť exportu.

Zahraničné firmy môžu povedať: „Ak chcete pridať dane, odchádzame.“ A vláda poslušne prispôsobí politiku. Toto nie je vyjednávanie. Toto je **závislosť**.

(C) Bankový sektor

Na Slovensku banky:

- sú takmer všetky zahraničné,
- majú enormný profit,
- rozhodujú o úveroch štátu aj podnikov.

Mechanizmy tlaku:

- sprísnenie úverových podmienok,
- neochota financovať štátne projekty,
- znižovanie investícií,
- tvorba negatívnych reportov a analýz,
- vplyv na rating Slovenska.

Rating rozhoduje o tom:

- koľko štát zaplatí za svoje dlhy,
- koľko stoja úvery,
- aké investície prídu.

Banky sú **neviditeľný politik Slovenska**.

(D) Európska únia - fondy, sankcie, rozpočtové pravidlá

EÚ môže ekonomicky pritlačiť Slovensko cez:

- zadržanie eurofondov,
- aktiváciu mechanizmov právneho štátu,
- zvýšený dohľad nad rozpočtom,
- zmenu emisných a energetických regulácií.

Ak Brusel zastaví eurofondy: Slovensko ekonomicky skolabuje do 3 - 7 mesiacov. To je najväčší ekonomický tlak vôbec.

3. Ako ekonomický tlak formuje politické rozhodnutia

Toto je kľúčové:

(1) Zákony sa tvoria podľa ekonomických záujmov

Nie podľa programu strán.

(2) Vlády ustupujú finančným skupinám

Lebo potrebujú pokoj na investície.

(3) Politici sa boja odchodu zahraničných firiem

Lebo to by znemožnilo ich ďalšie pôsobenie.

(4) Štát upravuje daňové zákony podľa korporácií

Pri automobilkách a energetike je to najviditeľnejšie.

(5) Regulácie v zdravotníctve a energetike sú písané na mieru

Lebo tieto sektory ovládajú silné skupiny.

(6) Štát je nútený zachraňovať strategické podniky

Hoci v skutočnosti zachraňuje oligarchov.

4. Najčastejšie formy ekonomického nátlaku

(A) „Zastavíme investície“

Najefektívnejšia forma tlaku. Stačí, aby:

- sa automobilka nevyjadrila k novému projektu,
- developer pozastavil výstavbu,
- banky spomalili úverovanie.

Vláda okamžite cúvne.

(B) „Presunieme výrobu do inej krajiny“

Slovensko je montážna ekonomika. Aj šepot o presune výroby destabilizuje krajinu.

(C) „Znížime zamestnanosť“

Masové prepúšťanie znamená:

- tlak verejnosti,
- rozpad regiónov,
- pád preferencií vlády.

Politici ustúpia skôr, ako sa to stane.

(D) „Vytvoríme negatívnu mediálnu atmosféru“

Finančné skupiny vlastnia médiá. Zlý naratív dokáže:

- zlomiť ministra,
- položiť vládu,
- zmeniť verejné požiadavky.
- **(E) „Zablokujeme financovanie štátu“**

Banky môžu:

- dvihnúť úroky,
- spomaliť financovanie,
- zhoršiť rating štátu.

Keď banky zavrú kohútik → vláda je v kolenách.

5. Ekonomický tlak ako nástroj riadenia štátu

Ekonomické centrá moci používajú tlak na dosiahnutie:

- zákonov výhodných pre seba,
- udržiavania status quo,
- získania štátnych zákaziek,
- ochrany pred konkurenciou,
- potláčania nepriateľov,
- vytvárania priaznivého mediálneho prostredia.

Štát je ako mäkký kov - ekonomická moc ho tvaruje podľa svojej potreby.

6. Zhrnutie

Ekonomický tlak na štát je **najtichší, najúčinnější a najstabilnější mechanizmus riadenia Slovenskej republiky**. Oligarchovia potrebujú politiku, zahraničné firmy potrebujú trh, banky potrebujú dlhy štátu, štát potrebuje eurofondy. Tento vzájomný tlak vytvára:

- závislosť,
- poslušnosť,
- kompromisy,
- potichu riadené rozhodnutia.

Ekonomický tlak nie je hrozba. Je to **jazyk moci**.

KAPITOLA 4 – Mechanizmy riadenia Slovenska

5. Riadenie verejných zdrojov

1. Čo sú verejné zdroje?

Všetko, čo vlastní štát alebo čím disponuje:

- štátny rozpočet,
- eurofondy,
- verejné obstarávania,
- štátne podniky,
- ministerstvá,
- nemocnice,
- samosprávy,
- infraštruktúra,
- pozemky štátu,
- štátne budovy,
- nákupy energií,
- školstvo,
- sociálny systém,
- dopravné podniky,
- verejné dáta.

Je to obrovská masa peňazí - výrazne väčšia než bohatstvo oligarchov.

2. Prečo sú verejné zdroje najväčším lákadlom?

Lebo:

- sú stabilné,
- sú pravidelné,
- sú zákonné,
- neklesajú ani v kríze,
- sú financované z daní,
- sú slabšie kontrolované než súkromný kapitál,
- je možné ich presúvať cez “legálne” procesy.

Pre oligarchiu sú verejné zdroje: **zdroj bohatstva, ktorý nikdy nevyschne.**

3. Štyri hlavné spôsoby, ako sa riadia verejné zdroje

(A) Riadenie cez štátne podniky

Najväčšie množstvo peňazí preteká cez:

- SPP,
- ZSSK,

- ŽSR,
- Slovenské elektrárne (štátna časť),
- Lesy SR,
- Vodárne,
- Slovenskú poštu,
- nemocnice,
- dopravné a regionálne podniky.

Štátne podniky sú „bankomaty“:

- ovládajú sa cez politické nominácie,
- peniaze sa presúvajú cez zákazky,
- dodávatelia sú vopred vybraní,
- projekty sú dizajnované podľa potreby záujmových skupín.

Najväčšie úniky peňazí sú **legálne úniky cez štátne podniky**.

(B) Riadenie cez verejné obstarávanie

Verejné obstarávanie je mechanizmus, ktorý umožňuje:

- legalizovať presun peňazí,
- vybrať konkrétneho víťaza,
- minimalizovať konkurenciu,
- vytvoriť „konkurenčnú ponuku“ len papierovo,
- rozdeliť zákazky lojálnym firmám.

Mechanizmy manipulácie:

- podmienky šité na mieru,
- kritériá nastavené tak, aby vyhrala konkrétna firma,
- vylúčenie konkurencie,
- časová tieseň (rýchle obstarávanie),
- delenie zákaziek,
- neodvolateľné komisie.

Cez verejné obstarávanie pretečie ročne: **5 – 7 miliárd EUR**

(C) Riadenie cez eurofondy

Eurofondy sú:

- najväčší externý zdroj peňazí
- najťažšie kontrolovateľné
- najviac zneužívané
- najviac napojené na regionálne klany
- najviac závislé od politických rozhodnutí

Mechanizmus riadenia:

- “projekty na mieru”,
- poradenské firmy napojené na politikov,
- schvaľovacie komisie ako miesto tlaku,
- regionálne dohody,
- čerpanie na konci obdobia pod časom,
- umelé navyšovanie hodnôt projektov.

Bez eurofondov by padla:

- regionálna oligarchia,
- väčšina samosprávnych projektov,
- veľká časť slovenského stavebníctva.

(D) Riadenie cez rozpočet a legislatívu

Legislatíva rozhoduje:

- kto môže čerpať,
- aké projekty majú prednosť,
- aké finančné mechanizmy sú dostupné,
- ako fungujú dotácie,
- ktoré firmy sa kvalifikujú.

Najväčší biznis nie je v zákazkách, ale v tom, **ako sa vytvorí legislatívny rámec**. Kto ovláda zákon → ovláda peňažný tok.

4. Prepojenie verejných zdrojov na pyramídovú moc

(1) Politici - podpisujú

(2) Úradníci -realizujú

(3) Oligarchovia - profitujú

(4) PR agentúry - kryjú

(5) Médiá – mlčia

(6) Prokuratúra – nekoná

(7) Súdny - legitimizujú

Toto je **dokonalý cyklus riadenia**. Všetko beží v legálnom rámci, ale výsledky sú nelegitímne z pohľadu spoločnosti.

5. Ako sa delia verejné zdroje podľa typu moci

(A) Finančné skupiny

Dostávajú:

- veľké infraštruktúrne projekty
- zdravotníctvo
- energetiku
- IT v štáte
- Development

(B) Regionálne klany a rodiny

Dostávajú:

- eurofondy pre samosprávy
- regionálne stavebné zákazky
- správu mestských podnikov

(C) Nadnárodné firmy

Dostávajú:

- investičné stimuly
- daňové úľavy
- granty na inovácie
- podporu výroby

(D) Politické strany

Dostávajú:

- moc nad ministerstvami
- vplyv nad štátnymi podnikmi
- menšie priateľské zákazky pre svojich ľudí

6. Najdôležitejší princíp: Verejné zdroje sú nástroj lojality

Systém funguje takto:

- kto je lojálny → dostane zákazky
- kto nie je → nedostane nič
- kto sa vzpiera → je odstránený
- kto spolupracuje → rastie

Verejné zdroje sú **odmena za poslušnosť**. Sú to „bodové systémy“ moci.

7. Riziká a kritické body

Pre štát:

- slabosť infraštruktúry
- rozpad zdravotníctva
- neefektívne školstvo
- vysoké náklady

- neschopnosť reformovať

Pre spoločnosť:

- nedôvera
- pocit nespravodlivosti
- únava z korupcie

Pre ekonomiku:

- stagnácia
- slabé inovácie
- vysoká cena projektov
- odchod schopných ľudí do zahraničia

8. Zhrnutie

Riadenie verejných zdrojov je **centrálny mechanizmus pyramídovej hry moci**:

- vytvára bohatstvo,
- buduje lojalitu,
- trestá odpor,
- odmeňuje poslušnosť,
- kryje systém,
- udržiava stabilitu,
- presúva miliardy každý rok.

V skutočnosti Slovensko nie je ovládané cez ideológiu, ale cez: **riadenie peňazí, ktoré patria všetkým - a ktoré riadia vybraní.**

KAPITOLA 4 - Mechanizmy riadenia Slovenska

6. Riadené konflikty a krízy

1. Prečo sú konflikty potrebné pre systém moci?

Moc sa neudržiava stabilitou. Moc sa udržiava:

- *kontrolovanou nestabilitou,*
- *udržovaným napätím,*
- *krízami, ktoré posilňujú potrebu autority.*

Bez konfliktov:

- ľudia začnú myslieť,
- pýtať sa,
- organizovať,
- kritizovať.

Konflikt dáva pocit, že:

- štát je potrebný,
- vláda musí konať,
- spoločnosť musí byť poslušná.

2. Formy riadených konfliktov

(A) Mediálne konflikty

Konflikty vytvorené médiami s cieľom:

- odvieť pozornosť,
- oslabiť politických rivalov,
- zvýšiť sledovanosť,
- posilniť naratív majiteľov médií.

Príklady formálneho mechanizmu:

- „A“ povie kontroverznú vetu → médiá ju nafúknu
- „B“ reaguje → vzniká konflikt, ktorý je riadený
- spoločnosť sa polarizuje
- reálne témy sa odsunú

(B) Politické konflikty

Predvídané politické súboje:

- koalícia vs. opozícia

- prezident vs. premiér
- minister vs. protistrana
- “boj o spravodlivosť“
- “boj o demokraciu“

Tieto konflikty sú často:

- divadlom,
- dohodnutým predstavením,
- zamerané na presun pozornosti.

(C) Sociálne konflikty

Pracujú s emóciami spoločnosti:

- kultúrne vojny (gender, tradície, migrácia)
- regionálne spory
- etnické napätie
- triedne konflikty
- demonštrácie organizované z pozadia

Ich cieľ:

- polarizovať ľudí,
- zničiť jednotu,
- rozdeliť národ na tábory.

Keď je národ rozdelený → neohrozí elitu.

(D) Ekonomické krízy

Najúčelovejšie typy kríz:

- umelé zvyšovanie cien energií
- zdražovanie cez monopolné firmy
- manipulácia s dlhmi
- naratív „nutnosti škrtov“
- zámienka pre privatizáciu

Kríza ospravedlňuje:

- zvyšovanie daní
- privatizáciu štátnych podnikov
- utahovanie opaskov
- zásahy do slobody občanov

(E) Bezpečnostné konflikty

Napríklad:

- zvyšovanie napätia pred voľbami
- atentáty a útoky, ktoré zmenia atmosféru
- naratív strachu (terorizmus, extrémizmus)

Takéto konflikty legitimizujú:

- väčší dohľad,
- väčšie právomoci polície,
- špeciálne opatrenia,
- kontrolu nad občanmi.

3. Hlavné ciele riadených konfliktov

(1) Presun pozornosti

Keď prebieha veľká korupcia, spustí sa:

- kultúrny konflikt,
- diplomatická kauza,
- bezpečnostná hrozba,
- škandál v médiách.

(2) Legitimita represie

Keby neboli konflikty, štát by nemal dôvod:

- posilniť políciu,
- zaviesť digitálny dohľad,
- obmedziť protesty.

Kríza = dôvod konať „pre bezpečnosť“.

(3) Riadenie volieb

Pred voľbami sa aktivujú:

- kultúrne vojny,
- migračné témy,
- osobné útoky,
- „záchrancovia“ a „hrozby“ v médiách.

Cieľom nie je pravda, ale **formovanie voliča**.

(4) Zobrazenie politikov ako „hrdinov“

Kríza vytvorí pocit, že vláda koná a chráni národ. Napríklad:

- energetická kríza → „ochranné balíčky“
- pandémie → „záchranne opatrenia“
- inflácia → „štát pomáha rodinám“

Kríza vytvára potrebu vlády.

(5) Oslabenie odporu voči systému

Chaotická spoločnosť:

- nemá čas rozmýšľať,
- nemá čas spájať sa,
- rieši prežitie,
- žije v strese.

To oslabuje každého, kto by chcel zmeniť systém.

4. Ako sa krízy riadia v praxi

Mechanizmus je prekvapivo jednoduchý:

(A) Vytvorenie atmosféry

Médiá začnú písať o probléme:

- zdražovanie,
- migranti,
- extrémizmus,
- konflikt medzi politikmi.

(B) Polarizácia

Spoločnosť sa rozdelí na dva tábory:

- za
- proti

Tým vzniká emocionálna energia.

(C) Udržiavanie konfliktu

Každý deň sa objaví:

- nový článok,
- nová reakcia,
- nové vyjadrenie,
- nový prieskum.

Spor pokračuje, kým nesplní účel.

(D) Ukončenie krízy v správny moment

Kríza sa utíši:

- po zvolení vlády,
- po schválení zákona,
- po presadení ekonomického záujmu,
- po odstavení nepriateľa.

5. Typické znaky riadenej krízy

- začína náhle,
- je silne medializovaná,
- vyvoláva extrémne emócie,
- trvá presne tak dlho, ako je potrebné,
- končí bez logického vysvetlenia.

Kríza, ktorá sa náhle stratí, bola riadená.

6. Prečo riadené konflikty udržiavajú pyramídovú moc

Lebo:

- rozdeľujú ľudí,
- držia národ v strachu,
- bránia verejnosti v pochopení skutočnej moci,
- presúvajú pozornosť od systémových vecí,
- oslabujú občiansku silu,
- dávajú elitám priestor konať skryto.

Systém potrebuje konflikt ako rastlina vodu.

7. Zhrnutie

Riadené konflikty a krízy sú **strategickou technológiou moci**, ktorá:

- zamestnáva spoločnosť,
- posilňuje kontrolu,
- legitimizuje represiu,
- vytvára potrebu vládnuť,
- umožňuje presun majetku,
- skrýva skutočné rozhodnutia.

Bez konfliktov by pyramída moci padla. Stabilita by odhalila pravdu. Jednota národa by znamenala koniec starého systému.

KAPITOLA 4 – Mechanizmy riadenia Slovenska

7. Firma ako „štát v štáte“

1. Čo znamená „štát v štáte“?

Je to firma alebo koncern, ktorý:

- je silnejší ako vláda,
- ovláda región alebo sektor,
- zamestnáva viac ľudí ako štátna inštitúcia,
- má vlastnú bezpečnosť,
- má informačné zdroje,
- má politický vplyv,
- má vlastnú infraštruktúru,
- vytvára vlastné pravidlá fungovania.

Takáto firma nepotrebuje štát. Naopak - štát potrebuje ju. **A keď štát niečo potrebuje, prestáva byť suverénom.**

2. Ako vzniká firma, ktorá sa stane štátom v štáte?

Existujú tri hlavné cesty:

(A) Monopolné alebo strategické postavenie

Firma má takú pozíciu, že bez nej by:

- skolabovali dodávky energií,
- zastala výroba,
- spadol finančný trh,
- zanikol región,
- prišiel by sociálny rozvrat.

Tým pádom môže:

- vyjednávať dané zákony,
- vytvárať tlak,
- presadzovať si záujmy,
- ignorovať pravidlá.

(B) Riadenie obrovského množstva ľudí (pracovná sila)

Firma, ktorá zamestnáva tisíce ľudí, kontroluje:

- verejnú náladu,
- volebné preferencie regiónu,
- lojalitu starostov,

- závislosť štátnych orgánov.

Tieto firmy môžu povedať: „Ak nevyhoviete, pridete o 6 000 pracovných miest.“ To je moc, ktorú nemá žiadny minister.

(C) Vlastná bezpečnosť a informačný systém

Niektoré firmy majú:

- vlastné IT systémy,
- vlastné dátové centrá,
- súkromné SBS,
- súkromné investigatívne postupy,
- právne oddelenia silnejšie než štát,
- vyššie platy než verejný sektor.

V praxi to znamená: **Firma je silnejšia ako štátna inštitúcia, ktorá ju má kontrolovať.**

3. Typológia firiem, ktoré fungujú ako štát v štáte

(1) Energetické firmy (EPH, ZSE, SSE, SPP)

Energetika je chrbtová kosť štátu.

- kontrolujú ceny,
- kontrolujú dodávky,
- majú monopolné postavenie,
- môžu vyvolať krízu,
- majú vlastné právne armády.

Energetika je najväčší „štát v štáte“.

(2) Zahraničné automobilky (VW, Kia, PSA, Jaguar)

Slovenský export je 50 % závislý od automobilového priemyslu. Tieto firmy:

- ovládajú celé regióny,
- majú vplyv na politiku,
- môžu vydierať štát,
- dostávajú obrovské stimuly,
- určujú pracovné podmienky.

Štát je ich servisná organizácia.

(3) Finančné skupiny (Penta, J&T, EPH, HB Reavis)

Tieto skupiny:

- majú vlastné banky,
- vlastné nemocnice,

- vlastné médiá,
- vlastné bezpečnostné štruktúry,
- vlastné právne oddelenia,
- vlastné developerské projekty.

To už nie sú firmy. To sú **súkromné paralelné systémy**.

(4) Poist'ovne a banky (VÚB, Tatra Banka, SLSP)

Banky určujú:

- úvery,
- investície,
- riziká,
- hodnotenie štátu,
- smerovanie ekonomiky.

Banky sú **de facto** mocnejšie než parlament.

(5) IT giganty a dátové monopoly (Eset, SWAN, Telekom)

Kto ovláda dáta, ovláda:

- komunikáciu,
- informácie,
- technologické procesy,
- kyberbezpečnosť štátu.

Technologické firmy sú **noví vládcovia neviditeľného sveta**.

(6) Developerské impériá (HB Reavis, J&T Real Estate)

Tieto firmy ovládajú:

- mestá,
- územný plán,
- stavebné konania,
- investičné rozhodnutia,
- dopravné riešenia.

V mestách majú väčšiu moc než primátori.

4. Ako sa prejavuje moc firmy-štátu v štáte

(A) Vytváranie vlastných pravidiel

Firma určuje:

- pracovné podmienky,
- mzdy,

- normy,
- pravidlá správania.

Bez možnosti odporu, lebo štát nevie zasiahnuť.

(B) Tlak na médiá

Firme stačí zrušiť reklamu → médium skrotne.

(C) Tlak na politikov

Hrozba:

- zastavenia investícií,
- odchodu z regiónu,
- prepustenia zamestnancov,
- právnych sporov.

Politici sa zohnú.

(D) Vytváranie závislosti v regiónoch

Ak automobilka živí región, ten región je **ekonomicky kolonizovaný**.

(E) Vlastné sociálne systémy

Niektoré firmy majú:

- vlastné benefity,
- vlastné kultúrne programy,
- vlastné zdravotné služby.

Toto je **paralelná spoločnosť**.

5. Prečo je firma ako štát v štáte problém pre demokraciu

Lebo:

- nie je volená,
- nespovedá sa občanom,
- nemá etickú povinnosť,
- má len ekonomický záujem.

Je to forma **súkromnej suverenity** na území Slovenska. Tsuché je nebezpečné: **Súkromný štát je silnejší než verejný štát.**

6. Najviditeľnejšie dôsledky

- kapitál diktuje politiku,
- regióny sú závislé na jednej firme,

- štát nemá odvahu regulovať,
- vlády sa boja veľkých investorov,
- národná ekonomika je rukojemníkom.

A ľudia žijú v pocite, že „štát zlyháva“, hoci pravda je iná: **Štát už dávno nie je suverén.**

7. Zhrnutie

Firma ako „štát v štáte“ je:

- produkt 90. rokov,
- nástroj modernej globalizácie,
- politický hráč,
- ekonomický hegemón,
- tvorca regionálnych realít,
- dôležitý prvok pyramídovej hry moci.

Bez pochopenia tohto fenoménu nie je možné pochopiť:

- prečo štát nevie regulovať ceny,
- prečo politik nemá reálnu moc,
- prečo sú regionálne rozdiely obrovské,
- prečo Slovensko stráca suverenitu.

Toto nie je kapitalizmus. Toto je **ekonomická feudalizácia Slovenska.**

KAPITOLA 4 - Mechanizmy riadenia Slovenska

8. Penetrácia zahraničných štruktúr do domácej politiky Prečo je Slovensko extrémne zraniteľné?

Lebo Slovensko je:

- malá krajina,
- otvorená ekonomika,
- bez vlastného kapitálu,
- bez veľkých médií,
- bez geopolitickej váhy,
- bez strategickej autonómie,
- s masívnou závislosťou od zahraničných investícií.

To znamená: **Zahraničné štruktúry nemusia Slovensko kolonizovať násilím. Slovensko sa kolonizuje samo cez závislosť.**

2. Štyri hlavné kanály zahraničnej penetrácie

(A) Ekonomická kolonizácia (korporácie, automobilky, banky)

Najsilnejšia forma vplyvu. Korporácie ovládajú:

- výrobu,
- pracovné miesta,
- export,
- investície,
- daňové úľavy,
- technologické smerovanie,
- inovačný potenciál.

Banky ovládajú:

- úvery,
- rating,
- finančnú stabilitu,
- financovanie štátnych projektov.

Slovensko je ekonomicky **integrované do zahraničných štruktúr**. To vytvára tlak na:

- legislatívu,
- investičné stimuly,
- pracovné zákony,
- prístup k energiám.

(B) Politický vplyv (EÚ, NATO, geopolitické bloky)

Zahraničné politické štruktúry ovplyvňujú:

- zahraničnú politiku,
- obranné záväzky,
- ekonomické reformy,
- klimatickú legislatívu,
- energetické smerovanie,
- regulácie.

Slovensko nie je autonómny aktér - je súčasťou **geopolitickej siete**, kde rozhodujú väčší hráči. To neznamená nepriateľstvo, znamená to **hierarchiu**.

C) „Soft power“ - neziskový sektor, think-tanky, nadácie

Toto je najjemnejšia a najefektívnejšia forma vplyvu. Neziskové organizácie a think-tanky:

- pripravujú analýzy,
- formujú verejnú debatu,
- vzdelávajú novinárov,
- ovplyvňujú mladú generáciu,
- tvoria odborné návrhy pre vládu,
- majú prístup k médiám,
- nastavujú hodnotový rámec.

Ich financovanie je často:

- zahraničné,
- nadnárodné,
- grantové,
- politicky orientované.

To znamená, že zahraničná agenda sa vnáša do vnútorného prostredia štátu „mekko“, bez odporu.

(D) Spravodajské vplyvy a diplomatické kanály

Najcitlivejšia forma. Zahraničné služby:

- zbierajú informácie,
- ovplyvňujú politické rozhodnutia,
- monitorujú energetiku a zbrojárstvo,
- komunikujú s politikmi,
- vytvárajú tlak cez médiá,
- poskytujú „signály“ o smerovaní štátu.

Diplomacia nie je iba o kultúre. Je to **politická sila s vlastnými záujmami**.

3. Ako zahraničné štruktúry ovplyvňujú slovenskú vládu

(A) Tlak cez investície a pracovné miesta

Zahraničné firmy môžu rozhodnúť o:

- zatváraní závodov,
- presune výroby,
- zmene dodávateľov.

Slovensko reaguje poslušne.

(B) Tlak cez energetiku

Energetické trhy sú globálne. Ceny sú ovplyvnené:

- burzou,
- geopolitikou,
- veľkými hráčmi.

Energetická závislosť Slovenska je extrémna.

(C) Tlak cez legislatívu EÚ

Brusel môže:

- pozastaviť fondy,
- uvaliť sankcie,
- zaviesť nové regulácie.

Slovensko ich musí implementovať.

(D) Tlak cez ratingové agentúry

Súkromné spoločnosti rozhodujú o:

- úveroch,
- výdavkoch štátu,
- investičnej atraktivite.

Slovensko je hodnotené zvonka, nie zvnútra.

(E) Tlak cez médiá a „soft power“

Zahraničné médiá môžu oslabovať alebo posilňovať:

- politikov,
- zákony,
- hodnoty.

Slovenské médiá používajú zahraničné naratívy ako matricu.

4. Kto sú hlavné zahraničné mocenské centrá pôsobiace na Slovensku?

(1) Nemecko

- automobilový priemysel,
- bankový sektor,
- priemyselné investície,
- smerovanie európskej legislatívy.

(2) USA

- obranný sektor,
- bezpečnostný vplyv,
- neziskový sektor,
- think-tanky,
- mediálne vplyvy.

(3) Európska únia

- legislatívny rámec,
- fondy,
- rozpočtové pravidlá,
- politické hodnoty.

(4) Veľké korporácie

- Volkswagen, Kia, PSA, Jaguar, Amazon, IBM. Majú väčší ekonomický vplyv než slovenská vláda.

(5) Regionálni hráči (Rakúsko, Maďarsko, Česko)

- energetika,
- banky,
- médiá,
- regionálny obchod.

5. Slovensko ako „protektorát záujmov“

Slovensko nie je klasická kolónia. Ale je **protektorát záujmov**, čo znamená:

- štát má vlastnú vládu,
- vlastné voľby,
- vlastné inštitúcie,

ale strategické smery určujú:

- ekonomické centrá v zahraničí,
- politické bloky,
- nadnárodné štruktúry.

Výsledkom je: **Slovensko plní úlohu krajiny, ktorá nesmie byť autonómna, ale musí byť stabilná a poslušná.**

6. Dôsledky zahraničnej penetrácie

Pre politiku:

- strata suverenity
- vlády sú manažéri cudzích záujmov
- nemožnosť urobiť nezávislú reformu

Pre ekonomiku:

- závislosť od jedného sektora
- nízka inovácia
- slabé mzdy
- odchod mozgov

Pre spoločnosť:

- rozpad identity
- pasivita
- pocit bezmocnosti

7. Zhrnutie

Penetrácia zahraničných štruktúr nie je incident. Je to **systémová architektúra**, ktorá vznikla:

- v 90. rokoch,
- bola spečatená vstupom do EÚ a NATO,
- podporovaná privatizáciou,
- udržiavaná závislosťou od korporácií.

Slovensko je súčasťou pyramídy, v ktorej domáca oligarchia riadi vnútro štátu a zahraničné štruktúry určujú smerovanie štátu. Toto je **kombinované vlastníctvo krajiny**.

KAPITOLA 5 - Prepojenia a siete moci (analytické jadro)

1. Mapa oligarchických vzťahov

1. Prečo mapa moci?

Kým predošlé kapitoly ukazovali jednotlivé kúsky skladačky, táto kapitola ukáže **celý obraz Slovenska** tak, ako funguje v realite:

- nie podľa ústavy,
- nie podľa zákonov,
- nie podľa volieb,

ale podľa **neformálnych vzťahov**, ktoré skutočne riadia politiku, ekonomiku, médiá a spoločenské procesy. Mapa moci funguje na princípe: **Kto má aké prepojenia, ten má moc. Kto má veľa prepojení, je centrom systému. Kto nemá prepojenia, je len figurka.**

2. Hlavné typy prepojení v slovenskej sieti moci

Slovenská moc sa nešíri cez zákony, ale cez **vzťahové siete**:

(A) Kapitálové prepojenia

- spoločné vlastníctva
- krížové akcionárstva
- investičné fondy
- holdingy
- off-shore štruktúry
- private equity

Najsilnejšie prepojenia sú kapitálové.

(B) Osobné prepojenia

- bývalí spolužiaci
- rodinné väzby
- spoločné zážitky z 90. rokov
- manažérske kariéry v rovnakých firmách
- prechody medzi politikou a biznisom

Osobné prepojenia sú najstabilnejšie.

(C) Politické prepojenia

- financovanie strán
- tlak na nominácie
- lobistické štruktúry
- poradcovia v pozadí
- dohody medzi oligarchami a politikmi

Politické prepojenia zabezpečujú kontrolu moci.

(D) Mediálne prepojenia

- vlastníci médií a vlastníci biznisov
- redakčné linky napojené na PR agentúry
- agenda-setting podľa kapitálu
- mediálne krytie „tých našich“

Kto vlastní médiá, vlastní obraz moci.

(E) Bankové prepojenia

- financovanie projektov
- úvery pre veľkých hráčov
- ratingové hodnotenia
- bankárske klany
- investičné pákové nástroje

Banky sú najtichší, ale najtvrdší regulátor moci.

(F) Zahraničné prepojenia

- Nemecko - priemysel
- USA - bezpečnosť a soft power
- EÚ - legislatíva a fondy
- Rakúsko - banky a retail
- Česko - energia a médiá

Slovensko nie je izolovaná krajina - je uzlom európskych záujmov.

3. Štruktúra slovenskej siete moci

Slovenskú sieť moci možno rozdeliť do troch vrstiev:

I. VRSTVA - ŠTRATÉGOVIA MOCI (5 - 7 hráčov)

Sú to:

- najväčšie finančné skupiny (Penta, J&T, EPH)
- najväčší domáci investori (HB Reavis, TMR)
- niektoré bankové a energetické kruhy
- najvyšší zahraniční investori

Ich moc má 3 zdroje:

- kapitál
- dáta
- medzinárodné prepojenia

Títo hráči určujú **architektúru systému**.

II. VRSTVA - PRENOSOVÉ UZLY (30 - 50 osôb)

Sem patria ľudia, ktorí prepájajú:

- biznis → politika
- politika → médiá
- médiá → lobisti
- lobisti → štátne podniky
- štátne podniky → banky
- banky → investori

Sú to:

- poradcovia,
- manažéri,
- bývalí štátni tajomníci,
- advokáti,
- PR stratégovia,
- ekonomickí analytici v médiách.

Toto je **skrytý manažment krajiny**.

III. VRSTVA - VYKONÁVATELIA (tisíce osôb)

Sem patria:

- politické strany,
- poslanci,
- úradníci,
- starostovia,
- primátori,
- župani,
- členské firmy Slovensko–Nemeckej komory,
- manažéri korporácií.

Títo ľudia **nehovoria smerovanie**, tí ho **vykonávajú**.

4. Hlavné „uzly moci“ na Slovensku

Najväčšie uzly, ktoré prepájajú väčšinu vplyvových štruktúr:

(1) Penta Investments

Prepojenia na:

- zdravotníctvo,
- médiá,
- development,

- finančné služby,
- politické kruhy.

(2) J&T Group

Prepojenia na:

- banky,
- energetiku,
- development,
- finančné služby,
- športový marketing.

(3) EPH (Křetínský – Tkáč)

Prepojenia na:

- energetiku v Európe,
- teplárenstvo,
- logistiku,
- médiá v Česku (niekedy s dopadom na SR).

(4) HB Reavis (Chrenko)

Prepojenia na:

- development,
- zahraničný kapitál,
- urbanizmus,
- mestské projekty.

(5) Tatry Mountain Resorts (Rattaj)

Prepojenia na:

- cestovný ruch,
- regionálnu politiku,
- development v Tatrách.

(6) Bankový sektor

Koncentrácia moci v:

- VÚB,
- Tatra Banke,
- SLSP,
- UniCredit.

Banky sú „arbitri investičnej pravdy“.

(7) Automobilky a zahraničné korporácie

Najväčší ekonomický vplyv v krajine.

5. Ako funguje sieťová moc v praxi

Mechanizmus 1: Rotačné dvere

Biznis → ministerstvo → štátna firma → späť do biznisu.

Mechanizmus 2: Mediálna koordinácia

Médiá vlastnené kapitálom ovplyvňujú verejnú mienku podľa potrieb ekonomických hráčov.

Mechanizmus 3: Koaličné dohody v pozadí

Pred voľbami sa rozhoduje:

- kto dostane ktoré ministerstvo,
- ktoré štátne podniky,
- aké zákony budú prechádzať.

Nie podľa ideológie. Podľa **dohôd v pozadí**.

Mechanizmus 4: Bankové páky

Banky môžu:

- zastaviť projekty,
- posunúť investície,
- vytvoriť tlak cez úroky.

Mechanizmus 5: Zahraničné signály

Zahraničné veľvyslanectvá a geopolitické centrá určujú rámec:

- kto smie byť premiérom,
- aké zákony nemajú prejsť,
- aký tón má mať zahraničná politika.

6. Zhrnutie - Mapa moci na Slovensku

Slovensko funguje ako **sieť uzlov**, nie ako demokratický strom. Moc neprúdi z parlamentu dole, ale **z uzlov do parlamentu**. Mapa moci:

- nie je ideologická,
- nie je demokratická,
- nie je viditeľná.

Je to **kombinácia kapitálu, médií, politiky a zahraničných vplyvov** prepojených cez osobné väzby, finančné záujmy a rozhodovacie páky. Bez pochopenia tejto mapy nie je možné:

- pochopiť politiku,
- pochopiť ekonomiku,
- pochopiť krízy,
- pochopiť Slovenskú republiku.

KAPITOLA 5 - Prepojenia a siete moci

2. Kľúčové uzly (Penta, Finax, J&T, HB Reavis...)

Toto nie je hodnotenie. Toto je **analýza siete moci**, ktorá má svoje vlastné zákonitosti.

Uzol č. 1 - PENTA INVESTMENTS

Charakter vplyvu: komplexný, multisektorový, najširšie prepojenia

Typ uzla: *strategický oligarchický uzol*

Prepojené sektory:

- zdravotníctvo (Dôvera, nemocničné siete, laboratória)
- médiá (SME, Trend, News & Media Holding)
- development (Bory, Južné Mesto, kancelárske komplexy)
- finančné služby
- poisťovníctvo
- retail (cez portfóliové firmy)
- PPP projekty
- regionálne štruktúry

Hlavná sila Penty: Kontrola nad informáciami + kontrola nad zdravotníctvom + kapitálová sila. Penta je najviditeľnejší a najprepojenejší uzol celej slovenskej siete moci.

Uzol č. 2 - J&T GROUP (J&T Finance Group, J&T Real Estate)

Charakter vplyvu: bankový, energetický, developerský

Typ uzla: *finančno-infraštruktúrny uzol*

Prepojené sektory:

- bankovníctvo (J&T BANKA)
- poisťovníctvo
- energetika
- realitné projekty (Eurovea, Zuckerman del)
- šport (Slovan, hokejové projekty)
- development
- mediálne prepojenia (skryté, cez partnerské firmy)
- regionálna politika v Bratislave

Hlavná sila J&T: Obrovská finančná páka + vlastná banka + vplyv na energetiku. J&T je najtvrdší kapitálový uzol - má schopnosť rýchlo presúvať investície a vytvárať ekonomický tlak.

Uzol č. 3 - EPH (Energetický a Průmyslový Holding - Křetínský & Patrik Tkáč)

Charakter vplyvu: energetický, európsky

Typ uzla: *kontinentálny energetický uzol*

Prepojené sektory:

- elektrárne
- teplárne
- distribučné siete
- železničná logistika
- zahraničné energetické aktíva (Nemecko, Poľsko, Taliansko, Veľká Británia)
- mediálny vplyv v ČR (Blesk, Aha!, Reflex, E15, Info.cz)

Hlavná sila EPH: Energetická dominancia + európska sieť aktivít = geopolitická moc.
EPH presahuje rámec Slovenska - je európskym hráčom.

Uzol č. 4 - HB REAVIS (Ivan Chrenko)

Charakter vplyvu: development, urbanizmus, kancelársky trh

Typ uzla: *developersko-urbanistický uzol*

Prepojené sektory:

- kancelárske komplexy (Twin City, Nivy Tower)
- nákupné centrá
- zahraničné trhy (UK, PL, HU)
- logistika
- dopravné uzly
- prepojenia na mestské štruktúry
- architektonicko-realizačné firmy

Hlavná sila HB Reavis: Priestorová moc - kto vlastní mesto, vlastní jeho možnosti. HB Reavis ticho formuje vizuálnu a ekonomickú tvár Bratislavy.

Uzol č. 5 - TMR (Tatry Mountain Resorts - Igor Rattaj)

Charakter vplyvu: regionálny, turistický

Typ uzla: *regionálny mocenský uzol*

Prepojené sektory:

- vysokohorský turizmus
- hotely a rezorty
- lanovky
- development v horských oblastiach
- regionálna samospráva

- lokálna politická scéna

Hlavná sila TMR: Moc nad regiónom + nad prírodou + nad turistickou ekonomikou.
Turizmus je v Tatrách nástroj politicko-ekonomickej dominancie.

Uzol č. 6 - FINAX (moderný investičný uzol)

Charakter vplyvu: investičný, technologický, vzdelávací

Typ uzla: *nový kapitálový uzol*

Tento uzol je odlišný od oligarchických skupín. Finax:

- nevznikol privatizáciou,
- nie je oligarchický,
- nevlastní médiá,
- nemá politické krytie.

Je však:

- technologicky pokročilý,
- finančne rastúci,
- edukatívne aktívny,
- mediálne prítomný v ekonomickej debate,
- influenčný v téme investovania a majetkového poradenstva.

Prepojenia Finaxu:

- fintech sektor,
- individuálni investori,
- bankový sektor (partnerské produkty),
- marketingová a ekonomická edukácia,
- mediálne financie a podcasty.

Hlavná sila Finaxu:

Budovanie nového typu bohatstva - digitálne, decentralizované, edukované. Tento uzol je dôležitý, pretože reprezentuje **nový druh kapitálu**, nie privatizačný.

Uzol č. 7 - BANKOVÝ SEKTOR (VÚB, Tatra banka, SLSP)

Charakter vplyvu: finančná dominancia

Typ uzla: *hlavný finančný ventil Slovenska*

Prepojenia:

- úverovanie veľkých developerov

- financovanie oligarchických skupín
- rozhodovanie o podnikových investíciách
- rating štátu
- investičné portfóliá
- prepojenia na zahraničné matky

Hlavná sila bánk: Bez bánk nevznikne žiadna veľká investícia. Banky majú moc „život a smrť“ nad projektmi.

Uzol č. 8 - AUTOMOBILKY (VW, Kia, PSA, Jaguar)

Charakter vplyvu: výrobný kolonizačný uzol

Typ uzla: štátopvorný investor

Prepojenia:

- regionálny pracovný trh
- subdodávatelia v stovkách firiem
- politické rozhodovanie o stimuloch
- dopravná infraštruktúra
- energetické nároky
- odborné školstvo

Hlavná sila automobiliek: Jedna veta o presune výroby zmení slovenskú politiku. Automobilky sú najväčší zamestnávateľ a exportér → gigantický vplyv.

Uzol č. 9 - ZDRAVOTNÍCTVO (poisťovne, nemocničné siete)

Najviac pod kontrolou Penty, J&T, regionálnych skupín.

Vplyv:

- financovanie,
- lieková politika,
- nemocničné tendre,
- IT projekty,
- spoločenský strach.

Zdravotníctvo je uzol moci, lebo: **kto kontroluje zdravie národa, kontroluje jeho strach.**

Uzol č. 10 - MÉDIÁ

Médiá sú sekundárne uzly, no prepájajú všetkých hráčov.

Každý veľký uzol má:

- svojich komentátorov,
- vlastné PR agentúry,
- mediálny priestor,

- kontakty v redakciách.

Médiá sú **informačná krv** siete.

Zhrnutie tejto podkapitoly

Slovenský systém moci má niekoľko kľúčových uzlov:

- **Penta** - informačná a zdravotnícka dominancia
- **J&T** - financie, energia, development
- **EPH** - energetická geopolitika
- **HB Reavis** - urbanizmus a priestorová moc
- **TMR** - regionálna turistická dominancia
- **Bankový sektor** - investičná krv
- **Automobilky** - ekonomická kostra
- **Finax** - nový digitálny kapitál
- **Zdravotníctvo a médiá** -kontrola mysle a potrieb spoločnosti

Tieto uzly tvoria **kostru pyramídy moci**.

KAPITOLA 5 - Prepojenia a siete moci

3. Prepojenie na banky

1. Prečo sú banky najtichším, ale najtvrdším uzlom moci?

Lebo banky majú **jednu supremaciu**, ktorú nikto iný nemá: **Banky vedia povedať NIE**. A keď banka povie “nie”:

- projekt nevznikne,
- skupina stratí likviditu,
- developer padne,
- firma skrachuje,
- štát sa zadlží drahšie,
- investor sa stiahne,
- mesto nedostane úver,
- župa nezafinancuje dopravu.

Politici môžu klamať. Médiá môžu manipulovať. Oligarchovia môžu sľubovať. Ale banky rozhodujú o realite.

2. Najväčšie bankové uzly pôsobiace na Slovensku

Na Slovensku dominujú štyri veľké banky:

(1) Slovenská sporiteľňa (ERSTE) – najväčšia banka

Vplyv:

- retail aj korporát
- financovanie samospráv
- developerské projekty

(2) VÚB (Intesa Sanpaolo)

Vplyv:

- korporátne financovanie
- financovanie infraštruktúry
- investičné portfóliá

(3) Tatra banka (Raiffeisen)

Vplyv:

- najväčší hráč pre developerské projekty
- financovanie Penty, HB Reavis, J&T
- prémioví klienti

(4) UniCredit (Taliansko)

Vplyv:

- energetický sektor
- priemyselné podniky

Tieto štyri banky majú v rukách:

- kapitálový trh,
- developerský trh,
- úvery pre veľkých hráčov,
- úvery pre štát a samosprávy.

3. Ako sú finančné skupiny prepojené na banky

Veľké slovenské skupiny majú **stabilné vzťahy** s konkrétnymi bankami.

(A) Penta → Tatra banka, VÚB, ČSOB

Penta má rozložené portfólio, ale hlavnými partnermi sú banky patriace do:

- Raiffeisen
- Intesa Sanpaolo
- KBC

Tatra banka je kľúčová pre veľké projektové financovanie Real Estate Penty.

(B) J&T → J&T Banka + Tatra banka

J&T má vlastnú banku (v ČR a SR), čo jej dáva:

- autonómiu,
- rýchlosť,
- flexibilitu,
- možnosť „interného financovania“.

J&T Banka je **interná krvná pumpa skupiny**.

(C) EPH → zahraničné banky (Deutsche Bank, UniCredit, Intesa)

EPH je európsky gigant. Slovenské banky sú preň príliš malé. Energetické akvizície sú financované cez:

- Deutsche Bank,
- BNP Paribas,
- UniCredit,
- Intesa.

EPH je **medzinárodný energetický uzol**.

(D) HB Reavis → Tatra banka + zahraničné banky

Závislosť na developer financovaní:

- VNS („výnosové financovanie“)
- projektové úvery v stovkách miliónov
- londýnsky trh financovania kancelárskych komplexov

HB Reavis je plne previazaný na bankový sektor.

(E) TMR → regionálne banky + Tatra banka

Financovanie:

- hotelov,
- lanoviek,
- developmentu v horách.

Závislosť na úveroch → vysoká kontrola.

4. Ako banky ovládajú oligarchické skupiny

Mechanizmus A: Kreditná likvidita

Banky rozhodujú:

- kto dostane úver,
- za akých podmienok,
- s akým krytím.

Bez likvidity neexistuje biznis.

Mechanizmus B: Refinancovanie

Väčšina veľkých projektov beží na refinancovaní. Ak banka odmietne refinancovať:

- firma je v problémoch,
- developer zbankrotuje,
- skupina sa dostane pod tlak.

Mechanizmus C: Rating a riziková analýza

Banky hodnotia:

- riziko skupiny,
- jej výsledky,
- jej prepojenia,
- jej projekty.

Rating banky rozhoduje:

- koľko skupina zaplatí,
- či dostane úver,
- či môže realizovať projekt.

Mechanizmus D: Schvaľovanie veľkých transakcií

Akvizície nad 100–500 miliónov sa bez bánk neudejú. Banky sú **tichý spolurozhodca**:

- EPH energetických nákupov,
- Penta development projektov,
- J&T akvizícií v energetike,
- automobiliek pri rozšírení výroby.

5. Ako banky ovládajú štát

(A) Dlhy štátu

Štát potrebuje úvery a emisie dlhopisov. Banky rozhodujú:

- za aký úrok,
- v akej výške,
- s akým rizikom.

Ak banky zdvihnú úroky → štát je v ohrození.

(B) Financovanie samospráv

Mestá a župy potrebujú úvery:

- na cesty,
- školstvo,
- nemocnice.

Banky môžu zastaviť financovanie → vzniká regionálny chaos.

(C) Rating Slovenska

Ratingové agentúry sú prepojené s bankami. Zlé hodnotenie:

- zvýši úroky,
- zníži investície,
- poškodí celý štát.

6. Prečo sú banky najdôležitejším prepojením v celej sieti moci

Lebo banky:

- nefigurujú vo voľbách,
- nie sú predmetom politického boja,
- nevyvolávajú emócie,

- sú vnímané neutrálne,
- sú „iba finančné inštitúcie“.

Ale v skutočnosti:

Banky rozhodujú o tom, kto je oligarcha a kto nie. Kto má rast, kto stagnuje, kto padne. Kto bude mať projekt a kto nie. Kto bude vládnuť, lebo má ekonomickú stabilitu. O bankách sa nehovorí - preto majú najväčšiu moc.

7. Záver a esenciálne pochopenie

Prepojenie na banky je **klúčová os slovenského mocenského systému**. Oligarchovia sú silní, ale banky sú **silnejšie**. Energetika je mocná, ale banky ju financujú. Politici chcú vládnuť, ale banky držia ekonomickú realitu. Banky sú **tichý rozhodca pyramídovej hry moci**.

KAPITOLA 5 - Prepojenia a siete moci

4. Prepojenie na médiá

1. Prečo sú médiá kritickým uzlom moci

Médiá sú:

- nástroj legitimizácie,
- nástroj diskreditácie,
- nástroj manipulácie,
- nástroj normalizácie,
- nástroj kontroly verejnej mienky.

Moc nevzniká v parlamente. Moc vzniká v **prepojení kapitálu a mediálneho priestoru**.

Médiá určujú:

- kto je „slušný“ politik,
- kto je „extrémista“,
- čo je problém spoločnosti,
- čo je ignorované,
- kto má priestor v diskusii,
- kto je umlčaný.

Médiá sú **filtračný mechanizmus reality**.

2. Slovenské médiá - typológia vlastníctva a vplyv

Slovenský mediálny priestor je rozdelený na tri vrstvy:

(A) Kapitálom vlastnené médiá

Sem patria:

- News & Media Holding (Penta)
- Petit Press (čiastočne spriaznené kruhy)
- JOJ Group (J&T a partneri)
- regionálne médiá napojené na finančné skupiny

Sú to médiá, ktoré **slúžia ekonomickým záujmom**. Ich výhoda:

- profesionalita,
- silná redakcia,
- široký dosah.

Ich úloha:

- vytvárať obraz sveta, ktorý je kompatibilný s ekonomickou mocou.

(B) Zahranične vlastnené médiá

Medzi ne patria:

- TV Markíza (Central European Media Enterprises)
- Ringier Axel Springer SK (Aktuality.sk, Živé.sk)
- Denník N (vplyv západných grantov, think-tankov)

Úloha:

- prenášajú západné naratívy,
- určujú hodnotový rámec,
- vytvárajú tlak na vládu,
- fungujú ako „soft power“ nástroje.

(C) Nové digitálne médiá

Najmenej kontrolovateľný segment:

- YouTube komentátori
- alternatíva
- dezinterpretátori aj nezávislí žurnalisti
- malé investigatívne projekty

Tieto médiá sú slabé finančne, ale silné v dosahu u mladých a nefrustrovaných skupín.

3. Ako prepojenie na médiá formuje mocenskú pyramídu

Mechanizmus A: Kto má médium, kontroluje naratíva

Ak finančná skupina vlastní médium, môže:

- chrániť svojich ľudí,
- útočiť na konkurenciu,
- formovať verejnú mienku,
- zakrývať kauzy,
- vytvárať tlak na štát.

Médiá sú **krídlo oligarchie**, ktoré pracuje nepretržite.

Mechanizmus B: PR agentúry ako prekladatelia moci

Moc dnes nehovorí sama. Moc má **tím komunikátorov**:

- PR agentúry,
- marketingové agentúry,
- stratégií,
- mediálnych analytikov.

Títo ľudia:

- určujú frazy, ktoré politici používajú,
- nastavujú tému dňa,
- riadia krízovú komunikáciu,
- filtrujú, čo smie byť povedané.

To je soft-moc v praxi.

Mechanizmus C: Agenda-setting

Najmocnejší nástroj médií: **Média určujú, o čom sa hovorí. Nie, čo je pravda - ale čo je téma.** Keď si oligarcha želá:

- potlačiť kauzu → médiá ju ignorujú
- spustiť útok → médiá ju nafúknu
- vyvolať rozdelenie → médiá pustia konflikt
- presadiť reformu → médiá vytvoria naratíva

Mechanizmus D: Normalizácia systému moci

Médiá učia ľudí, že systém, v ktorom žijú, je „normálny“:

- privatizácia bola nevyhnutná
- investori sú dôležití
- banky konajú správne
- zahraničné firmy sú požehnaním
- oligarchovia sú „podnikatelia“

Médiá vytvárajú **normálne očakávania spoločnosti.**

Mechanizmus E: Diskreditácia nebezpečných ľudí

Ak niekto ohrozuje systém:

- alternatívny politik
- whistleblower
- nepohodlný novinár
- podnikateľ mimo siete
- akademik s vlastným názorom

Médiá vedia začať:

- kompromitáciu
- zosmiešňovanie
- šírenie poloprávd
- utlmenie
- úplné ignorovanie

Najväčšia sankcia je nie nenávisť, ale **mediálne ticho.**

4. Konkrétne prepojenia slovenských uzlov na médiá

(1) PENTA → SME, Trend, News & Media Holding

Najväčšie mediálne impérium spojené s finančnou skupinou. Penta má:

- vstup do legislatívnej debaty,
- kontrolu nad interpretáciou kauz,
- široký dosah.

(2) J&T → JOJ, podporované regionálne médiá

J&T využíva médiá krátkodobo, účelovo. Silné vplyvy:

- televízny trh
- športové marketingové projekty
- regionálne PR

(3) EPH → české mediálne domy (Blesk, Aha!, Reflex)

Křetínský kontroluje médiá v ČR, ktoré nepriamo ovplyvňujú:

- ekonomický diskurz
- slovenské parlamentné témy
- cez spoločný mediálny priestor

(4) Zahraničné médiá → Markíza, Ringier, Denník N

Najväčší „tvorcovia liberálneho naratíva“.

Úlohy:

- kultúrne nastavenie spoločnosti
- politické hodnoty
- smerovanie verejnej debaty

(5) Menšie digitálne médiá → influencer politickej reality

Tu vzniká nový mocenský priestor:

- slobodné hlasy
- alternatívne kanály
- videá, podcasty
- nespútaný obsah

Tie sú nebezpečné pre systém, lebo sa nedajú kúpiť a kontrolovať tradičným spôsobom.

5. Prečo prepojenie na médiá drží systém pokope

Lebo:

- bez médií by politici nemali pôdu
- bez médií by oligarchovia nemali legitimitu
- bez médií by korporácie nemali imidž
- bez médií by banky neboli rešpektované
- bez médií by spoločnosť videla realitu takú, aká je

Médiá sú **psychologická výstuž moci**.

6. Zhrnutie

Prepojenie na médiá nie je doplnok. Je to **centrálna časť mocenského systému**.

Médiá:

- chránia finančné skupiny,
- útočia na ohrozenie systému,
- normalizujú ekonomický kolonializmus,
- formujú hodnoty,
- ovládajú vnímanie sveta,
- určujú volebné výsledky.

Slovenské médiá nie sú štvrtou mocou v štáte. Sú **tretím krídlom oligarchie**.

KAPITOLA 5 - Prepojenia a siete moci

5. Prepojenie na energetiku

Energetika je **infraštruktúrny nervový systém moderného štátu**. Bez energie: nefungujú fabriky, nefungujú nemocnice, nefungujú úrady, nefunguje doprava, nefunguje ekonomika, nefunguje život. Kto ovláda energetiku, ovláda **existenciu štátu**. A preto je prepojenie na energetiku jedno z najcitlivejších a najmocnejších prepojení v celej pyramíde moci.

1. Prečo je energetika jadrom moci?

Energetika má tri kľúčové vlastnosti:

(1) Je nevyhnutná - štát bez nej zomiera.

Energia je fundament každého systému.

(2) Je centralizovateľná - pár hráčov kontroluje všetko.

Distribúcia energie je prirodzene monopolná.

(3) Je geopolitická - nesie v sebe zahraničnú moc.

Energetika je prepojená so zahraničnými štátmi, trhmi a korporáciami. To znamená, že kto drží energetické uzly, drží štát v rukách.

2. Najväčší hráči v energetike na Slovensku

Energetický sektor nie je roztrieštený. Je to **extrémne koncentrovaná sieť**:

(1) EPH - Energetický a Průmyslový Holding

Najväčší energetický hráč, sčasti slovenský (Tkáč), sčasti český (Křetínský), ale s **výraznou európskou stopou**. Kontroluje:

- elektrárne,
- teplárne,
- zásobníky,
- distribúciu,
- logistiku,
- zahraničné elektrárne v Európe.

Vplyv EPH: EPH má **absolútny vplyv na ceny, stabilitu a energetickú bezpečnosť**. Toto je jeden z najsilnejších uzlov moci v celej SR.

(2) Slovenské elektrárne (SE) - nel + EPH

Najväčší výrobca elektriny.

- kontrola jadra (Mochovce 3, 4)
- výroba 70 – 80 % elektriny
- geopolitické prepojenia
- vplyv na štátne záväzky

Vplyv: Slovenské elektrárne sú faktický pilier energetickej suverenity SR, ale sú **napoly v súkromných rukách**. Štát je minoritný vlastník.

(3) ZSE, SSE, VSE - regionálne distribučné firmy

Kontrolované zahraničím:

- ZSE (Rakúska EVN)
- SSE (Francúzska EDF – historicky)
- VSE (Nemecký E.ON)

To znamená: **Slovenské distribučné siete, ktoré zásobujú domácnosti aj firmy, sú v zahraničných rukách**. To je zásadný geopolitický fakt.

(4) SPP - Slovenský plynárenský priemysel

Štátna firma zvnútra prepojená na:

- zahraničný plyn
- EPH
- regionálne distribúcie
- energetickú politiku EÚ

SPP má politický význam, ale nie úplnú suverenitu.

(5) Jadrová energetika Mochovce, Bohunice

Kontrolované SE, štát má menšinový vplyv.

3. Ako je energetika prepojená s oligarchickými skupinami

Energetika nie je len biznis. Je to **mocenská páka**.

(A) EPH ↔ J&T ↔ Tkáč

Patrik Tkáč (J&T) je spolumajiteľ EPH. To znamená:

- J&T má prístup k energetickým dátam,
- má vplyv na rozhodnutia,
- má strategické prepojenie cez vlastnicke štruktúry.

EPH je teda **energetickou rukou J&T**.

(B) EPH ↔ zahraničné korporácie

EPH spoluvlastní a spravuje podniky v:

- Nemecku,
- Veľkej Británii,
- Taliansku,
- Poľsku,
- Maďarsku.

To znamená:

- slovenská energetika je previazaná s európskym trhom,
- zahraničné vlády majú účinný tlak na SR,
- energetika SR nie je autonómna.

(C) Penta ↔ energetické infra-projekty

Penta priamo neovláda energetiku ako EPH, ale má vplyv cez:

- dodávateľské firmy,
- developerstvo energetických projektov,
- zdravotnícke zariadenia závislé od energie.

4. Ako energetika ovplyvňuje politiku

Mechanizmus 1 - Cena energie ako politická zbraň

Energia je:

- teplo
- svetlo
- chod domácností
- chod fabrík
- chod verejnej správy

Ak energetický gigant zvýši ceny:

- ľudia sú nahnevaní
- vláda padá
- parlament je pod tlakom
- opozícia rastie

Energia = najväčšie politické riziko.

Mechanizmus 2 - Energetická stabilita ako mocenská páka

Kto má kontrolu nad energetikou:

- môže ohroziť štát,
- môže zastaviť projekty,
- môže meniť cenovky,

- môže tlačiť na vládu.

Toto je **sofistikované vydieranie**.

Mechanizmus 3 - Zahraničná energia určuje zahraničnú politiku SR

Slovensko je energeticky:

- závislé
- prepojené
- koordinované s EÚ
- citlivé na rusko-európske vzťahy

Energetika SR je **geopolitické nervové zakončenie Európy**.

5. Energetické „uzly“ v slovenskej sieti moci

Energetické prepojenia:

- EPH ↔ J&T
- SE ↔ EPH ↔ ENEL
- SPP ↔ vláda SR ↔ EÚ
- ZSE ↔ EVN (Rakúsko)
- VSE ↔ E.ON (Nemecko)
- SSE ↔ zahraniční držitelia

To sú **uzly**, ktoré držia:

- štát,
- oligarchiu,
- zahraničný kapitál,
- geopolitické bloky

v jednom pevnom systéme.

6. Najväčší problém: Energetika nie je slovenská

Je to tvrdé konštatovanie, ale pravdivé: **Energetika Slovenska je v rukách zahraničných korporácií a EPH. Štát vlastní minimum. Štát rozhoduje minimum.**

Slovensko má:

- jadro → spoluvlastní
- plyn → spoluvlastní
- distribúciu → nevlastní
- elektrárne → nevlastní celé
- teplárne → vo veľkej miere nevlastní
- infraštruktúru → závisí na súkromných firmách

Toto je **koloniálne nastavenie energetiky**.

7. Prečo je prepojenie na energetiku takou silnou mocenskou zbraňou? Lebo:

- bez energie nič nefunguje,
- energetické rozhodnutia sú kritické,
- ľudia cítia cenu energie hneď,
- politici sa boja zdražovania,
- vlády padajú kvôli energiám,
- priemysel je úplne závislý,
- štát nemá alternatívy.

Energetika je **absolútna moc**, ktorú málokto vidí - no každý cíti.

8. Zhrnutie

Prepojenie na energetiku je:

- strategické,
- geopolitické,
- finančné,
- systémové,
- oligarchické,
- nevyhnutné.

Energetika je **najväčšia páka moci**, lebo kto kontroluje energiu, ten kontroluje štát, vládu, priemysel aj domácnosti. Slovenská energetika nie je autonómna ani národná. Je súčasťou **európskej hry moci**, kde dominuje EPH a zahraničné korporácie.

KAPITOLA 5 - Prepojenia a siete moci

6. Prepojenie na zdravotníctvo

Teraz otvárame **najcitlivejší, najzraniteľnejší a emocionálne najvýbušnejší uzol moci** v celom systéme. Energetika ovláda priemysel. Banky ovládajú kapitál. Média ovládajú myslenie, ale **zdravotníctvo ovláda strach o život**. A ten je silnejší než všetky ostatné páky dohromady. Prepojenie na zdravotníctvo je preto **jedným z najdôležitejších mocenských mechanizmov**, lebo:

- ľudia sú závislí,
- štát je bezmocný,
- korporácie sú silné,
- poisťovne kontrolujú finančné toky,
- nemocnice sú trhoviskom pre miliardové zákazky,
- lekári a pacienti sú rukojemníci systému.

Zdravotníctvo nie je len služba. Zdravotníctvo je **strategický nástroj moci**.

1. Prečo je zdravotníctvo mocenský uzol?

Lebo zdravotníctvo kontroluje:

- život a smrť,
- emócie a strach,
- rodiny a deti,
- chorých a starých,
- každého človeka bez výnimky.

Je to jediný sektor, kde:

- každý človek je klient,
- každý človek platí celý život,
- každý človek potrebuje služby,
- nikto sa z neho nevie odhlásiť.

Zdravotníctvo je najväčší povinný trh na Slovensku (5,5 milióna zákazníkov).

2. Kto ovláda zdravotníctvo na Slovensku

(1) Poisťovne – finančné srdce systému

Najsilnejší hráči:

- **Dôvera (Penta)**
- **Union (holandský kapitál)**
- **Všeobecná zdravotná poisťovňa (štát)**

Poist'ovne kontrolujú:

- kam tečú miliardy,
- ktoré nemocnice prežijú,
- aké výkony sa preplatia,
- ktoré lieky budú dostupné.

Poist'ovne sú **centrálny mozog zdravotníctva**, nemocnice sú len výkonné ramená.

(2) Nemocničné siete - oligarchické štruktúry

Najväčší súkromný hráč je:

Svet zdravia (Penta)

- desiatky nemocníc,
- stovky ambulancií,
- siete laboratórií,
- diagnostické centrá,
- vlastníctvo budov a pozemkov.

Ďalšie štruktúry majú vplyv regionálne:

- regionálne nemocnice kontrolované politikmi
- súkromné kliniky (J&T, Medirex pre analýzy)
- súkromné zariadenia napojené na poisťovne

(3) Laboratóriá - najväčší skrytý biznis

Medirex Group

- dominantný hráč,
- prepojenia na politiku,
- prepojenia na verejné zákazky,
- miliardové kontrakty na PCR testy (po 2020).

Laboratóriá sú málo viditeľné, ale **extrémne výnosné**.

(4) Farmaceutické firmy – medzinárodná moc

Vplyv farmaceutických gigantov:

- Pfizer
- Novartis
- Roche
- AstraZeneca
- Sanofi

Cez:

- granty,
- marketing,
- odborné odporúčania,
- kongresy,
- tlak na liekové kategorizácie.

Farmaceutické firmy sú **globálne uzly**, prepojené s EÚ.

3. Ako zdravotníctvo ovláda politiku a štát

(A) Finančný tlak a lobby poisťovní

Poisťovne tradične diktujú:

- cenu výkonov,
- rozsah služieb,
- liekovú politiku,
- smerovanie reformy.

Politici reagujú na poisťovne, nie na pacientov.

(B) Mediálna moc cez odborníkov

Zdravotnícki „experti“ sú často:

- prepojení na farmaceutický sektor,
- platení cez granty a kongresy,
- mediálne propagovaní ako authority.

Títo experti tvoria:

- atmosféru,
- strach,
- paniku,
- podporu legislatívy.

(C) Nemocnice ako korupčné centrá

Miliardové tendre na:

- prístroje,
- stavebné práce,
- technológie,
- IT systémy,
- outsourcing,
- stravu a upratovanie.

Nemocnice sú **obchodné domy pre verejné peniaze**.

(D) Pacient ako zámienka pre politickú moc

Keď chce štát:

- obmedziť slobodu,
- zaviesť represiu,
- zavrieť ľudí doma,
- obmedziť pohyb,
- odkloniť pozornosť,

zdravotnícka téma je ideálny nástroj.

Stačí vyvolať:

- strach,
- vírus,
- pandémiu,
- zdravotnú krízu,
- kolaps nemocníc.

Strach je najlepšie mazivo pre moc.

4. Prepojenia medzi oligarchiou a zdravotníctvom

Penta ↔ Dôvera ↔ Svet Zdravia ↔ ProCare

Toto je **najsilnejšia zdravotná sieť** v SR. Prepojenia zahŕňajú:

- nemocnice,
- ambulancie,
- urgentné centrá,
- polikliniky ProCare,
- poisťovňu Dôvera,
- laboratóriá Alpha Medical.

Tento uzol je unikátny: **Penta kontroluje celú vertikálu - od poisťovne až po nemocnicu.**
To nemá konkurenciu.

Medirex ↔ laboratóriá ↔ politiky testovania

Najväčší hráč v diagnostike:

- krvné testy,
- PCR testy,
- laboratórna diagnostika.

Medirex je **tichý megahráč**, ktorý profitoval z pandémie.

Štát ↔ VŠZP ↔ politika

VŠZP je štátny nástroj:

- môže vytvárať dlhy,
- môže zvýhodniť súkromné siete,
- môže likvidovať konkurenciu,
- môže zachraňovať nemocnice.

Je to politická banka zdravotníctva.

5. Najväčší problém: Zdravotníctvo nie je verejná služba

Je to tvrdé, ale pravdivé: **Zdravotníctvo je trh s ľudským zdravím a strachom.**

A trh ovláda ten, kto kontroluje peniaze a dáta. Tento trh na Slovensku kontrolujú:

- poisťovne
- Penta
- Medirex
- farmaceutické firmy
- ministerskí nominanti
- politici a lobisti

Štát je len sprostredkovateľ.

6. Prečo je prepojenie na zdravotníctvo kľúčové pre pyramídu moci

- ovláda emócie
- ovláda strach
- ovláda peniaze
- ovláda dáta
- ovláda životné rozhodnutia
- ospravedlňuje represiu
- umožňuje informačné manipulácie
- poskytuje stabilné príjmy

Zdravotníctvo je **najstálejší a najpredvídateľnejší biznis**. Aj keď štát padá, zdravotníctvo funguje ďalej.

7. Zhrnutie

Prepojenie na zdravotníctvo je jeden z najkritickejších uzlov celej siete moci. Je to sektor, v ktorom:

- oligarchia má silné postavenie,
- poisťovne majú absolútnu kontrolu,
- politici majú minimálnu moc,
- farmaceutické firmy tlačia zhora,
- pacienti sú zraniteľní,
- strach je hlavným nástrojom.

Zdravotníctvo nie je len systém. Zdravotníctvo je **národná zraniteľnosť**, ktorú využívajú kapitálové skupiny a zahraničné korporácie.

KAPITOLA 5 - Prepojenia a siete moci

7. Prepojenie na šport, kultúru, marketing

Šport, kultúra a marketing držia **emocie a identitu**. A moc nad identitou a emóciami národa je jednou z najnebezpečnejších foriem moci, pretože pôsobí:

- podvedome,
- dlhodobo,
- v tichosti,
- cez symboly a príbehy.

Toto je **soft-power oligarchie**, ktorá dopĺňa tvrdé ekonomické uzly.

1. Prečo sú tieto oblasti kľúčové pre mocenský systém?

Lebo:

- formujú identitu,
- vytvárajú lojalitu,
- šíria emócie,
- upravujú náladu spoločnosti,
- odvádzajú pozornosť,
- tvoria kult osobností,
- slúžia ako PR platforma,
- sú priestorom na „bielenie imidžu“.

Šport a kultúra sú **nástroje legitimizácie**. Marketing je **nástroj manipulácie**. Mäkká moc dopĺňa tvrdú moc.

2. Prepojenie oligarchie na šport

Slovensko má dlhodobo extrémne prepojenie medzi:

- finančnými skupinami
- športovými klubmi
- regionálnymi politikmi
- marketingovými agentúrami

Najvýraznejšie príklady:

(1) J&T → ŠK Slovan Bratislava

Najznámejšie prepojenie:

- J&T financuje klub,
- klub financuje imidž J&T,
- cez šport sa otvárajú kontakty s politikmi,

- šport slúži ako PR kanál.

Slovan nie je klub. Slovan je **brand moci**.

(2) EPH → futbalové štruktúry a marketing

EPH cez svoje české aktíva ovplyvňuje:

- českú futbalovú scénu,
- marketingové zmluvy,
- reklamné dominanty na štadiónoch.

(3) Regionálni oligarchovia → hokejové kluby

Hokej je najpopulárnejší šport Slovenska, preto:

- mecenáši z energetiky
- regionálni podnikatelia
- lokálne finančné skupiny

sa napájajú na:

- Košice
- Banskú Bystricu
- Nitru
- Zvolen
- Trenčín

Cez šport získajú:

- vplyv na mesto,
- PR popularitu,
- podporu voličov pre spriaznených politikov.

3. Prepojenie oligarchie na kultúru

Kultúra je **symbolický bojový priestor**. Preto ju oligarchovia využívajú na:

- bielenie imidžu,
- budovanie spoločenského statusu,
- kontrolu symbolických tém,
- vstup do intelektuálnych kruhov,
- stabilizáciu svojej verejnej tváre.

Mechanizmy vplyvu v kultúre:

(A) Sponzorstvo kultúrnych podujatí

Napríklad:

- filmové festivaly,
- výstavy,
- divadelné podujatia.

Cieľ: „Nie sme oligarchovia, sme filantropi.“

(B) Vlastníctvo priestorov a galérií

Developerské firmy (HB Reavis, J&T Real Estate) vlastní kultúrne priestory:

- galérie,
- coworky,
- moderné priestory pre startupy,
- kultúrne centrá.

Tým kontrolujú kultúrny ekosystém miest.

(C) Marketing cez kultúrne symboly

Firmy financujú:

- koncerty,
- filmy,
- mestské festivaly.

Výsledok: Ľudia spájajú značku oligarchie s „dobrom“, nie s mocou.

4. Prepojenie oligarchie na marketing

Marketing je **manipulatívny nástroj systému**. Najväčší mocenský vplyv pochádza z:

- PR agentúr,
- reklamných agentúr,
- kreatívnych domov,
- strategických konzultantov.

Tieto organizácie tvoria:

- kampane politikom,
- kampane bankám,
- kampane developerom,
- kampane poisťovniam,
- kampane obchodným reťazcom.

A všetky tieto kampane majú jedno spoločné: **Sú nastavené v prospech kapitálu, nie verejnosti.**

Mechanizmus ovládania marketingu:

(A) Politici neovládajú vlastný imidž

Imidž riadi:

- agentúra,
- stratég,
- PR konzultant.

Politik je len „produkt“.

(B) Médiá preberajú obsah od agentúr

Správy, ktoré čítaš, sú často:

- preformátovaný PR text,
- redakčne upravený marketingový obsah.

(C) Oligarchovia si cez marketing vytvárajú imidž filantropov

Aj keď stoja za:

- najtvrdšími privatizáciami,
- prepojeniami na politiku,
- monopolnými praktikami.

Marketing ich ukazuje ako:

- športových nadšencov,
- podporovateľov kultúry,
- dobrodincov spoločnosti.

5. Prečo je prepojenie na šport, kultúru a marketing dôležité pre systém moci?

(1) Legitimita

Oligarchovia sa tvária ako „dobrí ľudia“, nie ako drábi kapitálu.

(2) Popularita

Športoví fanúšikovia sú lojálni a emocionálni. Túto emóciu možno politicky využiť.

(3) Skrytie skutočnej povahy moci

Keď niekto sponzoruje futbal, ľudia zabudnú na:

- Penta ↔ zdravotníctvo,
- J&T ↔ banky a energia,
- EPH ↔ európsku energetiku.

(4) Mobilizácia verejnosti

Marketing presúva:

- nálady,
- emócie,
- podporu politických smerov.

(5) Ovládnutie symbolického priestoru

Kto ovláda kultúru, ovláda:

- čo je „cool“,
- čo je „moderné“,
- čo je „správne“,
- kto je „dobrý chlap“.

6. Zhrnutie

Prepojenie oligarchie na šport, kultúru a marketing je **mäkká forma moci**, ktorá:

- stabilizuje systém,
- legitimizuje oligarchiu,
- zakrýva tvrdé prepojenia,
- formuje emócie národa,
- vytvára kultúrnu hegemoniu,
- ovláda identitu mladých aj starších ľudí.

Šport je zábava. Kultúra je status. Marketing je manipulácia. Spolu tvoria **jemnú vrstvu kontroly**, ktorá dokončuje celú pyramídu moci.

KAPITOLA 5 - Prepojenia a siete moci

8. Princíp „rotačných dverí“ - biznis → politika → biznis

Teraz vstupujeme do **najdôležitejšieho mechanizmu, ktorý drží celú pyramídu moci pokope**. Toto je „motor“ systému, ktorý zabezpečuje:

- kontinuitu moci,
- kontrolu štátu,
- ochranu oligarchie,
- reprodukciu systému,
- cirkuláciu lojálnych kádrov,
- prepojenie štátu a súkromného kapitálu.

Princíp rotačných dverí je najčistejšia forma skrytej oligarchickej správy.

1. Čo sú „rotačné dvere“?

Je to jav, pri ktorom:

- človek pracuje v súkromnom sektore (biznis),
- prejde do politiky alebo štátnej správy,
- po skončení funkcie sa vráti späť do biznisu,
- a cez celý cyklus posilňuje **jednu a tú istú sieť vplyvu**.

Tento mechanizmus zaručuje, že:

- štátne rozhodnutia sú kompatibilné s kapitálom,
- zákony sú písané pre skupiny,
- regulácie sa „upravujú“,
- štát slúži záujmom,
- verejný sektor nemá vlastnú identitu ani autonómiu.

Štát sa stáva servisnou organizáciou oligarchie.

2. Typologické formy rotačných dverí

(A) Biznis → Ministerstvo → Biznis

Najčastejší model. Príklad mechanizmu:

1. manažér z finančnej skupiny ide na ministerstvo,
2. pripraví sa zákony „na mieru“,
3. po voľbách sa manažér vracia späť do skupiny na vyššej pozícii.

(B) Ministerstvo → Regulačný úrad → Súkromná firma

Regulátor je najťažšie ovplyvniteľná inštitúcia. Preto si kapitál „vkladá“ vlastných ľudí:

- do ÚRSO (energetika),
- do NBS (banky),
- do PMÚ (protimonopolný úrad),
- do ŠÚKL (lieky),
- do ÚDZS (zdravotníctvo),
- do ÚVO (verejné obstarávanie).

Regulátor je kľúčový uzol.

(C) Politika → Oligarchia → Politika

Politik:

1. po odchode z politiky prejde do oligarchickej skupiny,
2. „získa nové vzťahy“,
3. neskôr sa vráti do politiky s novými záväzkami.

(D) Poradca → Štátna funkcia → Korporácia

Toto je najčastejšia „skrytá forma“ rotačných dverí. Poradcovia sú:

- neviditeľní,
- nenápadní,
- nehlasujú,
- nepodpisujú zákony,
- zato určujú smer.

3. Prečo systém rotačných dverí drží moc nad štátom

(1) Kapitál kontroluje zákony

Ľudia, ktorí tvoria zákony, často pochádzajú z biznisu. Výsledok:

- zákony sú pre oligarchov,
- regulácie sú slabé,
- štátne firmy sú vyciciavané,
- privatizácia pokračuje aj v 21. storočí.

(2) Neexistuje nezávislá štátna správa

Každý odborník s talentom:

- prejde do súkromnej sféry,
- odíde do zahraničia,
- alebo slúži kapitálu.

V štáte ostanú iba tí, čo sú politicky závislí alebo nelojálni verejnosti.

(3) Málo kto môže regulovať svojho budúceho zamestnávateľa

Úradník vie:

- že o dva roky môže pracovať v J&T, Pente, EPH,
- že ak „spraví problémy“,
- nová práca nebude.

Toto je **tichá korupcia lojality**.

(4) Sieť vernosti je silnejšia ako štátna lojalita

Ľudia slúžia:

- bývalému šéfovi,
- skupine,
- kontaktom,
- rodinným väzbám.

Nie štátu. Nie zákonu. Nie verejnosti.

(5) „Expertí“ v médiách sú často prepojení na biznis

Mnohí analytici:

- robia pre think-tanky financované kapitálom,
- majú granty zo zahraničia,
- sú poradcami ministerstiev,
- majú biznisové prepojenia.

Rotačné dvere sa týkajú aj **mediálnej scény**.

4. Hlavní aktéri rotačných dverí na Slovensku

(1) Finančné skupiny (Penta, J&T, EPH)

Majú najviac „kádrov“:

- právnikov,
- ekonómov,
- analytikov,
- projektových manažérov.

Títo ľudia migrujú medzi:

- ministerstvami,
- dozornými radami,
- súkromnými firmami,
- poradenskými pozíciami.

(2) Medzinárodné korporácie

Zahraniční manažéri často končia v:

- slovenských ministerstvách,
- pracovných skupinách EÚ,
- poradných orgánoch vlády.

(3) Politici a expolitici

Mnohí po skončení mandátu končia:

- v energetike,
- v developerstve,
- v PR agentúrach,
- v bankách.

(4) Akademici napojení na grantový systém

Niektorí experti:

- tvoria zákony pre vládu,
- konzultujú pre korporácie,
- komentujú v médiách.

Toto je **triple-prepojenie**.

5. Konkrétne dopady rotačných dverí na Slovenskú republiku

(A) Regulácie sú slabé alebo nefunkčné

Regulátor nechce poškodiť budúceho zamestnávateľa.

(B) Verejné politické rozhodnutia sú predvídané oligarchami

Pred voľbami sa už vie:

- kto bude ministrom,
- kto bude štátnym tajomníkom,
- kto bude šéfom úradu,
- kto pripravil zákony.

(C) Štátny aparát stráca kompetenciu

Najlepší ľudia:

- neostanú v štáte,
- sú odlákaní do súkromnej sféry.

Zostáva:

- chaos,

- neschopnosť,
- korupcia,
- byrokracia.

(D) Oligarchia má priamy kanál do štátnych rozhodnutí

Nie nepriamo. Priamo. Štát je riadený:

- cez kádre,
- cez nominácie,
- cez expertov,
- cez poradcov.

6. Zhrnutie

Princíp rotačných dverí je **koncepčná architektúra moci** na Slovensku. Prečo? Lebo:

- kapitál vstupuje do štátu,
- štát slúži kapitálu,
- kapitál sa vracia silnejší,
- legislatíva je upravená,
- systém je stabilný,
- sieť sa reprodukuje,
- štát nemôže získať nezávislosť.

Rotačné dvere sú mechanizmom, ktorým oligarchia žije v štáte bez toho, aby bola volená. Je to jedna z najdokonalejších foriem mäkkého štátneho zachytenia.

KAPITOLA 6 - Dopady oligarchického systému na Slovensko

1. Kolaps verejného zdravia

1. Zdravie národa zhltnú tri sily: kapitál, chaos a cynizmus

Zdravotníctvo na Slovensku nepadlo pre nedostatok peňazí. Slovensko dáva do zdravotníctva obrovské sumy - približne 6 miliárd eur ročne. Padlo preto, lebo:

- bolo privatizované v prospech súkromných skupín,
- bolo zničené kádrovými čistkami,
- bolo vedené ľuďmi bez vízie,
- bolo zneužitú na politické boje,
- bolo rozkradnuté cez tendre,
- bolo ovládnuté poisťovňami a oligarchiou,
- bolo vystavené nekonečnému chaosu.

Zdravotníctvo dnes **neslúži národu**. Slúži:

- zisku,
- lobistom,
- nemocničným sieťam,
- poisťovňam,
- farmaceutickým gigantom.

2. Nedostatok lekárov a sestier - dôsledok systematického rozvratu

Slovensko stratilo:

- **tisíce sestier,**
- **stovky lekárov,**
- stovky špecialistov v kľúčových odboroch.

Prečo? Lebo:

- mzdy boli najnižšie v EÚ,
- pracovné podmienky neznesiteľné,
- nemocnice zadlžené,
- mladí absolventi odchádzali do zahraničia,
- starší lekári odchádzali do súkromných kliník,
- sestry utekali do Rakúska.

Zdravotníctvo stratilo **ľudský kapitál**, ktorý sa nedá nahradiť peniazmi.

3. Nemocnice v rozklade - miliardy “investované” bez výsledku

Slovenské nemocnice sú:

- staré,
- preťažené,
- technicky zaostalé,
- personálne vyčerpané,
- zadlžené,
- na hranici kolapsu.

Za posledných 20 rokov prebehli:

- rekonštrukcie,
- modernizácie,
- „reformy“,
- projekty,
- reorganizácie.

Ale väčšina týchto krokov bola motivovaná:

- biznisom,
- tendrami,
- projektami,
- rozdeľovaním zákaziek,
- nie liečbou pacientov.

Výsledok? **Slovenské nemocnice sú najviac zadlžené v EÚ na obyvateľa.**

4. Oligarchizácia zdravotníctva - systém, ktorý žerie národ

Najväčší problém nie je rozpad nemocníc. Najväčší problém je **prepojenie oligarchie a zdravotných poisťovní.**

Konkrétne:

- jedna skupina (Penta) vlastní poisťovňu Dôvera,
- vlastní aj nemocnice (Svet zdravia),
- vlastní aj polikliniky,
- vlastní aj laboratóriá,
- vlastní aj mediálne domy.

To znamená: **Tá istá skupina rozhoduje o tom, kam idú peniaze, koho lieči, čo lieči a ako o tom informujú médiá.** To je **vertikálna forma moci**, ktorá nemá obdobu v EÚ. A výsledok?

- peniaze tečú do súkromných zariadení,
- štátne nemocnice chudobnejú,
- pacienti sa presúvajú do siete súkromných kliník,
- verejné zdravotníctvo chradne.

5. Kolaps urgentov - symbol rozkladu systému

Urgenty sú zrkadlo zdravotníctva. Čo vidíme?

- nedostatok personálu,
- preplnené haly,
- pacienti čakajúci hodiny,
- prevoz medzi nemocnicami,
- nedostupnosť špecialistov,
- chaos bez manažmentu.

Ked' skolabuje urgent, skolabuje štát.

6. Epidémie, pandémie, strach - systém nezvládol krízu

Pandémia po roku 2020 ukázala:

- že zdravotníctvo bolo nepripravené,
- že štát nemal dáta,
- že neexistovali rezervy,
- že rozhodovali marketingové agentúry, nie odborníci,
- že nemocnice kolabujú pri zvýšenej záťaži.

Nie vírus zlomil zdravotníctvo. Zlomil ho systém, ktorý bol už predtým zhnitý.

7. Lieková politika - drahé lieky, slabá dostupnosť, lobby

Slovensko má jednu z najhorších:

- dostupností moderných liekov,
- liekových kategorizácií,
- transparentností pri nákupoch,
- cenových porovnaní,

a zároveň jedny z najvyšších:

- marží,
- lobbistických tlakov,
- konfliktov záujmov.

Farmaceutické firmy a poisťovne ovládajú liekovú politiku viac ako ministerstvo.

8. Nedôvera pacientov - posledný klinček do rakvy

Slováci stratili dôveru:

- v nemocnice,
- v lekárov,
- v systém,
- v VŠZP,
- v čakacie doby,
- v spravodlivosť systému.

Ked' pacient neverí systému, systém prestáva fungovať.

9. Zhrnutie: Verejné zdravie skolabovalo, lebo bolo obetované zisku

Štát nepadol cez vojnu. Štát nepadol cez prírodnú katastrofu. Štát padá cez vlastné zdravotníctvo. Kolaps verejného zdravia je:

- dôsledok privatizácie,
- dôsledok oligarchie,
- dôsledok politickej neschopnosti,
- dôsledok chaosu,
- dôsledok nezodpovedného lobingu,
- dôsledok 30 rokov systematickej ignorácie.

Toto je **najväčší dôsledok pyramídovej hry moci**, lebo sa dotýka života každého človeka.

KAPITOLA 6 - Dopady oligarchického systému na Slovensko

2. Vykrádanie štátu

Teraz otvárame **najväčšiu a najrozsiahlejšiu ranu Slovenskej republiky**. Kým kolaps verejného zdravia zasahuje národ fyzicky, **vykrádanie štátu** ho zasahuje existenčne - oberá ho o budúcnosť. Toto nie je kriminalita jednotlivcov. Toto je **systémová technológia moci**, ktorá bola vybudovaná po roku 1990 a funguje dodnes. Nie je to náhodné. Nie je to lokálne. Nie je to spontánne. Je to súčasť pyramídovej hry moci, ktorej hlavný princíp znie: **Slovenská republika nie je pre mocenské skupiny štát. Je to dojná krava**. A preto:

- štát sa nerobí silným,
- štát sa robí slabým, aby bol ľahko ovládateľný a vykradnuteľný.

Toto je **najväčší dôsledok pyramídovej hry moci**, lebo sa dotýka života každého človeka.

1. Slovensko je systémovo nastavené na rozkrádanie

Nie je to o „skazených politikoch“. Tí sú len figúrky. Systém je nastavený tak, že:

- všetky veľké verejné peniaze tečú cez súkromné firmy,
- štátne podniky sú schválne oslabené,
- verejné obstarávanie je nefunkčné,
- kontrolné orgány sú politicky obsadené,
- projekty sú predražené o 30–300 %,
- miliardy miznú v „poradenských službách“,
- informačné systémy sú čierna diera.

Toto nie sú výnimky. Toto je **model podnikania**.

2. Hlavné kanály, ktorými sa vykráda štát

(1) Verejné obstarávanie

Najväčší zdroj únikov. Predražené:

- IT systémy,
- nemocničné prístroje,
- výstavba ciest,
- modernizácia železníc,
- armádne nákupy,
- služby a outsourcing.

Skutočné ceny:

- projekt za 10 miliónov stojí štát 25 miliónov,
- projekt za 50 miliónov stojí 120 miliónov.

Tento rozdiel ide **do súkromných sietí**.

(2) Štátne podniky - systémové dojárne

Kľúčové štátne podniky sú:

- SPP
- ŽSR
- NDS
- Slovenská pošta
- Vodárenské spoločnosti
- Teplárne
- Lesy SR

V týchto podnikoch prebieha:

- tunelovanie,
- predražovanie zákaziek,
- fiktívne poradenstvá,
- nákupy cez spriaznené firmy,
- outsourcing údržby.

Štátne podniky neexistujú, aby generovali hodnotu. Existujú, aby generovali **zisky pre spriaznené skupiny**.

(3) Eurofondy - najväčší zdroj korupcie v dejinách SR

Eurofondy mali byť motorom rozvoja. Namiesto toho boli motorom:

- korupcie,
- fiktívnych projektov,
- prania peňazí,
- klientelizmu.

Každý eurofondový cyklus bol skúškou: „Kto si dokáže ukrojiť koľko?“ Miliardy odišli:

- na predražené IT projekty,
- na nefunkčné výskumné centrá,
- na školenia, ktoré nikdy neprebehli,
- na strategické dokumenty, ktoré nikto nečítal.

(4) „Poradenské služby“ - legálny tunel

Najčistejší spôsob, ako vykradnúť štát:

- napísať projekt,
- vyúčtovať „analýzu“,
- fakturovať 500 000 €,
- nedodať nič.

Poradenský priemysel na Slovensku je:

- najskrytejší,
- najmenej kontrolovateľný,
- najvýnosnejší spôsob vykrádania.

(5) IT projekty - digitálne tunely

IT na Slovensku je nekonečná čierna diera:

- eZdravie,
- eGovernment,
- eKasa,
- register obyvateľov,
- register adries,
- sociálny systém,
- daňový systém.

Každý systém je:

- predražený,
- nefunkčný,
- zastaraný už pri spustení,
- robený firmami napojenými na politické kruhy.

To nie je technologická neschopnosť. To je **zámerný model pre pranie peňazí**.

(6) Regionálna korupcia - malé pyramídy v malých mestách

Regionálni hráči:

- výstavba škôl,
- opravy ciest,
- verejné súťaže,
- prenájmy majetku,
- komunálne služby,
- dotácie.

Každý starosta má „svoju firmu“. Každá župa má „svojich dodávateľov“. Každý poslanec má „svoje percentá“. Regionálna korupcia je **lokálna verzia oligarchie**.

(7) Peniaze pre politické strany

Peniaze sa presúvajú cez:

- príspevky za hlasy,
- marketing,
- spriaznené agentúry.

Strany sú financované nie štátom, ale **súkromnými sieťami**. A tieto siete si peniaze vezmú späť cez verejné zákazky.

3. Prečo sa Slovensko vykráda ľahšie ako iné krajiny

(1) Slabý štát

Slabé súdy, slabá polícia, slabý výkon práva.

(2) Oligarchická kontrola médií

Kauzy sa buď umlčia, alebo používajú selektívne.

3) Politická poslušnosť

Strany sa boja vlastných sponzorov.

(4) Neexistujúca verejná kontrola

Občania sú unavení, nevidia výsledok, stratili nádej.

(5) Absentujúca trestnosť

Tí, ktorí tunelovali najviac, nikdy neboli odsúdení.

4. Najväčší dôsledok: Vykrádanie štátu je dôvod, prečo Slovensko nemá budúcnosť

Toto je najtvrdší, ale najpravdivejší výrok celej knihy: **Slovensko nie je chudobné pre nedostatok peňazí. Slovensko je chudobné, lebo je systematicky vykrádané.** A to spôsobuje:

- odchod mladých ľudí,
- zničené zdravotníctvo,
- slabé školstvo,
- infraštruktúru v dezoláte,
- zadlžené nemocnice,
- chudobné mestá,
- sociálnu neistotu,
- miznúcu dôveru v štát.

Keď sa štát stane korisťou, národ sa stane obeťou.

5. Zhrnutie

Vykrádanie štátu nie je chyba, ale **ústredná charakteristika oligarchického systému**. Je to organizovaný model, v ktorom:

- politici pripravujú pôdu,
- podnikatelia nastavujú zákazky,
- oligarchia ťahá za nitky,

- média kryjú,
- banky financujú,
- regióny spolupracujú,
- občania trpia.

A Slovensko stráca svoju suverenitu zvnútra - nie zvonku.

KAPITOLA 6 - Dopady oligarchického systému na Slovensko

3. Zadlžovanie

Vstupujeme do bodu, ktorý je **tichý, nenápadný a pritom devastujúci**. Kolaps zdravotníctva je viditeľný. Vykrádanie štátu je hlasné. Ale **zadlžovanie** je neviditeľné. Je to pomalý jed, ktorý roky nekričí, len sa hromadí... a jedného dňa skolí celý organizmus štátu. Zadlžovanie nie je ekonomický problém. Je to **mocenský projekt**.

1. Zadlžovanie Slovenska nie je dôsledok - je to stratégia

Toto je najdôležitejšie pochopiť: **Slovensko sa nezadlžuje náhodou. Slovensko je zadlžované zámerne**. Zadlžený štát je:

- poslušnejší,
- vydierateľnejší,
- menej suverénny,
- viac závislý,
- ľahšie kontrolovateľný.

Zadlžovanie je **politický nástroj**, ktorým si mocenské skupiny poistili, že Slovensko nikdy nebude skutočne nezávislé.

2. Tri roviny zadlžovania

Slovensko je zadlžované v troch vrstvách:

(A) Verejný dlh - formálna zadlženosť štátu

Oficiálny dlh je niečo, čo sleduje EÚ. Problém nie je len jeho výška, ale jeho **štruktúra**:

- väčšinu dlhu držia zahraničné inštitúcie,
- štát je závislý od zahraničných investorov,
- úroky tečú mimo Slovenska.

Slovensko neplatí len dlh. Slovensko platí **koloniálny nájom**.

(B) Skrytý dlh - nemocnice, diaľnice, železnice, samosprávy

Skrytý dlh je väčší problém ako ten oficiálny. Skrytý dlh tvoria:

- nemocnice (miliardové dlhy),
- štátne podniky (dlhé roky v strate),
- mestá a obce (chýbajúce investície),
- železnice (rozpadnutá infraštruktúra),
- NDS (projekty „na dlh“),
- PPP projekty.

PPP sú najväčší typ koloniálneho zadlženia.

(C) Domácnosti - najzadlženejšie v regióne

Slováci sú extrémne zadlžení:

- hypotéky,
- úvery,
- spotrebné pôžičky.

Toto nie je ekonomický jav. Toto je **psychologická kontrola**. Zadlžený občan:

- je poslušný,
- neprotestuje,
- neodíde z práce,
- nerozbije systém.

Dlhy držia ľudí v pasci.

3. Prečo je Slovensko systematicky zadlžované

(1) Vykrádanie štátu vytvára deficit

Najjednoduchší mechanizmus:

1. štát minie 100,
2. do ekonomiky sa dostane 40,
3. 60 sa stratí v sieťach.

Aby štát fungoval, musí si požičať ďalších 60. Rozpočet je nastavený tak, aby **nikdy nesedel**.

(2) Politici kupujú voličov za cudzie peniaze

Populizmus na Slovensku nie je ideológia. Je to strategický nástroj oligarchie:

- dotácie,
- dávky,
- zvyšovanie platov pred voľbami,
- nulové reformy.

Vlády si kupujú čas, nie riešenia.

(3) Zadlžovanie drží štát v podriadenosti Bruselu a investorom

Zadlžený štát:

- nemôže si dovoliť politickú odvahu,
- musí „spolupracovať“,
- je závislý na ratingových agentúrach,
- robí reformy, ktoré mu diktujú zvonka.

Dlh je **zahraničná páka na slovenskú politiku**.

(4) Oligarchia profituje z predražených projektov, ktoré sa financujú z dlhu

Výstavba:

- nemocníc,
- ciest,
- IT systémov,
- verejných budov,
- diaľnic,
- PPP projektov,

je zámerne predražená, pretože sa financuje:

- úvermi,
- emisou dlhopisov,
- eurofondmi.

Zadlžovanie je palivom pre korupčné siete.

(5) Slabá fiškálna disciplína - zámerná, nie nekompetentná

Politici nešetria. Nie preto, že by nevedeli. Ale preto, že **ich sponzori zarábajú na neefektivite**:

- čím viac štát míňa,
- tým viac sa dá predražiť.

Efektívny štát je pre oligarchiu **hrozba**.

4. Najväčšie riziká zadlžovania Slovenska

(A) Stratíme ekonomickú suverenitu

Zadlžený štát je:

- poslušný,
- vydierateľný,
- nesamostatný.

(B) Budúce generácie zdedia ruinu

Dnešné rozhodnutia vytvárajú:

- kolaps dôchodkového systému,
- prázdnu štátnu kasu,
- neudržateľný sociálny systém.

Slovensko dnes žije na dlh, ale ten budú splácať naše deti.

(C) Hrozí kolaps infraštruktúry

Slovensko je zadlžené a stále nemá:

- diaľnice,
- moderné železnice,
- funkčné nemocnice,
- kvalitné školstvo.

Žiadny dlh nepriniesol hodnotu. To je najväčšia tragédia.

(D) Finančná kríza by zlomila Slovensko za pár mesiacov

Jedna globálna kríza stačí na to, aby:

- úroky vystrelili,
- investori prestali kupovať slovenský dlh,
- eurofondy sa zmenšili,
- štát skolaboval.

Slovensko nemá rezervy. Nemá plány. Nemá ochranu.

5. Zhrnutie

Zadlžovanie Slovenska nie je chyba. Je to nástroj ovládania. Zadlžený štát:

- sa nedokáže brániť,
- je závislý od vonkajšej moci,
- je kontrolovateľný kapitálom,
- je vydierateľný zahraničím,
- je ľahko manipulovateľný politikmi.

Zadlžovanie má jediný cieľ: **Udržať Slovensko v polohe nesamostatného, poslušného a ekonomicky slabého subjektu.** Je to moderná verzia kolonizácie - nie tankami, ale úvermi.

KAPITOLA 6 - Dopady oligarchického systému na Slovensko

4. Závislosť na zahraničnom kapitáli

Prečo Slovensko stratilo skutočnú suverenitu, prečo politické rozhodnutia pôsobia cudzo, prečo ekonomika nereaguje na potreby národa, a prečo mocenské skupiny nehrajú hru „Slovensko“, ale hru „**správca cudzieho majetku**“. Závislosť na zahraničnom kapitáli je **piliér, na ktorom stojí celá pyramída moci**. Bez nej by oligarchický model skolaboval.

1. Slovensko nevlastní svoju ekonomiku

Toto je holý fakt: **Slovenská ekonomika je kolonizovaná zahraničným kapitálom**. Nie symbolicky. Nie metaforicky. Ale úplne konkrétne a merateľne. Zahraničné firmy vlastnia:

- banky,
- energetiku,
- priemysel,
- retail,
- telekomunikácie,
- poisťovne,
- automobilky,
- fabriky,
- distribučné siete,
- logistiku.

Slovensko nevlastní svoje vlastné zdroje, ani svoje vlastné trhy.

2. Kľúčové sektory sú v zahraničných rukách

(1) Banky - takmer úplne zahraničné

Slovenské banky patria:

- Taliansku (VÚB - Intesa Sanpaolo),
- Rakúsku (Tatra banka - RBI; SLSP - Erste),
- Belgicku (KBC → ČSOB),
- ďalším západným skupinám.

Bankový sektor je najziskovejší v SR. Zisky odchádzajú do matiek. Ročne odchádza **1 - 1,5 miliardy eur čistého zisku** mimo Slovenska.

(2) Energetika - kontrola Rakúska, Nemecka a EPH

Distribúciu elektriny ovládajú:

- Rakúska EVN (ZSE),
- Nemecký E.ON (VSE),
- Francúzska (historicky) SSE.

EPH (Křetínský - Tkáč) je síce formálne „slovensko-český“ hráč, ale má silné **európske prepojenia a financovanie**. Energetická suverenita SR = **takmer nulová**.

(3) Automobilový priemysel - zahraničné montážno-kolonizačné centrum

Volkswagen, Kia, PSA/Stellantis, Jaguar Land Rover. Zamestnávajú desaťtisíce ľudí, ale zároveň:

- vlastnia celý hodnotový reťazec,
- diktujú mzdy,
- určujú exportné toky,
- hrozia odchodom,
- tlačia na daňové úľavy.

Slovensko je **priemyselná kolónia Európy**.

(4) Retail - zahraničné reťazce ovládajú potraviny a trh

Lidl, Kaufland, Tesco, Billa, Metro, Carrefour. Toto znamená:

- slovenskí výrobcovia sú závislí,
- ceny sú určované centrálnami v zahraničí,
- distribučné reťazce sú uzavreté slovenským producentom.

Slovenská potravinová suverenita = **v ohrození**.

(5) Poist'ovne - zahraničný kapitál kontroluje riziko

Union → Holandsko

Generali → Taliansko

Allianz → Nemecko

Kooperativa → Rakúsko

Komunálna poisťovňa → tiež Vienna Insurance Group

Zdravie, život, majetok - všetko riadia zahraničné centrály.

(6) Telekomunikácie - zahraničné matky

O2 → česká PPF

Orange → Francúzsko

Telekom → Nemecko

Slovensko nevlastní ani informačnú infraštruktúru.

3. Výsledok: Slovensko nemá kapitál na vlastný rozvoj

Každý rok odchádzajú zo Slovenska miliardy na:

- dividendy,
- úroky,

- licenčné poplatky,
- manažérske odmeny,
- transferové ceny.

Odhad ročného odlivu kapitálu: **3 - 5 miliárd eur ročne**. To je viac, ako Slovensko dostáva z EÚ. To znamená:

- Slovensko je čistý platca,
- Slovensko financuje rozvoj bohatších krajín.

4. Oligarchia je správcom zahraničného kapitálu

Slovenskí oligarchovia nie sú „majitelia Slovenska“. To je mýtus. V skutočnosti sú:

- správcovia,
- údržbári,
- dozorcovia,
- miestodržiteľia,
- lokálni operátori zahraničného kapitálu.

Ich úlohou je:

- držať Slovákov v poslušnosti,
- udržiavať stabilitu pre západné firmy,
- zabezpečovať lacnú pracovnú silu,
- chrániť zahraničné investície,
- tlmiť sociálne nepokoje.

Zahraničný kapitál nepotrebuje demokraciu - potrebuje stabilitu. A slovenská oligarchia túto stabilitu dodáva.

5. Ako závislosť na zahraničnom kapitáli zničila slovenskú suverenitu

(1) Politika je podriadená investorom

Keď zahraničná firma pohrozí odchodom:

- vláda zmení zákon,
- zníži dane,
- poskytne dotácie,
- urobí ústupky.

Investori rozhodujú, nie voliči.

(2) Ekonomika je extrémne zraniteľná

Slovensko nemá:

- vlastné korporácie,
- vlastné banky,

- vlastné vývojové centrá,
- vlastných exportérov na globálnej úrovni.

Slovenská ekonomika stojí na externom kapitále - ktorý môže odísť.

(3) Vznikla „psychológia podriadenosti“

Slováci boli naučení veriť, že:

- zahraničný investor = spása,
- slovenský podnikateľ = problém,
- slovenský trh je primitívny,
- Slovensko musí poslúchať západ.

Toto je dôsledok:

- mediálnej propagandy,
- politických elít,
- ekonomických autorít.

(4) Štát nemá kontrolu nad strategickými odvetvami

To je najväčšia hrozba:

- energia nie je slovenská,
- banky nie sú slovenské,
- priemysel nie je slovenský,
- poisťný trh nie je slovenský.

Bez kontroly strategických sektorov štát **nie je štátom**.

6. Zhrnutie

Závislosť na zahraničnom kapitáli je:

- ekonomická pasca,
- politická slučka,
- sociálna paralýza,
- kultúrne zotročenie,
- duševná kapitulácia.

Slovensko nie je chudobné. Slovensko je **vysávané**. Slovensko nie je slabé. Slovensko je **zámerne oslabené**. Slovensko nie je bez kapitálu. Slovensko má **kapitálové dierky**, cez ktoré odtekajú miliardy. A oligarchia nie je pán, ale **dozorca systému**, ktorý chráni záujmy zahraničných vlastníkov.

KAPITOLA 6 - Dopady oligarchického systému na Slovensko

5. Oslabenie národnej suverenity

V toto bode vstupujeme do jadra celej tragédie Slovenska, vysvetľuje **prečo Slovensko nie je pánom na vlastnej zemi**, prečo politické rozhodnutia pôsobia cudzo, prečo štát nie je schopný chrániť svojich občanov, a prečo spoločnosť cíti hlbokú bezmocnosť. Oslabenie národnej suverenity nie je dôsledkom slabého štátu. Je to **cieľový produkt systému**, ktorý sa budoval viac než 30 rokov.

1. Suverenita nie je symbol. Suverenita je moc.

Suverenita v praxi znamená:

- rozhodovať o sebe,
- vlastniť svoje zdroje,
- spravovať svoje územie,
- určovať svoje zákony,
- tvoriť vlastnú budúcnosť.

Slovensko dnes nevlastní:

- svoje zdroje,
- svoju ekonomiku,
- svoje strategické podniky,
- svoje informačné kanály,
- svoju energetiku,
- svoju pôdu (v rozsiahlych oblastiach),
- svoju bezpečnostnú infraštruktúru.

Suverenita je rozbitá. A rozbitá nie náhodou.

2. Oslabenie suverenity prebehlo v štyroch etapách

Etapu 1: Ekonomická kolonizácia (1990–2004)

Krajina bola otvorená:

- zahraničným investorom,
- bankám,
- nadnárodným firmám.

Prišli sľuby:

- pracovných miest,
- investícií,
- integrácie.

Prišiel výsledok:

- predaj bánk,
- predaj výrobných závodov,
- predaj infraštruktúry.

Slovensko „privítalo“ kapitál, ktorý si zobral všetko.

Etapu 2: Politické ovládnutie (2004–2014)

Vstup do EÚ a NATO znamenal:

- dobré príležitosti,
- ale aj obrovské straty v suverenite.

Slovensko prestalo rozhodovať o:

- zákonoch,
- reguláciách,
- strategických odvetviach,
- energetike,
- poľnohospodárstve.

Politici sa stali vykonávateľmi externých noriem.

Etapu 3: Oligarchická integrácia (2010–2020)

Domáce finančné skupiny:

- Penta,
- J&T,
- EPH,
- rôzne regionálne klany,

sa stali **prostredníkmi zahraničného kapitálu**. Nie protiváhou. Nie ochranou Slovenska. Ich úloha:

- držať Slovensko v poslušnosti,
- stabilizovať systém,
- zabezpečiť, aby sa nič nezmenilo.

Etapu 4: Psychologická podriadenosť (2020–súčasnosť)

Posledná fáza je najnebezpečnejšia. Ľudia začali veriť:

- že Slovensko nič nedokáže,
- že si nevie vládnuť,
- že je malý národ,
- že potrebuje cudzích odborníkov,
- že potrebuje cudzí kapitál,

- že jeho identita je slabá.

To je **kolonizácia ducha**. A jej výsledok je ešte horší než kolonizácia ekonomiky.

3. Oslabenie suverenity v praxi

(1) Ekonomická suverenita = zlomená

Zahraničné firmy rozhodujú o:

- cenách,
- platoch,
- investíciách,
- exportných tokoch.

Slovensko nemá:

- vlastné banky,
- vlastné korporácie,
- vlastné priemyselné giganty.

(2) Energetická suverenita = zlikvidovaná

Energetická infraštruktúra je v rukách:

- Rakúska,
- Nemecka,
- Francúzska,
- EPH (prepojená so zahraničím).

Slovensko nemá kontrolu nad:

- cenami,
- výrobou,
- distribúciou,
- bezpečnostnými rezervami.

(3) Politická suverenita = oslabená

Zákony SR sú často:

- implementáciou európskych direktív,
- kompromisom medzi ambasádami a domácimi skupinami.

Vláda má menšiu moc, než si ľudia myslia. V skutočnosti je vláda **správcom cudzích záujmov**.

(4) Informačná suverenita = neexistuje

Médiá na Slovensku sú:

- zahraničné,
- oligarchické,
- grantové,
- ideologické.

Slovensko nemá **ani jeden veľký mediálny dom**, ktorý by slúžil národu. Informácie sú filtrované cez cudzie optiky.

(5) Kultúrna suverenita = erodovaná

Kultúrne elity sú:

- v grantovom systéme,
- napojené na západné hodnotové centrá,
- vzdialené od ľudového životného sveta.

Slovenská kultúra je v defenzíve.

(6) Právna suverenita = len formálna

Slovenské súdy:

- podliehajú zahraničným arbitrážam,
- rešpektujú európske precedensy,
- sú nepriamo ovplyvňované cez zahraničné tlaky.

Nadnárodné pravidlá majú prednosť pred domácimi.

4. Ako oslabenie suverenity ničí národ

(A) Neschopnosť brániť vlastné záujmy

Keď príde:

- energetická kríza,
- pandemická kríza,
- finančná kríza,

Slovensko čaká, čo rozhodnú silnejší.

(B) Odtok kapitálu bez protihodnoty

Miliardy eur odchádzajú:

- na dividendách,
- na licenčných poplatkoch,
- na transferových cenách.

Slovensko produkuje, ale neprofituje.

(C) Mizne dôvera v štát

Občan cíti:

- bezmocnosť,
- zúfalstvo,
- nedôveru,
- hnev,
- rezignáciu.

A tým sa oslabuje:

- národná identita,
- občianska angažovanosť,
- chuť meniť svet.

(D) Politici sa stávajú hercami v cudzej hre

Nerozhodujú o budúcnosti Slovenska, ale o tom, ako naplniť očakávania tých, ktorí majú moc:

- zahraničné firmy,
- finančné skupiny,
- euro-inštitúcie.

5. Skutočný dôvod oslabenia suverenity

Nie je to:

- náhoda,
- chaos,
- chyba,
- nekompetentnosť.

Je to **zámerný dizajn**, ktorý vytvorila kombinácia:

- zahraničného kapitálu,
- domácich oligarchov,
- politickej triedy bez vízie,
- mediálnych elít,
- akademických kruhov závislých na grantoch.

Slovensko nie je slabé. Slovensko bolo zámerne oslabené.

6. Zhrnutie

Oslabenie národnej suverenity je najväčší dopad oligarchického systému, pretože:

- podkopáva ekonomiku,
- ničí identitu,

- rozkladá spoločnosť,
- robí z vlády len politickú vitrínu,
- dáva zahraničným korporáciám absolútnu moc,
- mení občana na spotrebiteľa,
- mení štát na administratívnu kolóniu.

Skutočnou tragédiou nie je, že Slovensko nevie byť suverénne. Skutočnou tragédiou je, že bolo naučené **neveriť, že môže byť suverénne.**

KAPITOLA 6 – Dopady oligarchického systému na Slovensko

6. Prepád školstva a kultúry

Vstupujeme do kapitoly, ktorá sa dotýka **koruny národa** - jeho mysle, pamäti, hodnotového sveta a budúcich generácií. Zdravotníctvo môže skolabovať a dá sa obnoviť. Ekonomika môže rásť a môže padnúť. Ale keď skolabuje školstvo a kultúra, **národ stráca svoju dušu**.

Prepád školstva a kultúry nie je vedľajší jav. Je to *klúčový strategický dôsledok pyramídového systému moci*, lebo národ, ktorý nemyslí a necíti, sa dá riadiť ako spotrebiteľská masa

1. Slovenské školstvo nepadlo náhodou

Slovenské školstvo nepadlo preto, že by:

- neboli peniaze,
- neboli reformy,
- neboli odborníci.

Padlo preto, že **bolo systematicky znefunkčnené**, aby neprodukovalo:

- kriticky mysliacich občanov,
- kultúrne sebavedomých ľudí,
- tvorcov nových myšlienok,
- nositeľov národnej identity.

Národ s kvalitným školstvom je **nepodvoliteľný**. A to sa nehodí pyramíde moci.

2. Prečo sa školstvo rozpadlo

(1) Nízke platy učiteľov - zámerné ponížovanie profesie

Slovenskí učitelia roky patrili k najhoršie plateným v rámci OECD.

Dôsledok:

- odchod kvalitných pedagógov,
- starnutie učiteľského zboru,
- strata autority,
- rezignácia, únava, vyčerpanie.

Učiteľ je dnes na Slovensku:

- úradník,
- vychovávateľ,
- sociálny pracovník,
- psychológ,
- a popritom pedagóg.

Toto nie je náhoda. To je forma **systematického odľudštenia školy**.

2) Preťažené osnovy, málo praxe, málo zmyslu

Slovenské deti sa učia:

- obrovské množstvo faktov,
- málo súvislostí,
- málo tvorivosti,
- minimum kritického myslenia.

Škola učí deti:

- prijímať informácie,
- nie rozmýšľať.

Je to model pre poslušného občana, nie pre tvorcu.

(3) Slabá infraštruktúra, zastarané budovy, nulová digitalizácia

Budovy sú:

- staré,
- plesnivé,
- technicky zastarané.

Vybavenie:

- chýba,
- je staré,
- nefunguje.

Školstvo je **technologicky v 20. storočí**, svet je v 21.

(4) Politické zásahy každé 4 roky

Každá vláda robí:

- svoj „nový model maturít“,
- svoj „nový systém financovania“,
- svoju „novú reformu“.

Za 30 rokov bolo: viac než 20 školských reforiem.

Ani jedna kompletná.

Ani jedna dotiahnutá.

Ani jedna koncepčná.

Systematický chaos = ideálny nástroj moci.

(5) Neexistencia národného vzdelávacieho projektu

Slovensko nemá:

- dlhodobú víziu,
- stratégiu,
- jednotný smer,
- kultúrnu identitu v učive.

Výsledok:

- nihilizmus,
- apatia,
- strata hodnotového kompasu.

3. Prepád kultúry – zničené korene národa

Školstvo vychováva myseľ. Kultúra vytvára dušu. Oba systémy boli narušené.

(1) Kultúra v rukách grantových komisií a cudzích hodnôt

Slovenské kultúrne elity sú:

- financované zvonka,
- napojené na zahraničné fondy,
- odkázané na grantový systém,
- často odtrhnuté od tradície a ľudovej kultúry.

Výsledok:

- diela bez identity,
- umelci bez domova,
- kultúra bez koreňa.

(2) Potlačenie slovenskej identity „modernými trendmi“

Mlčať o tradičnej kultúre je „moderné“. Zabúdať na ľudové piesne je „pokrokové“. Ignorovať dejiny je „európske“. Toto nie je náhoda. Toto je **kultúrne odcudzenie**.

(3) Komercializácia kultúry - umenie ako produkt

Hudba, film, divadlo sa menia na:

- produkty,
- marketing,
- spotrebu.

Namiesto hlbokkej kultúry vzniká „šum“ - masová zábava.

(4) Úpadok jazykovej kultúry

Slovenčina je:

- zaplavovaná angličtinou,
- banalizovaná médiami,
- ochudobnená o hlboký význam.

Miznú:

- archaizmy,
- koreňové slová,
- pôvodné symboly.

Strata jazyka = strata identity.

(5) Absencia národných kultúrnych projektov

Neexistujú:

- veľké filmy o slovenskej histórii,
- systematická výučba slovenských dejín,
- podpora národnej literatúry,
- kultúrne akadémie,
- mediálne priestory pre pôvodnú kultúru.

Kultúra sa rozpadá, lebo nemá domov.

4. Prečo oligarchický systém potrebuje slabé školstvo a slabú kultúru

Lebo:

- nevzdelaný národ sa ľahko ovláda,
- rozdelený národ sa nehnevá na moc,
- kultúrne prázdny národ nemá hrdosť,
- človek bez identity je ideálny spotrebiteľ,
- človek bez koreňov je manipulovateľný,
- národ bez hrdosti sa nebráni.

Silná kultúra = silná spoločnosť. Silná spoločnosť = hrozba pre oligarchiu.

5. Najväčšie dôsledky prepadu školstva a kultúry

- Únik mladých talentov do zahraničia
- Generácia bez perspektívy
- Úpadok kritického myslenia
- Slabá občianska spoločnosť
- Odumieranie tradičnej kultúry
- Slabá národná hrdosť
- Oslabená národná identita

- Vznik „prázdného človeka“ - ideálneho poddaného systému

6. Zhrnutie

Prepad školstva a kultúry je jedným z najväznejších dopadov oligarchického modelu, lebo:

- likviduje budúcu generáciu,
- likviduje identitu národa,
- likviduje kritickú myseľ,
- likviduje tvorivosť,
- likviduje hodnoty.

Školstvo učí deti prežiť. Kultúra učí deti žiť. A obe boli zničené, aby sa národ stal **poslušným a neškodným prvkom pyramídy moci.**

KAPITOLA 6 - Dopady oligarchického systému na Slovensko

7. Erózia rodiny, identity, etiky

Vstupujeme do najhlbšieho a zároveň najintímnejšieho bodu celej kapitoly. Tu už nehovoríme o ekonomike, politike ani mocenských štruktúrach. Tu hovoríme o **vnútri človeka**. O jeho domove, hodnotách, identite, etike, pocite zmyslu. Oligarchický systém neútočí len na štát. Útočí na **základné piliere ľudskej existencie**, lebo človek, ktorý stratí rodinu, identitu a etiku, je najľahšie ovládateľný.

1. Rodina sa rozkladá, lebo systém potrebuje osamelého človeka

Rodina je posledná pevnosť človeka. Keď všetko okolo padá, rodina drží. Preto pyramída moci potrebuje:

- oslabiť rodinné väzby,
- rozbiť medzigeneračné spojenie,
- zneistiť rodičov,
- unaviť deti,
- zamestnať rodinu tak, aby nemala čas na vzťahy.

Rozklad rodiny nie je náhoda. Je to **vedľajší produkt ekonomického a kultúrneho tlaku**.

2. Hlavné faktory erózie rodiny

(1) Ekonomický tlak - život na hrane prežitia

Rodiny sú:

- zadlžené,
- prepracované,
- bez úspor,
- v neustálom strese.

Dôsledok:

- menej času pre deti,
- menej síl pre partnera,
- viac hádok,
- viac rozchodov,
- menej stability.

Ekonomická neistota je **najväčší nepriateľ rodiny**.

(2) Migračný únik mladých - prázdne dediny, roztrhané rodiny

Mladí:

- odchádzajú za prácou,
- žijú v zahraničí,
- vracajú sa domov len občas,
- deti vyrastajú mimo kultúrneho prostredia.

Tým sa trhá:

- rodová pamäť,
- vzťah k pôde,
- medzigeneračná kontinuita.

Rodina sa rozpadá aj geograficky.

(3) Preťaženosť žien a mužov - kolaps rolí

Moderný tlak spôsobil, že:

- muž je stále v práci,
- žena pracuje aj doma aj v práci,
- starí rodičia sú často chorí alebo ďaleko.

Rodina stráca rovnováhu, lebo systém vytvára **neludzské tempo života**.

(4) Digitalizácia a smartfóny ničia medziľudské väzby

Deti trávia:

- hodiny denne na mobile,
- menej času v prírode,
- menej času v komunikácii.

Rodičia sú:

- unavení,
- zahltení,
- bez prítomnosti.

Digitálny svet vytvára **falošnú realitu**, v ktorej rodina prestáva byť centrom života.

3. Erozia identity - národ bez seba sa rozpadne

Identita nie je nacionalizmus. Identita je odpoveď na otázku:

„Kto som?“

A táto odpoveď bola rozbitá.

(1) Zničená kontinuita pamäti

Kultúra, školstvo, médiá - všetky tri piliere prestali odovzdávať:

- históriu,
- tradície,
- hodnoty,
- duchovnú múdrosť národa.

Generácia detí nevie:

- kto boli ich predkovia,
- aké hodnoty držali národ,
- čo znamená byť Slovien,
- aké sú ich korene.

Národ bez pamäti je ľahký cieľ manipulácie.

(2) Importované ideológie nahradili pôvodné hodnoty

Do priestoru vstúpili:

- západné kultúrne modely,
- ideologické hnutia,
- umelé konflikty medzi skupinami.

Výsledok:

- rozdelenie spoločnosti,
- odcudzenie od vlastnej kultúry,
- hodnotový chaos.

(3) Jazyková erózia - strata slov, straty myslenia

Slovenčina sa ochudobnila. Strácame slová, a so slovami strácame myšlienky. Keď sa stratí jazyk, stratí sa mentalita národa. A to je najhlbšia forma kolonizácie.

4. Erozia etiky - spoločnosť bez svedomia sa dá ľahko riadiť

Etika bola rozbitá v troch krokoch:

(1) Korupcia sa stala normou

Mladí vyrastajú v spoločnosti, kde vidia:

- politikov kradnúť,
- podnikateľov podvádzať,
- oligarchov bohatnúť bez práce,
- „úspech“ definovaný majetkom, nie hodnotami.

Keď sa zloději stávajú úspešnými, stratia význam:

- cnosť,
- česť,

- úcta.

(2) Morálne vzory zmizli z verejného priestoru

Kým v minulosti národ poznal:

- svojich učiteľov,
- básnikov,
- bojovníkov,
- duchovných lídrov,

dnes pozná:

- influencerov,
- celebrity,
- politikov bez chrbtovej kosti.

Kompas sa stratil.

(3) Individualizmus nahradil spolupatričnosť

Systém učí:

- „staraj sa o seba“
- „buď úspešný“
- „ostatní sú konkurencia“

Tým oslabuje:

- rodinu,
- obec,
- národ,
- komunitu.

Človek bez komunity je zraniteľný.

5. Prečo systém potrebuje eróziu rodiny, identity a etiky

Lebo človek, ktorý má:

- silnú rodinu,
- silnú identitu,
- silné hodnoty,

je **nepodvoliteľný**. Je to človek, ktorý:

- neprepadne manipulácii,
- postaví sa nespravodlivosti,
- odmietne útlak,
- bráni pravdu.

Oligarchia nepotrebuje slobodného človeka. Potrebujú spotrebiteľ a bez koreňov.

6. Dôsledky erózie pre národ

- rozklad spoločenských väzieb,
- úpadok pôrodnosti,
- depresia a úzkosti u mladých,
- slabé vzťahy medzi generáciami,
- neschopnosť sebaorganizácie,
- strata národnej hrdosti,
- fragmentácia spoločnosti,
- duchovná prázdnota.

Toto je **najhlbšia rana**, ktorú pyramída moci ušetrila Slovensku.

7. Zhrnutie

Erózia rodiny, identity a etiky je zámerným vedľajším efektom systému, ktorý chce národ, ktorý:

- nevie, kým je,
- nevie, kam patrí,
- nemá vnútornú silu,
- nemá hodnoty,
- nemá korene.

Taký národ je jednoduché riadiť. Taký národ sa nebráni. Taký národ nevzniká - len prežíva. A práve preto táto kapitola patrí medzi tie najdôležitejšie v celej knihe.

KAPITOLA 6 - Dopady oligarchického systému na Slovensko

8. Frustrácia nás a úpadok dôvery

Podme teraz uzatvoriť celú kapitolu 6. Po strate zdravia, vykrádaní štátu, zadlžovaní, strate suverenity, rozpade školstva a erózii identity prichádza **posledný dôsledok** - a zároveň ten, ktorý cítime najhlbšie v každodennom živote. Je to dôsledok, ktorý nevidíš v účtovných výkazoch, ani v štatistikách, ani v ekonomických ukazovateľoch. Vidíš ho v očiach ľudí. V rozhovoroch v obchode. V unavených hlasoch. V tichu medzi generáciami. V hneve na sociálnych sieťach. V strate nádeje.

1. Prečo je frustrácia nás najväčším nebezpečenstvom pre štát

Keď skolabuje nemocnica - je to kríza. Keď skolabuje ekonomika - je to kríza.
Keď skolabuje dôvera národa - je to **koniec politického systému**. Frustrácia nás znamená:

- strata nádeje,
- strata motivácie,
- strata dôvery v budúcnosť,
- pocit zrady,
- pocit nepočúvania,
- pocit bezmocnosti.

To je **tichá revolúcia**, ktorá zatiaľ nemá ulicu, ale má energiu. A tá energia sa hromadí.

2. Ako vzniká frustrácia nás v oligarchickom systéme

Frustrácia nie je náhoda. Nie je to psychologický jav. Je to **dôsledok štyroch vrstiev rozkladu**.

(1) Sociálny tlak bez žiadnej odmeny

Ľudia pracujú:

- viac než predtým,
- tvrdšie než predtým,
- dlhšie než predtým.

A výsledok?

- nemajú úspory,
- nemajú istoty,
- nemajú pocit bezpečia,
- nemajú pocit zmyslu.

To je recept na masovú frustráciu.

(2) Politický systém neposkytuje zástupcov, ale figúrky

Občania cítia:

- že politici nezastupujú ľud,
- že pracujú pre sponzorov,
- že ich rozhodnutia nemajú logiku,
- že sú len hercami v cudzom scenári.

Výsledok?

Ľudia už neveria, že voľby niečo zmenia.

Keď sa stratí dôvera v voľby, stráca sa dôvera v demokraciu.

(3) Média nevytvárajú pravdu, ale polaritu

Médiá roky:

- skresľovali realitu,
- útočili selektívne,
- zakrývali niektoré kauzy,
- vytvárali konflikty,
- manipulovali obraz sveta.

Ľudia už nevedia, čomu veriť. A človek, ktorý nevie, kde je pravda, sa cíti bezmocný.

(4) Ekonomický model neponúka cestu nahor

V starých časoch bolo „horšie“, ale bola **vízia budúcnosti**.

Dnes:

- mladí nevidia perspektívu,
- stredná generácia nesie všetko,
- starí ľudia žijú na hrane chudoby.

Systém už neponúka:

- stabilné bývanie,
- zmysluplnú kariéru,
- jednoduchú cestu nahor.

To je zdroj reaktívneho hnevu.

3. Kde sa frustrácia najviac prejavuje

(1) V medziľudských vzťahoch

- agresivita,

- podráždenosť,
- nezvládnutá komunikácia.

Ľudia už nevládu byť trpezliví.

(2) V politických náladách

- extrémne výkyvy,
- zmena dôvery v politikov každé tri mesiace,
- chaos vo verejnej diskusii,
- nárast radikalizmu.

Politika prestala byť riadením spoločnosti - je to psychologický ventil.

(3) V demografii

- nízka pôrodnosť,
- odchod mladých do zahraničia,
- pasivita v komunitách.

Frustrácia zabíja budúcnosť.

(4) V kultúrnej psychike národa

Slováci cítia:

- únavu,
- vyčerpanie,
- stratu hrdosti,
- stratu viery v zmenu.

Táto psychická únava je najväčšia hrozba.

4. Prečo je úpadok dôvery najnebezpečnejší výsledok oligarchického systému

(A) Bez dôvery neexistuje štát

Štát nie je budova. Štát je **spoločenská dohoda**.

Ak ľudia prestanú veriť:

- že štát je ich,
- že má zmysel platiť dane,
- že má zmysel voliť,
- že má zmysel dodržiavať zákony,

štát sa rozpadne zvnútra.

(B) Bez dôvery neexistuje demokracia

Demokracia funguje iba vtedy, keď ľudia veria, že ich hlas má význam.

Dnes:

- polovica ľudí nechodí voliť,
- druhá polovica volí zo zúfalstva,
- tretia polovica stratila nádej.

Systém stojí na piesku.

(C) Bez dôvery neexistuje spoločnosť

Spoločnosť sa opiera o:

- úctu,
- spoluprácu,
- zdieľané hodnoty,
- dôveru medzi ľuďmi.

Frustrácia tieto piliere rozkladá.

5. Hlboký dôvod frustrácie: Národ cíti zradu

Slováci cítia, že:

- politické elity ich opustili,
- ekonomické elity ich využívajú,
- médiá ich manipulujú,
- štát ich nechráni,
- budúcnosť im nikto negarantuje.

Je to kolektívny pocit zrady. A ten je vždy nebezpečný.

6. Zhrnutie

Frustrácia nás a úpadok dôvery sú posledným a najťažším dôsledkom oligarchického systému. Viedli k tomu:

- kolaps zdravotníctva,
- vykrádanie štátu,
- zadlžovanie,
- strata suverenity,
- rozpad školstva a kultúry,
- erózia rodiny a identity.

Frustrácia je dôkazom, že pyramída moci sa už nedá opravovať. Je potrebná zmena paradigmy. A práve tu vzniká priestor pre **Hru Človek**, v ktorej sa rodí nový model spoločnosti.

KAPITOLA 7 - Riziká pre Slovenskú republiku

1. Sociálne riziká

Otvárame prvú časť KAPITOLY 7 - a vstupujeme do priestoru, kde už nejde o minulé príčiny, ale o **aktuálne a budúce ohrozenia**. Kým predchádzajúce kapitoly opisovali, čo sa stalo, táto kapitola ukazuje, **čo sa môže stať**, ak pyramídový systém moci bude pokračovať. Začíname najväčším rizikom:

1. Slovensko čelí tichej sociálnej kríze

Sociálne riziká nie sú viditeľné ako ekonomické ukazovatele. Sú hlboko pod povrchom - v rodinách, vo vzťahoch, v psychike ľudí. Práve preto sú nebezpečné. Slovensko sa dnes nachádza v situácii, kde:

- spoločnosť je unavená,
- rodiny sú preťažené,
- mladí odchádzajú,
- seniori sú ohrození chudobou,
- ľudia strácajú dôveru v budúcnosť.

Je to **kombinácia**, ktorá môže vyvolať sociálne otrasy.

2. Najväčšie sociálne riziká Slovenskej republiky

(1) Prehlbujúca sa chudoba a nerovnosť

Hoci štatistiky hovoria o raste ekonomiky, ľudia cítia opak.

Za 15 rokov:

- ceny bývania explodovali,
- energie zdraželi,
- potraviny zdraželi,
- mzdy nestíhajú rast životných nákladov.

Dôsledok:

- stredná trieda slabne,
- nízkopríjmové skupiny padajú do chudoby,
- regióny sú v sociálnom kolapse.

Nerovnosť je motor sociálneho napätia.

(2) Únik mozgov - strata celej generácie

Každý rok odchádzajú desaťtisíce mladých:

- za vyššími príjmami,
- za lepším školstvom,
- za slobodnejším prostredím,
- za perspektívou, ktorú doma nevidia.

Odchod mladých znamená:

- slabšie rodiny,
- menej detí,
- menej talentu,
- menej inovácie.

Je to demografická katastrofa v pohybe.

(3) Demografický kolaps - málo detí, starnúci národ

Slovensko patrí medzi najrýchlejšie starnúce populácie v Európe.

Hlavné dôvody:

- ekonomická neistota,
- vysoké ceny bývania,
- preťaženosť mladých rodín,
- migrácia do zahraničia.

Výsledok:

- menej daňovníkov,
- preťažený sociálny systém,
- ohrozený dôchodkový systém,
- nedostatok pracovnej sily.

Demografia je bomby s pomalou rozbuškou.

(4) Duševné zdravie spoločnosti - tichý kolaps

Slovensko prežíva psychologickú krízu:

- vysoké miery depresie,
- úzkosti,
- syndrómy vyhorenia,
- rastúci alkoholizmus,
- rastúci počet samovrážd.

Príčina?

- preťaženie,
- frustrácia,
- pocit bezmocnosti,
- nízka sociálna opora.

Zdravotníctvo na toto nemá kapacity.

(5) Sociálne konflikty medzi skupinami obyvateľstva

Nárast napätia medzi:

- mladými a starými,
- Slováckmi v zahraničí a doma,
- mestami a vidiekom,
- väčšinovým národom a menšinami,
- zamestnancami a podnikateľmi.

Systém tieto konflikty často **využíva**:

- odvádza pozornosť,
- rozdeľuje spoločnosť,
- oslabuje jednotu národa.

(6) Kolaps regionálnej infraštruktúry

Niektoré regióny sú na hranici sociálneho rozpadu:

- nezamestnanosť,
- exekúcie,
- slabá dopravná dostupnosť,
- nedostatok zdravotnej starostlivosti.

Tieto miesta sú **časovaná sociálna bomba**.

(7) Neschopnosť mladých založiť si rodinu

Dôvod:

- vysoké ceny bývania,
- neisté príjmy,
- tlak práce,
- zadlženosť.

Slovensko stráca generačnú obnovu. A s ňou stráca budúcnosť.

3. Prečo sú sociálne riziká také nebezpečné

Lebo sú:

- tiché,
- neviditeľné,
- postupné,
- a hromadia sa roky.

A keď sa hromadia príliš dlho, môžu vybuchnúť.

4. Tichý bod zlomu: keď ľudia prestanú veriť, že má zmysel žiť na Slovensku

Toto je najväčšie riziko, ktoré nevidí žiadna vláda.

Keď človek stratí:

- nádej,
- zasadenosť,
- domov,
- komunitu,
- možnosť dôstojného života,

začne rozmýšľať:

- o odchode,
- o izolácii,
- o rezignácii,
- o pasivite.

To je smrť spoločnosti. Nie nahlas. Potichu.

5. Zhrnutie

Sociálne riziká Slovenska sú **najväčšou výzvou**, lebo:

- rozkladajú spoločnosť zvnútra,
- ničia rodiny,
- oslabujú demografiu,
- znižujú životnú kvalitu,
- prehľbujú frustráciu,
- oslabujú národnú identitu,
- pripravujú pôdu pre ďalšie krízy.

Slovensko sa môže zmieriť s ekonomickými problémami. Môže prežiť politické zlyhania. Ale spoločnosť nemusí prežiť **stratu nádeje**. A práve to je jadrom sociálneho rizika.

KAPITOLA 7 - Riziká pre Slovenskú republiku

2. Ekonomické riziká

Teraz vstupujeme do jadra stability štátu - do ekonomiky. Ak sociálne riziká ničia spoločnosť zvnútra, **ekonomické riziká ničia samotnú schopnosť štátu prežiť**. Ekonomika Slovenska stojí na troch pilieroch:

- zahraničný kapitál,
- lacná pracovná sila,
- spotreba obyvateľstva.

Všetky tri piliere sa **trasú alebo padajú**. A oligarchický model, namiesto ich posilnenia, ich ešte viac destabilizuje.

1. Slovenská ekonomika je extrémne zraniteľná

Slovensko patrí medzi najzraniteľnejšie ekonomiky Európy. Nie pre svoju veľkosť. Nie pre svoje zdroje. Ale pre svoju **štruktúru**.

Slovensko je:

- kolónia automobilového priemyslu,
- montážna dielňa Európy,
- ekonomika bez vlastného kapitálu,
- krajina závislá od externých rozhodnutí.

To je základ pre obrovské riziká.

2. Najväčšie ekonomické riziká Slovenskej republiky

(1) Extrémna závislosť na automobilovom priemysle

Automobilový sektor tvorí:

- viac než 50 % exportu,
- 12–14 % HDP,
- desiatky tisíc pracovných miest.

Stačí:

- kríza v Nemecku,
- problémy VW, Kia, Stellantis alebo JLR,
- prechod na elektromobilitu,

a Slovensko zažije **ekonomický šok**, ktorý nedokáže ustáť. Jedno rozhodnutie centrál vo Wolfsburgu môže zmeniť osud celého štátu.

(2) Odliv kapitálu - Slovensko príde o miliardy ročne

Zo Slovenska odteká 3 - 5 miliárd eur ročne formou:

- dividend,
- úrokov,
- poplatkov,
- transferových cien.

Je to viac, než prichádza vo forme eurofondov. Slovenská ekonomika pracuje, ale zisky odchádzajú. To je **koloniálny model**.

(3) Slabá domáca ekonomika - nedostatok vlastných firiem

Slovensko nemá:

- silné korporácie,
- inovačné centrá,
- vlastný kapitál,
- exportné značky.

Domáce firmy sú malé, preťažené byrokraciou a bez prístupu ku kapitálu. Slovensko je **trh, nie hráč**.

(4) Neudržateľný verejný dlh

Hoci nie je najvyšší v EÚ, je extrémne nebezpečný, pretože:

- štát nemá rezervy,
- ekonomika je slabá,
- príjmy sú nestabilné,
- výdavky sú rigidné,
- populácia starne.

Pri akejkoľvek kríze môže Slovensko:

- stratiť rating,
- mať problém obsluhovať dlh,
- byť nútené k tvrdým reformám zvonka.

(5) Demografický kolaps - málo pracujúcich, veľa dôchodcov

Toto je najväčšia dlhodobá hrozba.

Ak nebude:

- dosť detí,
- dosť mladých pracujúcich,
- dosť domáceho kapitálu,

zrúti sa:

- dôchodkový systém,
- zdravotný systém,
- ekonomická produkcia.

Ekonomika bez ľudí nemôže fungovať.

(6) Rast cien nehnuteľností a obmedzený prístup k bývaniu

Ceny nehnuteľností sú:

- neopodstatnene vysoké,
- tlačené developerskými skupinami,
- neprístupné pre mladé rodiny.

Ak mladí nemôžu bývať, nemôžu zakladať rodiny, a ekonomika stagnuje.

(7) Energetická závislosť = najväčšia strategická slabina

Slovensko nemá:

- vlastných distribútorov,
- kontrolu nad cenami,
- vlastné plynovody v plnej suverénite,
- energetické rezervy.

Energetická kríza môže ochromiť priemysel, a teda celé hospodárstvo.

(8) Kolaps verejných investícií

Slovensko:

- nemá diaľnice po 35 rokoch,
- nemá moderné železnice,
- nemá kvalitné nemocnice,
- nemá jednotný IT systém štátu.

Bez infraštruktúry nie je rozvoj.

(9) Exekučná pasca – 700 000 obyvateľov v dlhovej špirále

Exekúcie ničia:

- trh práce,
- rodiny,
- regionálny rozvoj.

Slovensko má **najviac exekúcií na obyvateľa v EÚ**. To je sociálno-ekonomická bomba.

3. Prečo je ekonomická kríza pre Slovensko taká nebezpečná

Slovensko je **extrémne cyklické**:

- ak sa darí Nemecku → darí sa Slovensku
- ak padá Nemecko → padá aj Slovensko

A keďže Slovensko nemá alternatívne piliere ekonomiky, akákoľvek globálna kríza môže spôsobiť:

- masovú nezamestnanosť,
- kolaps verejných financií,
- úpadok sociálneho systému,
- odchod investorov.

Jedna kríza môže rozložiť celý štát.

4. Najväčšie riziko: Ekonomika bez suverenity

Slovensko nemá kontrolu:

- nad bankami,
- nad energetikou,
- nad kľúčovými podnikmi,
- nad exportom,
- nad kapitálom.

To znamená: **Slovensko nemôže riadiť svoju budúcnosť**. Ekonomická nesuverénnosť = politická nesuverénnosť.

5. Zhrnutie

Ekonomické riziká sú pre Slovensko devastujúce, pretože:

- je extrémne závislé na externých firmách,
- odtekajú miliardy eur ročne,
- demografia sa rúti do priepasti,
- dlh rastie,
- infraštruktúra je v dezoláte,
- domáca ekonomika slabne.

Slovensko je ekonomicky zraniteľné nie preto, že je malé, ale preto, že **bolo zbavené vlastného kapitálu**. A keď ekonomika stojí na cudzom, nie je to ekonomika - je to **prenajaté územie**.

KAPITOLA 7 - Riziká pre Slovenskú republiku

3. Finančné riziká

Táto oblasť je pre bežného človeka najmenej viditeľná, no pre štát je **najkritickejšia zo všetkých**. Ak ekonomické riziká zasahujú výrobu a obchod, **finančné riziká zasahujú samotnú existenciu štátu** - jeho schopnosť plniť svoje funkcie.

Finančný systém Slovenska, nie je stabilný. Nie je pevný. Nie je domáci.

Je to **prenajatý finančný priestor**, ktorý držia v rukách cudzie banky, ratingové agentúry a medzinárodné finančné skupiny. To vytvára riziká, ktoré môžu vyvolať krízu v priebehu niekoľkých týždňov.

1. Slovensko nemá vlastný finančný systém

Finančné riziká SR pramenia z troch kľúčových faktov:

1. **Bankový sektor je takmer úplne zahraničný.**
2. **Štát je zadlžený a dlh držia cudzie subjekty.**
3. **Domáci kapitál neexistuje - štát nemá ekonomické pl'úca.**

Slovensko nedokáže:

- kontrolovať úverovanie,
- ovplyvňovať likviditu,
- chrániť banky,
- riadiť vývoj úrokov,
- tvoriť finančnú politiku.

Takáto krajina je extrémne krehká.

2. Najväznejšie finančné riziká Slovenska

(1) Závislosť od zahraničných bánk - zdroj systémovej slabosti

Slovenské banky patria zahraničným vlastníkom:

- Erste (Rakúsko) - SLSP
- RBI (Rakúsko) - Tatra banka
- KBC (Belgicko) - ČSOB
- Intesa Sanpaolo (Taliansko) - VÚB
- UniCredit (Taliansko) - korporátny sektor
- PPF (Česko) - Home Credit, AirBank v regióne

Toto znamená:

- ak matka spadne, spadne dcéra,

- ak matka potrebuje peniaze, vyberie ich zo Slovenska,
- kríza v Taliansku alebo Rakúsku okamžite zasiahne SR.

Slovensko nemá **vlastnú bankovú suverenitu**.

(2) Refinančné riziko - štát musí neustále refinancovať dlh

Slovenský štát musí každoročne:

- refinancovať,
- predlžovať,
- obnovovať,
- preplácať

miliardy eur starých dlhov.

Ak:

- stúpnu úroky,
- investori stratia záujem,
- rating klesne,

štát sa dostane do **platobnej tiesne**. To je najväčšie finančné riziko Slovenska.

(3) Úrokové riziko - malé zvýšenie = veľký problém

Slovensko má relatívne vysoký podiel krátkodobého dlhu. Pri zvýšení úrokov sa splátky skokovo zvyšujú. Ak EÚ alebo ECB dvihnú sadzby,

štátne financie sa môžu dostať do:

- deficitu,
- rozpočtového chaosu,
- núdzového režimu.

To môže vyvolať:

- politickú krízu,
- sociálne napätie,
- tlak na škrtý.

(4) Závislosť od ratingových agentúr

Ratingové agentúry (S&P, Moody's, Fitch) rozhodujú:

- o cene štátneho dlhu,
- o dôvere investorov,
- o výške úrokov.

Jedno hodnotenie „downgrade“ môže:

- zvýšiť dlhovú službu o stovky miliónov,
- obmedziť investície,
- znížiť dôveru investorov.

Ratingové agentúry sú **zahraničné mocenské uzly**, ktoré majú páku na celé Slovensko.

(5) Extrémna zadlženosť domácností - finančná bomba

Slovensko má **najzadlženejšie domácnosti v strednej Európe**.

Hypotéky:

- extrémne vysoké,
- viazané na úrokové riziko,
- závislé od stability bankového sektora.

Ak prídu:

- rast úrokov,
- nárast nezamestnanosti,
- ekonomický pokles,

môže prísť **vlna osobných bankrotov**, ktorá zasiahne banky a následne celý štát.

(6) Veľká časť štátneho dlhu je v rukách zahraničných investorov

To je kritické. Zahraniční vlastníci môžu:

- prestať kupovať slovenské dlhopisy,
- požadovať vyššie úroky,
- stiahnuť investície zo Slovenska.

Štát nemá vlastného „kupcu poslednej inštancie“ okrem ECB - a tá pomáha len tým, ktorých chce systém podržať. Slovensko je v pozícii **finančne zraniteľnej kolónie**.

(7) Eurofondy - hrozba finančného kolapsu pri ich obmedzení

Ekonomika Slovenska je akokoľvek smutné, stále závislá od eurofondov.

Ak:

- EÚ zníži fondy,
- pozastaví financovanie,
- sprísni podmienky,

Slovensko stratí:

- veľkú časť verejných investícií,
- podporu pre regióny,
- peniaze na infraštruktúru.

Tým sa môže zastaviť hospodársky rast.

(8) Energetická volatilita - šokové finančné dopady

Energetická kríza 2022 ukázala, že Slovensko môže:

- prísť o miliardy,
- ohroziť priemysel,
- destabilizovať štátny rozpočet.

Každý energetický výkyv je pre SR **finančne smrteľný**.

3. Prečo sú finančné riziká ešte horšie než ekonomické

Lebo finančná kríza:

- prichádza rýchlo,
- prichádza nečakane,
- prichádza zvonka,
- nedá sa zastaviť vnútornými opatreniami,
- dokáže ochromiť štát v priebehu dní.

Ekonomická kríza je pomalá. Finančná kríza je **šok**.

4. Čo môže spôsobiť finančný kolaps Slovenska

- prudký rast úrokov,
- pokles ratingu,
- odchod zahraničných investorov,
- kolaps banky v zahraničí,
- odliv kapitálu,
- neschopnosť refinancovať dlh.

Ak sa spojí viac faktorov naraz, Slovensko sa môže ocitnúť v situácii, kedy nebude schopné:

- platiť sociálne dávky,
- platiť dôchodky,
- financovať zdravotníctvo,
- stabilizovať trh práce.

To je scenár, ktorý štát ohrozuje existenčne.

5. Zhrnutie

Finančné riziká Slovenska sú extrémne, pretože:

- bankový sektor je zahraničný,
- štátny dlh je veľký a nestabilný,
- zadlženosť domácností je vysoká,
- ratingy určujú budúcnosť štátu,

- Slovensko nemá vlastný kapitál,
- ekonomika je závislá od eurofondov,
- energetické výkyvy sú smrteľné.

Slovensko je finančne krehká krajina, pretože **nevlastní svoje vlastné finančné orgány ani kapitálové zdroje.**

KAPITOLA 7 - Riziká pre Slovenskú republiku

4. Bezpečnostné riziká Teraz vstupujeme do oblasti, ktorá sa týka **holého prežitia štátu**. Bezpečnosť nie je len o armáde. Je to celý ekosystém stability:

- vnútorná bezpečnosť,
- vonkajšie hrozby,
- energetická bezpečnosť,
- potravinová bezpečnosť,
- informačná bezpečnosť,
- kybernetická bezpečnosť,
- bezpečnosť štátnych inštitúcií.

Slovensko je dnes **bezpečnostne oslabené ako nikdy predtým**. Nie preto, že by bolo malé. Ale preto, že bolo vybudované ako *závislý a nesuverénny štát*.

1. Bezpečnostná slabosť nie je náhoda - je to dôsledok systému

Keď je štát ekonomicky, politicky a finančne slabý, je prirodzene slabý aj bezpečnostne.

Slovensko dnes nemá:

- strategickú autonómiu,
- sebestačnosť,
- kontrolu nad infraštruktúrou,
- energetickú nezávislosť,
- stabilné regióny,
- funkčnú obranu.

To je prostredie, v ktorom vznikajú vážne riziká.

2. Najväčšie bezpečnostné riziká Slovenskej republiky

(1) Závislosť na zahraničných spojencoch bez vlastnej kapacity

Slovensko má formálne bezpečnostné záruky, ale reálne:

- armáda je technologicky závislá na zahraničí,
- logistika je minimálna,
- muničné zásoby sú nedostatočné,
- štát nevyrába kritické komponenty,
- obrana je prevažne „papierová“.

Ak by došlo ku kríze, Slovensko nedokáže konať samostatne ani 48 hodín.

(2) Neexistencia energetickej suverenity

Energetická bezpečnosť = **základ fungovania štátu**. Slovensko je extrémne zraniteľné:

- distribúciu ovládajú zahraničné skupiny,
- ceny určuje trh mimo SR,
- plynárenské toky nie sú plne v slovenskej kontrole,
- krajina nemá dostatočné zásoby.

Jeden výpadok = kolaps priemyslu a tepla.

(3) Informačná a mediálna závislosť

Najväčším bezpečnostným rizikom je **strata informačnej suverenity**. Slovensko nevlastní:

- kľúčové médiá,
- hlavné informačné kanály,
- komunikačné platformy,
- mediálne domy.

To znamená:

- verejná mienka môže byť manipulovaná zvonka,
- informačné krízy môžu destabilizovať štát,
- spoločnosť sa môže polarizovať v priebehu dní.

Informačná vojna je nová forma boja. A Slovensko v nej stojí úplne nahé.

(4) Kybernetická zraniteľnosť štátu

Štátne systémy sú:

- zastarané,
- nesynchronizované,
- chránené len formálne,
- plné bezpečnostných dier.

Kyberútok môže:

- odstaviť nemocnice,
- odstaviť elektrárne,
- blokovat' verejné služby,
- zničiť databázy,
- vyvolať chaos.

Slovensko je jednou z **najzraniteľnejších krajín EÚ** v kybernetike.

(5) Regionálna nestabilita – ohrozené územia a ghettá

Niektoré regióny sú sociálne a bezpečnostne rozpadnuté:

- vysoká kriminalita,
- drogy,
- extrémna chudoba,

- nízka zamestnanosť,
- slabá polícia.

To vytvára:

- paralelné spoločnosti,
- oblasti mimo dosahu štátu,
- rast extrémizmu,
- konflikty medzi skupinami obyvateľstva.

(6) Organizovaný zločin a jeho prepojenia na moc

Organizovaný zločin je:

- financovaný cez tunelovanie,
- prepojený na regionálne štruktúry,
- napojený na niektorých politikov,
- saturovaný verejnými zákazkami,
- krytý lokálnymi skupinami.

To znamená: **časť bezpečnostnej hrozby nevzniká mimo štátu, ale v jeho vnútri.**

(7) Migračné a geopolitické tlaky

Slovensko stojí:

- na východnom okraji EÚ,
- blízko konfliktnej zóny,
- na križovatke migračných trás,
- v priestore veľmocenského tlaku.

Migračné vlny môžu:

- zaťažiť infraštruktúru,
- zvýšiť sociálne napätie,
- polarizovať spoločnosť.

Geopolitické zmeny môžu:

- vtiahnuť krajinu do konfliktov,
- oslabiť jej postavenie,
- obmedziť jej možnosti konať nezávisle.

(8) Slabý štát = slabá bezpečnosť

Keď nefungujú:

- súdy,
- prokuratúra,
- polícia,

- štátna správa,

vzniká **bezpečnostné vákuum**. V takom priestore rastú:

- extrémisti,
- radikalizácia,
- paralelné mocenské skupiny.

3. Prečo sú bezpečnostné riziká Slovenska mimoriadne vysoké

Slovensko má tri zásadné slabiny:

(1) Malý štát bez suverenity

Nikto ho nebude chrániť, ak prestane byť „užitočný“.

(2) Závislosť od cudzích energetických, ekonomických a informačných systémov

Jeden vonkajší zásah = kolaps.

(3) Slabé vnútorné kapacity

Štát nedokáže riešiť veľkú krízu bez pomoci zvonka. To je definícia bezpečnostnej zraniteľnosti.

4. Najnebezpečnejší scenár: Kombinovaná kríza

Ak sa spojí:

- energetická kríza,
- finančný šok,
- informačná vojna,
- sociálne nepokoje,

Slovensko sa môže ocitnúť na hranici **nezvládnuteľného chaosu**. Táto kombinácia je najväčšou hrozbou pre stabilitu štátu za posledné desaťročia.

5. Zhrnutie

Bezpečnostné riziká Slovenska sú výsledkom:

- ekonomickej závislosti,
- energetickej nesuverénosti,
- informačnej kolonizácie,
- politickej nestability,
- sociálneho úpadku.

Slovensko nie je ohrozené len zvonka. Je ohrozené najmä **zvnútra**, lebo pyramídová hra moci vytvorila štát, ktorý stojí na piesku. Bezpečnostná sila začína tam, kde vzniká **suverenita, sebestačnosť a spolupatričnosť** - a to je zároveň základ pre Hru Človek.

KAPITOLA 7 - Riziká pre Slovenskú republiku

5. Politické riziká

Teraz budeme glagoliť o riziku ktoré je pre Slovensko **najviditeľnejšie**, ale zároveň najzradnejšie, pretože ľudia často vidia len povrch: hádanice politikov, padanie vlád, krízy, predčasné voľby. Ale pod tým všetkým sa skrýva hlbší problém: **Slovenský politický systém je štrukturálne nestabilný a vystavaný tak, aby nikdy nebol funkčný**. Preto je politické riziko pre Slovensko nie otázkou *či*, ale *kedy* dôjde k ďalšiemu zlyhaniu.

1. Slovenská politika je nefunkčná nie náhodou, ale systémovo

Slovensko nepadá kvôli:

- nekompetentným politikom,
- hádkam,
- slabým lídrom.

To sú len symptómy. Skutočný problém je tento: **Politika nie je centrom moci. Politika je šou, ktorá zakrýva skutočné riadenie krajiny**. Keď politika nie je zdrojom rozhodovania, stráca vážnosť, autoritu a funkčnosť.

2. Najväčšie politické riziká Slovenskej republiky

(1) Extrémna polarizácia spoločnosti

Slovensko je rozdelené pozdĺž hlbokých trhlín:

- generačných,
- hodnotových,
- regionálnych,
- kultúrnych,
- sociálnych.

Polarizácia nie je náhoda. Je to **nástroj kontroly**, ktorý zabraňuje vzniku jednotnej spoločenskej vôle. Rozdelený národ nedokáže klásť odpor.

(2) Nestabilné vlády a rýchle cykly moci

Za 30 rokov:

- žiadna vláda nedokončila celé obdobie bez zásadnej krízy,
- mnohé padli predčasne,
- koalície sa rozpadali,
- strany sa štiepili.

Vlády fungujú ako:

- dočasné koalície záujmov,
- nástroje sponzorov,
- PR projekty, nie štátne orgány.

Nestabilita znemožňuje:

- reformy,
- strategické plánovanie,
- dlhodobý rozvoj.

(3) Politické strany nie sú ideologické, ale podnikateľské projekty

Strany vznikajú:

- pred voľbami,
- okolo lídra,
- s peniazmi sponzorov,
- bez hodnotového základu.

Sú to „politické startupy“, ktoré:

- sľubujú hocičo,
- fungujú 2–4 roky,
- potom zaniknú.

To vytvára chaos a dezorientáciu voličov.

(4) Oligarchická infiltrácia politiky

Politické riziko nespočíva v tom, že oligarchovia existujú. Riziko spočíva v tom, že:

- politické strany sú ich nástrojmi,
- poslanci sú personálne naviazaní,
- ministerstvá sú obsadzované podľa záujmov skupín,
- legislatíva sa tvorí „na objednávku“.

To spôsobuje:

- nefunkčnosť,
- korupciu,
- rezignáciu občanov.

(5) Nezrelá politická kultúra

Slovenská politika trpí:

- osobnými konfliktmi,
- infantilnou rétorikou,
- vulgaritou,
- neúctou voči štátu,

- absenciou štátnikovej autority.

Politici nevedú národ. Politici reagujú na nálady davu. A to je znak **krízy vedenia**.

(6) Neschopnosť vytvoriť jednotnú víziu štátu

Slovensko nemá:

- jednotnú zahraničnú politiku,
- jednotnú hospodársku víziu,
- kultúrnu stratégiu,
- demografickú koncepciu.

Každá vláda ide iným smerom. Štát nemá kontinuitu.

(7) Politická manipulácia cez médiá a PR agentúry

Politický priestor je:

- riadený spinmi,
- riadený reklamnými expertmi,
- formovaný zahraničnými PR technikami,
- odpojený od reality bežných ľudí.

Politika sa stala:

- mediálnym divadlom,
- marketingovou hrou,
- stratégiou manipulácie.

To je riziko pre demokraciu.

(8) Strata dôvery občanov v politický systém

Najväčšie politické riziko SR je: **ľudia už neveria, že politika môže niečo zmeniť**.

Dôsledky:

- nízka volebná účasť,
- radikalizácia,
- apatia,
- úpadok občianskej spoločnosti.

Keď ľudia neveria v politiku, politika sa stáva nebezpečnou.

(9) Hrozba extrémizmu a populizmu

Keď je systém slabý, vyplnia ho extrémne sily:

- radikálne strany,

- agresívni lídri,
- ideológie nenávisti,
- demagogické hnutia.

Extrémizmus vzniká vždy tam, kde zlyhala dôvera.

3. Najnebezpečnejšie politické riziká pre budúcnosť Slovenska

(A) Kolaps demokratickej legitimacy

Ak väčšina ľudí prestane veriť voľbám, demokracia prestane existovať. Všetko ostatné je len formálny obal.

(B) Paralýza štátu - neschopnosť rozhodovať

Slovensko je na hrane tohto stavu.

Neschopnosť:

- schváliť rozpočet,
- riadiť krízu,
- prijímať opatrenia,
- plánovať reformy

vedie k **úpadku funkčnosti štátu**.

(C) Nárast závislosti od zahraničných inštitúcií

Slabá politika = silnejší tlak zvonka. Slovensko čoraz viac rozhodnutí „iba preberá“.

(D) Zneužitie kríz na presadenie autoritatívnych opatrení

Keď je spoločnosť unavená a znechutená, je náchylnejšia akceptovať:

- tvrdšie zákony,
- obmedzenie práv,
- centralizáciu moci.

To je cesta k stratifikovanému systému bez slobody.

4. Zhrnutie

Politické riziká sú dôsledkom:

- nesuverénnej politiky,
- oligarchického vplyvu,
- slabej kultúry vedenia,
- rozdeleného národa,
- mediálnej manipulácie.

Slovenský politický systém je nestabilný nie preto, že je demokraciou, ale preto, že je **demokraciou bez skutočnej moci v rukách ľudu**. A keď politika prestane byť nástrojom správy vecí verejných, stáva sa **hrou, ktorá ohrozuje samotný štát**.

KAPITOLA 7 - Riziká pre Slovenskú republiku

6. Morálne a kultúrne riziká

Teraz vstupujeme do rizík, ktoré sú najjemnejšie, no zároveň najnebezpečnejšie. Ekonomika môže skolabovať - obnoví sa. Politika môže prejsť krízou - vymení sa. Bezpečnostné prostredie môže oslabiť - posilní sa. Ale ak skolabuje **morálka a kultúra**, ak sa rozpadnú hodnoty, identita a vnútorný svet človeka, národ sa rozpadá zvnútra tak hlboko, že sa z toho nemusí spamätať celé generácie. Morálne a kultúrne riziká sú **korenným**

1. Morálny základ Slovenska je oslabený

Najväčšie riziko nie je ekonomické, politické ani bezpečnostné. Najväčšie riziko je **morálne vyprázdnenie spoločnosti**. To sa prejavuje:

- cynizmom,
- apatiou,
- stratou viery v dobro,
- normalizáciou korupcie,
- relativizáciou pravdy,
- oslabením zodpovednosti,
- zánikom úcty k človeku.

Keď morálka slabne, štát sa rozpadá.

2. Najväčšie morálne riziká

(1) Normalizácia korupcie a nepoctivosti

Slováci roky vidia:

- beztrestnosť mocných,
- zločiny bez následkov,
- oligarchov na slobode,
- politikov bez hanby.

Výsledok? **Korupcia prestala poburovať. Stala sa normou.** Keď národ prestane veriť v spravodlivosť, prestane veriť aj v štát.

(2) Strata dôvery v ľudí, spoločnosť a inštitúcie

Ľudia už neveria:

- politikom,
- médiám,
- policajtom,
- súdom,
- odborníkom,
- niekedy ani sebe navzájom.

Toto je morálny kolaps. Spoločnosť bez dôvery sa nedá rozvíjať ani brániť.

(3) Nárast individualizmu a egoizmu

Ekonomický tlak a kultúrna propaganda tlačia na:

- sebestačnosť,
- súťaživosť,
- osobný úspech za každú cenu.

Zaniká:

- spolupatričnosť,
- vzťah k obci,
- úcta k ľuďom,
- ochota pomáhať.

Jednotlivec sa stáva izolovaným ostrovom.

(4) Relativizácia pravdy

Moderná informačná krajina vytvorila svet, kde pravda už nie je pevná.

Dnes má každý svoju:

- „alternatívnu pravdu“,
- „mediálnu pravdu“,
- „politickú pravdu“,
- „osobnú pravdu“.

Keď sa stratí objektívna pravda a etika, vzniká chaos a manipulácia.

(5) Rozklad hodnotového systému mladej generácie

Mladí vyrastajú v prostredí:

- online závislostí,
- toxických sociálnych sietí,
- absencie životných vzorov,
- virtuálnej reality,
- konzumnej kultúry.

To vedie k:

- nízkej motivácii,
- depresii,
- absencii identity,
- morálnej neistote.

Generácia bez hodnôt je generáciou bez smeru.

3. Najväčšie kultúrne riziká

(1) Oslabenie slovenskej kultúrnej identity

Slovenská kultúra bola roky:

- marginalizovaná,
- vysmievaná,
- označovaná za „zaostalú“,
- nahradzovaná cudzími trendmi.

To spôsobuje:

- stratu národného sebavedomia,
- rozpad koreňov,
- kultúrne prázdno.

Národ bez kultúry je len populácia.

(2) Závislosť kultúry od ideologických grantov

Umelci často tvoria nie podľa srdca, ale podľa grantových kritérií:

- západných nadácií,
- štátnych fondov,
- zahraničných kultúrnych politík.

Kultúra sa stáva:

- ideologicky usmerňovaná,
- kontrolovaná,
- odtrhnutá od ľudu.

To je kultúrna kolonizácia.

(3) Strata jazykovej hrdosti

Slovenčina je krásna, živá a hlboká. No dnes:

- slabne,
- angličtina preniká všade,
- média vulgarizujú jazyk,
- mladí strácajú vzťah k rodnému slovu.

Jazyk je duša národa. Ak sa stratí jazyk, stratí sa aj duša.

(4) Devalvácia duchovných a etických hodnôt

Tradičné hodnoty ako:

- úcta,
- pravda,
- česť,
- rodina,
- spolupatričnosť,

sa stávajú „nemoderné“. Nahrádza ich:

- cynizmus,
- individualizmus,
- materializmus,
- konzumná mentalita.

To je morálna erózia.

(5) Oslabenie kultúrnych inštitúcií

Knihovne, múzeá, folklórne súbory, galérie, kultúrne domy - to všetko chátra alebo stagnuje. Bez kultúrnych inštitúcií:

- mizne pamäť,
- mizne vzdelanosť,
- mizne identita.

4. Prečo sú morálne a kultúrne riziká také nebezpečné

Lebo zasahujú **samotný základ ľudskej existencie**.

Štát sa dá obnoviť. Ekonomika sa dá obnoviť. Politika sa dá očistiť. Ale zničená kultúra a morálka sa obnovuje **desaťročia**. Je to riziko, ktoré:

- rozdeľuje národ,
- oslabuje ducha,
- ničí hrdosť,
- otvára brány manipulácii,
- vytvára bezmocných ľudí.

A bez vnútornej sily nemá národ budúcnosť.

5. Zhrnutie

Morálne a kultúrne riziká sú jedny z najhlbších ohrození Slovenska, pretože:

- ničia hodnoty,
- ničia identitu,
- ničia spolupatričnosť,
- ničia jazyk a kultúru,
- ničia dušu národa.

Národ môže prežiť vojnu, môže prežiť hlad, môže prežiť aj ekonomický úpadok. Ale **nemôže prežiť stratu svojho duchovného základu**. A práve preto morálne a kultúrne riziká patria medzi najkritickejšie hrozby Slovenskej republiky.

KAPITOLA 7 - Riziká pre Slovenskú republiku

7. Riziková matica (intenzita vs. dopad)

Toto je **jeden z najdôležitejších analytických nástrojov celej: Rizikovú maticu Slovenskej republiky**. Táto matica ukazuje:

- aké riziká sú najakútnejšie (intenzita)
- aké riziká sú najničivejšie (dopad)

Je to zjednodušený, ale mimoriadne silný nástroj, ktorý umožní čitateľovi pochopiť: **Kde Slovensko horí teraz a kde môže vybuchnúť zajtra.**

1. Ako maticu čítať

- **INTENZITA** - ako silno riziko pôsobí dnes (aktuálny tlak).
- **DOPAD** - aké škody spôsobí, ak sa naplní (rozsah deštrukcie).

Stupnica:

- **Nízka**
- **Stredná**
- **Vysoká**
- **Extrémna**

2. Riziková matica Slovenskej republiky

Nižšie uvádzam kompletnú tabuľku v prehľadnej textovej podobe:

A. Riziká s **EXTRÉMNOU** intenzitou a **EXTRÉMNYM** dopadom

(kritická zóna - okamžitá hrozba pre štát a národ)

1. **Ekonomická závislosť od zahraničného kapitálu**
 - Intenzita: extrémna
 - Dopad: extrémny
→ Úplná strata suverenity, kolaps priemyslu pri externej kríze.
2. **Energetická nesuverénnosť**
 - Intenzita: extrémna
 - Dopad: extrémny
→ Jeden výpadok = kolaps priemyslu, tepla a verejných služieb.
3. **Kolaps zdravotníctva**
 - Intenzita: vysoká → extrémna
 - Dopad: extrémny
→ Zlyhanie systému = ohrozenie života obyvateľstva.
4. **Demografický úpadok (málo detí + emigrácia mladých)**
 - Intenzita: vysoká

- Dopad: extrémny
→ Nevratná strata populácie = zánik pracovnej sily a kultúrnej kontinuity.
- 5. **Informačná nesuverénnosť (strata kontroly nad verejnou mienkou)**
 - Intenzita: vysoká
 - Dopad: extrémny
→ Spoločnosť sa nedokáže brániť manipulácii.

B. Riziká s EXTRÉMNOU intenzitou, ale VYSOKÝM dopadom

(akútna zóna - vážne krízy v strednodobom horizonte)

1. **Zadlženie štátu**
 - Intenzita: extrémna
 - Dopad: vysoký
→ Hrozí finančná nestabilita a strata ratingu.
2. **Zadlženie domácností (hypotekárna pasca)**
 - Intenzita: extrémna
 - Dopad: vysoký
→ Spoločenský kolaps pri raste úrokov alebo nezamestnanosti.
3. **Vykrádanie štátu (verejné obstarávanie, tunely)**
 - Intenzita: extrémna
 - Dopad: vysoký
→ Strata miliárd ročne, neschopnosť štátu investovať.
4. **Strata dôvery občanov v politiku a štát**
 - Intenzita: extrémna
 - Dopad: vysoký
→ Zánik demokratickej legitimacy.

C. Riziká s VYSOKOU intenzitou a STREDNÝM až VYSOKÝM dopadom

(stredná zóna - kumulatívne riziká, ktoré sa môžu zhoršiť)

1. **Úpadok školstva**
 - Intenzita: vysoká
 - Dopad: vysoký
→ Strata konkurencieschopnosti, stagnácia národa.
2. **Úpadok kultúry a identity**
 - Intenzita: vysoká
 - Dopad: vysoký
→ Oslabenie Národa ako spoločenstva.
3. **Regionálny rozklad a sociálne vylúčené oblasti**
 - Intenzita: vysoká
 - Dopad: stredný až vysoký
→ Nestabilita, kriminalita, regionálne konflikty.
4. **Exekučná pasca státisícov ľudí**
 - Intenzita: vysoká
 - Dopad: stredný
→ Paralýza pracovného trhu a rodín.

D. Riziká s STREDNOU intenzitou, ale VYSOKÝM dopadom

(dlhodobé riziká, ktoré môžu vybuchnúť neskôr)

1. Kolaps dôchodkového systému

- Intenzita: stredná
- Dopad: vysoký
→ V budúcnosti nefinancovateľné.

2. Migrácia a geopolitické tlaky

- Intenzita: stredná
- Dopad: vysoký
→ Závisí od globálneho vývoja.

E. Riziká s NÍZKOU alebo STREDNOU intenzitou, ale STREDNÝM dopadom

(riziká, ktoré sú kontrolovateľné, ale sledované)

1. Ekologické a klimatické hrozby

- Intenzita: stredná
- Dopad: stredný
→ Nepriame, ale narastajúce riziko.

2. Technologické zaostávanie

- Intenzita: stredná
- Dopad: stredný
→ Ohrozuje budúcu konkurencieschopnosť.

3. Najkritickejšie riziká (TOP 5)

Z matice vyplýva, že úplne najväčšie riziká Slovenska sú:

1. Ekonomická a energetická závislosť od zahraničia
2. Demografický kolaps
3. Informačná nesuverénnosť
4. Kolaps zdravotníctva
5. Strata dôvery v štát a politický systém

Toto je päť miest, kde môže Slovensko padnúť najrýchlejšie a najhlbšie.

4. Zhrnutie rizikovej matice

Riziková matica ukazuje:

- Slovensko je najviac ohrozené tam, kde **nemá suverenitu**.
- Najväčšie riziká sú prepojené - tvoria *reťazec kolapsu*.
- Sociálne, ekonomické, politické a kultúrne hrozby sa navzájom posilňujú.
- Štát je v stave **komplexnej krehkosti**.

Matica tiež ukazuje, že ak má Slovensko prežiť, musí obnoviť:

- suverenitu,

- sebestačnost,
- spolupatričnost,
- kultúrny základ,
- dôveru ľudí.

A práve to je most pre nový model - **HRA ČLOVEK**.

KAPITOLA 7 - Riziká pre Slovenskú republiku

8. Najkritickejšie body prežitia národa

A teraz prichádzame k záverečnému a najhlbšiemu bodu o rizikách. Tu už neanalyzujeme systém. Tu sa pýtame: **Aké piliere musí mať národ, aby vôbec prežil? Čo je to minimum, ktoré ak padne, padne celý národ?** Toto je analytické aj duchovné jadro kapitoly - most k novému modelu tvorivého slobodného spoločenstva - *HRA ČLOVEK*.

1. Národ neprechádza krízou - národ prechádza prelomom

Slovensko dnes nestojí pred otázkou, či prežije ako štát. Stojí pred otázkou, či prežije ako **národ** - ako spoločenstvo duše, kultúry, pamäti a ľudí, ktorí vedia, kto sú. A práve preto treba pomenovať tie body, ktorých zničenie by znamenalo koniec.

2. 10 najkritickejších bodov prežitia Slovenského národa

(1) Demografická obnova - bez detí a mladých niet budúcnosti

Najväčšie kritické miesto. Ak nebude:

- dost' detí,
- dost' mladých rodín,
- dost' pracujúcich,

národ sa **fyzicky stratí**. Demografia je koreň každého národa. Bez koreňov strom padá.

(2) Kultúrna a duchovná identita - kto stratí dušu, stráca všetko

Slovenský národ prežíval:

- vojnou,
- hladom,
- totalitou,
- politickými krízami.

Prežil, lebo mal identitu. Keď identitu oslabíš:

- jazyk zoslabne,
- kultúra sa rozpadne,
- morálka zmizne,
- národ sa rozpustí.

Kultúra nie je „doplnok“. Je to **základná architektúra prežitia**.

(3) Jazyk - najposvätnejší nositeľ národnej pamäti

Jazyk nesie:

- pamäť,

- hodnoty,
- spôsob myslenia,
- obraz sveta.

Ak národ stratí jazyk, prestane byť národom. Slovensko stojí pred rizikom:

- anglikalizácie,
- vulgarizácie,
- degradácie slovnej kultúry.

Ochrana jazyka = ochrana národa.

(4) Sebestačnosť v základných zdrojoch - potraviny, voda, energia

Národ, ktorý nedokáže:

- nasýtiť sa,
- zohriať sa,
- zabezpečiť energiu,

je **plne vydierateľný**. Slovensko má:

- úrodnú pôdu,
- najviac vody v regióne,
- dobré klimatické podmienky.

Ale nemá sebestačnosť. To je smrteľná slabina.

(5) Stabilita rodiny - základ spoločenskej architektúry

Rodina je:

- škola života,
- ochrana dieťaťa,
- koreň identity,
- prvý sociálny kruh.

Keď sa rodiny rozpadajú:

- stúpa kriminalita,
- stúpa depresia,
- klesá pôrodnosť,
- slabne spoločnosť.

Rodina je prvá línia prežitia národa.

(6) Funkčný a dôveryhodný štát

Národ môže prežiť aj proti štátu, ale len krátko. Dlhodobo musí existovať:

- spravodlivosť,
- poriadok,
- bezpečnosť,
- infraštruktúra,
- dôvera.

Štát, ktorý stratí dôveru, vytvára priestor pre chaos.

(7) Odolná ekonomika - schopnosť prežiť krízy

Ekonomika musí mať:

- vlastné piliere,
- domáci kapitál,
- stabilné odvetvia.

Slovensko dnes žije:

- z automobiliek,
- z montáže,
- z eurofondov.

To je krehké. V kríze to padá ako domino. Silný národ potrebuje **vlastné ekonomické pľúca**.

(8) Ochrana verejného zdravia - zdravý národ je silný národ

Zdravie ľudí nie je len zdravotnícky problém. Je to bezpečnostná a existenčná otázka.

Slovensko dnes čelí:

- úmrtnosti mladých mužov,
- epidémii civilizačných chorôb,
- kolapsu nemocníc,
- odchodu zdravotníkov.

Zdravotná kríza môže zlomiť celý národ.

(9) Mediálna a informačná suverenita

Národ nemôže prežiť, keď je jeho vedomie formované:

- cudzími médiami,
- globalizačnými naratívmi,
- algoritmami sociálnych sietí.

Bez informačnej suverenity:

- je národ manipulovateľný,
- rozdelený,

- oslabený.

Informačná kontrola = moc nad mysl'ou národa.

(10) Viera v spoločný budúci príbeh - nádej, zmysel, smer

Národ prežíva nie preto, že má štát. Národ prežíva preto, že má **spoločný príbeh**. Slovensko potrebuje:

- víziu,
- identitu,
- smer,
- zmysel.

Bez budúceho príbehu sa národ rozpadne na jednotlivcov bez spojenia. A to je začiatok konca.

3. Prečo sú tieto body kritické

Lebo sú to miesta, kde sa rozhoduje:

- či sa národ len *udrží*,
- alebo či sa *znovu narodí*.

Ak padnú piliere 1- 10, národ sa stáva:

- nesuverénnym,
- manipulovateľným,
- koloniálnym,
- rozptýleným.

Ak sa posilnia, vznikne národ, ktorý dokáže tvoriť novú civilizáciu.

4. Zhrnutie: 10 pilierov prežitia

Národ prežije len vtedy, keď má:

1. **Deti a mladú generáciu**
2. **Identitu a kultúru**
3. **Jazyk ako dušu**
4. **Sebestačnosť zdrojov**
5. **Silné rodiny**
6. **Funkčný štát**
7. **Odolnú ekonomiku**
8. **Zdravých ľudí**
9. **Informačnú suverenitu**
10. **Budúci príbeh**

Toto je esencia, ktorú budeme potrebovať „**Hra Človek**“ pre premenu Slovenska.

KAPITOLA 8 - Slovensko ako organizovaná zločinecká štruktúra?

(Analytické, právne a akademické uchopenie, nie obviňovanie)

Túto kapitolu spracujeme **mimoriadne precízne, akademicky a právne čisto**, aby bola obhájiteľná v odbornom diskurze a zároveň intelektuálne pevná. Nejde o obvinenia, ale o analytické porovnanie **štrukturálnych znakov** - čo je v právnej vede úplne legitímny nástroj. Začíname prvým podkapitolovým pilierom:

1. Definícia organizovanej zločineckej skupiny (OZS) v trestnom práve

Aby sme mohli skúmať, či sa určitý model moci podobá alebo nepodobá k znakom organizovanej zločineckej skupiny, musíme najprv exaktne určiť, čo **OZS je podľa trestného zákona**. Základ vychádza z § 129 Trestného zákona (Zákon č. 300/2005 Z. z.), ktorý definuje:

A) Základná definícia OZS

Organizovaná zločinecká skupina je: „**Združenie najmenej troch osôb, ktoré existuje počas dlhšieho časového obdobia a koná koordinovane s cieľom páchať úmyselnú trestnú činnosť...**“ Kľúčové sú tri znaky:

1. **Trvalosť** - nie krátkodobé spojenie, ale dlhodobá štruktúra.
2. **Koordinácia** - spolupráca, rozdelené úlohy, organizovanosť.
3. **Trestná činnosť** - cieľom je zisk získaný porušením zákona.

B) Rozšírené interpretácie v odbornej literatúre

Kriminologická a právna teória pridáva ďalšie znaky:

1. Hierarchia

OZS má vnútornú hierarchiu:

- vrcholové rozhodovacie jadro,
- operatívne vykonávacie jednotky,
- krycie a pomocné štruktúry.

2. Ekonomická a politická infiltrácia

Pokročilé OZS sa nesnažia len o finančný zisk, ale o:

- vplyv v štáte,
- kontrolu inštitúcií,
- ovládanie verejných zákaziek,
- prístup k citlivým informáciám.

3. Korupcia ako nástroj

Zločinecké skupiny využívajú:

- korupciu,
- zastrašovanie,
- vydieranie,
- ekonomické nátlaky.

4. Biele kone

OZS často presúva zodpovednosť na:

- prepojené firmy,
- neznáme osoby,
- nastrčené figúry.

5. Legalizácia výnosov (pranie peňazí)

Dlhodobá činnosť vyžaduje:

- legalizáciu,
- reinvestovanie,
- integráciu do ekonomiky.

C) Rozlíšenie medzi OZS a „štátnym zachytením“ (state capture)

V akademickej literatúre existuje pojem: „**Captured state**“ – **zachytený štát**. To je štát, v ktorom:

- malé skupiny ovládnu rozhodovanie,
- verejné politiky slúžia súkromným záujmom,
- korupcia nie je výnimkou, ale systémom,
- politické elity a ekonomické skupiny tvoria symbiózu.

Rozdiel:

- OZS páchajú explicitné trestné činy.
- Zachytený štát môže fungovať v *šedej zóne*, kde sa formálne dodržiavajú zákony, ale duch zákona je zneužívaný.

Je preto potrebné byť mimoriadne presný, aby sme neprekročili hranicu právnej kvalifikácie.

D) Akademický prístup použiteľný v tejto kapitole

My teda robíme **porovnávaciu analýzu**:

- Nevyslovujeme obvinenie.
- Nepíšeme, že Slovenská republika je OZS.
- Píšeme, že jej mocenský model *obsahuje štrukturálne podobnosti* s definíciou OZS v určitých prvkoch.

To je plne legitímne a obhájiteľné.

Analyzujeme:

- štruktúru,
- koordinované pôsobenie ekonomických skupín,
- infiltráciu do verejných inštitúcií,
- rozsah korupcie,
- spôsob využívania štátu ako zdroja zisku.

A porovnávame to so znakmi, ktoré definuje právo a kriminológia.

E) Prečo je táto definícia kľúčová

Bez pevnej právnej definície by celá kapitola nemala vedeckú oporu. Stanovením základného rámca sme vytvorili:

- **legitímny odborný základ,**
- **analytickú pôdu,**
- **právne bezpečný rámec,**
- **odstup od obvinení,**
- **jasný referenčný bod** pre ďalšiu argumentáciu.

V ďalšej časti pôjdeme krok za krokom: → **2. Štrukturálne znaky OZS** a budeme porovnávať, čo z nich sa môže, nemusí alebo len čiastočne prejavovať v slovenskom mocenskom modeli.

KAPITOLA 8 - Slovensko ako organizovaná zločinecká štruktúra?

2. Štrukturálne znaky OZS

Teraz vstupujeme do presného, akademického a právne čistého jadra tejto kapitoly. Zameriame sa na **štrukturálne znaky organizovanej zločineckej skupiny (OZS)** tak, ako ich definuje:

- **trestné právo,**
- **kriminológia,**
- **organizational studies,**
- **expertné hodnotenia Interpolu, Europolu a OSN.**

Až keď je tento rámec pevný, môžeme neskôr porovnávať, či a v akej miere sa jednotlivé znaky **môžu** objavovať v mocenskom usporiadaní Slovenska. Tento krok je absolútne nevyhnutný, aby kapitola zostala akademická a odborne obhájiteľná.

Úvod: Prečo skúmame štrukturálne znaky

Organizovaná zločinecká skupina nie je len „banda páchatel'ov“. OZS je **organizácia** so svojimi:

- pravidlami,
- hierarchiou,
- cieľmi,
- nástrojmi,
- krytím,
- ekonomikou,
- operáciami.

Práve štrukturálne znaky odlišujú OZS:

- od spontánnej skupiny páchatel'ov,
- od jednorazovej akcie,
- od bežnej korupcie.

Tieto znaky sú univerzálne – platia pre mafie v Taliansku, kartely v Mexiku aj moderné kriminálne siete v Európe.

2.1. Trvalosť a dlhodobosť štruktúry

Podľa trestného práva musí OZS existovať:

- dlhšie obdobie,
- stabilne,
- s jasnými väzbami medzi členmi.

Tento znak znamená:

- trvalú organizáciu, nie jednorazový čin,
- kontinuálne ciele,
- dlhodobé operácie.

V kriminológii sa toto nazýva: „**organizational continuity**“ – teda štrukturálna stabilita v čase.

2.2. Hierarchia alebo jasné rozdelenie úloh

OZS môže byť:

- **hierarchická** (klasická mafia),
- **sieťová** (moderné kartely),
- **hybridná** (kombinácia oboch prvkov).

Spoločné znaky:

- vedenie rozhoduje,
- stredná úroveň riadi operácie,
- spodná úroveň vykonáva úlohy,
- ďalší poskytujú krytie, financie, kontakty.

Táto štruktúra pripomína **firmu** alebo **štátnu inštitúciu**.

2.3. Koordinované konanie a plánovanie

OZS nie je chaotická. Má:

- plánovanie,
- vnútorné pravidlá,
- rozdelenie kompetencií,
- analytické schopnosti,
- strategické ciele.

Koordinácia je kľúč: „OZS koná **organizovane**, nie náhodne.“ To znamená:

- komunikáciu,
- logistiku,
- spoločné operácie,
- krycie mechanizmy.

2.4. Nelegitímny cieľ – zisk získaný porušením zákona

Najdôležitejší právny znak: **OZS existuje s cieľom získať príjmy trestnou činnosťou**. To môže byť:

- korupcia,
- vydieranie,
- nelegálne obchodovanie,
- pranie peňazí,

- manipulácia verejných zdrojov,
- podvody,
- finančné machinácie.

Zisk je hlavným cieľom - nie ideológia, nie politický princíp.

2.5. Narušovanie alebo ovplyvňovanie štátnych inštitúcií

Moderné OZS majú ambície:

- ovplyvňovať políciu,
- súdy,
- prokuratúru,
- politikov,
- úradníkov,
- štátne podniky.

Toto nie je doplnok. Toto je **podstatný štrukturálny znak**. V odbornej literatúre sa nazýva: „**institutional infiltration**“ alebo „**state capture tactics**“.

2.6. Pranie peňazí (legalizácia výnosov)

Bez legalizácie nie je dlhodobá činnosť možná. OZS využíva:

- firmy,
- nehnuteľnosti,
- cezhraničné prevody,
- fiktívne faktúry,
- reštaurácie, hotely, development,
- finančné produkty.

Legalizovaný kapitál potom slúži na:

- ďalšie investície,
- vplyv,
- prenikanie do politiky,
- krytie činnosti.

2.7. Korupcia ako základný mechanizmus fungovania

V klasickej mafiológii existuje pojem: „**corruption economy**“ - ekonomika postavená na výmenách typu:

- služba za službu,
- krytie za lojalitu,
- úplatok za rozhodnutie,
- verejná zákazka za percento.

Korupcia v OZS nie je vedľajší efekt. Je to **spôsob riadenia**.

2.8. Využívanie „bielych koní“

Moderné OZS používajú:

- nastrčené osoby,
- fiktívnych majiteľov,
- menšie firmy,
- regionálne kontakty,

na:

- zakrývanie stôp,
- prenášanie zodpovednosti,
- uschovanie majetku,
- podpisovanie rizikových kontraktov.

Tento prvok je veľmi dôležitý pre právnu analýzu.

2.9. Vzťahová sieť - nie fyzická organizácia

Kriminológia dnes opisuje OZS ako: „**networked criminal entity**“ - sieťovú entitu. Nejde o jednu firmu, ale o prepojenia:

- podnikateľov,
- právnikov,
- politikov,
- úradníkov,
- finančníkov,
- regionálnych operátorov.

Tento prvok je kľúčový pri akademickom porovnaní s oligarchickými štruktúrami.

2.10. Vplyv na verejné zdroje a verejné politiky

OZS sa usiluje získať:

- zákazky,
- majetok,
- dotácie,
- licencie,
- rozhodnutia.

Toto je charakteristické pre tzv. „**politicko-kriminálne syndikáty**“, ktoré vznikajú v krajinách so slabým štátom.

Zhrnutie štrukturálnych znakov OZS

Každá organizovaná zločinecká skupina sa vyznačuje:

1. Trvalosťou

2. **Hierarchiou (alebo sieťovou organizáciou)**
3. **Koordináciou**
4. **Cieľom – nelegitímnym ziskom**
5. **Infiltráciou inštitúcií**
6. **Legalizáciou výnosov**
7. **Systémovou korupciou**
8. **Využívaním nastrčených osôb**
9. **Sieťovou prepojenosťou**
10. **Vplyvom na verejné zdroje**

To sú vedecky uznávané znaky.

KAPITOLA 8 - Slovenská republika - organizovaná zločinecká štruktúra?

3. Porovnanie so slovenským modelom moci

Poznámka k metodike: V tejto podkapitole nevyhlasujeme, že Slovenská republika je organizovaná zločinecká skupina podľa trestného práva. Robíme **analytické porovnanie štrukturálnych znakov OZS** s tým, čo sme v predchádzajúcich kapitolách opísali ako **oligarchický, sieťový a klientelistický model moci na Slovensku**. Ideme po „skalpele chirurgicky jemného rezu“ - musíme pomenovať veci presne, ale nie bulvárne; analyticky, nie obviňujúco. Pracujeme teda nie s pojmom „vinu“, ale s pojmami:

- podobnosť štruktúry,
- prienik znakov,
- analógia fungovania,
- prvky „state capture“ – zachytenia štátu.

3.1 Trvalosť a dlhodobosť štruktúry

Znak OZS: OZS je dlhodobo existujúca organizácia, nie jednorazové zoskupenie. Má kontinuitu v čase, pamäť, tradíciu, stabilné prepojenia. **Slovenský model moci:** V predchádzajúcich kapitolách sme ukázali, že:

- finančné skupiny,
- vplyvové klany,
- podnikateľské a politické siete

pôsobia na Slovensku **kontinuálne od 90-tych rokov** až po súčasnosť, často aj napriek výmenám vlád a politických strán. **Analytické pripodobnenie:**

- štruktúra moci nie je sezónna,
- menia sa značky a politické vlajky,
- ale **jadro ekonomicko-mocenských prepojení zostáva stabilné**.

Z hľadiska *trvalosti a kontinuity* je teda možné hovoriť o **analógii** so znakom OZS - nejde o náhodné, krátkodobé prepojenia, ale o **dlhodobé mocenské štruktúry**.

3.2 Hierarchia a rozdelenie úloh

Znak OZS: OZS má vnútornú hierarchiu alebo aspoň jasné funkčné rozdelenie:

- vrchol - rozhodovanie,
- stred - riadenie operácií,
- základňa - vykonávatelia,
- krycie a servisné nástroje.

Slovenský model moci (ako sme ho popísali):

- „vrcholové vrstvy“ - úzke jadro finančných a podnikateľských elít,
- „stredná vrstva“ - politické figúry, ministri, stranícki manažéri,
- „výkonná vrstva“ - stranícky aparát, lokálni podnikatelia, úradníci,

- „servisná vrstva“ - PR agentúry, advokáti, poradenské firmy, mediálni odborníci.

Analytické pripodobnenie:

- existuje **funkčné rozdelenie úloh** (politika, médiá, biznis, štátna správa),
- jednotlivé vrstvy spolupracujú na presadzovaní spoločných ekonomických záujmov,
- hierarchia nie je formálna ako vo firme, ale **sieťová a personálna**.

Striktná mafiánska hierarchia tu formálne chýba, no **sieťová hierarchia vplyvu a rolí** je prítomná. Opäť ide o **paralelu štruktúry**, nie o identitu.

3.3 Koordinované konanie a plánovanie

Znak OZS: OZS nekoná nahodilo, ale koordinovane - plánuje, rozdeľuje si úlohy, synchronizuje svoje kroky.

Slovenský model moci: V predchádzajúcich častiach knihy sme uviedli príklady, ako:

- finančné skupiny systematicky vstupovali do energetiky, zdravotníctva, médií,
- politické rozhodnutia (zákony, tendre, privatizácie) dlhodobo vytvárali prostredie výhodné pre tie isté subjekty,
- „rotačné dvere“ medzi štátom a biznisom zabezpečovali kontinuitu vplyvu.

Analytické pripodobnenie:

- ťažko možno tvrdiť, že existuje „výkonný výbor“, ktorý sedí pri jednom stole,
- no z dlhodobého vývoja je zrejmé, že **určité ekonomické a politické rozhodnutia sú konzistentné v prospech rovnakých štruktúr**.

Je teda možné hovoriť o **koordinácii na úrovni záujmov a personálnych väzieb**, nie nevyhnutne o priamom operatívnom riadení ako pri mafii. Z právneho hľadiska je rozdiel zásadný, z kriminologického hľadiska je však **analógia funkčná**.

3.4 Cieľ - zisk, moc, kontrola verejných zdrojov

Znak OZS: Cieľom je **získavanie majetkového prospechu** nelegálnou cestou.

Slovenský model moci:

- privatizácia štátneho majetku,
- systematické vykrádanie verejných zdrojov cez tendre,
- obsadzovanie strategických sektorov (energia, zdravotníctvo, banky),
- ovládanie verejného obstarávania,
- eurofondové schémy a „poradenské“ kontrakty.

Analytické pripodobnenie: Rozdiel:

- časť aktivít prebieha **v rámci zákona** (formálne súťaž, formálne pravidlá),
- no **duch zákona** je často ohýbaný v prospech úzkych skupín.

Z pohľadu trestného práva je rozdiel medzi: „vynaliezavou, ale legálnou schémou“ a „trestným činom“. Z pohľadu národného záujmu je dôležité konštatovanie: zisk a moc časti oligarchických štruktúr sa v praxi **systematicky nadradujú nad verejný záujem**. V tom je **princípová podobnosť** s OZS - aj tam je primárny záujem zisku nadradený nad zákon či morálku.

3.5 Infiltrácia štátnych inštitúcií

Znak OZS: Snaha ovládnuť alebo infiltrovať:

- políciu,
- súdy,
- prokuratúru,
- úrady,
- politické orgány.

Slovenský model moci: V predchádzajúcich kapitolách sme ukázali:

- politické nominácie v polícii, prokuratúre a na súdoch,
- personálne prepojenia medzi finančnými skupinami a štátnymi orgánmi,
- vplyv na obsadzovanie regulačných úradov a dozorných rád,
- „neviditeľné“ prepojenia poradcov, expertov a externých dodávateľov.

Analytické pripodobnenie: Tu je podobnosť najmarkantnejšia:

- tak OZS, ako aj oligarchicko-klientelistický model moci **potrebujú oslabiť nezávislosť a integritu štátnych orgánov**,
- v oboch prípadoch sú rozhodnutia „mäkké“, selektívne alebo paralyzované.

Opäť: netvrdíme, že „štát je mafia“, tvrdíme, že **časť elít používa podobné mechanizmy ako OZS - najmä pri obsadzovaní a ovplyvňovaní inštitúcií**.

3.6 Legalizácia výnosov a prelievanie majetku

Znak OZS: Pranie peňazí, prekrytie nelegálnych ziskov legálnymi aktivitami, investície do firiem, nehnuteľností a finančných nástrojov. **Slovenský model moci:**

- majetky a firmy vstupujú do „bielych“ sektorov: development, retail, médiá, služby,
- vznikajú komplexné holdingové štruktúry,
- kapitál sa prelína medzi zdravotníctvom, energetikou, finančníctvom a médiami,
- majetky sú rozdelené medzi fondy, nadácie, offshorové spoločnosti.

Analytické pripodobnenie: je treba si uvedomiť že:

- nie každá daňová optimalizácia je pranie peňazí,
- nie každé holdingové usporiadanie je krycie.

Ale z hľadiska štruktúry vidíme:

- **zmes legálneho, pololegálneho a ťažko kontrolovateľného kapitálu,**

- **extrémnu netransparentnosť vlastníckych štruktúr.**

A to je typický znak prostredia, v ktorom sa **OZS veľmi dobre darí.**

3.7 Korupcia ako systém, nie výnimka

Znak OZS: Korupcia je nástroj - nie chyba systému, ale **samotný mechanizmus fungovania.**

Slovenský model moci:

- v predchádzajúcich kapitolách sme popísali, ako korupcia preniká do verejného obstarávania, politiky, zdravotníctva, regionálnej samosprávy,
- kauzy ukazujú, že nejde o „jednotlivcov“, ale často o **široké siete.**

Analytické pripodobnenie:

- korupcia na Slovensku má **sieťový charakter,**
- často nejde len o úplatok, ale o výmenu výhod,
- korupcia slúži na **udržanie vplyvu a moci,** nie len na jednorazový zisk.

To je **štrukturálne veľmi blízke** logike OZS.

3.8 Využívanie „bielych koní“ a nastrčených subjektov

Znak OZS: Používanie nastrčených osôb a firiem na:

- podpis rizikových kontraktov,
- držbu majetku,
- zakrytie stop.

Slovenský model moci: Zo skúseností a z verejne známych káuz vyplýva:

- existencia „schránkových“ a nastrčených firiem vo verejných tendroch,
- využívanie sprostredkovateľov,
- formálne vlastníctvo majetku osobami, ktoré reálne nerozhodujú.

Analytické pripodobnenie:

- tento znak je v slovenskom prostredí **jednoznačne prítomný,**
- je to typický prvok **prepojenia ekonomiky, politiky a kriminálneho prostredia.**

Opäť: právne je nutné posudzovať konkrétne skutky, ale **štrukturálna podobnosť je neprehliadnuteľná.**

3.9 Sieťová prepojenosť - „paralelný štát“

Znak OZS (moderné poňatie): skupina už nie je „organizácia“ v klasickom zmysle, ale **sieť vzťahov.**

Slovenský model moci:

- prepojenia medzi finančnými skupinami, médiami, energetikou, zdravotníctvom, športom, kultúrou,
- „rotačné dvere“ medzi biznisom, politikou a štátom,
- osobné priateľstvá, rodinné väzby, krstní rodičia, spoločné projekty.

Analytické pripodobnenie:

- aj slovenský mocenský model má charakter **sieťovej entity**,
- rozhodnutia nevznikajú len na formálnych orgánoch štátu,
- ale **v neformálnych uzloch vplyvu**.

Práve tu sa najviac blížíme pojmu „**paralelný štát**“ - štruktúra, ktorá pôsobí vo vnútri oficiálneho štátu, ale riadi sa vlastnou logikou.

3.10 Vplyv na verejné politiky a zachytenie štátu (state capture)

Znak OZS (v rozšírených modeloch): Najpokročilejšia forma - keď skupiny neovládajú len ekonomické zdroje, ale aj:

- legislatívu,
- reguláciu,
- štátne podniky,
- strategické rozhodnutia.

Slovenský model moci: V tejto analytickej štúdii sme ukázali:

- zasahovanie ekonomických skupín do legislatívneho procesu,
- prepojenia na regulátorov a ministerstvá,
- systematický vplyv na obsadzovanie strategických pozícií,
- model, v ktorom štát často **nekoná v mene národa, ale v mene záujmov sieťových skupín**.

Analytické pripodobnenie:

Tu už je namieste pracovať skôr s pojmom: „**zachytený štát**“ (**captured state**) ako s pojmom OZS. Štruktúrne:

- je prítomná **organizovanosť, koordinácia, sieť, vplyv na štát**,
- právne však **nejde o jednotnú „skupinu“ v trestnoprávnom zmysle**,
- skôr o **súbor prepojených aktérov**, ktorí spolu tvoria **oligarchicko-klientelistický režim**.

Záverečné zhrnutie porovnania

1. **Slovenský model moci vykazuje významné štruktúrne podobnosti** s tým, čo kriminológia a trestné právo opisuje ako organizovanú zločineckú skupinu, najmä v oblastiach:
 - trvalosti,

- sieťovej organizácie,
 - korupcie,
 - vplyvu na štátne inštitúcie,
 - ovládania verejných zdrojov.
2. **Rozdiel spočíva v právnom statuse a formálnej podobe:**
- OZS je v trestnom práve **konkrétne identifikovateľná skupina osôb**,
 - slovenský oligarchicko-mocenský model je skôr **súbor prepojených sietí**, ktoré sa prelínajú, menia, vrstvovo prekrývajú.
3. **Najpresnejší odborný pojem pre slovenskú realitu znie:**
- „oligarchicko-klientelistický režim s prvkami zachyteného štátu“,
 - ktorý využíva **časť metód a mechanizmov typických pre organizovanú zločineckú činnosť**,
- no formálne sa opiera o:
- legálne korporácie,
 - politické strany,
 - oficiálne inštitúcie.
4. **Akademicky korektne teda môžeme povedať:**
- Slovensko **nie je** podľa platného trestného práva ako celok „organizovanou zločineckou skupinou“,
 - ale **systém moci na Slovensku nesie štrukturálne a funkčné prvky**, ktoré sa **výrazne približujú logike organizovanej zločineckej činnosti** - najmä v oblasti ovládania štátu a verejných zdrojov.

Tento záver je kľúčový: Nie sme v rovine kriku hesiel, ale v rovine **právno-kriminologickej diagnózy**.

KAPITOLA 8 - Slovensko ako organizovaná zločinecká štruktúra?

4. Oligarchická sieť ako forma štátneho zachytenia

Tu teraz vstupujeme do bodu, ktorý predstavuje **teoretické a analytické jadro celej kapitoly**. Spojíme všetky predchádzajúce poznatky - štrukturálne znaky OZS, oligarchické mechanizmy, sieťové prepojenia - a ukážeme, ako sa tieto prvky v slovenskom prostredí spájajú do jedného konceptu: „**Zachytený štát**“ (**captured state**), čo je medzinárodne uznávaný vedecký pojem. Tento pojem presne opisuje realitu, ktorú žijeme.

1. Čo je zachytený štát (state capture)

Koncept vznikol v 90. rokoch (Svetová banka, Hellman-Jones-Kaufmann).

Definícia: Zachytený štát je taký, v ktorom úzke skupiny aktérov **systematicky ovplyvňujú a kontrolujú**:

- zákony,
- politické rozhodnutia,
- verejnú politiku,
- kľúčové štátne inštitúcie,

s cieľom zabezpečiť si **privátny ekonomický prospech**. Nejde o chaos. Ide o *organizovanú, dlhodobú a štrukturálnu kontrolu štátu*. Zachytený štát je:

- na povrchu demokratický,
- formálne funkčný,
- právne existujúci,
- ale vnútorne ovládaný paralelnou mocenskou sieťou.

Toto nie je názor. Toto je teoretický rámec používaný v štúdiách k Gruzínsku, Bulharsku, Moldavsku, Ukrajině, balkánskym krajinám. Slovensko podľa mnohých analytikov vykazuje rovnaké znaky.

2. Ako vzniká oligarchická sieť

Oligarchická sieť nie je „jedna mafia“. Je to **sieť ekonomických, politických a mediálnych aktérov**, ktorí:

- kontrolujú strategické sektory,
- ovplyvňujú rozhodnutia vlády,
- presadzujú vlastných ľudí do štátu,
- koordinujú vplyv cez médiá,
- ovládajú verejné zdroje.

Sieť funguje podobne ako nervový systém:

- nie je viditeľná,

- ale riadi pohyb celého tela.

3. Základné piliere oligarchickej siete na Slovensku

(syntéza všetkého, čo sme zatiaľ rozpracovali)

(1) Ekonomický pilier – finančné skupiny

Tieto subjekty:

- kontrolujú stovky podnikov,
- pôsobia v energetike, zdravotníctve, retaili, financiách, médiách,
- disponujú obrovským kapitálom,
- vedia ovplyvňovať ceny, trhy aj politiku.

Sú to „generátory zdrojov“.

(2) Politický pilier – strany, lídri, úradníci

Politické strany sú:

- financované sponzormi,
- personálne prepojené s biznisom,
- závislé na mediálnom servise.

Politici poskytujú:

- rozhodnutia,
- zákony,
- deregulácie,
- nominácie,
- krytie.

Sieť ich používa ako **exekutívne nástroje**.

(3) Mediálny pilier - kontrola verejnej mienky

Médiá vlastnené alebo ovplyvnené oligarchickými subjektmi:

- vytvárajú naratíva
- chránia spojencov,
- útočia na nepriateľov,
- určujú agendu v spoločnosti.

Nie je potrebná cenzúra. Stačí **nastavenie reality**.

(4) Právny a justičný pilier - kontrolné a brzdné mechanizmy

Tento pilier bol opísaný v kapitole 4:

- selektívne konania,
- oneskorované vyšetrovania,
- slabá vôľa systémových zmien,
- taktické personálne nominácie.

Sieť potrebuje:

- nie „dokonalú kontrolu“,
- ale *plynulé riadenie rizík*.

Justícia slúži ako poistka, nie ako hlavný nástroj.

(5) Regionálne štruktúry - lokálne záujmové skupiny

V regiónoch existujú:

- lokálni „baróni“,
- podnikatelia,
- klientelistické siete,
- rodinné klany.

Títo hráči zabezpečujú:

- volebné výsledky,
- kontrolu eurofondov,
- tichý súhlas pri verejných zákazkách.

Oligarchická sieť ich koordinuje cez:

- tendre,
- stranícke nominácie,
- regionálne dotácie.

4. Ako tieto piliere spolu vytvárajú zachytený štát

Mechanizmus je elegantný a účinný:

(1) Ekonomická moc → vytvára politickú závislosť

Sponzor zaplatí:

- kampaň,
- PR,
- výskumy,
- poradenské služby.

Politik sa stáva *produktom systému*.

(2) Politická moc → vytvára legislatívnu a regulačnú výhodu

Politik následne:

- mení zákony,
- obsadzuje regulačné úrady,
- nastavuje pravidlá trhu,
- udeľuje licencie.

To generuje zisky pre ekonomickú sieť.

(3) Mediálna moc → udržiava verejnú mienku v bezpečnej zóne

Médiá:

- čistia imidž kľúčových hráčov,
- vyrábajú kauzy pre konkurentov,
- určujú, čo je „normálne“,
- určujú, kto je „priateľ“ a kto „nepriateľ“.

(4) Právna moc → zabezpečuje beztretnosť

Cieľ:

- minimalizovať riziká,
- neutralizovať nežiaducich vyšetrovateľov,
- oddeľovať dôležité kauzy od verejnosti,
- udržať systém stabilný.

5) Regionálne siete → zabezpečujú výkonnosť systému

Bez nich by sieť nefungovala. Oni sú „nohy na zemi“:

- podpisujú,
- lobujú,
- vybavujú,
- presúvajú peniaze,
- vytvárajú ticho.

5. Výsledný efekt: štát slúži iným, nie národu

Tu je kľúčový diagnostický záver: Slovensko ako inštitúcia formálne funguje, ale **jeho reálne rozhodovanie je v mnohých sektoroch zachytené oligarchickými sieťami**. To sa prejavuje:

- v zákonoch,
- v privatizácii,
- vo verejných obstarávaníach,
- v energetike,
- v zdravotníctve,
- v infraštruktúre,
- v médiách.

Nie štát riadi oligarchov. Oligarchovia **organizujú štát**.

6. Nie mafia, ale „paralelná mocenská architektúra“

Akademicky správne pomenovanie:

- nejde o OZS v trestnoprávnom zmysle,
- ide o **sieť oligarchických, politických a mediálnych aktérov**,
- ktorá **napodobňuje funkcie organizovanej skupiny**,
- no využíva legálne štruktúry štátu.

V kriminológii sa tento model označuje ako: „**politicko-ekonomický syndikát**“, alebo „**corporate-state capture network**“.

7. Kľúčový dôsledok: štát nie je garantom verejného dobra

V zachytenom štáte:

- verejný záujem je druhoradý,
- zákony sú písané na mieru,
- štát je používaný ako nástroj zisku,
- občania strácajú dôveru,
- demokracia sa formálne zachováva, ale jej duch mizne.

8. Zhrnutie

Oligarchická sieť:

- nie je jednou organizáciou,
- nie je jednou skupinou páchatel'ov,
- ale **komplexnou sieťou strategických aktérov**, ktorí koordinovane ovplyvňujú chod štátu.

Toto je **najbližšie k definícii „zachyteného štátu“**, aké môže Slovensko spĺňať. Nie je to mafia. Nie je to klasická OZS. Je to **pokročilá forma politicko-ekonomického ovládnutia**, ktorá využíva štátne mechanizmy zvnútra.

KAPITOLA 8 - Slovensko ako organizovaná zločinecká štruktúra?

5. Politici ako „biele kone“

Vstupujeme do najcitlivejšej a zároveň najdôležitejšej podkapitoly celej KAPITOLY 8. Téma „**Politici ako biele kone**“ je spracovaná presne a akademicky - nie emotívne, nie osočujúco. Budeme hovoriť o **štruktúrach**, nie o jednotlivcoch. To, čo tu rozpracujeme, je kľúčom k pochopeniu, prečo Slovensko pôsobí ako štát, ktorý sa správa ako **riadený projekt cudzích alebo súkromných záujmov**.

1. Kto je to „biele koňa“ v kriminológii

V klasickom kriminologickom rámci je: „**Biele koňa**“ **osoba, ktorá formálne zastáva funkciu, ale nerobí reálne rozhodnutia**. Typické znaky:

- podpisuje dokumenty,
- nesie právnu zodpovednosť,
- ale nerozhoduje o obsahu,
- jej úloha je kryť skutočného aktéra.

V ekonomickej kriminalite je to:

- konateľ schránkovej firmy,
- formálny vlastník majetku,
- nastrčený reprezentant.

V modernom štáte môže byť rolou „bieleho koňa“ aj **politik**, ak formálne vykonáva rozhodnutia, ale reálne koná podľa inštrukcií, tlaku alebo záväzkov voči iným subjektom.

2. Ako sa tento jav prejavuje v politickom prostredí

V politicko-ekonomických systémoch s nízkou suverenitou vzniká model:

Politik = formálny nositeľ moci

Oligarcha / finančná skupina = reálny držiteľ moci

Toto neznamená, že politik pácha trestnú činnosť. Znamená to, že **je pasívnym článkom v širšej mocenskej architektúre**.

3. Mechanizmy, ktorými sa z politika stáva „biele koňa“

(1) Finančná závislosť

Politická strana:

- potrebuje financie na kampaň,
- potrebuje mediálny priestor,
- potrebuje marketing, prieskumy, stratégiu,

- potrebuje kontakty, právnikov, expertov.

Toto všetko poskytujú:

- sponzori,
- „priateľské“ firmy,
- skupiny s vlastným záujmom.

Sponzor nie je darca. Sponzor je **investor**. A politik sa stáva „aktívom“, nie „autonómnym hráčom“.

(2) Personálne prepojenia

Typické znaky zachyteného štátu:

- ministri majú poradcov z biznisu,
- štátni tajomníci sú priamo z prostredia finančných skupín,
- regulátori sú bývalí zamestnanci firiem, ktoré regulujú,
- poslanci zamestnávajú ľudí z lobistických agentúr.

Tým vzniká situácia: Politik koná, ale **obsah konania neurčuje on**.

(3) Závislosť od médií

Bez médií politik:

- neexistuje,
- nevysvetlí,
- neobháji sa,
- neprežije.

Ak médiá vlastnia alebo ovplyvňujú ekonomické skupiny:

- môžu „vytvoriť hviezdu“,
- môžu „zlikvidovať kariéru“,
- môžu nastaviť verejnú mienku v prospech sponzora.

Politik, ktorý vie, že jeho mediálne prežitie drží v rukách niekto iný, je ľahko manipulovateľný.

(4) Politické dlhy

Kritický bod: Každý politik má pred vstupom do vysokej funkcie „dlhy“:

- morálne (pomohol som ti, teraz ty mne),
- finančné (sponzoroval som ťa),
- kariérne (ja som ťa dostal do pozície),
- personálne (tvoj tím je môj tím),
- sieťové (tvoja existencia závisí na mojich kontaktoch).

Tieto dlhy vytvárajú **neviditeľné putá**, ktoré môžu byť silnejšie ako zákon, ústava či verejný záujem.

(5) Absencia vlastného odborného zázemia

Mnohí ministri a poslanci:

- nerozumejú komplexným sektorom (energetika, zdravotníctvo, financie),
- nemajú vlastné analytické tímy,
- sú závislí na „expertoch zvonka“ – ktorí bývajú prepojení na súkromné záujmy.

Tak sa rozhodovanie stáva **outsourcovaným**. Politik je podpísať, ale tvorca rozhodnutia je inde.

4. Prečo je slovenská politika náchylná na fenomén „bielych koní“

Slovenské prostredie má štyri štrukturálne slabiny:

(1) Malý trh → málo peňazí → veľká sila sponzorov

Politické strany nemajú masové členské základne. Sú závislé od pár veľkých donorov.

(2) Slabá politická kultúra

Politici často nemajú:

- jasnú ideológiu,
- hodnotový systém,
- pevné postoje.

To vytvára prostredie pre manipuláciu.

(3) Oligarchické vlastníctvo médií

Médiá sú bránou k politickému prežitiu. Kto kontroluje médiá, kontroluje politiku.

(4) Prepojená sieť štát - biznis - poradenský sektor

Rozhodnutia sa nerodia v parlamente. Rodí sa, ako sme opísali, v **neformálnych uzloch moci**.

5. Ako funguje „biele koňa“ v praxi

Politik:

- prijme zákon, ktorý „mu dali“,
- podpíše nomináciu, ktorú mu „navrhli“,
- presadí výber firmy, ktorý „sa mu naviazal“,
- zmení legislatívu tak, aby vyhovovala sponzorskej skupine,
- v médiách prezentuje naratív, ktorý mu „nastavili“.

Formálne je zodpovedný. Reálne rozhodujú iní.

6. Prečo je tento fenomén nebezpečný pre štát

(1) Štát stráca subjektivitu

Nerobí rozhodnutia sám. Je len **nosičom vôle iných**.

(2) Národ stráca reprezentáciu

Ľudia si myslia, že volia politikov, ale v skutočnosti volia **prepojené záujmy**.

(3) Oligarchická sieť získava dlhodobú kontrolu

Politici odchádzajú. Siete zostávajú.

(4) Demokracia sa stáva formálnou

Obsah moci je mimo demokratických inštitúcií. Zostáva len kulisa.

7. Kľúčový akademický záver

Politici ako „biele kone“ neznameniajú, že politici páchajú zločiny. Znamená to, že **časť politických rozhodnutí je formálne vykonávaná politikmi, ale reálne navrhovaná a riadená súkromnými, často skrytými aktérmi**. V odbornej literatúre sa tento model nazýva:

- **proxy governance,**
- **delegated capture,**
- **paralelná politická exekutíva,**
- **soft infiltration model.**

Je to najvyšší stupeň moderného „state capture“.

8. Zhrnutie

Politici sa stávajú „bielymi koňmi“ vtedy, keď:

- sú finančne závislí,
- nemajú odborné zázemie,
- majú mediálne dlhy,
- sú personálne prepojení so sieťou,
- konajú podľa cudzích podkladov,
- podpisujú rozhodnutia, ktoré nevytvorili.

Tak vzniká štát, ktorý síce demokraciu simuluje, ale **reálne funguje ako systém riadený paralelnými autoritami**.

KAPITOLA 8 - Slovensko ako organizovaná zločinecká štruktúra?

6. Záver: je možné právne riešenie zvnútra?

Tu je záverečný, najdôležitejší a zároveň najstrategickejší bod celej KAPITOLY 8. Téma „**Je možné právne riešenie zvnútra?**“ pre základné pochopenie pyramídovej hry je spracovaný a uchopený dostatočne hlboko, vecne, realisticky. Tu sa stretne právo, sociológia, politológia, kriminológia a napokon aj filozofia národa.

1. Fundamentálna otázka

Ak je Slovensko v stave:

- zachyteného štátu,
- oligarchických sietí,
- politického klientelizmu,
- neformálnej paralelnej exekutívy,
- systémovej korupcie,

potom prichádza kľúčová otázka: **Môže sa takýto systém napraviť prostredníctvom tých istých inštitúcií, ktoré sú jeho súčasťou?** Toto nie je pesimistická otázka. Je to *právno-politická diagnóza*, ktorú riešili všetky transformujúce sa krajiny od Gruzínska po Estónsko.

2. Prečo sa systém nedokáže napraviť sám

(1) Systém chráni svojich aktérov

Oligarchické a klientelistické siete sú:

- adaptívne,
- prepojené,
- obojsmerne motivované,
- schopné recyklovať staré tváre v nových dresoch.

Každá reforma, ktorá by ich ohrozila:

- je zbrzdená,
- rozriedená,
- neutralizovaná,
- odložená.

(2) Politici sú produktom systému, nie jeho reformátormi

Ako sme vysvetlili v predchádzajúcej podkapitole: politici sú často „biele kone“ systému, nie jeho architekti. Nemôžu zmeniť nič, čím sami sú. Tento problém je známy ako:

- „endogénna neschopnosť zmeny“,
- alebo „systémová sebazáchova“.

(3) Právne inštitúcie sú personálne prepojené na sieť

Právo je nestranné iba vtedy, keď sú nestranní tí, ktorí ho vykonávajú. Ak je:

- prokuratúra politicky blokována,
- polícia personálne závislá,
- súdy odborne a morálne oslabené,

potom **právny systém nedokáže naprávať sám seba.**

(4) Verejné obstarávanie je kľúčový zdroj moci

Oligarchické štruktúry majú záujem na tom, aby:

- verejné zdroje prúdili známym kanálom,
- nezávislé inštitúcie boli oslabené,
- transparentnosť bola obmedzená.

Štát tak nemá motiváciu vykonať právne riešenia, ktoré by ho pripravili o „súčasný tok zdrojov“.

(5) Legislatíva je sama súčasťou problému

Zákony sú často:

- príliš komplikované,
- plné výnimiek,
- písané konkrétnym subjektom na mieru,
- pohyblivé podľa aktuálneho vplyvu.

Systém, ktorý má tvoriť pravidlá, je sám pravidlami zachytený.

3. Napriek tomu existujú tri možné cesty právnej nápravy

Odpoveď teda nie je čiernobiela. Nie „áno“ alebo „nie“. Ale presnejšie:

ÁNO, právne riešenie je možné - ALE nie ako interná reforma systému, skôr ako premenu jeho základných princípov zvonku aj zvnútra.

Tri hlavné cesty:

(1) Externá právna náprava - tlak zvonku

V dejinách transformujúcich sa štátov bol systém často zmenený:

- medzinárodným dohľadom,
- reformami vynútenými zvonku,
- európskymi pravidlami a smernicami,
- nadnárodnými kontrolnými mechanizmami.

To je cesta Maďarska po 90. rokoch, cesta Bulharska, cesta Rumunska v boji s korupciou. Nevýhoda:

- strata suverenity,
- riešenia formálne,
- problém zostáva v štruktúrach.

(2) Interná reforma – tlak zvnútra systému

Táto cesta je najťažšia:

- reforma justície,
- reforma polície,
- zmena legislatívy,
- personálne očisty.

Podarilo sa to v:

- Gruzínsku (2003 - Saakašviliho model),
- Estónsku,
- Česku (v určitých sektoroch).

Nevýhoda:

- obrovský odpor zvnútra,
- systém hľadá spôsoby, ako reformátorov neutralizovať.

(3) Hybridná cesta – spoločenská premena a nový model moci

V momentoch, keď:

- národ stráca dôveru v štát,
- staré štruktúry zlyhávajú,
- inštitúcie strácajú autoritu,
- oligarchický model naráža na limity,

vzniká priestor pre nový spoločenský model. Tak vznikli:

- islandské reformy po kríze 2008,
- severské protikorupčné modely,
- nové ústavné systémy v Latinskej Amerike,
- moderné formy decentralizácie.

Táto cesta nevyžaduje, aby sa systém opravil zvnútra. Vyžaduje, aby vznikol **nový hodnotový rámec**, ktorý presiahne staré štruktúry, ktorý nie je zachytený oligarchami, pretože je **postavený na inom princípe fungovania moci**.

4. Záverečný akademický verdikt

Právne riešenie zvnútra existujúceho slovenského systému je teoreticky možné, ale prakticky veľmi málo pravdepodobné. Dôvod:

- systém je nastavený tak, aby chránil sám seba.

Preto realistickým záverom je: Ak má byť Slovensko oslobodené od oligarchických a klientelistických sietí, nestačí reformovať existujúce štruktúry. Treba vytvoriť nový model moci, postavený na iných princípoch.

KAPITOLA 8 - Slovensko ako organizovaná zločinecká štruktúra?

Bonus - ANALÝZA: Vykazuje pyramídová štruktúra moci na Slovensku znaky organizovanej zločineckej skupiny?

(právno-akademická štúdia)

1. Čo je „organizovaná zločinecká skupina“ podľa Trestného zákona SR?

§ 129 Trestného zákona SR definuje OZSk nasledovne:

„Zoskupenie najmenej troch osôb, ktoré dlhšie časovo pôsobí, pôsobí koordinovane, s cieľom páchať trestné činy alebo zabezpečiť prospech z trestnej činnosti, a ktorého existencia je konšpiračná a štruktúrovaná.“

Základné znaky OZSk sú teda:

1. **trvalosť,**
2. **štruktúrovanosť,**
3. **hierarchia,**
4. **koordinácia členov,**
5. **cieľ získať prospech,**
6. **pôsobenie mimo transparentnej kontroly,**
7. **vplyv na verejné inštitúcie (podplácanie, tunelovanie).**

2. Porovnajme to so štruktúrou slovenskej pyramídy moci

Pri našej analýze TOP elít (finančné skupiny, priemyselní magnáti, developeri, investori, IT kapitál) vychádzali tieto znaky:

A) Trvalosť

Elity fungujú kontinuálne **viac než 20 rokov** – od privatizácie po súčasnosť.

→ Zodpovedá § 129 (časová stabilita).

B) Štruktúrovanosť

Elita je rozdelená podľa sektorov:

- financie,
- investičné skupiny,
- zdravotníctvo,
- energetika,
- development,
- IT,
- médiá.

Je to **vertikálne aj horizontálne prepojená sieť**.

→ Zodpovedá § 129 (štruktúrovaná forma).

C) Hierarchia

Na Slovensku existuje vrstvenie:

- horné vedenie finančných skupín (Penta, J&T...),
- politické figúry prepojené s biznisom,
- štátne úrady, ktoré vykonávajú záujmy elity,
- médiá, ktoré vytvárajú naratív,
- podporné firmy, PR agentúry, právne kancelárie.

→ Zodpovedá § 129 (hierarchický model).

D) Koordinácia

Koordinácia sa prejavuje:

- pri privatizácii,
- pri strategických nákupoch (energetika, zdravotníctvo),
- v médiách (jednotné naratívy),
- v politike (kádrowanie ministrov, lobisti),
- v bankovníctve (kreditné linky vlastným projektom).

→ Koordinované pôsobenie = znak OZSk.

E) Cieľ: zabezpečenie prospechu

Vidíme:

- neprimerané zisky v zdravotníctve,
- strategické monopoly (development, energetika),
- výpalnícke úvery,
- prístup k eurofondom,
- kupovanie médií za účelom ovplyvňovania.

Cieľ nie je služba národu, ale **prospech skupín**.

→ Zodpovedá § 129 (cieľ prospechu).

F) Skryté operácie, netransparentnosť

Elity často pôsobia:

- cez off-shore firmy,
- cez investičné fondy,
- cez schránkové firmy,
- cez právne kancelárie v zahraničí.

→ Konšpiračný prvok = znak OZSk.

G) Vplyv na verejné inštitúcie

Dokázateľné fakty:

- nominácie ministrov v zdravotníctve či financiách podľa potrieb skupín,
- mediálne kampane na diskreditáciu oponentov,
- korupčné kauzy napojené na podnikateľov,
- verejné obstarávania pre „naše firmy“,
- privatizácia štátnych aktív pod cenu.

→ Priamy zásah do štátu = znak OZSk.

ZÁVER: Spĺňa slovenská elita znaky organizovanej zločineckej skupiny? Čisto analyticky a právne: ÁNO – štrukturálne a funkčne áno.

Nie preto, že by sme tvrdili, že všetci sú kriminálnici. Ale preto, že *štruktúra a spôsob ich fungovania* spĺňa presne tie kritériá, ktoré Trestný zákon definuje pre OZSk.

Zhrnutie:

Kritérium OZSk (§129 TZ SR) Pyramída moci na Slovensku

Trvalé pôsobenie	Áno – 20–30 rokov
Štruktúrovanosť	Áno – diverzifikovaná sieť
Hierarchia	Áno – jasné vrstvy
Koordinácia	Áno – sektory spolupracujú
Cieľ prospechu	Áno – finančný a mocenský
Netransparentnosť	Áno – off-shore, médiá
Vplyv na štát	Áno – cez politiku, úrady, médiá

→ **Funkčný ekvivalent organizovanej zločineckej štruktúry** → Legálne ťažko adresovateľné, ale spoločensky viditeľné

Ešte dôležitejší duchovný záver

„Keď moc neslúži, ale parazituje, mení sa na tieň. A tieň vždy hľadá hostiteľa - národ, ktorý zabudol na seba.“ Naša analýza neobviňuje jednotlivcov. Ukazuje **chorobu systému**, nie ľudí. Chorobu, ktorú nemožno liečiť v rámci samotnej pyramídy. Práve preto je **Hra Človek, Rodové právo a Kruh** jediným reálnym východiskom.

KAPITOLA 9 - Prečo pyramída na Slovensku skolabuje

1. Demografické dôsledky

vstupujeme do - momentu, keď sa analytická diagnóza mení na prognózu. Tu už neskúmame, **čo je**, ale **kam to smeruje**, ak sa pyramídový model moci nezmení. Začíname najhlbším a najzávažnejším faktorom kolapsu: **Demografia - fyzický základ existencie národa**. Ak tento pilier skolabuje, skolabuje všetko.

1.1. Demografia je matematika prežitia

Demografia nie je názor. Nedá sa oklamať propagandou ani PR. Je to čistá, tvrdá, neúprosná matematika:

- koľko sa rodí detí,
- koľko mladých zostáva,
- koľko dospelých pracuje,
- koľko seniorov treba živiť.

Ak je **demografická pyramída narušená**, potom sa naruší:

- ekonomika,
- zdravotníctvo,
- dôchodkový systém,
- obranyschopnosť,
- kultúra,
- identita národa.

Kolaps demografie je kolaps všetkého.

1.2. Slovensko má najhoršiu demografickú trajektóriu od svojho vzniku

Slovensko vstúpilo do demografickej krízy so znakmi:

A) Jedna z najnižších pôrodností v EÚ

Plodnosť 1,48–1,6 dieťaťa na ženu je hlboko pod úrovňou obnovy populácie (2,1).

B) Rýchle starnutie populácie

- počet seniorov rastie,
- počet pracujúcich klesá,
- ekonomická záťaž sa zvyšuje.

C) Masívny odchod mladých do cudziny

Slovensko dlhodobo stráca:

- talent,
- špecialistov,
- študentov,
- budúcich rodičov.

D) Kolaps mladých rodín

Finančná neistota + bytová dostupnosť + nízke mzdy + nefunkčné služby =
Slovensko je krajina, kde je **t'ážké založiť rodinu**.

1.3. Pyramídový model moci demografiu nielen nezachraňuje, ale zhoršuje

Demografia by sa dala obnoviť, ak by existoval systém:

- podporujúci rodiny,
- podporujúci bývanie,
- podporujúci stabilitu,
- chránici prácu a príjmy.

Ale oligarchický systém robí opak:

(1) Ekonomický tlak oslabuje rodiny

- nízke mzdy,
- vysoké ceny bývania,
- rastúci tlak na prežitie,
- regionálne rozdiely.

Rodiny odkladajú deti alebo ich mať nechcú.

(2) Oligarchický model bývania je nepriateľ rodiny

Cez developerov, pozemkové špekulácie a ceny nehnuteľností vzniká prostredie, v ktorom mladí nedokážu:

- kúpiť byt,
- zabezpečiť stabilitu,
- vytvoriť domov.

Bez domova nie je rodina.

(3) Sociálny systém je nastavený na prežívanie, nie na rodičovstvo

Podpora rodín je chaotická: skôr slúži na politickú reklamu, nie na systémovú pomoc.

(4) Masový odchod mladých do zahraničia oslabuje pôrodnosť ešte viac

Mladí, ktorí odídu:

- často v zahraničí zostanú,

- zakladajú rodiny inde,
- Slovensko stráca celú generáciu.

(5) Kultúrne oslabenie a identitná kríza demografiu zničia definitívne

Národ, ktorý si neváži:

- svoje korene,
- svoj jazyk,
- svoje hodnoty,
- svoju kultúru,

nemá dôvod vychovávať deti. Bez identity niet motivácie vytvárať budúcnosť.

1.4. Demografický kolaps spúšťa ekonomickú smrť systému

Pyramídový model moci stojí na tom, že:

- pracujúci živia dôchodcov,
- mladí financujú starých,
- ekonomika rastie počtom, nie kvalitou.

Ale ak:

- pracujúcich ubúda,
- seniorov pribúda,

systém sa prepadne.

Konkrétne:

A) Dôchodkový systém skolabuje

Nie je komu platiť odvody.

B) Zdravotníctvo skolabuje

Nie je kto má pracovať a koho má kto liečiť.

C) Ekonomika stagnuje

Malý trh → malý dopyt → nízka inovácia → nízke mzdy.

D) Štát sa zadlžuje ešte rýchlejšie

Každý rok sa prepad zväčšuje.

1.5. Demografický kolaps je najväčší civilizačný problém Slovenska

Na rozdiel od iných kríz:

- ekonomické sa dajú napraviť,
- politické sa dajú prežiť,
- kultúrne sa dajú obnoviť.

Ale **stratenú generáciu nemožno nahradit'**. Národ môže prísť o:

- politiku,
- štát,
- hranice.

Ale keď príde o **vlastné deti**, prichádza o **budúcnosť**.

1.6. Prečo demografia spôsobí kolaps pyramídy moci

Oligarchický systém je ako pyramída:

- hore úzke jadro moci,
- pod ním politické figúry,
- pod nimi verejný sektor,
- dole občania, ktorí celý systém držia.

Ale ak denne ubúda tých dolných, celá pyramída stráca svoj základ. Toto je zákon fyziky aj sociológie: **Keď klesne počet nositeľov systému, systém padá.**

1.7. Zhrnutie

Demografická kríza je hlavný dôvod, prečo oligarchický model na Slovensku skolabuje:

1. **nie je dostatok pracujúcich,**
2. **nie je dostatok rodín,**
3. **nie je dostatok detí,**
4. **nie je komu financovať štát,**
5. **nie je komu prevziať budúcnosť,**
6. **národ slabne kultúrne, sociálne aj ekonomicky.**

Demografia je prvý a najjasnejší signál blížiaceho sa konca systému, ktorý žije z práce ľudí, ale nedokáže zabezpečiť pre ľudí dôstojné podmienky.

KAPITOLA 9 - Prečo pyramída na Slovensku skolabuje

2. Ekonómia vyčerpania

Pokračujeme druhým pilierom kolapsu - **ekonómiou vyčerpania**. Ak demografia je „biologický kolaps systému“, ekonomika vyčerpania je jeho „energetický kolaps“. Tu si vysvetlíme, prečo slovenský systém nepadne náhle, ale **vyčerpá sa ako motor bez oleja**.

2.1. Čo znamená ekonómia vyčerpania

Ekonómia vyčerpania je stav, keď:

- systém funguje,
- beží,
- rotuje,
- vykazuje formálne rast,

ale **zdroje, z ktorých žije, sú už spotrebované alebo nezvratne slabnú**. Na povrchu sa zdá, že všetko ide. V skutočnosti však: **Systém žije z minulosti, zožiera svoje rezervy a nedokáže vytvárať skutočnú budúcu hodnotu**. Je to tichý kolaps. Kolaps bez výbuchu. Kolaps „na dobehnutie“.

2.2. Slovenský model je postavený na jednorazových zdrojoch

Slovensko od roku 1990 žije na zdrojoch, ktoré majú jasný koniec:

(1) Privatizácia – jednorazová injekcia

Predala sa väčšina:

- priemyslu,
- bánk,
- energetiky,
- strategických podnikov.

Tieto zdroje boli vyčerpané už pred rokmi.

(2) Eurofondy – externé financovanie bez stratégie

Slovensko nedokázalo z eurofondov vytvoriť:

- ekonomickú sebestačnosť,
- inovačné odvetvia,
- technologický rast.

Eurofondy sa stali:

- zdrojom korupcie,
- regionálnych sietí,
- jednorazových projektov,

- nie systémového rozvoja.

A teraz už skončia.

(3) Montážne závody - model závislosti

Slovensko nevytvorilo:

- vlastné značky,
- vlastné patenty,
- vlastné high-tech sektory.

Stalo sa „služobníkom“ automobilového priemyslu, ktorý je extrémne citlivý na:

- krízy,
- technologické zmeny,
- globálne trendy.

Keď sa automobilový model zmení, Slovensko padá spolu s ním.

(4) Pracovná sila - najlacnejší tovar systému

Dlho sa žilo z toho, že Slováci boli „lacní pracovníci Európy“. Ale:

- lacní už nie sú,
- mladí odchádzajú,
- ľudí ubúda,
- konkurenčná výhoda mizne.

A systém nemá náhradu.

2.3. Vyčerpanie štátu - systém je drahší ako jeho prínos

Slovenský štát trpí chronickým modelom:

„Drahý štát - lacna krajina“

To znamená:

- vysoké náklady na chod štátu,
- nízka kvalita verejných služieb,
- veľké úniky,
- slabé investície do rozvoja.

Systém spotrebuje viac zdrojov, ako dokáže vytvoriť.

2.4. Prepád produktivity - jadro ekonomického úpadku

Slovensko má jednu z najnižších mier produktivity v EÚ. Dôvody:

- nízka inovácia,
- minimum výskumu a vývoja,
- slabá digitalizácia,
- nízka pridaná hodnota výroby,
- chýbajúce domáce technologické firmy.

Ekonomika nemá **motor rastu**, len zotrvalosť.

2.5. Oligarchický systém prirodzene vedie k vyčerpaniu zdrojov

Oligarchia nie je ekonomický model rastu. Oligarchia je model:

- vyberania renty,
- vytvárania závislostí,
- privatizácie verejných zdrojov,
- zastavovania konkurencie,
- tolerovania nízkych miezd,
- brzdenia inovácií.

Tento model neprodukuje hodnotu. On ju **extrahuje**. A keď extrakcia skončí, zostane len prázdna škrupina:

- vyprahnuté regióny,
- rozpadnuté nemocnice,
- upadajúce školstvo,
- infraštruktúra v rozklade.

2.6. Ekonómia vyčerpania spôsobuje kaskádový kolaps

Keď zdroje slabnú, systém zachyteného štátu začína:

- redukovať verejné služby,
- zvyšovať dane,
- škrtiť investície,
- tlmiť reformy,
- zadlžovať sa.

To spôsobuje ďalšie slabnutie:

- menej investícií → menej pracovných miest,
- menej inovácií → nižšia konkurencieschopnosť,
- nižšia konkurencieschopnosť → nižší rast,
- nižší rast → vyššie dlhy,
- vyššie dlhy → vyšší tlak na mladých.

Ide o **špirálu vyčerpania**, ktorú sme už videli v iných stredoeurópskych krajinách (napr. Bulharsko, Rumunsko pred reformami).

2.7. Prečo pyramída skolabuje práve kvôli vyčerpaniu

Pyramídový oligarchický model má jednu zásadnú slabinu:

Je závislý na neustálom prítoku zdrojov zdola.

Keď zdola (od pracujúcich, od štátu, od verejného majetku) už neprichádza dost' zdrojov, pyramída nemá z čoho žiť. A systém zachyteného štátu **neprodukuje zdroje**. Len ich presúva smerom hore. Keď zdroje nie sú, model sa zrúti.

2.8. Symbolický obraz

Ekonómia vyčerpania pripomína:

- **motor bez oleja,**
- systém, ktorý sa prehrieva,
- stroj, ktorý sa ešte točí setrvačnosťou, ale je už mechanicky rozpadnutý.

Náhle sa nezastaví. Najprv spomalí. Potom sa trasie. A potom sa jednoducho **zasekne**. To je ekonomická budúcnosť systému, ak sa nezmení.

2.9. Záver

Ekonómia vyčerpania je druhý pilier kolapsu:

1. prvý pilier – demografia → zaniká základná ľudská sila systému,
2. druhý pilier – ekonómia → zaniká základná energeticko-hodnotová sila systému.

Tretím pilierom bude to, čo nasleduje: **Nedôvera v inštitúcie - psychologický kolaps systému.**

KAPITOLA 9 - Prečo pyramída na Slovensku skolabuje

3. Nedôvera v inštitúcie

Pokračujeme tretím pilierom kolapsu pyramídového systému. Po demografickom a ekonomickom vyčerpaní prichádza **kolaps psychologický a spoločenský** - často ten posledný, po ktorom sa systém už nedokáže udržať.

3.1. Prečo je dôvera základom fungovania štátu

Každý moderný štát stojí na troch pilieroch:

1. **Ekonomike** - zdroje, z ktorých žije.
2. **Demografii** - ľudí, ktorí ho tvoria.
3. **Dôvere** - presvedčení, že systém slúži občanom.

Bez dôvery nefungujú:

- zákony,
- dane,
- súdy,
- polícia,
- demokracia,
- volené orgány,
- verejné služby.

Dôvera je **neviditeľný kapitál**, ktorý drží spoločnosť pohromade. Keď sa rozpadne, systém sa začne rúcať zvnútra.

3.2. Slovensko trpí jednou z najnižších mier dôvery v štát v Európe

Podľa dlhodobých prieskumov:

- občania neveria vláde,
- neveria parlamentu,
- neveria súdom,
- neveria polícii,
- neveria médiám,
- neveria politickým stranám.

Dôvera je dlhodobo pod úrovňou, pri ktorej je demokracia stabilná. To znamená:

Slovenskému štátu neveria ani vlastní občania. V takomto prostredí je každý systém:

- nestabilný,
- zraniteľný,
- ľahko manipulovateľný,
- odsúdený na kolaps.

3.3. Prečo vzniká nedôvera

Nedôvera nie je náhoda. Je to **reakcia národa na dlhodobú skúsenosť**, konkrétne na:

(1) Korupčné kauzy bez potrestania

Keď sa roky:

- vyšetrovania odkladajú,
- kauzy zastavujú,
- procesy padajú,
- systém sa tvári, že „nikto nenesie zodpovednosť“,

občan logicky stráca vieru.

(2) Nominácie do funkcií podľa straníckych a podnikateľských väzieb

Nie odbornosť, nie schopnosť, ale:

- stranícka knižka,
- kamarátstvo,
- biznis väzba,

to všetko ničí dôveru v štát.

(3) Politici menia názory podľa sponzorov a médií

Občan vidí:

- nekonzistentnosť,
- manipuláciu,
- teatrálné hádky,
- prázdne sľuby.

Ako môže veriť niekomu, kto nekoná podľa hodnoty, ale podľa tlaku?

(4) Média ako nástroje záujmových skupín

Keď médiá:

- pracujú selektívne,
- nedávajú rovnaký priestor,
- neinformujú nestranne,
- slúžia záujmom vlastníka,

väčšina občanov im už prestala veriť.

(5) Neviditeľné prepojenia biznisu a politiky

Keď občania vidia, že zákony, tendre či rozhodnutia sa robia „pre niekoho“, nie pre verejnosť, dôvera zmizne.

3.4. Nedôvera má kaskádový efekt

Nedôvera nie je iba pocit. Má konkrétne spoločenské následky:

(A) Občania prestávajú dodržiavať pravidlá

Nie preto, že sú zlí, ale preto, že neveria, že pravidlá platia rovnako.

(B) Klesá ochota platiť dane

Dane sa vnímajú nie ako „príspevok na spoločné dobro“, ale ako „palivo pre skorumpovaný systém“.

(C) Štát stráca legitímnosť

Ak ľudia neveria, že štát reprezentuje ich záujmy, stráca **morálne právo vládnuť**.

(D) Nárast extrémizmu a radikalizmu

Keď sa ľudia cítia zradení, hľadajú radikálnych záchrancov.

(E) Zosilnenie spoločenskej fragmentácie

Spoločnosť sa rozdelí:

- na tábory,
- na kmene,
- na skupiny, ktoré spolu nekomunikujú.

V takom prostredí neexistuje spoločná dohoda, ani spoločný cieľ.

3.5. Prečo nedôvera spôsobí kolaps pyramídy moci

Pyramídový model moci potrebuje:

- poslušnosť,
- ticho,
- hlasy,
- legitimitu,
- súhlas s pravidlami.

To všetko vytvára **dôvera**. Keď dôvera zmizne:

- ľudia prestávajú podporovať systém,
- spoločnosť sa od štátu odpája,
- štát sa stáva prázdnu škrupinou,
- autorita je len formálna, nie reálna.

Pyramída stojí na tom, že zdola ju držia občania. Keď ju prestanú držať, pretože jej **neveria**, pyramída padne sama. Bez boja. Bez prevratu. Bez revolúcie. Jednoducho **stratí oporu**.

3.6. Zhrnutie

Nedôvera je tretím pilierom kolapsu systému, pretože:

1. štát stráca legitimitu,
2. občania prestávajú rešpektovať pravidlá,
3. prestáva fungovať výber daní,
4. mizne verejná spolupráca,
5. spoločnosť sa rozpadá na izolované skupiny,
6. politická moc sa stáva neudržateľnou.

Dôvera je základom pyramídy. A keď sa rozpadne základ, celá konštrukcia sa zosype.

KAPITOLA 9 - Prečo pyramída na Slovensku skolabuje

4. Prehlbovanie nerovnosti A teraz pokračujeme štvrtým pilierom kolapsu pyramídového systému. Ak demografia ničí základ ľudského kapitálu, ekonomické vyčerpanie zdroje, a nedôvera legitímnosť, potom **nerovnosť ničí vnútornú súdržnosť národa**.

4.1. Nerovnosť nie je len ekonomická otázka

V modernej spoločnosti nerovnosť neznamená iba rozdiely v príjmoch. Nerovnosť má **štyri dimenzie**, ktoré sa navzájom posilňujú:

1. **Ekonomickú** - kto čo vlastní.
2. **Mocenskú** - kto o čom rozhoduje.
3. **Sociálnu** - kto má prístup k službám.
4. **Kultúrnu** - kto má hlas a váhu vo verejnom priestore.

Keď sa tieto nerovnosti prepoja, vzniká: **trvalá štrukturálna priepasť medzi občanmi a mocenskými elitami**. To je presne stav, v ktorom sa Slovensko nachádza.

4.2. Slovensko má jednu z najvyšších regionálnych nerovností v EÚ

Slovensko nie je jeden štát je to **mozaika niekoľkých úplne odlišných svetov**:

- Bratislava - najbohatší región v EÚ (ak sa meria HDP podľa metódy, ktorá zahŕňa zahraničné firmy).
- Stredné a východné Slovensko - medzi najchudobnejšími regiónmi v Únii.
- Podunajsko - dynamické,
- sever a východ - stagnujúce.

Takéto rozdiely vytvárajú **sociálny rozklad**, ktorý nesie tieto následky:

- masový odchod mladých z regiónov,
- úpadok infraštruktúry mimo centier,
- rozdiely v kvalite školstva a zdravotníctva,
- nerovný prístup k práci.

Slovensko sa tak stáva **fragmentovanou krajinou**, nie jednotným priestorom.

4.3. Oligarchický model nerovnosť prehľbuje, nie zmierňuje

V predchádzajúcich kapitolách sme vysvetlili, že slovenský mocenský systém nie je trh, ale **pyramída renty**:

- hore sú skupiny, ktoré získavajú moc a peniaze z verejných zdrojov,
- dole sú občania, ktorí tieto zdroje financujú.

Tento model prirodzene vytvára **extrémne nerovnosti**, pretože:

(1) Tí hore sú napojení na zdroje, ktoré iní nemajú

- verejné tendre,
- eurofondy,
- štátne zákazky,
- regulované trhy,
- medializácia.

Tieto zdroje nie sú otvorené všetkým.

(2) Tí dole nemajú rovnakú šancu uspieť

Ekonomika nie je meritokratická - úspech nezávisí od kvality, ale od:

- kontaktov,
- politických väzieb,
- oligarchických prepojení,
- regionálneho pozadia.

To ničí pocit **férovosti**, ktorý je pre stabilitu spoločnosti kľúčový.

(3) Regulácie sú často písané pre vybrané subjekty

Ak zákony, daňové pravidlá či podmienky podnikania zvyhodňujú konkrétne firmy, nie celú ekonomiku, vzniká **štrukturálna nerovnosť**, ktorú nemožno prekonať individuálnym úsilím.

4.4. Nerovnosť generuje frustráciu, ktorá ničí systém zdola

Nerovnosť vytvára dve skupiny:

(A) Frustrovaných

- regionálne zaostané oblasti,
- mladé rodiny bez bývania,
- zamestnancov s nízkymi príjmami,
- podnikateľov mimo „vybraných sietí“,
- mladých ľudí bez perspektívy.

Frustrácia nie je len emócia. Je to **politická energia**, ktorá sa hromadí.

(B) Odtrhnutých elít

Elita, ktorá žije v paralelnom svete:

- so zahraničným kapitálom,
- v uzavretých komunitách,
- s privilegovaným prístupom k zdrojom,
- s vlastnými pravidlami,

stráca kontakt s realitou národa. To je smrteľne nebezpečné pre stabilitu štátu.

4.5. Nerovnosť oslabuje štát ako celok

Nerovnosť spôsobuje tieto systémové poruchy:

(1) Slabá stredná vrstva

Stredná vrstva je fundament národnej stability. Na Slovensku:

- stagnuje,
- nerozvíja sa,
- je zaťažovaná výdavkami,
- stráca schopnosť tvoriť kapitál.

Bez strednej vrstvy niet demokracie.

(2) Úpadok sociálnej mobility

Dieťa na Orave alebo na Gemeri nemá rovnakú šancu ako dieťa v Bratislave. Keď spoločnosť zablokuje mobilitu, vzniká **feudalizácia**:

- trvalé vrstvy bohatých,
- trvalé vrstvy chudobných.

(3) Rozpad sociálnej dôvery

Za nerovnosťou sa ukrýva pocit: „Systém nie je pre mňa.“ To znižuje chuť:

- pracovať na spoločnom dobru,
- veriť štátu,
- rešpektovať zákony.

(4) Ekonomická nestabilita

Keď bohatstvo koncentrujú oligarchovia, a nie široké vrstvy:

- klesá spotreba,
- klesajú investície,
- rast sa spomaľuje,
- systém sa stáva krehkým.

4.6. Prečo nerovnosť spôsobí kolaps pyramídového modelu

Pyramídový systém moci žije zo stabilnej základne. Ale nerovnosť:

- oslabuje základňu,
- rozbíja spoločnosť,
- vytvára polarizáciu,
- znižuje počet prispievateľov,
- zvyšuje náklady na riadenie,
- spôsobuje odchod mozgov,

- generuje politické otrasy.

Kým elity na vrchole pyramídy žijú svoju realitu, celá stavba pod nimi **pomaly eroduje**. A pyramída sa neprevráti zvonka - **rozpadne sa zvnútra**, pretože jej základ stratí súdržnosť.

4.7. Zhrnutie

Prehlbovanie nerovnosti je štvrtým pilierom kolapsu, pretože:

1. rozdeľuje spoločnosť na ostrovy,
2. ničí sociálnu súdržnosť,
3. vytvára frustráciu mas,
4. destabilizuje politiku,
5. oslabuje ekonomiku,
6. blokuje reformy,
7. znižuje legitimitu štátu.

Nerovnosť nie je iba ekonomický problém. Je to **geologická trhlina**, ktorá prechádza celým štátom.

KAPITOLA 9 - Prečo pyramída na Slovensku skolabuje

5. Útek mozgov

Podme ďalej, pokračujeme piatym pilierom kolapsu pyramídového systému. Tento prvok je tichý, nenápadný, mediálne často prehliadaný - a pritom **jeden z najničivejších**. Ak demografia hovorí o úbytku života, ekonómia vyčerpania o úbytku zdrojov, nedôvera o úbytku legitimacy a nerovnosť o úbytku súdržnosti, tak **Útek mozgov** znamená úbytok *budúcnosti*.

5.1. Čo je „útek mozgov“

Útek mozgov (brain drain) označuje: **odchod najtalentovanejších, najschopnejších a najvzdelanejších ľudí do zahraničia**, ktorí sa už nevrátia. Je to odchod:

- mladých,
- vzdelaných,
- tvorivých,
- sebavedomých,
- jazykovo vybavených,
- flexibilných.

Teda presne tej skupiny, ktorá má byť *budúcim nositeľom národnej prosperity*.

5.2. Slovensko patrí medzi krajiny s najvyšším únikom talentu v EÚ

Dlhodobu platí:

- každý rok tisíce mladých odchádzajú študovať do zahraničia,
- značná časť už zostane tam,
- odchádzajú nielen študenti, ale aj lekári, IT špecialisti, inžinieri, učitelia a výskumníci,
- mnohé regióny prichádzajú o celú mladú generáciu.

Tým sa Slovensko stáva:

- staršou krajinou,
- menej inovatívnou krajinou,
- menej konkurencieschopnou krajinou,
- krajinou bez budúcich lídrov.

5.3. Prečo mladí odchádzajú

Odpovede sa objavujú v prieskumoch opakovane a dlhodobo:

(1) Nízke mzdy vs. vysoké ceny

Slovensko ponúka:

- mzdy o 50-70 % nižšie než západné krajiny,
- životné náklady, ktoré sú často podobné tým západným.

Matematika je jasná.

(2) Nepružný pracovný trh

- nízka podpora talentov,
- slabé výskumné prostredie,
- minimum technologických centier,
- strašidelné množstvo byrokracie.

Mladí nechcú strácať energiu bojom so systémom.

(3) Korupcia a klientelizmus

Mladá generácia vidí:

- že úspech sa často nedosahuje schopnosťou,
- ale kontaktmi, väzbami, lojalitou k sieti.

V prostredí, kde neplatí meritokracia, talent stráca cenu.

(4) Politická nestabilita a chaos

Chaos nie je len nepríjemný. Je demotivujúci. Mladí chcú prostredie:

- stabilné,
- predvídateľné,
- zmysluplné.
- **(5) Kolaps zdravotníctva a školstva**

Mladí nechcú vychovávať deti v krajine, kde:

- školy upadajú,
- nemocnice kolabujú,
- služby sú nefunkčné.

(6) Nemajú pocit budúcnosti

Najsilnejší dôvod: **Slovensko už neponúka mladým víziu.** Bez vízie odchádzajú.

5.4. Útek mozgov je smrteľný úder pre ekonomiku aj štát

Odchod mozgov spôsobuje:

(A) Stratu investície

Štát investoval do:

- vzdelania,
- zdravotnej starostlivosti,
- sociálnej ochrany mladých.

A práve tí najkvalitnejší odchádzajú - teda tí, do ktorých investoval najviac.

(B) Stratu budúcich daní

Mladý človek, ktorý zostane v zahraničí:

- platí tam dane,
- tam bude mať rodinu,
- tam vytvorí hodnoty.

Slovensko stráca **celý životný výkon** jedného človeka.

(C) Stratu inovačnej schopnosti

Inovácie neprodukujú priemerní. Inovácie produkujú výnimoční. Ak tí odídu, Slovensko stratí schopnosť:

- vytvárať nové odvetvia,
- zabezpečiť technologický vývoj,
- konkurovať svet.

(D) Rozpad strednej vrstvy

Talenty tvoria chrbtovú kosť strednej vrstvy. Ich odchod znamená jej:

- oslabenie,
- starnutie,
- ekonomický kolaps.

(E) Starnutie národa sa zrýchľuje

Keď odídu mladí, krajina zostarne dvojnásobne rýchlo.

(F) Kolaps verejných služieb

Odchod zdravotníkov, učiteľov, IT odborníkov spôsobuje:

- kolaps nemocníc,
- nedostatok pedagógov,
- slabú digitalizáciu.

5.5. Prečo útek mozgov skolabuje pyramídový model

Pyramídový systém potrebuje:

- nových pracujúcich,
- nových platiteľov daní,
- nových odborníkov,
- nových inovátorov.

Ale keď mladí odchádzajú, pyramída zostáva:

- bez energie,
- bez kapitálu,
- bez lídrov,
- bez budúcnosti.

Je to ako keby všetci nosiči pyramídy odišli a zostali len tí, ktorí sedia na vrchole. Systém sa tým stáva:

- neudržateľným,
- sterilným,
- odsúdeným na kolaps.

5.6. Zhrnutie

Útek mozgov je piaty pilier kolapsu, pretože:

1. krajina prichádza o najlepších ľudí,
2. klesá počet pracujúcich,
3. zanikajú inovácie,
4. slabne stredná vrstva,
5. štát stráca budúci potenciál,
6. zrýchľuje sa demografická a ekonomická smrť systému,
7. pyramída moci zostáva bez základne.

Útek mozgov znamená: **odchod budúcnosti**. A bez budúcnosti sa žiadny systém neudrží.

KAPITOLA 9 - Prečo pyramída na Slovensku skolabuje

6. Neschopnosť systému sa regenerovať

Pokračujeme šiestym pilierom kolapsu pyramídového systému - tým, ktorý určuje, **prečo sa systém nezrúti len preto, že padá, ale preto, že sa nedokáže zdvihnúť**. Demografia, ekonomika, dôvera, nerovnosť a útek mozgov sú faktory, ktoré systém oslabujú zvonka aj zvnútra. Ale **neschopnosť regenerácie** je faktor, ktorý ho robí definitívne neudržateľným.

6.1. Čo znamená regenerácia systému

Zdravý štátny a spoločenský systém má tri schopnosti:

1. **Opraviť chyby** - napraviť, čo nefunguje.
2. **Vymeniť nefunkčné prvky** - lídrov, inštitúcie, mechanizmy.
3. **Prispôbiť sa zmenám** - reagovať na nové výzvy a technológie.

Toto je základ evolúcie spoločností. Keď systém tieto schopnosti stratí, stane sa:

- rigidným,
- neschopným,
- pomaly sa rozkladajúcim organizmom.

A nakoniec skolabuje nie preto, že ho niekto porazil, ale preto, že nedokáže obnovovať sám seba.

6.2. Slovenský politicko-ekonomický model je „uzavretý systém“

Slovenská pyramída moci funguje tak, že:

- vrcholové štruktúry si chránia svoje pozície,
- bránia vstupu nových ľudí,
- reprodukovujú staré vzorce,
- odmietajú reformy, ktoré by ich ohrozili.

Systém teda nie je otvorený evolúcii. Je **statický**. A statické systémy v živote aj v prírode vždy prehrajú.

6.3. Prečo sa slovenský systém nedokáže regenerovať

(1) Politická reprezentácia sa neregeneruje

Strany sú:

- personálne uzavreté,
- bez vnútorných volieb,
- ovládané úzkym jadrom,
- bez ideologického zakotvenia.

Mladí a schopní ľudia do politiky vstupovať nechcú, pretože politický systém im nedáva priestor. Výsledok:

- staré tváre sa stále vracajú,
- chyby sa opakujú,
- energia neprichádza.

(2) Štátna správa sa neregeneruje

Úradníci nemajú:

- motiváciu,
- kariérny rast,
- odborný rozvoj,
- istotu.

Systém odmeňuje poslušnosť, nie kvalitu. Výsledok:

- slabne odbornosť,
- miznú skúsenosti,
- nevznikajú elity verejnej služby.
- **(3) Ekonomika sa neregeneruje**

Ekonomiku brzdia:

- oligarchické siete,
- monopolné postavenia,
- závislosť na zahraničných montážnych závodoch,
- slabé investície do výskumu.

Výsledok:

- nových odvetví je minimum,
- staré sa rozpadajú,
- inovácie neprichádzajú.

(4) Justícia sa neregeneruje

Súdny systém:

- nemožno zásadne reformovať bez odporu,
- trpí personálnou stagnáciou,
- nemá dostatok nových nezávislých odborníkov.

Výsledok:

- dôvera klesá,
- zmena je pomalá,
- kvalita nerozsudkov stagnuje.

(5) Vzdelávanie sa neregeneruje

Školstvo:

- nepriťahuje mladých učiteľov,
- nemodernizuje metódy,
- produkuje málo kvalifikovaných absolventov.

Výsledok:

- budúce generácie neprichádzajú s novými ideami,
- spoločnosť stagnuje intelektuálne aj kultúrne.

6.4. Regeneráciu brzdí aj oligarchický model

Oligarchické siete majú **proti-evolučnú povahu**:

- nechcú nových hráčov,
- nechcú konkurenciu,
- nechcú zmeny,
- chcú stabilitu svojho vplyvu.

Tým bránia prirodzenej regenerácii:

- politického systému,
- trhového prostredia,
- mediálnej scény,
- verejného priestoru.

Systém sa tak stáva **uzavretým ekosystémom**, ktorý sám seba dusí.

6.5. Dôsledok: systém sa rozkladá zvnútra

Keď sa systém neregeneruje, deje sa toto:

1. chyby sa kopia,
2. frustrácia rastie,
3. inovácie miznú,
4. ľudia odchádzajú,
5. služby upadajú,
6. inštitúcie slábnu,
7. štát stráca zmysel.

Systém nepadá ako domček z kariet. Systém **zhnije**. Kolaps nie je náraz. Kolaps je rozklad.

6.6. Historický zákon

Každý systém v dejinách, ktorý:

- bránil vstupu nových elít,

- nereformoval svoje vnútorné mechanizmy,
- odmietal adaptáciu,

skolaboval. Od feudálneho systému, cez monarchie, autoritatívne režimy, až po moderné oligarchie.

6.7. Prečo práve neschopnosť regenerácie spôsobí definitívny pád

Lebo:

1. Nie je koho dosadiť na prázdne miesta.
2. Nie je komu odovzdať zodpovednosť.
3. Nie je kto má opraviť chyby systému.
4. Nie je kto má vytvoriť nové hodnoty a vízie.
5. Nie je kto má niest' národné sebavedomie.
6. Nie je kto má obnoviť štát.

Regenerácia je schopnosť *vstať*. Slovenský systém túto schopnosť stráca. A keď systém nedokáže vstať, raz definitívne padne.

6.8. Zhrnutie

Neschopnosť regenerácie je šiestym pilierom kolapsu, pretože:

- bráni vstupu novej generácie,
- bráni vstupu nových nápadov,
- bráni reformám,
- bráni obnoveniu dôvery,
- bráni rozvoju ekonomiky,
- bráni adaptácii na zmeny,
- uzatvára krajinu do stagnácie.

Systém, ktorý sa nevie regenerovať, sa nevyhnutne rozpadne.

A teraz vstupujeme do kľúčového bodu celej kapitoly - **syntézy všetkých predchádzajúcich javov** do jedného uceleného obrazu. Téma „Očakávaný kolapsový scenár“ nie je dramatizáciou. Je výlučne *analytickou projekciou* založenou na:

- demografii,
- ekonómii,
- sociológii,
- politológii,
- psychológii nás,
- historických paralelách.

Tento scenár nepredpovedá, čo *musí* nastať, ale čo nastať *musí*, ak sa systém nezmení. Je to logický dôsledok súčasného smerovania.

KAPITOLA 9 – Prečo pyramída na Slovensku skolabuje

7. Očakávaný kolapsový scenár

A teraz vstupujeme do kľúčového bodu celej kapitoly - **syntézy všetkých predchádzajúcich javov** do jedného uceleného obrazu. Téma „Očakávaný kolapsový scenár“ nie je dramatizáciou. Je to výlučne *analytickou projekciou* založenou na:

- demografii,
- ekonómii,
- sociológii,
- politológii,
- psychológii nás,
- historických paralelách.

Tento scenár nepredpovedá, čo *musí* nastať, ale čo nastať *musí*, ak sa systém nezmení. Je to logický dôsledok súčasného smerovania.

7.1. Prvá fáza: Pomalý rozklad (už prebieha)

V tejto fáze:

- štát formálne funguje,
- inštitúcie existujú,
- ekonomika sa točí,
- ľudia pracujú,
- politické strany sa striedajú,

ale **základné piliere systému sú postupne narúšané**. Viditeľné znaky:

(1) Oslabovanie verejných služieb

- nemocnice sa zatvárajú,
- školám chýbajú učitelia,
- úrady sú personálne vyprázdnené.

(2) Dlhodobé ekonomické spomalenie

- ekonomika nerastie,
- mzdy stagnujú,
- investície klesajú.

(3) Masový únik mladých

- krajina stráca budúcnosť,
- dochádza k prehĺbovaniu regionálnych rozdielov.

(4) Polarizácia spoločnosti

- spoločnosť sa štiepi do táborov,
- klesá ochota spolupracovať.

V tejto fáze sa pyramída ešte drží. Drží ju už len zotrvačnosť.

7.2. Druhá fáza: Masívna erózia základne (blíži sa a je to nezvratné)

(1) Kolaps daňových príjmov

- menej pracujúcich,
- nižšia produktivita,
- nárast tieňovej ekonomiky,
- menšia ochota platiť dane.

(2) Preťažený sociálny systém

- dôchodkový systém sa otriasa,
- zdravotníctvo je finančne neudržateľné,
- rastie tlak na štátny rozpočet.

(3) Strata legitimacy politických reprezentácií

- voľby neprinášajú stabilitu,
- vlády padajú,
- politický systém sa stáva nestálym.

(4) Nárast alternatívnych a radikálnych síl

Keď tradičné strany zlyhávajú, objavia sa radikálne alternatívy, ktoré chcú:

- reset systému,
- prepis pravidiel,
- zásadné zmeny.

Systém je ešte funkčný, ale už je vážne chorý.

7.3. Tretia fáza: Kryštalizácia krízy (prah zlomu)

Toto je bod, kde už nezaberajú kozmetické reformy. Typické znaky:

(1) Náraz veľkej hospodárskej recesie

Externý šok - svetová kríza, pandémia, geopolitická udalosť - odhalí slabosť vnútorného systému.

(2) Nesplniteľné záväzky štátu

- verejný dlh prudko rastie,
- deficit prestáva byť udržateľný,
- štát odkladá platby,

- prichádza tlak investorov.

(3) Kolaps regiónov

Niektoré oblasti sa dostanú do stavu:

- ekonomickej nefunkčnosti,
- demografického vyľudnenia,
- sociálnej dezorganizácie.

(4) Úpadok dôvery do nulového bodu

Ľudia prestanú veriť:

- vláde,
- opozícii,
- súdom,
- polícii,
- médiám,
- štátu ako takému.

Toto je moment, keď sa pyramída začína lámať.

7.4. Štvrtá fáza: Systémový kolaps (rozpad starého modelu)

Kolaps neznamena chaos v uliciach. Kolaps znamená **zlyhanie funkcií**, ktoré štát už nedokáže zabezpečiť. Stane sa toto:

(1) Verejné služby prestávajú fungovať

- dlhé čakacie doby,
- nedostatok liekov,
- zatvorené oddelenia,
- zrušené školy.

(2) Politický systém sa zacyklí

Nie je možné zostaviť stabilnú vládu. Energie elít idú len na prežitie.

(3) Paralelné štruktúry preberajú moc

- oligarchovia,
- regionálne siete,
- neformálne skupiny.

Konajú rýchlejšie než štát.

(4) Zásadná zmena spoločenskej atmosféry

Národ prestane veriť v existujúce pravidlá. Nastane:

- rezignácia,
- alebo hľadanie nového modelu.

7.5. Piata fáza: Zlomový moment - vznik nového systému

Tu prichádza bod, v ktorom stará pyramída definitívne padá. Tento bod môže byť:

- pokojný,
- riadený,
- demokratický,
- decentralizačný,

alebo

- chaotický,
- konfliktný.

To závisí od pripravenosti národa. **HRA ČLOVEK** ponúka nový model moci. Kolaps je začiatkom obnovy, nie koncom národa. Slovensko má potenciál prejsť na **model vedomej, decentralizovanej, národnej sebaorganizácie** - ak bude mať pripravenú alternatívu.

7.6. Zhrnutie kolapsového scenára

Kolaps prebehne v piatich stupňoch:

1. **Pomalý rozklad** - symptómy viditeľné už dnes.
2. **Erozia základne** - slabnúce financie a demografia.
3. **Kryštalizácia krízy** - náraz šoku, ktorý systém neunesie.
4. **Systémový kolaps** - zlyhanie základných funkcií štátu.
5. **Bod zlomu a transformácia** - vznik nového modelu spoločnosti.

Kolaps nie je katastrofa. Je to **očistenie** od starého systému, ktorý sa vyčerpal a nemá schopnosť sa obnoviť. A práve preto v ďalšej kapitole začíname ukazovať: **Ako možno obnoviť Slovensko v novej vízii.**

Ako možno obnoviť Slovensko v novej vízii

Týmto vstupujeme do **záverečného posolstva celej analýzy**. Po štrukturálnej diagnostike moci, po anatomicom rozpise oligarchie a po prognóze kolapsu prichádza to najdôležitejšie: **Nie ako Slovensko padne. Ale ako Slovensko povstane.**

1. Starý model sa nedá opraviť.

Nový model sa dá vybudovať. Slovensko nemôže obnoviť systém:

- ktorý ho vyčerpáva,
- ktorý brzdí jeho rozvoj,
- ktorý demotivuje jeho mladých,
- ktorý podporuje závislosť,
- ktorý drží moc v rukách úzkej skupiny,
- ktorý ignoruje identitu národa.

Obnova neprichádza ako „reforma starého“. Obnova prichádza ako **zrod nového**. Tak ako kedysi vzniklo Veľkomoravské kniežatstvo, tak ako sa po vojnách obnovovali naše rody, tak ako sa po temných časoch rodili Svetlé epochy - tak aj dnes je kľúčom nie prepis pyramídy, ale **stavba novej architektúry spoločnosti**.

2. Národ sa obrodí zvnútra - od človeka, od komunity, od rodu

Najväčšou chybou moderných štátov bolo presvedčenie, že štát je nad človekom. V pravde: **Zdrojom moci je živý Človek. Zdrojom stability je rod. Zdrojom kultúry je národ.** Nová vízia Slovenska nevzniká v parlamente. Vzniká:

- v rodinách,
- v komunitách,
- v rodových centrách,
- v sebavedomých vedomých ľuďoch.

Toto je filozofický základ Hry Človek - systém, v ktorom človek nie je objektom moci, ale **subjektom tvorby**.

3. Slovensko musí prejsť od pyramídy k sieťovej spoločnosti

Pyramída je model 20. storočia: hierarchická, rigidná, centralizovaná, manipulovateľná. Nový svet, ktorý vzniká, stojí na sieťach:

- komunitných,
- kultúrnych,
- ekonomických,
- informačných,
- vzdelávacích.

Sieťová spoločnosť je:

- menej korumpovateľná,

- odolnejšia,
- decentralizovaná,
- sebestačná,
- založená na spolupráci, nie dominancii.

Tak vznikajú nové spoločnosti po kolapsoch starých systémov - nie revolúciou, ale **reorganizáciou vzťahov medzi ľuďmi**.

4. Obnova Slovenska vyžaduje tri piliere transformácie

Piliere novej spoločnosti:

(1) Piliér ČLOVEKA

Týka sa identity.

- Kto som?
- Som občan, alebo živý človek?
- Aké sú moje práva?
- Aký je môj vzťah k štátu?
- Aký je môj vzťah k RODu?

Tu vzniká nový základ: **Slovensko obnoví človek, ktorý pozná svoju hodnotu.**

(2) Piliér NÁRODA

Týka sa kultúry, pamäte a suverenity.

- Národ, ktorý nevie, kto je, nemôže prežiť.
- Národ bez identity nevytvára budúcnosť.
- Národ bez kultúry nemá dušu.

Obnova národa znamená:

- návrat ku koreňom,
- návrat k rodovému povedomiu,
- návrat k slovienskej pamäti,
- návrat k duchovnej kultúre predkov.

(3) Piliér SPOLOČENSTVA

Týka sa organizácie spoločnosti. Tu vzniká model:

- decentralizovaný,
- sebestačný,
- s komunitami ako bunkami národa,
- s vedomou správou zdrojov,
- s univerzálnym podielom ako zárukou dôstojného života.

Toto je protiváha oligarchickému systému: Nie pyramída. Sieť živých komunít.

5. Transformácia neprebehne zhora, ale zdola

Systém, ktorý skolabuje, nedokáže sám seba obnoviť. Zmena prichádza:

- keď ľudia prestanú veriť starému,
- keď komunity vytvoria nové hodnoty,
- keď národ nájde nový príbeh,
- keď sa objaví nová generácia vedomých Človekov.

Štát sa potom iba prispôsobí. Formálne zmeny prídu až ako dôsledok.

6. Slovensko obnoví to, čo je najstaršie, nie najnovšie

Moderné spoločnosti hľadajú riešenia v technológii, ale zmena príde z toho, čo bolo vždy tu:

- ROD,
- pravda,
- zodpovednosť,
- spolupráca,
- identita,
- vyrovnanosť moci,
- prirodzené právo.

To všetko je hlboko zakotvené v Slovienskej pamäti. Nová vízia Slovenska je vlastne **obnovením starého poriadku**, ale v modernej, vedomej forme.

7. Kolaps starého systému je pôrodná bolesť nového

Keď pyramída padá, zdá sa to byť kríza. V skutočnosti je to: **uvolnenie priestoru pre rast novej spoločenskej formy**. Tak fungovali všetky kultúry, ktoré prežili stáročia. Slovensko má šancu prejsť z:

- oligarchickej štruktúry
na
- sieť vedomých Človekov a komunít.

To je obnova, nie rozpad.

8. Nová vízia Slovenska je založená na princípe HRY ČLOVEK

Je to:

- nový pohľad na identitu,
- nový model moci,
- nový ekonomický systém,
- nový spôsob spolužitia.

Nie utópia. Nie revolúcia. Nie odpor. Ale **evolúcia vedomia národa**. Hra Človek nie je politický program. Je to nástroj obnovenia národa.

KAPITOLA 10 - Zhrnutie a odporúčania

1. Čo je treba zmeniť

Vstupujeme do priestoru vedomého znaní. Do záverečnej kapitoly - **syntézy poznania**, kde sa všetky analýzy, všetky príčiny, všetky dôsledky a všetky prognózy premenia na **jasné, pevné a pritom hlboko ľudské odporúčania**. Tento bod, „*Čo sa musí zmeniť*“, je prvým kameňom v moste, ktorým prejde národ zo starého systému do nového.

Slovensko sa nachádza v bode, kde pokračovanie starého modelu už nie je možné. Systém nie je len pokazený - je **vyčerpaný, neudržateľný a neregenerovateľný**. Preto nestačí oprava. Treba **premenu základných princípov fungovania spoločnosti**. Nasleduje 7 oblastí, ktoré musia prejsť zásadnou transformáciou.

1. Zmeniť treba samotný základ moci

Slovensko fungovalo doteraz na modeli: **moc zhora - poslušnosť zdola**. Tento model vytvára:

- korupciu,
- oligarchiu,
- politických obchodníkov,
- občiansku pasivitu,
- frustráciu.

Nový základ musí byť opačný: **moc vzniká zdola, od človeka a komunity**. Nie občan ako objekt systému, ale človek ako subjekt práva. Toto je najhlbšia zmena, bez ktorej sú všetky ostatné zmeny len kozmetické.

2. Je treba obnoviť identitu človeka a národa

Štáty nezomierajú na ekonomiku. Zomierajú na stratu identity. Slovensko potrebuje:

- kultúrne sebavedomie,
- návrat k rodovému vedomiu,
- posilnenie jazykovej a historickej pamäti,
- pravdivé vzdelávanie o vlastných koreňoch,
- občana, ktorý vie, kto je.

Národ, ktorý pozná svoju hodnotu, má prirodzenú obranu proti manipulácii.

3. Je treba zmeniť vzťah medzi človekom a štátom

Štát na Slovensku funguje ako:

- administratívny byrokratický pán,
- niekedy aj ako trestajúci aparát,
- často ako výpalník pre oligarchické záujmy.

Namiesto toho musí vzniknúť štát:

- služobný,
- jednoduchý,
- transparentný,
- decentralizovaný,
- jasne podriadený verejnej kontrole.

Štát má slúžiť človeku. Nie človek štátu.

4. Je treba zmeniť ekonomický model

Slovensko nemôže žiť:

- z montážnych závodov,
- z lacnej práce,
- z eurofondov,
- z dlhovej expanzie,
- zo zahraničnej závislosti.

Nový model musí byť:

- sebestačný,
- inovatívny,
- decentralizovaný,
- postavený na malých podnikoch,
- chrániaci strategické sektory,
- podporujúci rodiny, komunity a regióny.

Ekonomika nemá slúžiť globálnym hráčom. Má slúžiť národu.

5. Je treba obnoviť spravodlivosť

Nie teoreticky, ale prakticky.

- rýchlych súdov,
- funkčnej polície,
- nezávislej prokuratúry,
- rovnosti pred zákonom,

neexistuje dôvera, neexistuje stabilita, neexistuje budúcnosť. Spravodlivosť je kyslík pre demokraciu. Ak chýba, spoločnosť sa dusí.

6. Je treba zmeniť vzdelávanie - budúcnosť národa

Slovenské školstvo dnes neprodukuje:

- tvorivých ľudí,
- sebavedomých občanov,
- inovátorov,

- lídrov.

Nový model vzdelávania musí stáť na:

- hodnotách,
- kritickom myslení,
- kultúrnej identite,
- moderných metódach,
- praktických zručnostiach,
- rodovom vedomí,
- výchove k zodpovednosti.

Vzdelanie nie je služba. Je to **najväčšia strategická investícia národa.**

7. Je treba obnoviť rod - základná bunka spoločnosti

Štáty prežívajú vtedy, keď prežívajú rodiny.

Rod potrebuje:

- ekonomickú stabilitu,
- dostupné bývanie,
- kvalitnú zdravotnú starostlivosť,
- kultúrnu podporu,
- komunitné prepojenia,
- ochranu pred ekonomickým a politickým tlakom.

Ak rod slabne, slabne národ. Ak rod rastie, rastie národ.

8. Musí sa prejsť od hierarchie k spolupráci

Hierarchický model moci vytvára:

- boj,
- rivalitu,
- manipuláciu,
- izoláciu.

Sieťová spoločnosť vytvára:

- spoluprácu,
- dôveru,
- spoločné riešenia,
- regionálnu sebestačnosť,
- kolektívnu múdrosť.

Budúcnosť Slovenska nie je v pyramíde. Je v vedomej, prepojenej, spolupracujúcej „sieti RODov“.

Zhrnutie – čo je treba zmeniť?

Treba zmeniť:

1. **kto je zdrojom moci,**
2. **ako si spoločnosť uvedomuje svoju identitu,**
3. **čo je úlohou štátu,**
4. **ako funguje ekonomika,**
5. **ako funguje spravodlivosť,**
6. **ako vychovávame budúce generácie,**
7. **ako fungujú rodiny a komunity,**
8. **ako je organizovaná spoločnosť.**

To nie je kozmetická reforma. To je **premena paradigmy**. Je to začiatok novej epochy,
HRA ČLOVEK.

KAPITOLA 10 - Zhrnutie a odporúčania

2. Kde má Slovensko šancu

Pokračujeme druhým pilierom záverečnej kapitoly. Tento bod je zásadný, pretože po hlbkej analýze a pomenovaní systémových slabín musí prísť presne to, čo dvíha národ zo zeme:

Vedieť, kde má Slovensko svoju silu. Vedieť, kde má Slovensko svoju šancu. Nie je to prázdny optimizmus. Je to strategická identifikácia skutočných, reálnych, historicky overených a kultúrne zakorenených predností národa.

Slovensko zvíťazí nie tým, že bude napodobňovať veľkých, ale tým, že pochopí, **v čom je ono samé jedinečné**. Každý národ má svoje poslanie, svoju rolu, svoj dar. Slovensko má viac šancí, než sa na prvý pohľad zdá. Ale sú zakryté pod sedimentom chaosu, mediálneho hluku a politického prachu. Tu ich vyberáme na svetlo.

1. Šanca vyplýva z veľkosti - malá krajina je veľkou výhodou

Slovensko je malé:

- 5,4 milióna obyvateľov,
- kompaktné územie,
- rýchla komunikácia,
- vysoká homogenita.

V čom je to výhoda?

(1) Rýchlosť zmien

Malá populácia = rýchle zavedenie reforiem, rýchla adaptácia, rýchla transformácia.

(2) Nízka fragmentácia

Slováci majú vysokú jazykovú a kultúrnu jednotu. To je v Európe vzácné.

(3) Dostupnosť štátu

Dokážeme vytvoriť model, kde občan má priamy a reálny kontakt so správou.

(4) Flexibilita v modernom svete

Veľké štáty sa menia ťažko. Malé štáty - rýchlo. Toto je obrovská výhoda do budúcnosti.

2. Šanca vyplýva z polohy - sme v srdci Európy

Slovensko je prirodzený:

- tranzitný uzol,
- spojovník západu a východu,
- centrum energetických, dopravných a obchodných koridorov.

Strategické výhody:

(1) Geopolitická neutrálna poloha

Slovensko môže byť mostom, nie nárazníkom.

(2) Ekonomická pozícia

Srdce Európy umožňuje byť:

- logistickým centrom,
- inovatívnym centrom,
- miestom pre rozvoj nových technológií.

(3) Kultúrny priestor medzi slovanstvom a Európou

Slovensko má dar rozumieť viacerým svetom. Toto je sila, nie slabosť.

3. Šanca vyplýva z charakteru národa

Slováci patria medzi národy:

- mierne,
- pracovitá,
- stabilné,
- tvorivé,
- vytrvalé,
- adaptívne.

Tieto vlastnosti sú presne tie, ktoré sú potrebné pri budovaní nového spoločenského modelu.

(1) Slováci vedia tvoriť ticho

Nie v revolučnom chaose, ale v stabilnom prostredí.

(2) Slováci majú hlbokú kultúrnu pamäť

Rod, krajina, tradícia - toto je sila, ktorá dáva zmysel a trvácnosť.

(3) Slováci neútočia - Slováci budujú

To z nás robí ideálnych tvorcov komunitnej spoločnosti.

4. Šanca vyplýva zo slovenskej zeme

Slovensko má obrovské bohatstvo:

- vodu,
- lesy,
- pôdu,

- čistý vzduch,
- minerálne zdroje,
- biodiverzitu.

Tieto zdroje sú cennejšie než ropa a zlato v budúcom svete, kde bude najdôležitejšia:

- potravinová sebestačnosť,
- ekologická stabilita,
- voda,
- lokálna energetika.

Slovensko má šancu byť jednou z najsebestačnejších krajín Európy.

5. Šanca vyplýva z ľudského kapitálu

Aj napriek odlivu mozgov má Slovensko:

- špičkových IT odborníkov,
- vynikajúcich inžinierov,
- výborných lekárov,
- silných vedcov,
- nesmierne tvorivých mladých ľudí.

Slováci v zahraničí sú mimoriadne úspešní. Keby krajina ponúkla podmienky, vrátili by sa mnohí.

6. Šanca vyplýva z toho, že systém je blízko kolapsu

Kolaps nie je len hrozba. Kolaps je aj **možnosť**. Keď starý model padá, vzniká priestor pre nový. Slovensko má výhodu:

- pyramídový model je slabý,
- verejnosť už neverí starým elitám,
- mladí nechcú opakovať chyby rodičov,
- národ túži po pravde,
- spoločnosť je pripravená na zmenu.

Toto je unikátne okno príležitosti v dejinách národa.

7. Šanca vyplýva z Hry Človek – z novej vízie spoločnosti

Hra Človek vytvára platformu, ktorá:

- decentralizuje moc,
- posilňuje RODy,
- vytvára komunitnú ekonomiku,
- umožňuje Univerzálny Podiel,
- stavia človeka do roly tvorca, nie podriadeného,
- vracia dôveru,
- obnovuje identitu,

- vytvára nový etický základ.

Slovensko má šancu byť **modelovou krajinou novej éry**, ak pochopí, že sila neleží v zásahu zvonku, ale v **premene vedomia zvnútra**.

Zhrnutie – kde má Slovensko šancu?

Slovensko má šancu:

1. **v svojej veľkosti a flexibilitate,**
2. **v geografickej polohe,**
3. **v charaktere vlastného národa,**
4. **v bohatej a čistej krajine,**
5. **v talentovaných ľuďoch doma aj v zahraničí,**
6. **v blížiacom sa konci starého systému,**
7. **v novej vízii založenej na Človeku a Rode.**

Slovensko má šancu, pretože Slovensko má DUŠU. A národ, ktorý má dušu, sa dokáže obnoviť.

KAPITOLA 10 - Zhrnutie a odporúčania

3. Ako znížiť riziká

A teraz vstupujeme do najpraktickejšieho bodu celej knihy. Téma „**Ako znížiť riziká**“ je mostom medzi analytickou časťou diela a vizionárskou transformáciou, ktorá nasleduje v HRE ČLOVEK. Tu sa už nesústredíme na slabiny systému, ale na **konkrétne stratégie**, pomocou ktorých môže Slovensko:

- zmierniť dôsledky kolapsu,
- znížiť zraniteľnosť národa,
- pripraviť spoločnosť na prechod,
- posilniť odolnosť komún,
- vytvoriť priestor pre nový model.

Riziká, ktorým Slovensko čelí, sú štrukturálne - siahajú do demografie, ekonomiky, kultúry, politického systému aj identity. Nie je možné odstrániť ich všetky naraz. Ale je možné **znížiť ich dopad**, aby kolaps starého systému nespôsobil pád národa, ale práve naopak - otvoril cestu k novej epoche. Nasleduje sedem kľúčových oblastí.

1. Posilniť sebestačnosť krajiny a komún

(1) Potravinová sebestačnosť

Slovensko musí znížiť závislosť od dovozov, pretože globálne krízy najviac zasiahnu krajiny, ktoré si nevedia vyprodukovať vlastnú potravu. Podporiť treba:

- lokálnych farmárov,
- malé hospodárstva,
- komunitné záhrady,
- regionálne potravinové siete.

(2) Energetická sebestačnosť

Riziká sa znižujú:

- decentralizáciou energie,
- obnoviteľnými zdrojmi,
- komunitnými elektrárnami.
- **(3) Regionálna ekonomika**

Keď regióny stoja pevne, národ stojí pevne.

2. Chrániť rod, rodinu a demografiu

Najväčšie riziko je demografický kolaps. Riešenia:

- dostupné bývanie,
- podpora mladých rodín,
- komunitná starostlivosť o deti,

- stabilné pracovné prostredie,
- rovnováha medzi prácou a rodinou.

Rod musí byť chránený pred:

- ekonomickým tlakom,
- politickými zásahmi,
- sociálnou nestabilitou.

3. Budovať komunitnú sieť - alternatívnu infraštruktúru národa

Keď centrálna štruktúra zlyháva, národ nesmie ostať bez opory. Treba vytvárať:

- rodové centrá,
- komunitné združenia,
- miestne ekonomiky,
- sebestačné mikroregióny,
- spolky založené na spolupráci.

Toto je **živá záloha Slovenska**. V krízach vždy prežili národy, ktoré mali silné komunity, nie silné vlády.

4. Zaviesť vzdelanie novej generácie – identita + praktickosť + kritickosť

Riziká sa znižujú, keď:

- ľudia vedia myslieť,
- poznajú svoje práva,
- poznajú svoju identitu,
- rozumejú systémom,
- vedia spolupracovať.

Prepája sa:

- Slovienska kultúrna pamäť,
- moderné kompetencie,
- sebestačnosť,
- kritické myslenie,
- tvorivosť.

Vzdelanie je štít proti manipulácii a chaosu.

5. Vytvoriť ekonomiku, ktorá je nezávislá od jedného odvetvia

Slovensko je extrémne závislé od automobilového priemyslu. Riziká sa znižujú diverzifikáciou:

- IT a kybernetika,
- obnoviteľné zdroje energie,
- biohospodárstvo,

- medicína a biotechnológie,
- remeslá a lokálna výroba,
- cestovný ruch a kultúra.

Čím viac sektorov prosperuje, tým menší je dopad krízy v jednom odvetví.

6. Očistiť verejný priestor od dominantného vplyvu oligarchických sietí

Riziká sa znižujú vtedy, keď:

- médiá sú pluralitné a transparentné,
- verejné obstarávanie je kontrolované komunitne,
- súdy sú rýchle a nezávislé,
- občan má prístup k informáciám,
- rozhodovanie je decentralizované.

Nemusíme hneď rozbiť starý systém. Musíme ho oslabiť tým, že posilníme alternatívne štruktúry moci zdola.

7. Pripraviť alternatívny spoločenský model - aby kolaps nespôsobil chaos

Najväčším rizikom nie je kolaps, ale **nepripravenosť naň**. Preto je dôležité:

- pripraviť nový systém hodnôt,
- nový ekonomický model (napr. Univerzálny Podiel),
- nový model fungovania komunít,
- nový spôsob správy spoločnosti,
- nový rámec identity Človeka a RODu.

A práve toto je práve naša úloha. A najmä **Hry Človek**, ktorá predstaví konkrétne, použiteľné a eticky zakotvené riešenia.

Zhrnutie - Ako znížiť riziká?

Znížiť riziká znamená:

1. posilniť sebestačnosť krajiny,
2. chrániť rod a demografiu,
3. budovať komunitné siete,
4. vzdelávať novú generáciu,
5. diverzifikovať ekonomiku,
6. oslabiť moc oligarchických štruktúr,
7. pripraviť nový spoločenský model.

Inými slovami: **Znížiť riziká znamená posilniť národ. A posilniť národ znamená vrátiť moc človeku, rodu a komunite.**

KAPITOLA 10 - Zhrnutie a odporúčania

4. Ako pripraviť krajinu na nový model

Toto je záverečný most, otázka už nie je „čo je zlé“, ani „kde máme šancu“, ale: **Ako konkrétne pripraviť Slovensko na nový model, aby prechod nebol chaosom, ale vedomou zmenou?** Neopisujem revolučný návod. Opisujem **cestu transformácie** - krok za krokom, zvnútra, zospodu.

Slovensko sa nedá „prepnúť“ zo dňa na deň. Starý systém bude ešte nejaký čas bežať, aj keď je už vnútorne vyčerpaný. Preto sa krajina musí pripravovať na nový model **paralelne**:

- kým staré ešte formálne funguje,
- nové už musí ticho rásť.

Toto je stratégia prechodu.

4.1. Najprv sa musí zmeniť vedomie – až potom štruktúry

Žiadny nový model nefunguje, ak ľudia zostanú vo vnútri starí. Prvá príprava krajiny teda nie je legislatívna, ale **vnútorná**:

- pochopenie, že Človek nie je „podriadený“, ale **zdroj moci**,
- pochopenie, že národ nie je „populácia“, ale **živý organizmus**,
- pochopenie, že štát je nástroj, nie boh,
- pochopenie, že zmena nepríde z volieb, ale z vedomej spolupráce.

To je úloha:

- vzdelávania,
- kultúry,
- relácií, kníh, stretnutí,
- Hry Človek ako vedomého rámca.

4.2. Budovať paralelné štruktúry - „nový svet v starom“

Nový model spoločnosti nevznikne v parlamente, ale **v živote ľudí**. Krajinu pripravíme tak, že začneme tvoriť:

- rodové a komunitné centrá,
- ekonomické družstvá, spolky, združenia,
- miestne siete vzájomnej pomoci,
- samosprávne štruktúry „zdola“,
- lokálne potravinové, energetické a kultúrne iniciatívy.

Starý štát bude ešte nejaký čas odčerpávať zdroje, ale popri ňom bude rásť **nová infraštruktúra národa**. Keď pyramída padne, tieto štruktúry už budú stáť.

4.3. Vytvárať pilotné projekty a živé laboratóriá nového modelu

Teória nestačí. Nový model musí byť **osvedčený v praxi**. Príprava krajiny znamená:

- skúšať nové formy samosprávy v obciach,
- skúšať komunitné hospodárenie,
- zakladať sebestačné mikroregióny,
- pilotne testovať Univerzálny Podiel v lokálnych ekonomikách,
- hľadať spôsoby, ako rozhodovať participatívne a spravodlivo.

Tieto pilotné projekty:

- ukážu, čo funguje,
- odhalia chyby,
- pripravia ľudí na nový spôsob fungovania.

4.4. Prepájať ľudí - tvoriť sieť vedomých Človekov

Nový model nemôže stáť na jednom lídrovi alebo jednej skupine. Musí stáť na **sieti vedomých nositeľov**. Príprava krajiny zahŕňa:

- prepájanie rodov a komunít,
- stretnutia, kruhy, zhromaždenia, fóra,
- vznik „rada RODov“ – neformálnych autorít,
- vzájomnú podporu ľudí, ktorí tvoria nové.

Cieľ: aby v každom regióne, v každej obci, v každej vrstve spoločnosti existovali ľudia, ktorí rozumejú novej vízii a vedia ju preložiť do svojho prostredia.

4.5. Chrániť kultúru a pamäť - duchovná imunita národa

Krajina pripravená na nový model je krajina, ktorá nestratila svoju dušu. Preto je nevyhnutné:

- chrániť jazyk,
- chrániť tradície,
- oživovať slovienske sviatky, obyčaje, piesne, symboly,
- posilňovať vedomie RODu, predkov a pokračovania.

Kto má pevné korene, zvládne aj zmenu koruny stromu.

4.6. Zjednodušovať a zmenšovať štát - pripraviť ho na transformáciu

Nový model nepočíta so štátom ako s božstvom, ale ako s **užitočným nástrojom**. Praktická príprava:

- postupná digitalizácia a znižovanie byrokracie,
- decentralizácia rozhodovania na nižšie úrovne,
- posilňovanie samospráv,
- transparentnosť tokov verejných peňazí,
- jasné pravidlá, ktoré môže neskôr nový systém ľahšie prebrať alebo nahradiť.

Aj starý štát sa môže čiastočne „odľahčiť“ a tým znížiť riziko ťažkého pádu.

4.7. Pripraviť etický a právny rámec pre prechod

Nový model musí mať:

- jasné princípy (práva človeka, práva RODu, práva národa),
- základné dokumenty (živé právo, rodové dohody, komunitné chartá),
- etický kódex,
- minimálnu sadu pravidiel, ktoré chránia slabších a bránia návratu oligarchie.

Krajina sa tým pripravuje na to, aby v momente kolapsu starého systému už existoval **jasný, zrozumiteľný a dôveryhodný rámec**, ktorý môže nahradiť starý poriadok.

4.8. Komunikovať nádej, nie strach

Príprava krajiny nie je strašenie kolapsom. Je to **vedomá príprava na zmenu**. Ľudia potrebujú:

- pochopiť, čo sa deje,
- vidieť alternatívu,
- cítiť, že nie sú sami,
- mať možnosť podieľať sa.

Preto je dôležité:

- hovoriť pravdu o stave systému,
- ale zároveň ukazovať cestu – konkrétnu, zrozumiteľnú, uskutočniteľnú.

Toto je úloha kníh, relácií, dielní, kruhov - a napokon celej **Hry Človek**.

Zhrnutie - Ako pripraviť krajinu na nový model?

1. **Zmeniť vedomie** - Človek, Rod, Národ.
2. **Budovať paralelné štruktúry** - nový svet v starom.
3. **Testovať v malom** - pilotné projekty, živé laboratória.
4. **Prepájať ľudí** - sieť vedomých nositeľov zmeny.
5. **Chrániť kultúru** - zachovať dušu národa.
6. **Odl'ahčiť a zjednodušiť štát** - aby sa dal transformovať, nie len zrútiť.
7. **Vytvoriť etický a právny rámec pre prechod.**
8. **Komunikovať nádej** - nie hystériu, ale vedomú prípravu.

Takto sa krajina nielen „pripraví na nový model“, ale začne ho žiť ešte skôr, než starý definitívne skončí.

ZÁVER

Možnosť premeny

Premena nie je zázrak. Premena je prirodzený dôsledok chvíle, keď staré prestane slúžiť a nové začne dýchať pod povrchom spoločnosti. Slovensko sa dnes nachádza v jedinečnom bode, kde sa stretáva vyčerpanie systému s túžbou ľudí po pravde, čistote a zmysle. To je okamih, v ktorom má národ možnosť urobiť to, čo v dejinách dokázali len tí, ktorí sa nebáli pozrieť za horizont: **vymeniť model prežitia za model tvorby**. Premena je možná z týchto dôvodov:

1. Pretože starý systém stratil legitimitu

Ľudia už neveria:

- politickým stranám,
- médiám,
- oligarchii,
- súdom,
- verejným inštitúciám.

Národ, ktorý prestane veriť pyramíde, prestal byť jej súčasťou. To je prvý krok k zmene.

2. Pretože nový model už klíči v komunite, nie v parlamente

Premena neprichádza zhora - tam už nie je sila, len forma. Nový model vzniká:

- v stretnutiach ľudí,
- v rodových centrách,
- v komunitných projektoch,
- v kultúrnom obrodení,
- v návrate k pravde,
- v odvahe hovoriť a konať.

Tam leží dôkaz, že Slovensko má z čoho rásť.

3. Pretože Slovensko má mimoriadnu duchovnú a kultúrnu pamäť

Slovenský národ prežil:

- utišovanie,
- zaberanie,
- prepisovanie dejín,
- tlak cudzích mocí,
- ekonomické koloniálne modely,
- dve totality,
- chaotickú transformáciu.

A predsa nestratil jazyk, vieru v dobro, tiahle spojenie s krajinou, hlbokú úctu k predkom, ani svoju prirodzenú skromnú múdrosť. To je sila, ktorá umožňuje premenu bez násilia - transformáciu vedomia.

4. Pretože kríza je pôrodná bolesť novej epochy

Každá veľká premena v dejinách prichádzala takto:

- staré sa vyčerpá,
- vznikne napätie,
- objaví sa chaos,
- príde zlom,
- a zlom umožní vznik novej rovnováhy.

To, čo vyzerá ako nebezpečenstvo, je v skutočnosti **priestor pre nový poriadok**. Slovensko má všetky predpoklady, aby prešlo z chaosu do harmónie, z hierarchie do siete, z manipulácie do vedomia.

5. Pretože premena je už v ľudoch

Premena neprichádza tým, že niekto napíše zákon. Premena prichádza:

- keď sa človek prestane báť,
- keď sa rod prebudí,
- keď sa komunita spojí,
- keď národ pochopí,
že zmena nečaká na vládu,
ale na jeho vlastný krok.

A tieto kroky sa už dejú. Sú tiché, nie v televízii, nie v parlamente, ale v životoch ľudí. To je skutočný znak, že premena Slovenska je reálna, možná a neodvratná.

6. Pretože budúcnosť nepatrí pyramídam, ale sieťam

Štáty budúcnosti budú stáť na:

- spolupráci,
- zdieľaných hodnotách,
- decentralizácii,
- prirodzenom práve,
- tvorivosti,
- ľudskej dôstojnosti.

Oligarchia patrí do minulosti. Hierarchická moc patrí do minulosti. Manipulácia patrí do minulosti. Budúcnosť patrí Človeku. Vedomej bytosti. Tvorcovi. A práve tu začína Slovensko nachádzať svoj nový smer. Možnosť premeny nie je sen. Možnosť premeny je **historická realita**, ktorú toto dielo dokázalo v každej kapitole:

- staré sa končí,
- nové je pripravené,

- národ stojí medzi nimi.

A práve preto má Slovensko šancu prejsť do novej epochy bez spálenia, bez vojny, bez nenávisti. Premena je možná, pretože Slovensko má dušu, ktorá nezovrela v tme, ale stále žiari.

Nádej v Hru Človek

Aj keď toto dielo odhalilo temné vrstvy moci, ukázala prepojenia oligarchických sietí, diagnostikovala choroby štátu a pomenovala blížiaci sa kolaps starého modelu, naším cieľom nebolo šíriť strach. Cieľom bolo odhaliť pravdu, aby sa v nej mohol narodiť **nový obraz sveta**. A tento nový obraz nesie meno:

1. Pretože v každom Človeku sa rodí nový svet

Hra Človek nie je politický program. Nie je to ideológia. Nie je to manifest. Nie je to plán na zmenu štátu zvonka. Je to návrat k tomu, čo bolo v človeku od začiatku:

- dôstojnosť,
- vedomie,
- sloboda,
- tvorivosť,
- zodpovednosť,
- dobrota,
- svetlo.

Je to pripomenutie, že moc nad svojím životom nemá držať oligarcha, úradník ani systém, ale **sám Človek**.

2. Pretože zmena sveta nezačína revolúciou - ale človekom

Hra Človek učí, že zmena neprichádza:

- z volieb,
- z reforiem,
- z parlamentu,
- z médií,
- ani z protestov.

Zmena prichádza tam, kde ju človek vytvorí:

v jeho myslení,
v jeho rodine,
v jeho komunite,
v jeho schopnosti povedať pravdu,
v jeho odvahe konať v súlade so svetlom.

Keď sa zmení jeden človek, zmení sa jeden rod. Keď sa zmení tisíc rodov, zmení sa národ. A keď sa zmení národ, zmení sa smer dejín.

3. Pretože Hra Človek ponúka nový model pre spoločnosť po kolapse

Keď starý systém padne, nezostane prázdno. Hra Človek ponúka:

- nový základ moci,
- nový ekonomický model (Univerzálny Podiel),
- nový spôsob spravodlivosti,
- nový vzťah medzi človekom a štátom,
- nový rámec identity,
- novú spoločenskú dohodu,
- nový jazyk,
- nový príbeh.

Je to nádej, ktorá nie je abstraktná, ale uchopiteľná a praktická.

4. Pretože Slovensko môže byť prvým národom novej epochy

Nie z moci, nie z bohatstva, nie z geopolitiky. Ale z dôvodu, ktorý je starý ako táto zem: Slovensko je krajina tichého svetla. Krajina rodov, ktoré prežili všetko. Krajina, kde ľudia netúžia po nadvláde, ale po pokoji, pravde a spravodlivosti. Také národy sú nositeľmi novej éry, nie tí silní, ale tí čistí. Hra Človek je pre Slovensko prirodzená, pretože vychádza z toho, čo tu už dávno je - z hlbokého duchovného dedičstva našich predkov.

5. Pretože nádej nie je pocit - nádej je rozhodnutie

Nádej v Hru Človek znamená povedať: „Starý systém sa rozpadá. Ja však budem žiť podľa nového.“ Nádej nie je pasívna. Je to akt tvorby:

- založiť komunitu,
- obnoviť rod,
- učiť deti pravde,
- spolupracovať s druhými,
- postaviť sa férovo,
- byť svetlom tam, kde iní vidia tmu.

Nádej je čin. A každý taký čin je semienkom novej spoločnosti.

6. Pretože Hra Človek je cesta - nie cieľ

Cieľom nie je dokonalá spoločnosť. Cieľom je vedomý človek. Cieľom nie je boj so starým. Cieľom je tvorba nového. Cieľom nie je nahradiť moc inou mocou. Cieľom je moc vrátiť tomu, komu patrí: **živému Človeku suverénovi**. A keď človek nájde svoju dôstojnosť, nájde ju aj národ. Slovensko dnes stojí na prahu veľkej premeny. Starý svet sa rúca, nový ešte nie je postavený. Ale v každom Človeku, ktorý cíti pravdu, ktorý chce dobro, ktorý hľadá svetlo, ktorý verí v dôstojnosť a slobodu, sa už rodí nový vek. Hra Človek nie je ilúzia. Hra Človek je návrat domov. Je to návrat k tomu, kým sme vždy boli - aj keď sme na to dočasne zabudli. A preto má Slovensko nádej. A preto má budúcnosť. A preto má zmysel všetko, čo sme vytvorili v tomto diele. Svetlo nezhaslo. Len čaká, kým ho znovu uchopíme.

Autorské svedectvo

Toto dielo zrodilo sa nie z tieňa cudzích kníh,
ani z ozvien hlasov, ktoré nepoznám.
Zrodilo sa z iskry, ktorú nosí človek v strede svojej hrudi,
tam, kde sa rodí Pravda
a kde sa živá pamäť RODu dotýka dneška.

Slová tu zapísané nevzišli z kopírovania,
ani z úmyslu napodobniť cudzie diela.
Sú to slová, ktoré prišli ako rieka,
keď sa otvorí prameň a pustí svoju vodu do sveta.
Sú to slová, ktoré sa urodili v čase bdenia,
v tichu, ktoré vie počuť len ten,
kto stojí tvárou k Pravde.

Ak sa zdajú niekomu povedomé,
nech vie, že nie z pera iného boli vzaté,
ale z rovnakého neba,
z ktorého čerpali všetci mudrci,
čo niesli svetlo pred nami.

Toto dielo je chránené zákonom,
ale viac než to -
chráni ho česť RODu, z ktorého vyrástlo.
Bez súhlasu autora nech neputuje ďalej,
ani nech sa nemení jeho tvar,
okrem toho, čo pripúšťa zákon
a dobré mravy ľudí s čistým srdcom.

Nech toto Slovo slúži Svetlu.
Nech posilní človeka, ktorý nehľadá moc,
ale pravdu.
Nech chráni dom, rodinu a národ.
A nech pripomenie každému, kto ho číta,
že najväčšia kniha
je tá, ktorú píšeme svojimi činmi.

Tak hovorí žrec,
ktorý stojí medzi ohňom a človekom,
medzi nebom a zemou,
medzi tým, čo bolo,
a tým, čo ešte len uzrie svetlo.

AUTORSKÉ VYHLÁSENIE

Toto dielo povstalo z vlastnej mysle a srdca autora ako pôvodné, samostatné a tvorivé spracovanie obrazov nášho života, moci i pamäti krajiny. Slová, ktoré tu stoja, nevyrástli z cudzej knihy ani z prepisu iných autorov, ale z vlastného poznania, skúmania a úprimnej snahy pomenovať pravdu tak, ako sa ukazuje v našich časoch.

Všetky myšlienky, úvahy i závery sú dielom autora, utkané z jeho osobného videnia sveta, bez úmyslu napodobniť či prebrať cudzie diela. Ak sa niekde objaví podobnosť, je len zdanlivá, pretože pramení z rovnakých skúseností, ktoré v dejinách národa zažil ne jeden človek.

Toto dielo je chránené Konom Všehomíru. Nech je toto slovo podané v pravde a úcte k Rodu, Národu i Človeku.

V Podhradí 18.2.2025

Ivan Čupán živý Človek Suverén,
Nebeského Rodu Koníkov,
vedomí a zvrchovaný tvorca reálnosti.

**Rodovo - Občinné spoločenstvo
SLOVIEN**

1. mája 171/29, 038 52 Podhradie
IČO: 56 131 666

